

T.C.
FIRAT ÜNİVERSİTESİ
MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ
ELEKTRİK – ELEKTRONİK MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ

CISCO

AG AKADEMİSİ
SÖMESTR – 2

BITİRME ÖDEVİ

YÖNETEN

Yrd.Doç.Dr. Hasan H. BALIK

HAZIRLAYAN

Hasim DOĞAN

ELAZIG – 2005

TESEKKÜR

Bu çalışma Elazığ Fırat Üniversitesi , Mühendislik Fakültesi , Elektrik – Elektronik Mühendisliğinde bitime ödevi olarak hazırlanmıştır.

Beni bu bitirme ödevini hazırlamaya yönlendiren ve çalışmalarımızın her aşamasında yardımlarını bizden esirgemeyen değerli hocam Yrd.Doç.Dr. Hasan H. BALIK' a , öğretim hayatım boyunca maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen , tüm koşullarda arkamda bulunan babama , anneme , nisanlıma , desteklerini ve yardımlarını esirgemeyen arkadaşlarım Saib ATAY , M.Ali AKDENİZ ve Burak Kartal'a sonsuz teşekkürlerimi borç bilirim. Ayrıca bu ödevin hazırlanmasında çeviri işlerinde bana bıkmadan eleinden gelen tüm çabayı sarfeden ve manevi destek veren değerli kuzenim Av.Baki SAKALLI'ya en içten dileklerle teşekkür ederim.

Hasim DOĞAN

ÖNSÖZ

Insanoglu asirlardir birbirleri ile haberlesmektedir. Birbirleri ile olan iletisimde haberlesmek için bir çok yöntem gelistirmislerdir. Gelisen teknoloji haberlesmenin daha kaliteli daha hizli ve daha güvenilir olmasini saglamaktadır. Artik insanlari haberlesmek için kaybedecek zamanlari yoktur. Günümüz sartlari ve teknolojinin gelismesi insan hayatina bilgisari sokmustur. Bilisim çaginda insanlari haberlesmesi için iletisim aglari kurulmustur. Bu aglar ile tv yayini , telekominikasyon , veri iletisimi gibi ihtiyaçlar karsilanmaktadır. Ister birey ister kamu yararina olan bu hizmet beraberinde standartlari getirmistir. Hayatimizda sagliktan egimitime kadar bir standart varsa ag haberlesmesinde bir standarti vardir. Ag haberlesmesinde buna CISCO nun öncü oldugunu görmekteyiz.

Cisco bilgisayarlarin ve daha birçok haberlesme ihtiyaci duyan cihazlarin birbirleri ile olan iletisimi bir standarta oturtmak isteyen firmalardan birisidir. Kendi gelistirdigi cihazlar , iletisim prtotoklleri sayisiz faydalar saglamistir. Cshazlar arasinda kullanılan ag haberlesmesinin belirli kurallari standartlari vardir. Bu çalismada Cisco nun dört bölümde anlattigi ag haberlesmesinin ikinci bölümünden bahsedilmektedir. Bu bölümde aglari temelini olusturan aglari can damarlari sayilan routerlar hakkında bilgi verecegim. Bir router dedigimiz cihazlarin elektronik iç yapisi , donanimi gibi özelliklerden bahsedecem. Zaman zaman konularda yeri geldikçe resimli örneklerle uygulamalar yaparak akillarda ag iletisiminin daha kalici bir sekilde yer etmesini saglayacagiz.

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1:	Sayfa
1.1 WAN'lar	9
1.1.1 WAN'lara Giriş.....	9
1.1.2 WAN' larda Yönlendirmeye Giriş.....	11
1.1.3 WAN ve LAN ' ların Routeri.....	13
1.1.4 WAN lardaki Routerin Rolü.....	15
1.1.5 Laboratuarlara Akademik Yaklaşım.....	16
1.2 Routerlar	17
1.2.1 Router İç Bileşenleri.....	19
1.2.2 Routerin Fiziksel Karakteristiği.....	19
1.2.3 Router Dis Bağlantıları.....	20
1.2.4 Port Bağlantılarının Yönetimi.....	21
1.2.5 Arayüzlerin Konsol Bağlantıları.....	22
1.2.6 LAN Arayüz Bağlantıları.....	23
1.2.7 WAN Arayüzlerine Bağlantı.....	24
BÖLÜM 2:	
2.1 Cisco IOS Yazılımın İşletimi	27
2.1.1 Cisco IOS yazılımının amacı.....	27
2.1.2 Routerlarda Arayüz Kullanımı.....	27
2.1.3 Router Kullanıcı Arayüz Modları.....	27
2.1.4 Cisco IOS Yazılım özellikleri.....	28
2.1.5 Cisco IOS Yazılımın Çalıştırılması.....	30
2.2 Routerların Başlatılması	31
2.2.1 Cisco Routerların Başlangıcı.....	31
2.2.2 Router LED Göstergeleri.....	33
2.2.3 Router Açılışının İncelenmesi.....	34
2.2.4 HyperTerminal Oturumunun Kurulması.....	34
2.2.5 Routerda Günlük Tutulması.....	35
2.2.6 Routerda Klavye Yardımları.....	37
2.2.7 Geliştirilmiş Düzenleme Komutları.....	39
2.2.8 Router Komut Geçmişi.....	40
2.2.9 Komut Satırı Hatalarının Giderilmesi.....	41
2.2.10 Show version Komutu.....	42
BÖLÜM 3:	
3.1 Router Konfigürasyonu	43
3.1.1 CLI Komut Modları	43
3.1.2 Router İsminin Konfigürasyonu	45
3.1.3 Roter Şifrelerinin Konfigürasyonu.....	45
3.1.4 show Komutlarının İncelenmesi.....	46
3.1.5 Seri Arayüz Konfigürasyonu.....	47
3.1.6 Eklemelerin Tasımların Değiştirmelerin Yapılması.....	48
3.1.7 Ethernet Arayüzünün Konfigürasyonu.....	49

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması	50
3.2.1 Konfigürasyonu Standartlarının Önemi.....	50
3.2.2 Arayüz Tanımlamaları.....	50
3.2.3 Arayüz Konfigürasyonunun Tanımlanması.....	51
3.2.4 Karşılama Mesajları.....	52
3.2.5 Günlük Mesajların Konfigürasyonu.....	52
3.2.6 Host İsim Çözümlemesi.....	52
3.2.7 Host Tablolarının Konfigürasyonu.....	53
3.2.8 Yedekleme ve Dökümantasyon Konfigürasyonu.....	53
3.2.9 Kopyala , Yapıştır, Düzenle Konfigürasyonu.....	54

BÖLÜM 4:

4.1 Yakındaki Cihazların bulunması ve Bağlanması	56
4.1.1 CDP ye Giriş.....	56
4.1.2 CDP ile Bilgilerin Elde Edilmesi.....	57
4.1.3 CDP nin Bakımı İzlenmesi Yürütülmesi.....	58
4.1.4 Çevrenin Ağ Haritasının Olusturulması.....	59
4.1.5 CDP nin Kapatılması.....	59
4.1.6 CDP Komutları.....	60
4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Edinmek	60
4.2.1 Telnet.....	60
4.2.2 Telnet Bağlantısını Kurmak ve Doğrulamak.....	61
4.2.3 Telnet Oturumunun Sonlandırılması veya Askıya Alınması.....	63
4.2.4 Gelmiş Telnet operasyonları.....	63
4.2.5 Alternatif Bağlanabilirlik Testleri.....	64
4.2.6 IP Adreslendirmedeki Sorunların Giderilmesi.....	65

BÖLÜM 5:

5.1 Routerin Açılışının Sıralanması ve Doğrulanması	68
5.1.1 Routerin Enerjilendiğindeki Açılış Kısımları.....	68
5.1.2 Cisco Cihazları ISO u Nasıl Bulur ve Yükler.....	68
5.1.3 Açılış Sistem Komutlarının Kullanılması.....	69
5.1.4 Konfigürasyonun Kayıt edilmesi.....	70
5.1.5 IOS Açılış Kayıplarının Düzeltilmesi.....	71
5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi	72
5.2.1 IOS Dosya Sistemine Giriş.....	72
5.2.2 IOS İsmlendirilmesinin Eğilimleri.....	73
5.2.3 Konfigürasyon Dosyalarının Yönetilmesinde TFTP nin Kullanılması.....	74
5.2.4 Konfigürasyon Dosyasının Kopyala Yapıştır ile Kullanılması.....	75
5.2.5 TFTP Kullanarak IOS Dosyalarının Yönetimi.....	77
5.2.6 Xmodem Kullanarak IOS Dosyalarının Yönetimi.....	77
5.2.7 Çevre Değişkenleri.....	79
5.2.8 Dosya Sistemi Doğrulanması.....	80

BÖLÜM 6:

6.1 Statik Yönlendirmeye Giriş	81
6.1.1 Yönlendirmenin Tanıtımı.....	82
6.1.2 Statik Yönlendirme İşlemi.....	82
6.1.3 Statik Yönlendirme Konfigürasyonu.....	84
6.1.4 Varsayılan Yönlendirme İletiminin Konfigürasyonu.....	84

6.1.5	Statik Yönlendirme Konfigürasyonunun Doğrulanması.....	85
6.1.6	Statik Yönlendirme Konfigürasyonundaki Sorunların Giderilmesi.....	86
6.2	Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakış.....	86
6.2.1	Yönlendirme Protokollerine Giriş.....	86
6.2.2	Özerk Sistemler.....	88
6.2.3	Yönlendirme Protokollerinin ve Özerk Sistemlerin Amaçları.....	89
6.2.4	Yönlendirme Protokollerinin Sınıflarının Belirtilmesi.....	89
6.2.5	Uzaklık Vektör Yönlendirme Protokolünün Özellikleri.....	90
6.2.6	Bağlantı-Durum Yönlendirme Protokolünün Özellikleri.....	93
6.3	Yönlendirme Protokollerine Genel Bakış.....	96
6.3.1	Yol Belirleme.....	96
6.3.2	Yönlendirme Konfigürasyonu.....	97
6.3.3	Yönlendirme Protokolleri.....	98
6.3.4	Özerk Sistemler ve IGP'ye Karşı EGP.....	100
6.3.5	Uzaklık Vektörü.....	101
6.3.6	Bağlantı-Durum.....	102

BÖLÜM 7:

7.1	Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi.....	105
7.1.1	Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi Güncellemeleri.....	106
7.1.2	Uzaklık Vektörü Yönlendirme Döngüsünün Baslatılması.....	107
7.1.3	Maksimum Saymanın Tanımlanması.....	108
7.1.4	Yönlendirme Döngüsünün Kesişim Noktasında Elenmesi.....	109
7.1.5	Yönlendirmenin Mantıksal Hesabı.....	110
7.1.6	Güncellemelerin Baslatılmasıyla Yönlendirme Döngülerinden Kaçınmak.....	111
7.1.7	Süre Sınırlayıcıları ile Gönderim Döngülerini Engellemek.....	111
7.2	RIP.....	112
7.2.1	RIP Yönlendirme İşlemi.....	112
7.2.2	RIP Konfigürasyonu.....	113
7.2.3	ip classless Komutunun Kullanılması.....	115
7.2.4	Genel RIP Konfigürasyonu Sorunları.....	116
7.2.5	RIP Konfigürasyonunun İncelenmesi.....	118
7.2.6	RIP Güncelleme Sorunlarının Giderilmesi.....	119
7.2.7	Arayüz İçerisindeki Yönlendirme Güncellemelerinin Önlenmesi.....	119
7.2.8	RIP ile Yük Dengeleme.....	120
7.2.9	Çoklu Çarpma Yollarda Yük Dengelemesi.....	122
7.2.10	RIP ile Statik Yolların Entegrasyonu.....	124
7.3	IGRP.....	125
7.3.1	IGRP' nin Özellikleri.....	125
7.3.2	IGRP Metrikleri.....	126
7.3.3	IGRP Yolları.....	127
7.3.4	IGRP Dayanıklılık Özellikleri.....	128
7.3.5	IGRP Konfigürasyonu.....	129
7.3.6	RIP' in IGRP' ye Tasınması.....	130
7.3.7	IGRP Konfigürasyonunun İncelenmesi.....	130
7.3.8	IGRP Sorunlarının Giderilmesi.....	131

BÖLÜM 8:

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakis	133
8.1.1 Internet Mesaj Kontrol Protokolü (ICMP).....	133
8.1.2 Hataların Raporlanması ve Hata Düzeltilmesi.....	134
8.1.3 ICMP Mesaj Teslimi.....	135
8.1.4 Ulaşılamayan Ağlar.....	135
8.1.5 Ping Kullanarak Hedefe Ulaşılabilirliğin Test edilmesi.....	136
8.1.6 Çok Uzaklardaki Yönlerin Bulunması.....	137
8.1.7 Yankı Mesajları.....	137
8.1.8 Hedefe Ulaşılamayan Mesajlar.....	138
8.1.9 Çeşitli Hata Raporları.....	139
8.2 TCP/IP Takım Kontrol Mesajları	139
8.2.1 Kontrol Mesajlarına Giriş.....	139
8.2.2 ICMP Yeniden Gönder/Degistir Talepleri.....	140
8.2.3 Saat Eslemesi ve Gemis Zamanının Kestirilmesi.....	142
8.2.4 Sorgulama Bilgileri ve Mesaj Formatı Yanıtları.....	143
8.2.5 Adres Maskeleyeninin Gereksinimi.....	143
8.2.6 Router Kesif Mesajları.....	144
8.2.7 Router Rica Mesajları.....	144
8.2.8 Tıkanıklık ve Akis Kontrol Mesajları.....	145

BÖLÜM 9:

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi	147
9.1.1 show ip route komutu.....	148
9.1.2 Alt Ağ Geçidinin Son Kaldığı Yerin Belirlenmesi.....	149
9.1.3 Kaynak ve Hedef Yolun Tanımlanması.....	152
9.1.4 L2 ve L3 Adreslerinin Tanımlanması.....	152
9.1.5 Yönetimsel Uzaklık Yolunu Tanımlama.....	153
9.1.6 Metrik Yol Tanımlaması.....	154
9.1.7 Sonraki Atlama Yolunun Tanımlanması.....	156
9.1.8 Son Yönlendirme Güncellemesinin İncelenmesi.....	156
9.1.9 Varis Yerine Olan Çeşitli Yolları incelemek.....	157
9.2 AG Testi	157
9.2.1 Ağ Testine Giriş.....	157
9.2.2 Yapısal Yaklaşım Kullanarak Sorunların Giderilmesi.....	158
9.2.3 OSI Katmanları Tarafından Test.....	159
9.2.4 1.Katman Göstergelerini Kullanarak Sorun Giderme.....	160
9.2.5 3.Katmanda Ping Kullanarak Sorunların Giderilmesi.....	160
9.2.6 7.Katmanda Telnet Kullanarak Sorunların Giderilmesi.....	162
9.3 Router Sorunlarının Giderilmesine Genel Bakış	162
9.3.1 1.Katmandaki “show interfaces” Komutunu Kullanarak Sorun Giderme ...	162
9.3.2 2.Katmanda show interfaces Komutu ile Sorunların Giderilmesi.....	162
9.3.3 show cdp Kullanarak Sorunların Giderilmesi.....	165
9.3.4 Traceroute Kullanarak Sorunların Giderilmesi.....	165
9.3.5 Yönlendirme Sorunlarının Giderilmesi.....	167
9.3.6 show controllers serial Komutu kullanarak Sorunların Giderilmesi.....	168
9.3.7 Hata Ayıklamaya Giriş.....	168

BÖLÜM 10:

10.1 TCP İletimi

10.1.1	TCP İletimi.....	170
10.1.2	Senkronizasyon yada 3-Yol Anlasmasi.....	171
10.1.3	Servis Hareketlerinin Reddedilmesi.....	172
10.1.4	Pencereleme ve Pencere Büyüklüğü.....	173
10.1.5	Siralama Numaralari.....	175
10.1.6	Pozitif Alindi Bildirimi.....	176
10.1.7	UDP İletimi.....	177

10.2 İletim Katmani Portlarına Genel Bakis

10.2.1	Sunucular Arasinda Çoklu Multiple Diyalog.....	179
10.2.2	Servisler Portlari.....	181
10.2.3	Istemci Portlari.....	182
10.2.4	Port Numaralandirmasi ve En çok bilinen Port Numaralari.....	183
10.2.5	Sunucular Arasindaki Çoklu Oturumlara Örnek.....	184
10.2.6	MAC adreslerin , IP adreslerin ve Port Numaralarinin Karsilastirilmesi.	184

BÖLÜM 11:

11.1 Erisim Kontrol Listesinin Temelleri..... 186

11.1.1	ACL Nedir ?.....	187
11.1.2	ACL ler Nasil Çalışir.....	189
11.1.3	ACL' lerin olusturulmasi.....	191
11.1.4	(wildcard mask) Joker Maske nin islevi.....	193
11.1.5	ACL' lerin Dogrulanmasi.....	195

11.2 Erisim Kontrol Listeleri (ACL)..... 195

11.2.1	Standart ACL' ler.....	195
11.2.2	Uzatilmis ACL' ler.....	197
11.2.3	Adlandirilmis ACL' ler.....	199
11.2.4	ACL' lerin Konumlandirilmesi.....	200
11.2.5	Güvenlik Duvarlari.....	201
11.2.6	Sanal Terminal Erisimlerinin Kisitlanmasi.....	202

BÖLÜM - 1

Giris

WAN büyük bir coğrafî alanı olan mesafelerin olduğu bir veri iletişim ağıdır. WAN ni, LAN lardan ayıran önemli birkaç karakteristik özelliği vardır. Bu bölümde ilk olarak WAN teknolojileri ve protokolleri görülecek. WAN ların ve LAN ların nasıl farklı olduğunu açıklayarak hangi yolların benzer olduğunu gösterilecektir.

Bu bölümü tamamlayan kişiler aşağıdakileri yapabilmelidirler:

- WAN standartları için organizasyon kimliklerini tanımak
- WAN ve LAN adreslerinin ve tiplerinin arasındaki farkları ve kullanımları açıklanacak
- WAN lardaki routerların rolü tanımlanacak
- Routerların iç parçalarını tanımlanacak ve onların fonksiyonu tanımlanacak
- Routerın fiziksel karakteristiği tanımlanacak
- Routerda genel portlar tanımlanacak
- Ethernet , seri WAN ve konsol portlar uygun biçimde bağlanacak

1.1 WAN'lar

1.1.1 WAN'lara Giriş

WAN lar , geniş coğrafyalardaki illerdeki yada ülkelerde ki ağların data haberleşmesini sağlar. WAN lar , ortak taşıyıcı tarafından çoğunlukla iletim yeteneğini şartını kullanırlar. Örneğin bir cihazdan diğer cihaza LAN ağında 100m mesafe uygun görülürken ülkeler arası WAN teknolojisinde 100km mesafe sınır vardır. Şekil-1

Distance Between Devices	Location of Hosts	Name
10m	Room	Local-area Network Classroom
100m	Building	Local-area Network School
1000m = 1km	Campus	Local-area Network University
10,000m = 10km	City	Metropolitan-area Network
100,000m = 100km	Country	Wide-area Network Cisco System, Inc.
1,000,000m = 1,000km	Continent	Wide-area Network Africa
10,000,000m = 10,000km	Planet	Wide-area Network Internet
100,000,000m = 100,000km	Earth-Moon Systems	Wide-area Network Earth and Artificial Satellites

Asagidaki maddeler WAN larin oneli ozelliklerindendir:

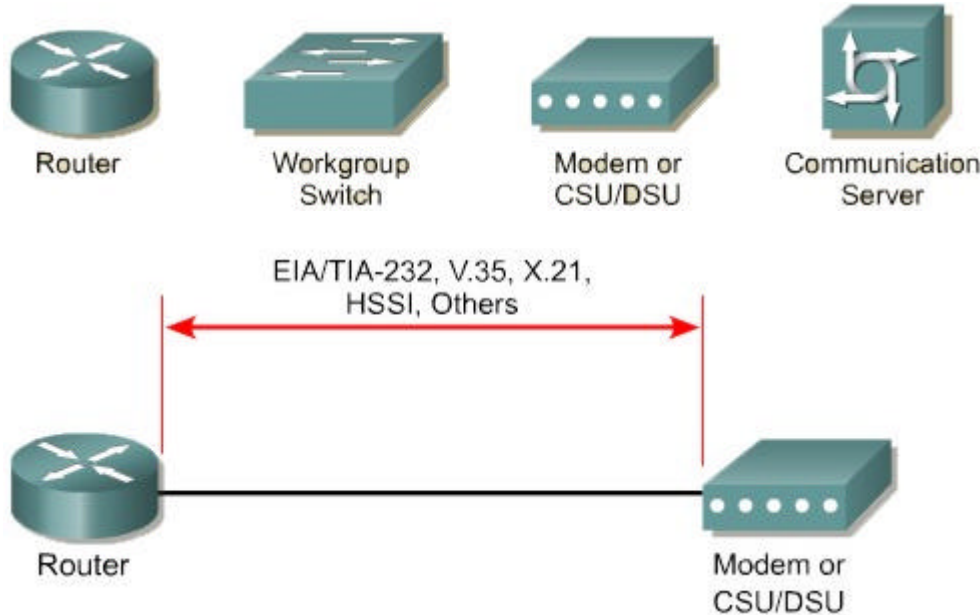
- WAN lar genis cografi alanlar tarafından bölünmüş olan araçlari baglarlar.
- WAN lar , Regional Bell Operating Companies (RBOCs), Sprint, MCI, VPM Internet Services, Inc., ve Altantes.net gibi tasiyicilarin servislerini kullanirlar
- WAN lar cografik alanlarda cesitli tiplerde bantgenisligi erisiminde seri baglantilari kullanirlar

WAN lar bazi yollarda LAN lardan farlidirlar. Örneğin ; Farkli LAN lar ismerkezi baglantilari , çevresel terminaller, ve tek bina içerisinde yada diger küçük cografik alanlardaki diger araçlar, WAN , büyük cografik alanlari karsidan karsiya data baglantisi ile baglar. Sirketler wan lari kullanarak sirket sitelerine baglanarak uzak ofisler arasında bilgi degistirebilirler.

WANlar OSI referans modeline göre fiziksel katmanda ve data iletim katmaninda çalisirlar. Çogunluklar genis cografyalar arasında ayrilmis LAN lari birbirlerine baglarlar. Diger routerlar , switchler ve bagli oldugu LAN lari arasında data paketlerinin ve çerçevelerinin degistirilmesini saglarlar.

WAN larda asagidaki sekillerde gösterilen araçlar kullanilirlar:

- Routerlar yerlestirildigi internet agina ve WAN arayüz portlarına birçok servis sunarlar
- Switchler WAN larda ses , veri ve video iletisimi için baglanti saglarlar
- Modemler ses ayirici kanal servis , dijital servis ünitelerine (CSU/DSU) , T1/E1 tipi hat servislerine ve ISDN servislerinin arayüzlerine yerlestirilirlar
- Iletisim sunuculari bir aradaki dial-in ve dial-out baglantilari kullanirlar.

Tek data iletimde WAN diğer sistemlere taşınırken data iletim protokollerinin çerçevelerini tanımlar. Frame-Relay gibi çoklu erişim switch servislerine , birebir bağlantılarına , çoklu noktalara dizayn edilmiş protokollerini yerleştirirler. Wan standartları tanımlanır ve idare edilip takip eden araçlara yerleştirirler:

- Birleşmiş Uluslararası Telekomünikasyon-Telekomünikasyon Standartları Bölgesi (ITU-T), önceden uluslararası telgraf ve telefon için tavsiyede bulunabilen komite (CCITT)
- Standardizasyon için uluslararası organizasyon (ISO).
- İnternet mühendislik özel kuvveti (IETF).
- Elektronik sanayiler ortaklığı (EIA).

1.1 WAN'lar

1.1.2 WAN' larda Yönlendirmeye Giriş

Bir router, bilgisayarın özel bir tipidir. Bir masa üstü PC standartlarında olarak aynen temel parçaları vardır. Bir işlemci, hafıza, bir sistem veriyolu, ve çeşitli giriş/ çıktı arayüzleri vardır. Yinede routerlar , bilgisayarlarda tipik olmayan bazı özel özellikleri ile dizayn edilir. Örneğin router bağlantıları ve izin verilen iki ağ ile olan bağlantılar ve bağlı şebekelerden yolculuk yapması için veri için en iyi yolu kararlaştırır.

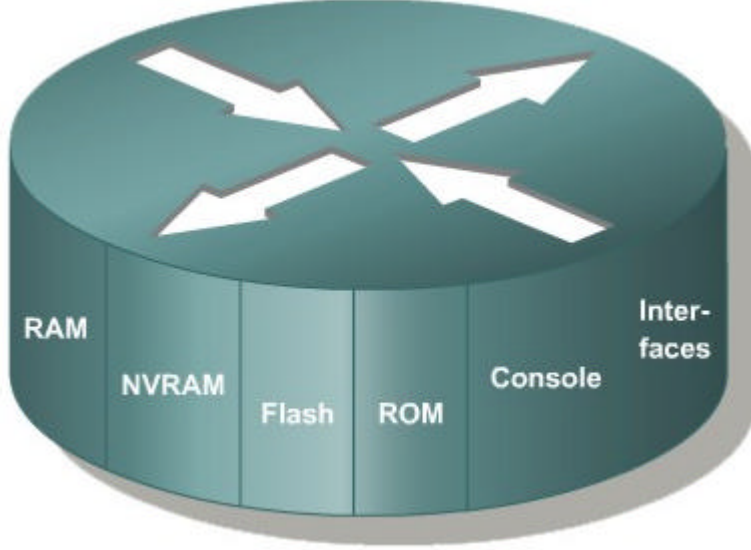
Sadece software uygulamaları çalıştırmak için sistemleri çalıştırırken bilgisayarlara ihtiyaç olduğu gibi, routerlar IOS adı verilen konfigürasyon dosyalarını çalıştırmaya ihtiyaç duyarlar.

Bu biçim dosyaları, routerların içinde ve dışında trafiğin akışını kontrol eden bilgiler ve parametreleri içerir. Özellikle routerlar yönlendirme protokolü kullanarak paketler için en iyi yol hakkında kararlar yaparlar. Routerda , router protokolleri ,yönlendirme ve doğru ayar ve kullanım seçiminde tüm özel bilgiler konfigürasyonunda mevcuttur.

Bu bölümde routera IOS komutlarından performans için gerekli ağ fonksiyonlarının konfigürasyonunun nasıl yapıldığı gösterilecek. Router biçim dosyası ilk bakışta, komplekste gözükülebilir. Fakat eğitimin sonunda ne kadar basit olduğu görülecektir.

Bir routerin ana iç bileşenleri aşağıda görülmektedir ;

1-RAM 2-NVRAM 3-Flash Memory 4-ROM 5-Arabirim

RAM in izlediği karakteristikler ve fonksiyonları:

- Yönlendirme tablosunun kayıtlarını tutar
- ARP belleğini tutar
- Hızlı anahtarlama belleğini tutar
- Paketleri tamponda tutar (paylaşılmış RAM)
- Durmuş paketleri sürdürür
- Açılışta konfigürasyon dosyaları için geçici hafıza sağlar
- Routerin enerjisi kesildiğinde ya da tekrar baslatıldığında içeriğini kaybeder

NVRAM in izlediği karakteristikler ve fonksiyonları:

- Başlangıç konfigürasyon dosyaları için hafıza sağlar
- Routerin enerjisi kesildiğinde ya da yeniden başladığında bilgileri içinde tutar

Flash hafızanın izlediği karakteristikler ve fonksiyonları:

- Tutulmuş sistem dosyalarını (IOS) yürütür
- İzin verilmiş güncelleştirilmiş programları işlemciye koymadan ya da geri silmeden çalıştırır.
- Routerin enerjisi kesildiğinde ya da yeniden başladığında bilgileri içinde tutar
- IOS programında ikili versiyonları saklayabilir
- Yapısı elektronik olarak silinebilir programlanabilir ROM un tipindedir.

Sadece Okunabilir Hafıza (ROM) izlediği karakteristikler ve fonksiyonları :

- Enerjide kendini test için talimatları yürütür.
- Yürütülen ana sistem programlarını başlangıç programına yükler.
- Program güncellemeleri için anakartta çipler istenildiğinde çıkarılabilecek şekilde yerleştirilir.

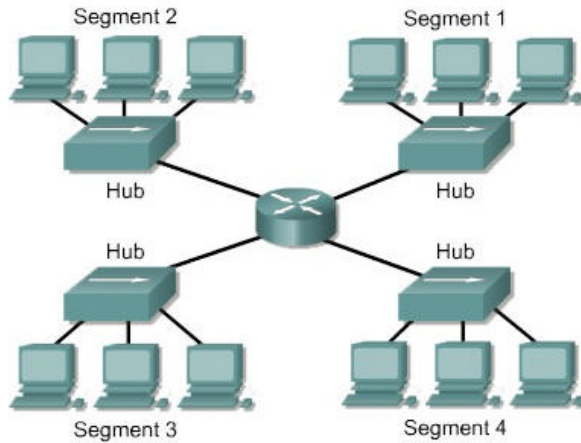
Arayüzlerin izlediği karakteristikler ve fonksiyonları :

- Çerçeve giriş çıkışları için ağ routerları bağlar
- Modül bölmelerinde yada anakartlarda olabilirler.

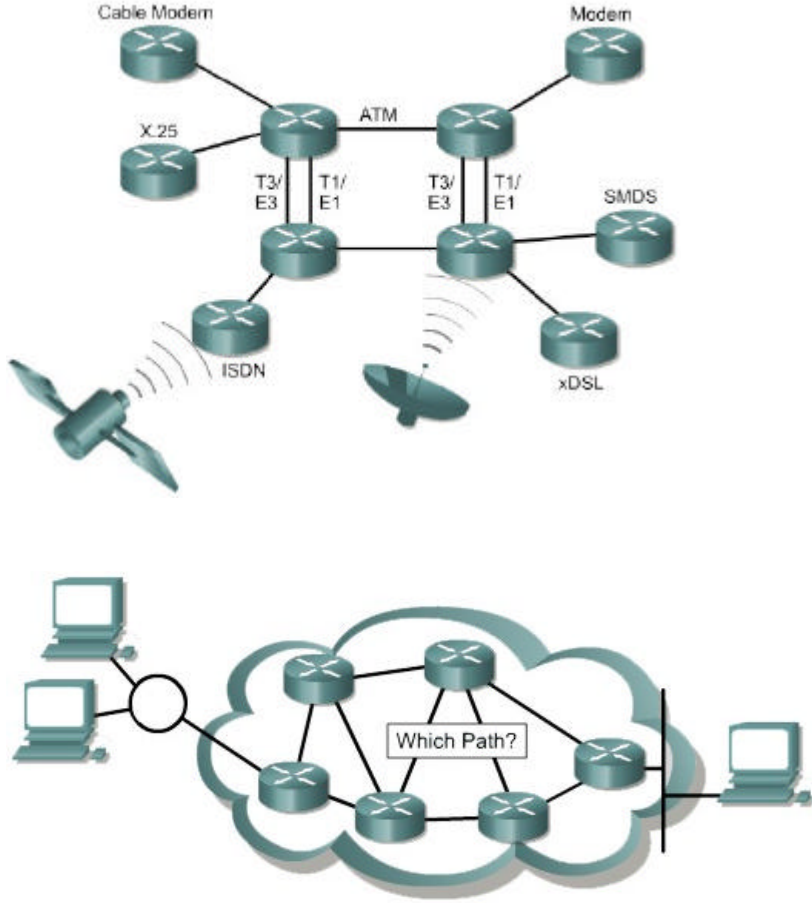
1.1 WAN' lar

1.1.3 WAN ve LAN ' ların Routeri

Routerlar LAN parçalarında kullanılırlar. WAN araçları gibi önemli yerlerde kullanılırlar. Routerlar LAN ve WAN arayüzlerinde başlangıçlarında olmak zorundadırlar. Gerçekte WAN teknolojileri diğer WAN teknolojileri ile bağlantılarını sık sık routerlarla kurarlar. Routerlar internetin ve geniş ağların omurga araçlarıdır. OSI referans modelinin üçüncü katmanında çalışırlar. Ağ adreslerinde temel kararları verirler. İki ana özellikleri vardır. Birincisi en iyi yolu seçmek , ikincisi uygun arabirime paketlerin anahtarlamasını sağlamak. Routerlar diğer routerlar ile ağ bilgilerinin değişikliğini , yönlendirme tablolarının yapısını başarıyla birbirlerine ulaştırırlar.

- More manageable, greater functionality, multiple active paths
- Smaller collision domains
- Operates at Layer 3

Anayönetitici, statik yönlendirme konfigürasyonunu yönlendirme tabloları ile sürdürebilir. Fakat genellikle yönlendirme , tabloları diğer routerlar ile ağ topolojisi bilgilerinin değişikliklerini dinamik yönlendirme yoluyla sağlar.

Örnek verecek olursak ; dünyada x bilgisayarı diğer y bilgisayarı ile yakınında bağlantıya ihtiyaç duymaktadır. Z bilgisayarı ise uzak bir yerdedir. bilgi akışı için yönlendirme yapılırken yönlendirme için güvenebilirlik , en iyi ve en geniş yol gereklidir. Birçok ağ dizaynının kararında ve teknolojilerinde x,y ve z bilgisayarlarının bağlantıları için izlenebilir olması istenir.

Doğru konfigürasyonla yapılmış çalışma aşağıdaki özelliklerle sağlanmaktadır ;

- Adresin sondan sona kararlılığı
- Adresler uygulandığı ağ topolojisini temsil etmelidir.
- En iyi yol seçimi
- Dinamik yada statik yönlendirme
- Anahtarlama

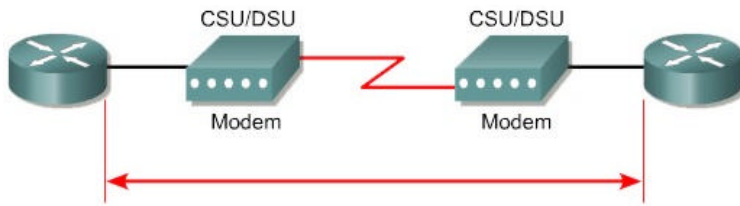
1.1 WAN' lar

1.1.4 WAN lardaki Routerin Rolü

WAN , data iletim katmanında ve fiziksel katmanda işlem görür. Bu WAN da OSI referans modelinin diğer bes katmanının olmadığı manasına gelmesin. Sadece ifade edilmek istenilen kısım WAN ni LAN da bulunan Data iletim katmanında ve fiziksel iletim katmanındaki tipik özelliklerin farklılıklarını göstermektir. WAN nin birinci ve ikinci katmanı , LAN daki kullanılan katmanlara göre diğer özellikler , standartlar ve protokoller kullanılır.

WAN fiziksel katmanda data sonlandırma gereçleri (DTE) ve data devre sonlandırma gereçlerini (DCE) tanımlarlar. diğer arayüzleri tanımlar. Genellikle DCE servis sunucuda , DTE ise bitişindeki araçta bulunur. Bu modelde servisler, DTE ye mevcut araçlar modem vb. araçlar sunarlar. (Şekil 1)

Routerin baslıca fonksiyonu yönlendirme değildir. Yönlendirme ağ katmanında meydana gelir. Yani katman 3 te gerçekleşir. Fakat WAN operasyonları katman 1 ve katman 2 de olur. Durum böyle ise Router bir WAN aracıdır yoksa LAN aracıdır? Cevap verecek olursak ağ çalışmalarında sık sık bu soru ile karşılaşılır. Bazen Router sadece LAN aracıda , WAN aracıda olabilir. Bazen de WAN ve LAN sınırları arasında veya bazı zamanlarda LAN ve WAN aracı olabilir.

Katman 3 te paketleri WAN yönlendirilirken routerin bir rolü olur. Fakat bu aynı zamanda LAN da da routerin rolüdür. Bu nedenle yönlendirme router in WAN daki tam bir rolü değildir. Router fiziksel ve data iletim katmanındaki standartlar ve protokolleri kullandığı zaman WAN ile birleştirir. WAN araçları gibi işlem görür. İlk olarak routerin WAN daki rolü bu nedenle yönlendirme değildir. Fakat WAN lar arasında fiziksel ve data iletim katman standartlarını ve bağlantılarını sağlarlar. Örnek verecek olursak ; router, ISDN arayüzünde PPP seri arayüz T1 hattı sonlandırmasında Frame Relay sıkıştırmasını kullanmak zorundadır. Router servisin tipine göre bitlerin akışını sağlayamaz. Diğer data sıkıştırmasından diğerlerine yada ISDN den T1 e akışkanlığı sağlayabilmelidir.

WAN nin katman 1 ve katman 2 protokollerinin birkaç detayı ilerleyen kısımlarda gözlemlenecektir. Fakat referans için WAN protokol ve standartları bazıları örnek olarak verilebilir.

WAN fiziksel katman standartlari ve protokolleri:

- EIA/TIA-232
- EIA/TIA-449
- V.24
- V.35
- X.21
- G.703
- EIA-530
- ISDN
- T1, T3, E1, ve E3
- xDSL
- SONET (OC-3, OC-12, OC-48, OC-192)

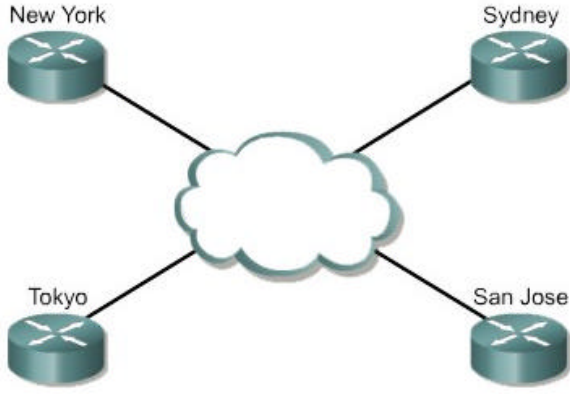
WAN data iletim standartlari ve protokolleri:

- High-level data link control (HDLC)
- Frame Relay
- Point-to-Point Protocol (PPP)
- Synchronous Data Link Control (SDLC)
- Serial Line Internet Protocol (SLIP)
- X.25
- ATM
- LAPB
- LAPD
- LAPF

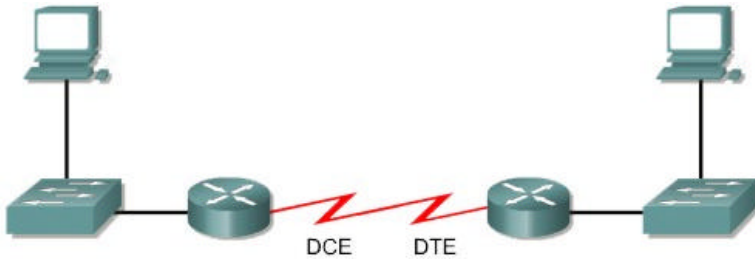
1.1 WAN' lar

1.1.5 Laboratuarlara Akademik Yaklasim

Egitim esnasinda tüm aglarin baglantilari seri yada Ethernet kablolari ile olacak ve egitim görenler tüm donanimlara dokunabilirler ve görebilirler. Egitim uygulamalarına benzemeyen , gerçek hayatta seri kablolar arkadan arkaya baglanmazlar. Gerçek dünyada bir router bir eyalette bulunurken diger router öbür uçtaki bir ülkede olabilir. Ankara daki yönetici WAN bulutundaki Ankara daki routerin arizasini düzeltmek için router baglanmak zorunda olacaktır.

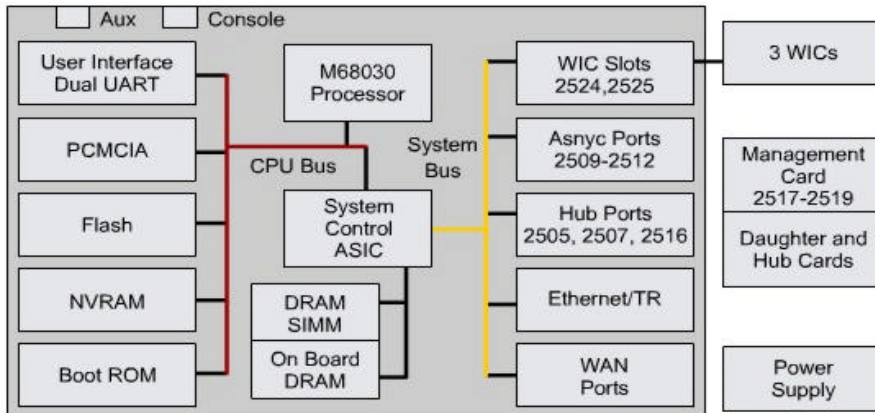
Egitimde , Araçlar WAN simülasyonu için bağlantı DTE-DCE kabloları ile arkadan arkaya bağlanacaktır. Bağlantılar bir routerin arayüz S0/0 indan diğer router arayüzüne S0/1 bağlanarak bağlantı oluşturulacaktır. Bağlantı yapılırken kablounun DCE ucu ilk routera DTE ucu ise diğer router in seri arayüzüne bağlanacaktır.

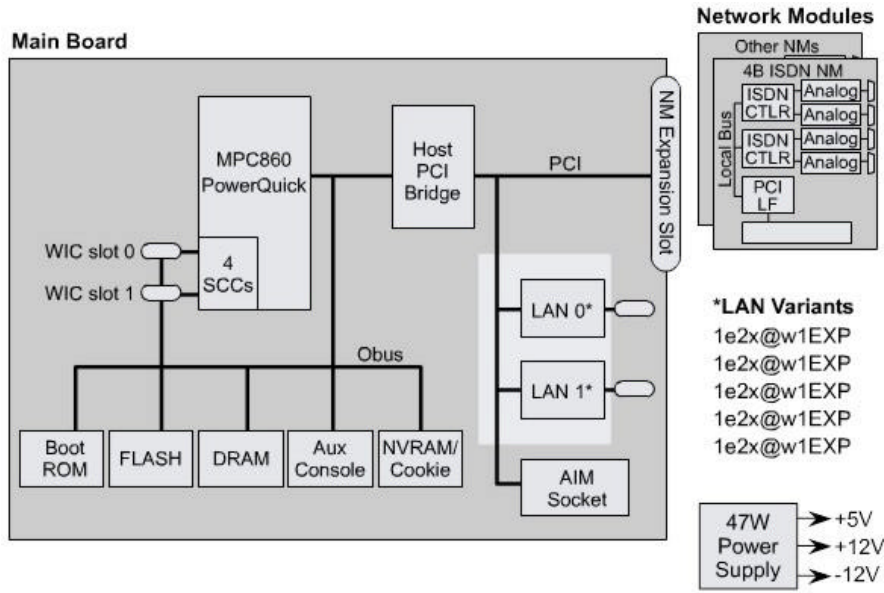

1.2 Routerlar

1.2.1 Router İç Bileşenleri

Süre içerisinde router modelleri arasında mimari farklılıklar olduğu görülmektedir. Bu bölümde önemli iç parçaları tanıtılacaktır. Şekil1 ve 2 de CISCO router in iç yapısı gösterilmiştir.

CPU – Merkezi İşlem Birimi sistem işlemlerini yürütür. Fonksiyonlar arasında yönlendirme fonksiyonları ve ağ arayüz kontrolünü yönetir. CPU bir mikroislemcidir. Büyük routerlarda çift işlemci bulunur.

RAM – Rastgele erişimli Hafızadır. Yönlendirme tabloları için kullanılırlar. Önbellek anahtarlamaları hızlıdır. Konfigürasyonları çalıştırırlar. Paketleri sıralarlar. En çok routerlarda ana işlemci hafızası ve paylaşılmış giriş/çıkış hafızasıdır. Paylaşılmış I/O hafıza paketlerin arayüzler arasında geçici olarak kaydedildiği alandır. İçerikleri enerji kesildiği zaman geri gider. RAM genellikle DRAM dir ve DIMM modülleri tarafından eklenerek çoğaltılabilirler.

Flash – Flash hafıza tüm Cisco IOS program bilgilerinin kayıtları için kullanılır. Router normalde standart IOS bilgisini flash bellekten çalıştırır. Yeni bilgiler flashta yüklenip güncellenebilir. ISO sıkıştırılmış yada sıkıştırılmamış biçimde olabilir. Çoğu Routerlar ISO un rame açılış işlemlerini işlemesi için transfer ettiği işlemleri tabloya kopyalarlar. Diğer routerlar ise IOS bilgisini direkt olarak flash bellekten çalıştırırlar. Eklemeli yada geri çıkarmalı flaslar SIMM yada PCMCIA kartlarla flash yükseltilebilir.

NVRAM – Degisken olmayan rastgele-giris hafızası olarak tanımlanır. Başlangıç ayarları kayıtlarına kullanılırlar. NVRAM , bazı araçlarda EEROMları kullanarak işlevlerini yerine getirir. Diğer araçlar başlangıç kodları yüklenmiş flasları kullanarak yerlerine getirirler. Her iki özellikte de enerji kesildiği zaman bilgiyi hafızalarında tutarlar.

Buses – Çoğu router sistem veri yolu ve CPU veri yolu içerir. Sistem veri yolu CPU ve arayüzler arasında bağlantı için kullanılırlar. Bu veriyolu arayüzler arasında paketleri taşırlar. CPU veriyolu router kayıtlarından parçalara erişim için CPU tarafından kullanılır. Bu veriyolu özel hafıza adreslerinden verileri yada talimatları taşırlar.

ROM – Sürekli olarak başlangıçta tanımlanmış kod için kullanılırlar. Ana görevleri Ram a flashtan ISO bilgisini yüklemek ve routerin sürekli çalışması esnasında donanım bilgisini açılışa yüklemektir. Bazı routerlar ana kodlarının alternatifi olarak indirilen dosya ile karşılaştırırlar. ROM lar silinemezler. Sadece soketlerde çipler çıkarılıp yerine yenisi takılarak güncellenebilirler.

Interfaces – Arayüz olarak tanımlanırlar. Dis hatlara router bağlantıları olarak islev görürler. Arayüzün üç tipi mevcuttur. Bunlar LAN , WAN ve Konsol/AUX tipi arayüzdür.

LAN arayüzü genellikle Ethernet yada Jeton Halka standardinin bir arayüzüdür. Arayüzler medyaya sistem bağlantıları için chip kontrollerinin mantığını sağlamak zorundadırlar. LAN arayüzü tutturulmuş bir biçim veya modüler olabilir.

WAN arayüzü , ISDN ve CSU içerir. LAN arayüzleri ile WAN arayüzleri özel çip kontrolü sağlamak zorundadırlar. WAN arayüzleri tutturulmuş bir biçim veya modüler olabilir.

Konsol/AUX portları, routerin iç komutları için ilk olarak seri portları kullanırlar. Bu portlar ağ bağlantılarında kullanılan bildiğimiz portlar değildir. Bilgisayarda yada modemdeki iletişim portlarından terminal sunumları için kullanılırlar.

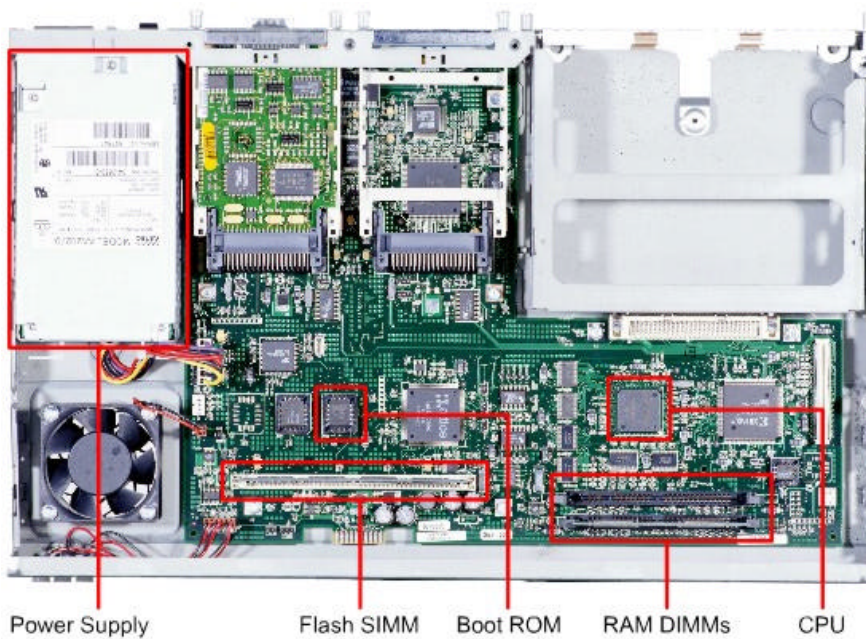
Power Supply – Enerji sağlayıcı manasındadır. İç parçaların çalışmaları için gerekli olan enerjiyi sağlarlar. Büyük routerlar , modüler güç sağlayıcıları yada çift olarak kullanırlar. Bazı küçük routerlarda routera enerji beslemesi dışarıdan sağlanmaktadır.

1.2 Routerlar

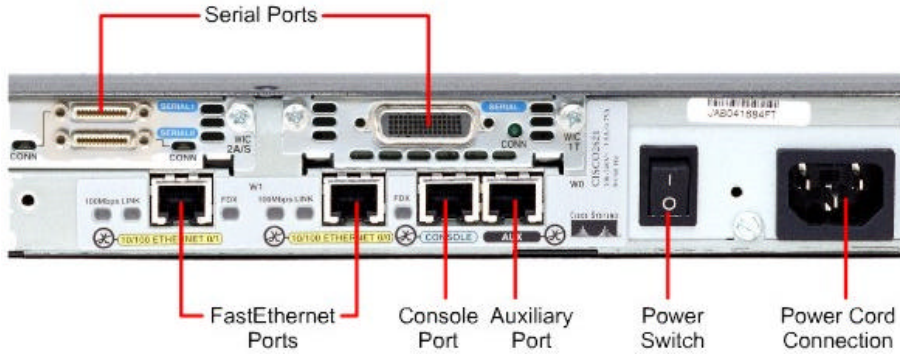
1.2.2 Routerin Fiziksel Karakteristigi

Routeri kullanmanın nasıl olduğunu anlamak için routerin içinde fiziksel bileşenlerinin yerini bilmek kritik değildir. Yine de birkaç yerde , böyle hafızaya eklemek olarak, çok yardımcı olabilir

Doğru parçalar kullanılır ve konumları router modelleri arasında değişebilir. Şekilde 2600 router in iç yapısı görülmektedir.

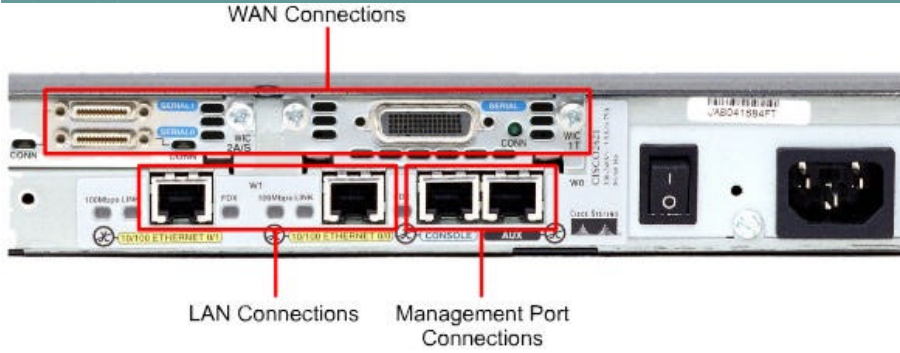

Asagidaki sekilde ise 2600 Router in disaridan arka görüntüsü görülmektedir.

1.2 Routerlar

1.2.3 Router Dis Baglantilari

Routerin arayüz bağlantılarında üç tip mevcuttur. Bunlar LAN arayüzü , WAN arayüzü ve yönetim portlarıdır.

LAN arayüzü yerel alana olan bağlantıları sağlar. Bu genellikle Ethernet teknolojisinde kullanılır. Bununla birlikte Jeton Halka yada ATM gibi bağlantı tiplerinde LAN teknolojileri kullanılır.

Geniş alan ağları bağlantılarında internete yada uzak sitelere servis sağlayıcılardan bağlantı sunarlar. Diğer WAN arayüzlerinde seri bağlantı yada bir numara ile olabilir. WAN arayüzünün bağlantı tipleri ile servis sağlayıcıların lokal bağlantılarına router bağlantılarına harici araçla bağlanabilir. Diğer WAN bağlantı tiplerinde servis sunucusunun bağlantısı direkt olabilir.

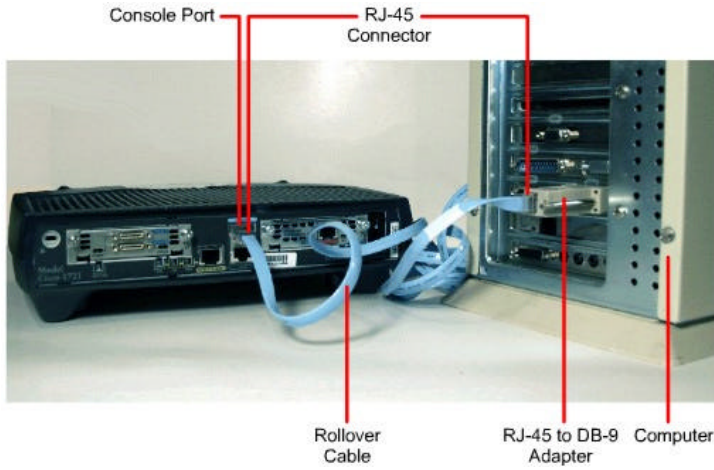
Port yönetiminin fonksiyonları diğer bağlantılardan farklıdır. LAN ve WAN bağlantılarında hangi paket dosyasının geçeceği ağ bağlantılarını sunarlar. Routerin konfigürasyon ve aksaklıkların giderilmesi için port yönetimi yazı ve temel bağlantı sunarlar. Genel yönetim arayüzleri konsol ve yardımcı portlardır. Seri portlar EIA-232 standardini kullanırlar. Bilgisayarda iletişim portlarına bağlanırlar. Bilgisayar router ile yazı-temel oturum sunumlarını çalıştırabilmek için terminal programları çalıştırır. Bu oturumda ağ yöneticileri araçları yönetebilirler.

1.2 Routerlar

1.2.4 Port Baglantilarinin Yönetimi

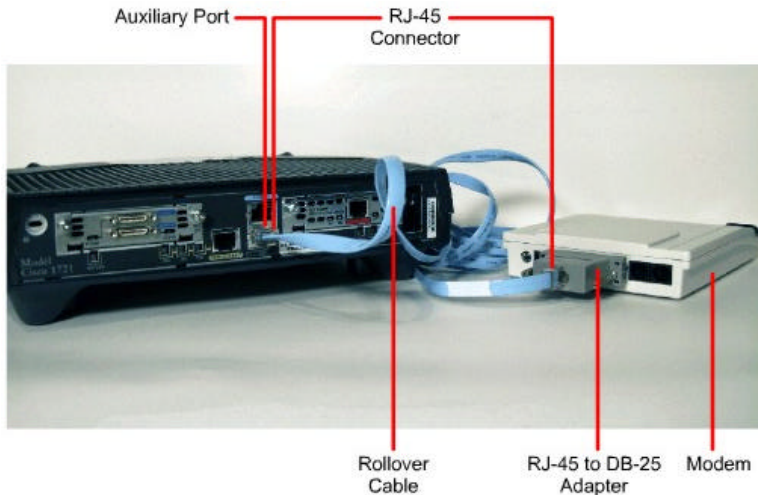
Konsol portu ve AUX portu yönetimsel portlardır. Bu senkron olmayan portlar ağ iletişim portları olarak dizayn edilmezler. Routerin iç konfigürasyonu için bu iki port gereklidir. Konsol portu , iç konfigürasyon için tavsiye edilir. Tüm routerlarda AUX portu bulunmayabilir.

Routerlar yerlerine yerleştirildiği zaman ağ parametreleri ayarları mevcut halde olmaz. Buyüzen router hiçbir ağ ile haberleşemez. Konfigürasyon ve başlangıç ayarları hazırlamak için RS-232 portu ile bilgisayardan sistem konsol portuna bağlantı yapılır. Bağlantı şekli aşağıdaki şekilde yapılır. Bu durumda konfigürasyon komutları girilerek router ayarlanabilir.

Bu içsel konfigürasyon bilgileri , konsol veya AUX portundan routera port girildiği andan itibaren , router düzeltmek yada görüntülemek için ağa bağlanabilir.

Routerin , istenirse uzak bir yerden modem bağlantısı kontrolü ile istenirse konsol bağlantısı ile yada yardımcı porttan ayarları yapılabilir. Bu durum aşağıdaki şekilde daha iyi görülmektedir.

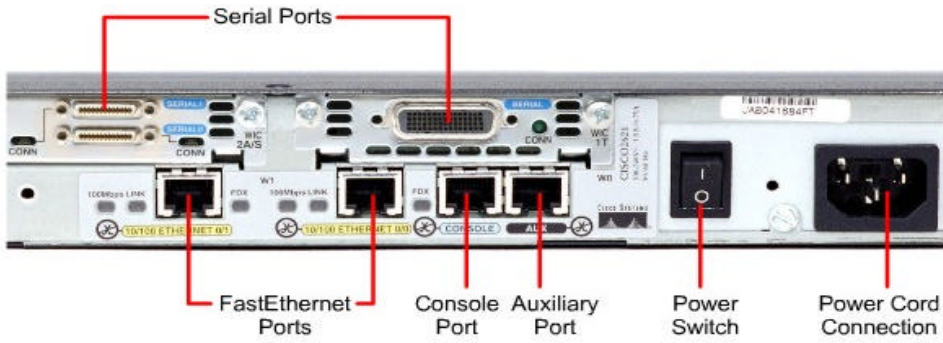

Konsol portu ayarlar için yardımcı porta göre daha çok tercih edilir. Çünkü routerin başlangıç bilgileri , hata mesajları , ayarları görülebilir. Konsol portu , ağ servislerine olan bağlantı kopukluğunda başlangıç gerçekleşmediği durumlarda kullanılabilir. Ayrıca konsol portu şifre değişikliği ve hasarlar için kullanılır.

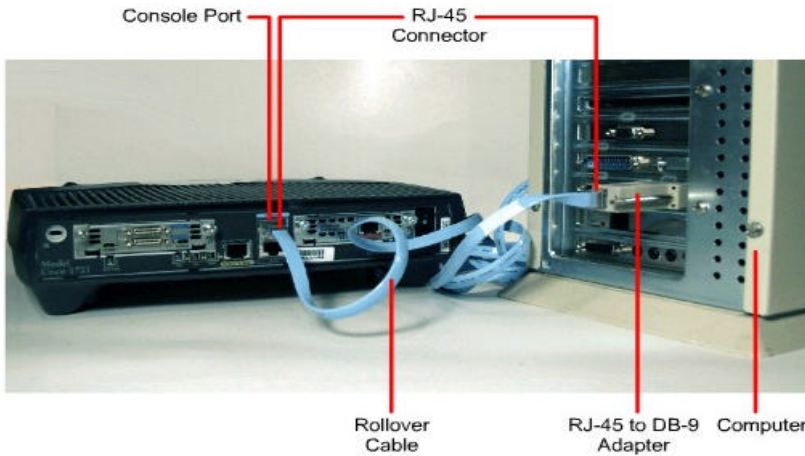
1.2 Routerlar

1.2.5 Arayüzlerin Konsol Bağlantıları

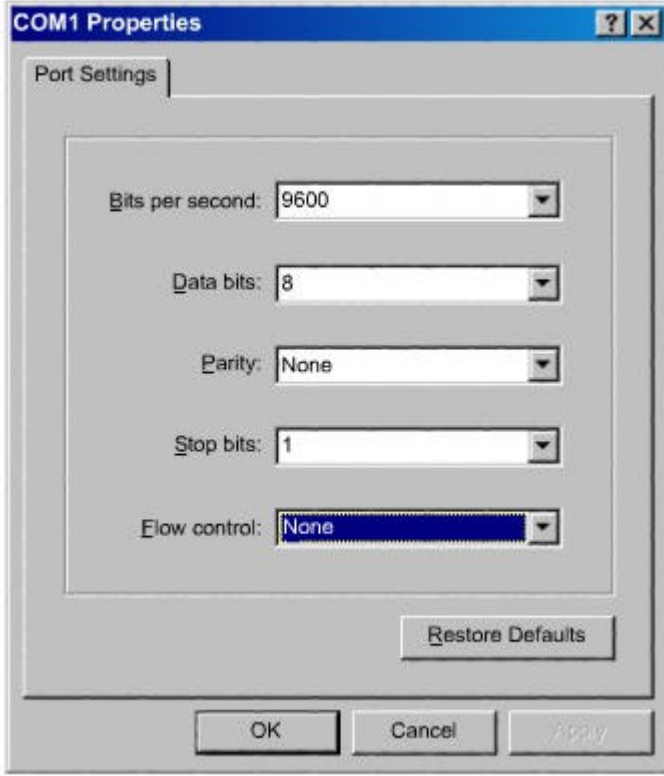
Konsol portu , routera dışarıdan erişim için kullanılan yönetim portudur. Routerin , gözlemlenme ve hasar düzeltme prosedürleri, iç konfigürasyon için kullanılır. Aşağıdaki şekilde görülmektedir.

Konsol porta bağlantı , rollover kablo ve RJ-45 ile DB-9 adaptör kullanılarak bilgisayara bağlanır. Cisco araçlarında konsol porta bağlantıda adaptör zorunludur.

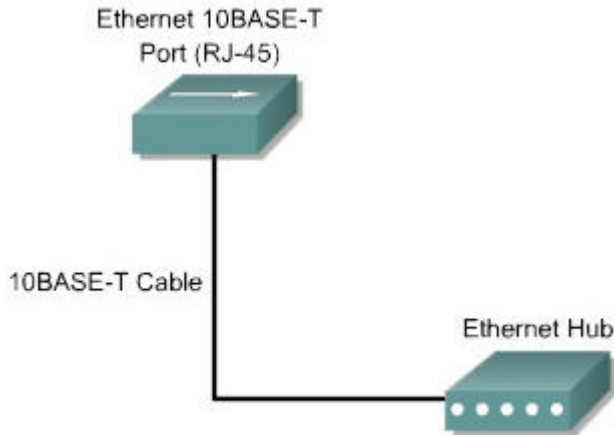
bilgisayar yada terminal , VT100 terminal emulasyonunu desteklemelidir. Terminal emülasyon yazılımı olarak Hyper Terminal programını kullanır.

1.2 Routerlar

1.2.6 LAN Arayüz Bağlantıları

LAN ortamlarının çoğunda router LAN a Ethernet veya hızlı Ethernet arabirimi kullanarak bağlanır. Router hub yada bir switch aracılığıyla LAN la iletişim kuran bir sunucudur.bu bağlantı için düz kablo kullanılır. 10/100 base TX router arabirimi cat-5 veya daha iyisini yada router tipinde mutlaka UTP kablo gerektirir.

Bazı durumlarda router in Ethernet bağlantısı doğrudan bilgisayara veya diğer router a olur.bu tip bağlantı için crossover kablo gerekir.dogru arabirim kullanılmalıdır.eger yanlış arabirim bağlandıysa router yada diğer network aygıtlarına zarar verebilir.birçok farklı bağlantı tipleri benzer konnektör stillerini kullanır.Örneğin Ethernet, ISDN BRI, konsol, AUX, entegre CSU/DSU, ve Token Ring arabirimleri,benzer sekiz pinli konnektör RJ-45, RJ-48, veya RJ-49 kullanır.

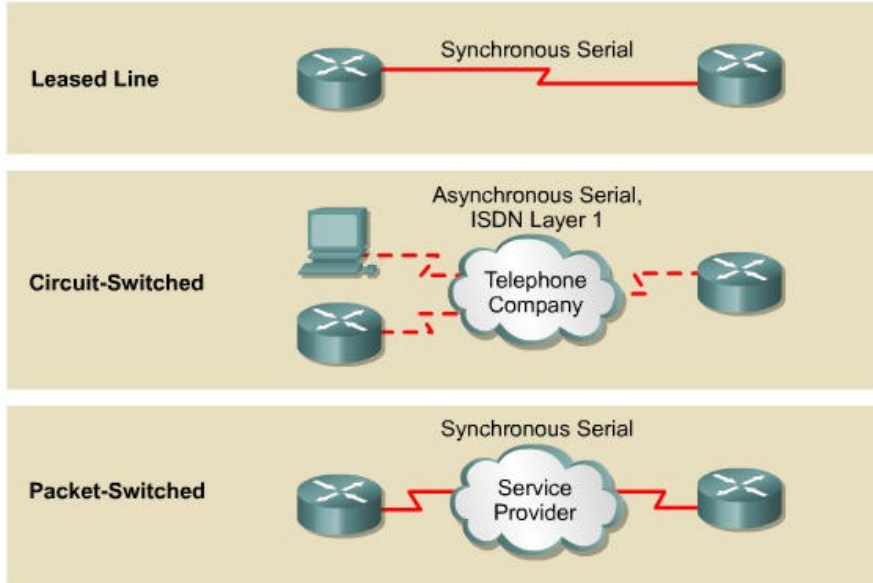
Router daki bağlantıları ayırt edebilmek için, cisco, konnektör kullanımını tanımlamak için renkli kod projesini uygular.

1.2 Routerlar

1.2.7 WAN Arayüzlerine Bağlantı

WAN bağlantıları birçok şekilde alınabilir.WAN birçok farklı teknoloji tipleri kullanarak,geniş coğrafi alanlarda data bağlantıları yapar.Bu WAN servisleri genellikle servis sağlayıcılarından kiralanabilir.bu WAN bağlantılarından birkaçı; leased line,circuit-switched ve packet-switched tipleridir.

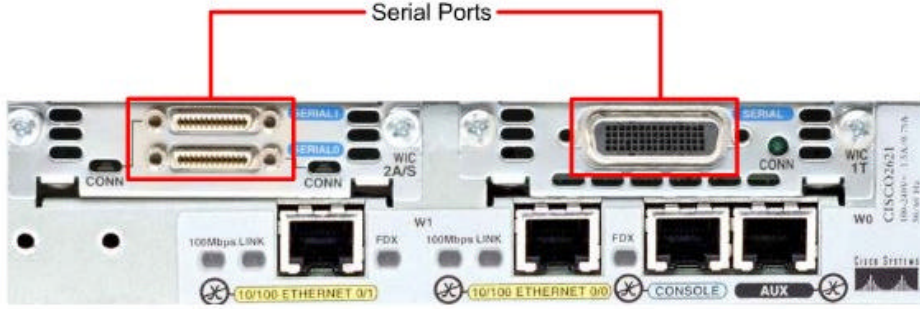
1

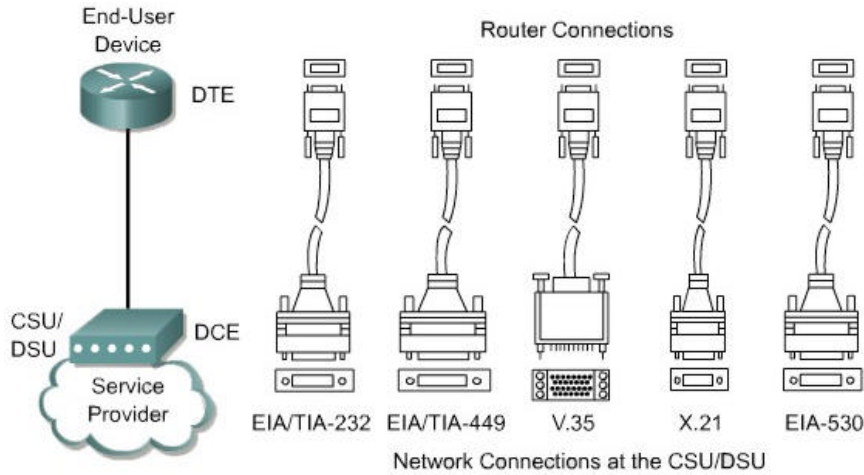
her bir WAN servis tipi için CPE,sıklıkla router data terminal ekipmanidir(DTE).Bu ise , DCE aygiti, genellikle bir modem veya kanal servis ünitesi/data servis ünitesi(CSU/DSU) kullanarak servis sağlayıcısına bağlanır.bu aygıt datayı DTE den WAN servis sağlayıcısı için uygun sekile çevirmede kullanılır.WAN servisleri için en çok kullanılan router arabirimi seri arabirimi olabilir.

Uygun seri kablo seçimi su dört sorunun cevabini vermekle kolaylaşır:

- Cisco aygıtına olan bağlantı tipi nedir? Cisco routerları seri arabirimler için farklı konnektörler kullanabilir. (şekilde görülmektedir)
- soldaki arabirim smart seri arabirimdir sağdaki ise DB-60 bağlantıdır.
- Bu network sistemini seri araçlara bağlamak için seri kablo seçimini yapar bu ise WAN kurulumunun kritik bir kısmıdır.

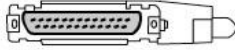

- Network sistemi DTE veya DCE aygıtına bağlanmıştır?
- İletişim için kullanılan aygıtlardan DTE ve DCE seri arabirimin iki tipidir.
- Bu ikisi arasındaki kilit fark; DCE araçları anaveri yolundaki iletişim için saat sinyali verir. aygıtın kullanma klavuzu kablonun DTE veya DCE olup olmadığını açıkça belirtmelidir.
- Aygıt nasıl bir sinyal verme standardına ihtiyaç duyar?
- Her farklı aygıt için, farklı seri standardı kullanılabilir.
- Her standart kablodaki sinyalleri tanımlar ve kablo sonundaki konnektörü belirtir.
- Sinyal verme standardı için her zaman kullanma klavuzuna bakılmalıdır.

- Kabloda erkek konnektör mü, dişi konnektör mü gereklidir?
- konnektörün görünür pinleri varsa erkek gereklidir. eğer pinler için soketleri varsa dişi gerekir.

EIA/TIA-232 Male

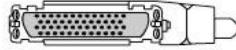
v.35 Male

EIA/TIA-232 Female

v.35 Female

X.21 Male

EIA/TIA - 449 Male

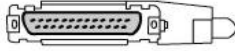
X.21 Female

EIA/TIA - 449 Female

EIA-530 Male

EIA-613 HSSI Male

ÖZET

Asagidaki kilit noktalarinin anlasilmis olmasi saglanmalidir.

- WAN ve LAN kavramlari
- WAN ve LAN lardaki router in rolü
- WAN protokolleri
- Enkapsülasyon konfigüresi
- Routerin dahili parçalarinin tanimlanmasi ve açıklanmasi
- Routerin fiziksel karakteristikleri
- Routerin gene portlari
- Router konsolu,LAN ve WAN portlari nasil baglanir

BÖLÜM - 2

Genel Bakis

Cisco teknolojisi, internet çalışma aygıtlarının gönderim ve değişim fonksiyonlarını kontrol eden yazılım olan internet işletim sistemi (IOS) etrafında yapılandırılmıştır. Bir network yöneticisi için IOS'nin çok iyi anlaşılması gereklidir. Bu modül IOS'nin esaslarını tanıttirici bir sunum yapacak ve IOS'nin özelliklerini pratikte inceleme olanakları sağlayacaktır. En temelinden en kompleksine tüm network konfigürasyon görevleri ROUTER konfigürasyonu içinde çok güçlü bir temele ihtiyaç duymaktadır. Modül bu kurs boyunca kullanılacak olan ROUTER konfigürasyonu için gerekli araç ve tekniklerini temin edecektir.

Bu bölümü tamamlayan kişiler aşağıdakileri yapabilmelidirler:

- IOS'nin amacını tanımlayabilmelidir.
- IOS'nin temel işletimini tanımlayabilmelidir.
- Çeşitli IOS özelliklerini isimlendirebilmelidir
- ROUTER lar birlikte bir arabirim komut-serisi (dizini) oturumunu kuracak metotları tanımlayabilmelidir.
- Kullanıcı komutuyla, yönetici ve ayrıcalıklı EXEC modları arasında hareket edebilmelidir.
- ROUTER üzerinde bir hiper-terminal oturumunu kurabilmelidir.
- ROUTER de belli bir mesafe kat edebilmiş olmalıdır.
- (CLI)daki yardım özelliğini kullanabilmelidir.
- Komut hatalarını giderebilmelidir.

Cisco IOS yazılımı geleneksel CONSOLE çevresi olarak CLI kullanır. IOS, bir çok Cisco ürün yelpazesinde ana teknoloji olarak süregelmektedir. Uygulamasındaki detaylar farklı internet çalışma yöntemlerine göre değişime gösterir.

Çeşitli metotlarla çevreye ulaşılabilir. CLI'ye girmenin bir yolu CONSOLE oturumundan geçer.

CONSOLE, bilgisayardan veya terminalden, router üzerindeki CONSOLE bağlantısına doğrudan düşük hızlı seri bağlantı kullanır. CLI oturumuna girmenin diğer bir yolu da modem kullanarak dial-up bağlantısıyla veya router AUX portuna bağlı sıradan modem kullanımıdır. Bu metotların hiçbirisi routerin konfigüre edilmiş network servislerine sahip olmasına ihtiyaç duymaz. Diğer bir metot ise router i TELNET lemedir. Router'e telnet oturumu kurmak için en az bir tane arabirimin IP adresiyle konfigüre edilmesi ve sanal terminal oturumları şifreler için düzenlenmelidir.

2.1 Cisco IOS Yaziliminin Isletimi

2.1.1 Cisco IOS Yaziliminin Amaci

Bilgisayarla birlikte isletim sistemi olmadan bir router veya anahtar çalisamaz.Cisco kendi isletim sistemini Cisco IOS.bu cisco routerlerinin ve catalyst anahtarlarının içine yerlestirilmis yazilim mimarisidir.Isletim sistemi olmadan donanim hiçbir kabiliyeti haiz degildir.Cisco asagidaki network servislerini saglamaktadır:

- Temel yönlendirme ve anahtarlama fonksiyonlari
- Ag kaynaklarına güvenilir ve saglam erisim
- Network SCALABILITY

2.1 Cisco IOS Yaziliminin Isletimi

2.1.2 Routerlarda Arayüz Kullanimi

Cisco IOS yazilimi geleneksel CONSOLE çevresi olarak CLI kullanir.IOS, bir çok Cisco ürün yelpazesinde ana teknoloji olarak süregelmektedir.uygulamasindaki detaylar farkli internet çalisma yöntemlerine göre degisme gösterir.

Çesitli metodlarla çevreye ulasilabilir.CLI ye girmenin bir yolu CONSOLE oturumundan geçer.

CONSOLE, bilgisayardan veya terminakden, router üzerindeki CONSOLE baglantisina dogrudan düşük hizli seri baglanti kullanir.CLI oturumuna girmenin diger bir yoluda modem kullanarak dial-up baglantisıyla veya router AUX portuna bagli siradan modem kullanimidir.Bu metodlari hiçbirisi routerin konfigüre edilmiş network servislerine sahip olmasına ihtiyaç duymaz.diger bir metod ise router i TELNETlemekdir.routere telnet oturumu kurmak için en az bir tane arabirim IP adresiyle konfigüre edilmesi ve sanal terminal oturumlari sifreler için düzene nlenmelidir.

2.1 Cisco IOS Yaziliminin Isletimi

2.1.3 Router Kullanici Arayüz Modlari

Cisco komut-dizisi arabirimi hiyerarsik bir yapi kullanir.bu yapi özel görevleri yerine getirebilmek için farkli modlara girise gerek duymaktadır.Örneğin,bir router arabirimini konfigüre etmek için kullanıcı arabirim konfigürasyon moduna giris yapmak zorundadir.bunu takiben tüm konfigürasyonlar bu özel arabirime giris yapacaklardir.her bir konfigürasyon modu kendine özgü bir isaretle gösterilecek ve sadece bu mod için uygun olan komutlara izin verecektir.

IOS, “EXEC” olarak bilinen bir komut çeviri servisi sağlamaktadır.her bir komut girildikten sonra, EXEC komutu onaylar ve uygular.Bir güvenlik özelliği olarak Cisco IOS yazılımı EXEC oturumlarını iki giriş bölümüne ayırır. Bu bölümler kullanıcı ve ayrıcalıklı EXEC modlarıdır.ayrıcalıklı EXEC modu ,enable modu olarak da bilinir.Asagıda bu iki modun özelliklerine yer verilmiştir:

- Kullanıcı EXEC modu yalnızca kısıtlı sayıda temel izleme komutlarına izin verir.bundan genellikle “yalnızca görüş”modu olarak bahsedilir.Kullanıcı EXEC modu router konfigürasyonunu değiştirebilecek hiçbir komuta müsaade etmez.kullanıcı EXEC modu “>” imgesiyle ifade edilir.

EXEC Mode	Prompt	Typical Use
User	GAD>	check the router status
Privileged	GAD#	accessing the router configuration modes

Ayrıcalıklı EXEC modu tüm router komutlarını kullanabilir.bu moda giristen önce şifre gerektirecek şekilde düzenlenebilir. Daha fazla koruma için kullanıcı ID si isteyecek şekilde de düzenlenebilir.Bu yalnızca routere girmeye yetkili kullanıcılara imkan tanır.konfigürasyon ve yönetici komutları ayrıcalıklı EXEC bölümünde bulunan network yöneticisine ihtiyaç duyar.Global konfigürasyon modlara ve diğer tüm spesifik modlara bu bölümden erişilebilir ve bu mod “#” ile tanımlanır.Kullanıcı bölümünden,ayrıcalıklı bölüme geçiş için “>” promptundaki **enable** komutuna girilir. Şifre koyulursa router bunu sorgular.Güvenlik nedeniyle girilen şifre görünmez.Doğru şifre girildiğinde,router imgesi kullanıcının artık ayrıcalıklı moda geçtiğini gösteren “#” imgesine dönüşür. Ayrıcalıklı bölümde “(?)” işaretinin girilmesi kullanıcı bölümündekilerden çok daha fazla komut seçeneklerini gösterecektir.

2.1 Cisco IOS Yazılımının İşletilmesi

2.1.4 Cisco IOS yazılım özellikleri

Cisco network ürün platformlarının geniş bir bölümünü kapsayan aygıtlar için imajlar sağlamaktadır.Bu çeşitli platformların gerek duyduğu Cisco,IOS yazılım imajlarını en iyi biçimde kullanmak için birçok farklı Cisco yazılım imajları geliştirmeye çalışıyor.Her bir imaj çeşitli aygıt platformlarına,mevcut hafıza kaynaklarına ve müşteri gereksinimlerine hizmet eden farklı özellik grupları sunar.Farklı Cisco aygıt modelleri ve özellik grupları için sayısız IOS imajları olmasına rağmen temel konfigürasyon komut yapısı aynıdır.Ürünlerin geniş bir bölümünde uygulanan her hangi bir aygıt, konfigürasyon ve hata düzeltim kabiliyetlerine sahiptir

Farkli IOS yazilimlari için konvansiyon isimlendirmesi üç bölümü içerir.

- imajın çalıştığı platform
- imajda desteklenen özel nitelikler
- imajın sıkıştırılmış olup olmadığı ve çalıştığı yer

The name has three parts, separated by dashes: e.g. xxxx-yyyy-zz:

- xxxx = Platform
- yyyy = Features
- zz = Format - where it executes from if compressed

spesifik IOS özellikleri ,Cisco yazılım danışmanı kullanılarak seçilebilir.Cisco yazılım danışmanı,en fazla mevcut veri sağlayan ve network ihtiyaçlarını karşılayan opsiyon seçimlerine olanak veren interaktif bir araçtır.

Yeni bir IOS imaj seçilirken temel etmenlerden biri router flash ve RAM belleğiyle uyumlu olmasıdır.genelde,sağladığı fazla özellikler ve yenilikler için daha fazla hafızaya ihtiyaç duyar.kullanılabilir flash ve mevcut imajı kontrol etmek için Cisco aygıtındaki **show version** komutunu kullanmak gerekir.Cisco destek sitesi ,her bir imaj için gerekli flash ve ram miktarını belirlemeye yardımcı eden aygıtlara sahiptir.Router üzerine yeni bir Cisco IOS yazılım imajını kurmadan önce,routerin o imaj için gereken hafızayı karşılayıp karşılamadığını kontrol ediniz.Ram miktarını görmek için **show version** komutunu kullanınız.

... <output omitted>... cisco 1721 (68380) processor (revision C) with 3584K/512K bytes of memory.

Bu satır ne kadar ana ve paylaşılmış hafızanın kurulduğunu gösterir.bazı platformlar paylaşılmış hafıza olarak DRAM in küçük bir kısmını kullanır.hafıza gereksinimleri bunu hesaba alır bunun için routerdeki kurulmuş dram miktarını bulmak için her iki numara birlikte toplanmak zorundadır.flash memory miktarını öğrenmek için **show flash** komutunu giriniz:

GAD#**show flash**

... <output omitted>...

15998976 bytes total (10889728 bytes free)

2.1 Cisco IOS Yaziliminin Isletilmesi

2.1.5 Cisco IOS Yaziliminin Çalistirilmasi

Cisco IOS aygıtları üç tane özel moda sahiptir:

1

- ROM monitörü
- Boot ROM
- Cisco IOS

Operating Environment	Prompt	Usage
ROM monitor	> or ROMMON>	Failure or password recovery
Boot ROM	Router (boot) >	Flash image upgrade
Cisco IOS	Router>	Normal operation

Routerin açılış aşaması normal olarak RAM içine yüklenir ve bu işletim modlarından birini uygular. Router için varsayılan açılış modunu kontrol etmek için konfigürasyonun kaydettiği ayar sistem yöneticisi tarafından kullanılabilir. ROM monitörü bootstrap aşamasını yürütür ve düşük seviyede fonksiyonellik ve belirginlik sağlar. Sistem hatalarını düzeltmede ve kayıp şifreleri yeniden elde etmede kullanılır. ROM monitörü herhangi bir network arabirimi tarafından kullanılamaz sadece konsol portundan fiziksel ve direkt bağlantıyla kullanılabilir.

Router boot ROM modunda çalıştığında sadece Cisco IOS özelliklerinin kısıtlı ikincil ayarları kullanılabilir. Boot ROM yazılı işlemlere izin verir ve her şeyden önce flash da depolanan Cisco imajının yerine yenisini koymak için kullanılır. Cisco IOS imajı, TFTP sunucusunda depolanmış bir IOS imajını routerin flash sunucusunda hafızasına kopyalayan, **copy tftp flash** komutu kullanılarak boot ROM içinde modifiye edilebilir. Routerin olagan bir işlemi flashda depolanmış Cisco IOS imajının tam kullanımına ihtiyaç duyar. Bazılarında ise, IOS flash tan direkt olarak yürütülür. Bununla birlikte birçok Cisco routeri RAM e yüklenmek ve de RAM den yürütülmesi için IOS nin bir kopyasına ihtiyaç duyar. Bazı IOS imajları flashta sıkıştırılmış halde depolanır ve RAM e kopyalanırken açılmaları lazımdır.

Çalışan IOS imajını ve versiyonunu görmek için konfigürasyon kayıt ayarlarını da gösteren **show version** komutunu kullanınız. **show flash** komutu yeni bir Cisco IOS imajını yüklemek için sistemin yeterli belleğe sahip olup olmadığını doğrulamak için kullanılır. 2

```
Router
BHM#show flash
PCMCIA flash directory:
File Length Name/status
1 6007232 c1700-bnsy-1.212-11.p
[6007296 bytes used, 284160 available, 6291456
total]
6144K bytes of processor board PCMCIA flash (Read
ONLY)
BHM#
```

2.2 Routerlerin Baslatilmasi

2.2.1 Cisco Routerlerin Baslangici

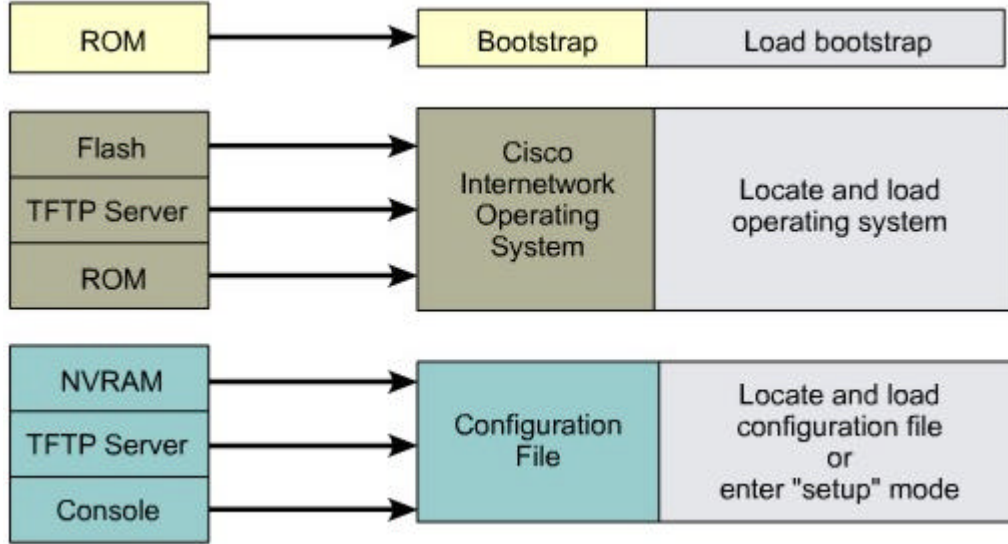
Router baslangiçta konfigürasyon bilgilerini , isletim sistemini baslangica yükler. Eger router, konfigürasyon dosyalarini bulamazsa ayar moduna girer. NVRAM de saklanmis olan konfigürasyon bilgilerinin yedegini ayar modundan kopyalar.

Cisco IOS programi için her zamanki baslangiçtaki amaç router a operasyonlari baslatabilmektir. Bunun için asagidaki görevleri baslangiçta tamamlamalidir.

- Router donaniminin testi ve fonksiyonlari kesinlikle yapılmalidir.
- Cisco IOS programi bulunup yüklenmeli
- Baslangiç ayarlari bulunup uygulanmali yada ayar moduna girilmelidir

Cisco Router çalıştigi zaman kendisini test eder. Kendini test süresince , tüm donanim modüllerinde ROM dan tanımlayarak yürütür. Ag arayüz portlari , hafiza , ve islemcide temel operasyonlar yaparak testi sürdürür. Donanimin dogrulugunu tamamladiktan sonra , router baslangiç programini yürütür.

Donanim test edildikten sonra Router asagidaki akisli izlemektedir: **1**

- Adım 1** ROM dan genel baslangiç adimlarini yükler. Örneğin baslangiç adimlarinda operasyon için donanimin testi ve IOS bilgilerinin yürütülmesi saglanir.
- Adım 2** IOS birkaç yerde bulunabilir. IOS yüklenirken baslangiç kisminda konfigürasyon kayitlari belirlenir. Eger baslangiç , agdan yada flas bellekten yüklendiyse sistem komutlari belirtilen yer ve isimdeki dosyadan okunur.
- Adım 4** Konfigürasyon dosyasi NVRAM den kayit edildiginde ana hafizaya ve tek hatta birken yüklenir. Konfigürasyon komutlari yönlendirme islemlerini baslatir. Arayüzler için adres saglar. Routerdaki diger operasyonlari tanımlar.
- Adım 5** Eger NVRAM deki konfigürasyon dosyasi kayipsa , mevcut TFTP sunucudan aratilir. Eger sunucuda bulunmussa yüklenilir.

Ayarlar , routerdaki karisik protokol girisleri için tasarlanmamistir. Ayar modundaki amaç yöneticiye verilmiş izinler dogrultusunda router için minimum ayarlari yüklemektir. Diger kaynaklardan ayarlarin yerini öğrenmek mümkün degildir.

Ayar modunda, standart cevaplar asagidaki sorularda parantez içindeki alanda gözükmektedir. Enter tusuna basilir. Ayar islemleri süresince , **Ctrl+C** ile isleme son verilebilir. Ctrl+C ayarlar

```
Router
#setup

--System Configuration Dialog--
At any point you may enter a question mark '?' for help.
Use ctrl-c to abort configuration dialog at any prompt.
Default settings are in square brackets '['].

Continue with configuration dialog? [yes].

First, would you like to see the current interface summary?
[yes]

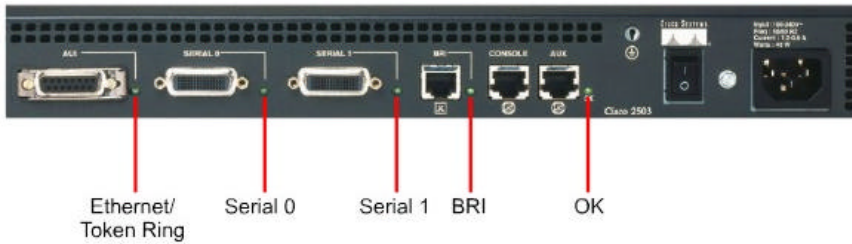
Interface  IP-Address  OK?  Method  Status  Protocol
TokenRing0 unassigned NO   not set down    down
Ethernet0  unassigned NO   not set down    down
Serial0    unassigned NO   not set down    down
Fddi0     unassigned NO   not set down    down
```

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.2 Router LED Göstergeleri

Cisco Router lar bilgileri göstermeli için isikli göstergeler kullanırlar. Cisco router modellerinde buna ihtiyaç duyulur. Isikli göstergeler çeşitli renklerde olabilirler.

Arayüz lambaları , arayüz üzerinde görülebilecek yerde işlem görürler. eğer arayüz aktif ve doğru bağlantı yapıldığı zaman LED yanmaz ise bir problem var demektir. Eğer arayüz çok mesgulse LED sürekli yanacaktır. AUX portunun ışığı yeşil isil yaniyorsa sistem doğru çalışıyordur. Sistem doğru baslatılabilir.

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.3 Router Açılışının İncelenmesi

Ekranlarda görüntülenen grafik sadece referans içindir ve konsoldaki görüntüyü tam olarak yansıtmazlar.

“ Geçersiz NVRAM, yazı geçersiz olduğundan silinmiştir ” mesajı geliyorsa router henüz konfigüre edilmemiştir yada NVRAM silinmiş olabilir. Router konfigüre edilmelidir. Konfigürasyon dosyası NVRAM e yüklenir. Ondan sonra konfigürasyon dosyası NVRAM’ de kullanılarak konfigüre edilir. Konfigürasyon kayıtları için fabrika ayarı 0x2102 dir. Flash hafızadan Cisco IOs dosyası router’a yüklenir.

Kullanıcı önyükleme versiyonunu ve IOS versiyonunu tanımlayabilir. Router kullanılarak router modeli , işlemci ve routerdaki hafıza miktarı öğrenilebilir. Diğer bilgiler grafiklerde listelenir:

- Arayüzün numarası
- Arayüzün Tipi
- NVRAM miktarı
- Flash Hafıza Miktarı

Kullanıcı ayar moduna girerek seçmek zorundadır. Ayar modunda yöneticiye sadece minimum konfigürasyonu yükleyebilmesi müsaade edildiği hatırlanmalıdır.

2.2 Routerların Baslatılması

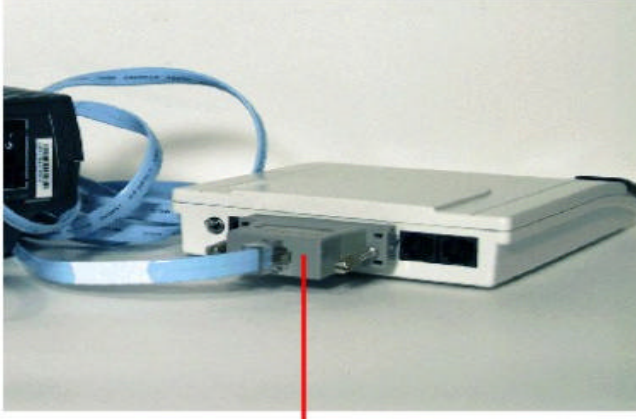
2.2.4 HyperTerminal Oturumunun Kurulması

Tüm Cisco routerlarda TIA/EIA-232 eszamsız seri konsol portu (RJ-45) mevcuttur. Kablolar ve adaptörler konsol portuna terminal konsol bağlantısına ihtiyaç duyarlar. Konsol terminali ASCII terminal yada bilgisayardan çalıştırılan HyperTerminal emülatör yazılımıdır. Bilgisayar kullanılarak konsol portu oluşturulabilir. RJ-45 ve RJ-45 kablosu ile dişi RJ-45 kullanılır.

Konsol portu için varsayılan parametreler 9600 bps , 8 veri biti, eşitlik yok, 1 tane durdurma biti ve akis kontrolü olmayacaktır. Konsol portunun akis denetimi için donanım desteği yoktur.

Routerda konsol portuna terminalle bağlanmak için şu adımlar uygulanır.

1. RJ-45 ve RJ45 kablosu yada DB-9 ve DB-25 adaptör kullanılarak terminal bağlantısı yapılır.
2. 9600 bps , 8 veri biti, eşitlik yok, 1 tane durdurma biti ve akis kontrolü olmadan terminal konfigüre edilir.

RJ-45 to DB-25
Adapter

PC Operating System	Software
Windows 95, Windows 98, Windows NT, Windows 2000	HyperTerminal (included with Windows software), ProComm Plus
Windows 3.1	Terminal (included with Windows software)
Macintosh	ProComm, VersaTerm, ZTerm (supplied separately)
Unix/Linux	Minicom

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.5 Routerda Günlük Tutulması

Cisco routerlarının konfigürasyonunda , router kullanıcısı uzaktan erişimle yada terminale erişim yapabilir.routerda erişim yapıldığı zaman komutlar girilmeden önce routerda giriş yapılmalıdır.

Güvenlik için , router komutlarına erişim iki kısımdan oluşur:

- **Kullanıcı Modu** – bu moda router konfigürasyonunda değişiklik yapılamaz Routerin görevlerini kontrol eden tipik görevlerdir.
- **Yönetici Modu** – Router konfigürasyonunda değişikliklerin yapıldığı moddur.


```
Router
Router con0 is now available.
Press RETURN to get started.
User Access Verification
Password:
Router> ← User-Mode Prompt
Router>enable
Password:
Router# ← Privileged-Mode Prompt
Router#disable
Router>
Router>exit
```

Kullanici modunda kullanılan komutlar yönetici modda kullanılan komutların alt komutlarıdır. Roter konfigürasyonundaki değişikliklerin dalındaki bilgilerin görüntülediği komutlardır.

Komutların tamamına erisebilmek için yönetici moda girin. ">" yerindeyken **enable** komutunu yazın. **Password sifre** ile şifreyi girin. Şifreyi girdikten sonra **enable secret** komutunu kullanın. Bu iki komutu kullanarak yönetici moda girebilirsiniz. Eğer bu komutları girerseniz **enable secret** komutu öncelik alacaktır. "#" isareti görülüyorsa yönetici moda girilmiş demektir. Global konfigürasyon moduna sadece yönetici moddayken ulaşılabilir. Global konfigürasyon modundayken aşağıdaki kısımlara erişilebilir.

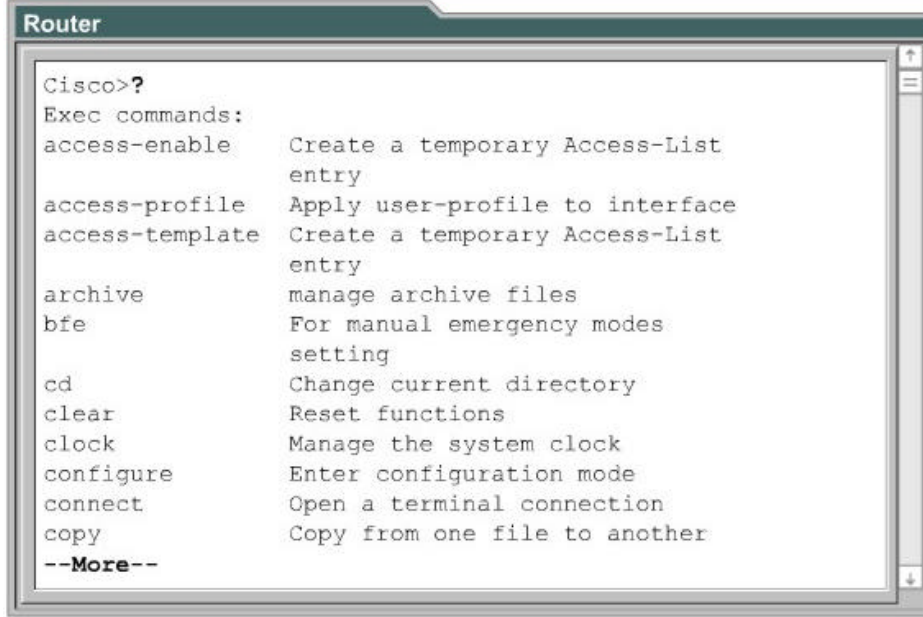
- Arayüze
- Altarayüze
- Hatta
- Routera
- Router haritasına

Kullanici moduna geri dönmek için yönetici moddayken **disable** yada **exit** komutunu girin. Böylece global konfigürasyon modundan yönetici moduna geri dönecektir. Tekrar **exit** yada **Ctrl-Z** komutları girilerek kullanıcı moda geri dönebilirsiniz.

2.2 Routerlerin Baslatilmasi

2.2.6 Routerda Klavye Yardimlari

Kullanici yada yönetici moda soru isareti kullanilarak komut listesi görüntülenebilir. Asagidaki sekilde örnek olarak gösterilmistir.


```
Router
Cisco>?
Exec commands:
access-enable      Create a temporary Access-List
                   entry
access-profile     Apply user-profile to interface
access-template    Create a temporary Access-List
                   entry
archive            manage archive files
bfe                For manual emergency modes
                   setting
cd                 Change current directory
clear              Reset functions
clock              Manage the system clock
configure          Enter configuration mode
connect            Open a terminal connection
copy               Copy from one file to another
--More--
```

Not: "--More--" görüntünün asagida devam ettigini göstermektedir. Ekran görüntüsü birkaç satirdan ibarettir. MORE komutu ile çıkis birden fazla sayfada gösterilir. Her more komutu gözüktüğü zaman bir sonraki ekranin görüntülenmesi için bosluk tusuna basilir. Return yada enter tusu ile de gelecek satirlara gidilebilir. Diger tuslarla da ilerlenebilir.

Yönetici moda "**enable**" yada "**ena**" yazilarak erisilenebilir. Bunun nedeni router . Soru isareti , yönetici moda komutların uzun ve açıklayıcı bir şekilde ekranda görüntülenmesini sağlar.

```
Router
Cisco#?
Exec commands:
  access-enable      Create a temporary Access-List
                    entry
  access-profile     Apply user-profile to interface
  access-template    Create a temporary Access-List
                    entry
  archive            manage archive files
  bfe                For manual emergency modes
                    setting
  cd                 Change current directory
  clear              Reset functions
  clock              Manage the system clock
  configure          Enter configuration mode
  connect            Open a terminal connection
  copy               Copy from one file to another
  debug              Debugging functions (see also
```

Değişik ekran çıkışları Cisco IOS programında yada router ayarlarına göre değişir.

Eğer kullanıcı router saatini ayarlamak isterse fakat gerekli komutu bilemezse , doğru komut için yardım fonksiyonlarını kullanabilir. Aşağıdaki örnekle yardım fonksiyonlarının nasıl kullanılacağı gösterilmiştir..

```
Router
Cisco#cl?
clear clock
Cisco#clock
% Incomplete command.
Cisco#clock ?
  set Set the time and date
Cisco#clock set
% Incomplete command.
Cisco#clock set ?
  hh:mm:ss Current Time
```

amacimiz routerin saatini ayarlamaktır. Komutu bilmedigimizi varsayiyoruz. Asagidaki adimlari uygulayacagiz.:

1. saat ayari için kullanılacak komut ? isreti ile bulunur. Yardim mönüsünden clock komutunun gerekli olduğu görülür
2. zaman degisiklikleri için sözdizim kontrol edilir.
3. sekilden gösterildiği gibi kullanılan zaman saat,dakika ,saniye olarak girilir. Asagidaki sekilde görülmektedir.

```
Router
Cisco#clock set 19:50:00
% Incomplete command.
Cisco#clock set 19:50:00 ?
  <1-31> Day of the month
  MONTH Month of the year
Cisco#clock set 19:50:00 14 7
                        ^
% Invalid input detected at '^' marker.
Cisco#clock set 19:50:00 14 July
% Incomplete command.
Cisco#clock set 19:50:00 14 July ?
  <1993-2035> Year
Cisco#clock set 19:50:00 14 July 2003
Cisco#
```

4. İhtiyaç duyulan sistem ek bilgileri tamamlanır
5. **Ctrl-P** yada yukari tusu ile otomatik olarak komut tekrarlanır. Soru isreti kullanarak gerekli eklemeler yapılarak komut tamamlanır.
6. (^) isreti ve yardım hatası gösterilir. Problemin nerede olduğu gösterilir ve doğru sözdizim girilir.
7. Yıl girilirken doğru sözdizim kullanırken Return ve Enter ile komutlar girilebilir.

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.7 Gelistirilmiş Düzenleme Komutları

Kullanıcı arayüzüne “çoğaltılmış düzenleme modu” yerleştirilmiştir. Tus fonksiyonlarının düzenlenmesi ayarlarını gerçekleştirirler. Kullanıcı komut satırında düzenleme yaparlar. Tus düzenleri asagidaki sekilde gösterilmektedir. Komut satırında düzeltmeler ve degisiklikler için kullanılırlar. Geçerli program ile otomatik olarak önceden düzenlenmişlerdir. Kapalı olabilirler. Eger başlangıçta kapalı ise yazılardaki etkileşim ile engellemelerle karşılaşılabılır. Kapalı ise bu moda düzenleme yapılamaz.

Command	Description
Ctrl-A	Moves to the beginning of the command line
Esc-B	Moves back one word
Ctrl-B (or right arrow)	Moves back one character
Ctrl-E	Moves to the end of the command line
Ctrl-F(or left arrow)	Moves forward one character
Esc-F	Moves forward one word

Düzenleme komutları , ekranda tek satıra yayılmış komutlar için düzenlemeyi sağlarlar. Kursör sağ kenara gittiği zaman komut satırı on tane boşluk kadar sol tarafa gider. İlk on karakter görünmeyebilir. Fakat kullanıcı geriye doğru ve komutun başına doğru ilerleyebilir. Geriye dönüş işlemi **Ctrl-B** yada sol ok tuşu ile yapılır. **Ctrl+A** kullanıcıyı doğrudan hatın başına götürecektir.

Ekran çıkış değişiklikleri , router ayarlarında ve Cisco IOS programında bulunur.

Ctrl+Z komutu ayarlar modunda geri gitmek için kullanılır. Kullanıcı yönetici moduna dönecektir.

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.8 Router Komut Geçmişi

Kullanıcı arayüz geçmiş bilgilerini sunmayı yada komutların kayıtlarını girmek zorundadır. Bu özellik , özellikle karışık yada uzun komutların tekrar çağırılmasında kullanılır. Komut geçmişi ile aşağıdaki görevleri yapabiliriz.

- Komut geçmişi alanının büyüklüğü ayarlanır.
- Komutlar yeniden çağırılır.
- Komut geçmişi özelliği kapatılabilir.

Komut geçmişi normalde açıktır ve sistem kayıtlarından on tane komut satırını geçmiş hafızasında bulundurabilir. Terminal oturumunda sistem kayıtları esnasında komut satırındaki numaralar değişkendir. “**terminal history** size yada **history size** “komutu kullanılır. Komutlarda en fazla numaralandırma 256 ya kadardır.

Geri çağırma komutları geçmiş hafıza alanında en son kullanılan komut ile başlarlar. **Ctrl-P** tuşuna yada yukarı ok tuşuna sık sık basılarak birbirini izleyen eski komutlar tekrar çağırılır. Geçmiş hafıza alanında son kullanılan komutlar geri çağırılır. **Ctrl+P** ile yada yukarı ok ile komutlar çağırıldıktan sonra **Ctrl+N** e yada aşağı tuşuna basılarak bir sonraki yada bir önceki komutlar çağırılır.

Komutlar girilirken, kısaltmalar , tekil karakterler komut için girilebilir. **Tab** tusu ve arayüze giriş tamamlanacaktır. Tab tusunun kolaylığı görsel olarak tanınmıştır. Routerlar özel komutlarla tasalanırlar.

Bilgisayarlarda kopyalanabilir fonksiyonlar ve ek seçenekler mevcuttur. Hazırlanmış olan komut dizisi kopyalanmış veya güncel komut girişleri yerleştirilmiş olabilir.

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.9 Komut Satırı Hatalarının Giderilmesi

Yapılan yanlışlardan önce komut satırı hataları meydana gelir. Eğer komut kelimeleri doğru girilirse kullanıcı arabiminde hata göstergesi (^) yardımıyla hatalar önlenir. "^" sembolü , doğru komutların , kelimelerin komut sırasının nasıl olduğunu gösterir. Hata yeri gözlemleyici ve görsel yardım sistemleri sağlayarak kullanıcılara doğru hatasız ve kolay bulucu bir yardım sağlar.

Örnek:

```
Router#clock set 13:32:00 23 February 93
```

```
^
```

% Geçersiz giriş tespit edildi .

(^) sembolü ve yardım yanıtları 93 de hata gösterdi. Doğru sözdizimi listelemek için, komut satırında hatalı olan yere soru işareti girilip enter tusuna basılır.

```
Router#clock set 13:32:00 23 February ?
```

```
<1993-2035> Year
```

```
Router#clock set 13:32:00 23 February
```

Yılın girilmesi ile doğru sözdizim yazılarak tekrar komut girilir.

```
Router#clock set 13:32:00 23 February 1993
```

Eğer komut satırına doğru girildiyse ve doğru tusa basıldıysa , yukarı ok son komutu tekrar gösterebilir. Sağ ve sol kullanarak yanlısın nerede olduğu konusunda bilgi verilir. Eğer ihtiyaç olan bazı komutlar silinme ihtiyacı duyulursa backspace tusuna basılır.

2.2 Routerların Baslatılması

2.2.10 show version Komutu

Show version komutu Cisco IOS programının versiyonu hakkında bilgileri görüntüler. Routerda çalıştırılan geçerli bir komuttur. Ana çalışma ayarlarında ve konfigürasyon kayıtlarına eklenmiş bir komuttur.

Aşağıda Show versiyon komutlarının bazı özellikleri gösterilmiştir:

- IOS versiyonu ve tanımlayıcı bilgileri
- ROM versiyon kayıtları
- Router çalışma zamanı
- Geri baslatma metodları
- Sistemin kalıp dosyası ve yeri
- Router platformu
- Konfigürasyon kayıtlarının ayarları

ÖZET

Aşağıdaki kilit noktalarının anlaşılması sağlanmalıdır.

- IOS'un amaçları
- IOS'un temel işlemleri
- Çeşitli IOS özelliklerinin belirtilmesi
- Router ile CLI oturumu için gerekli metodların belirtilmesi
- Kullanıcı ve yönetici modların birbirleri arasındaki farklılıklar
- Hyper Terminal oturumunu kurmak
- Router'in içine erişmek
- Komut arayüzünde yardım komutlarını kullanmak
- Komutları kullanmayı çoğaltmak
- Kayıt komutlarını kullanmak
- Komut hatalarını düzeltmek
- Show version komutlarını kullanmak

BÖLÜM - 3

Genel Bakis

Ayarları yapılan router karışık ağ çalışmalarında görevlerini yerine getirirken zorluklarla karşılaşabilir. Router ayarları için baslatılan uygulamaların hepsi zor değildir. Prosedürleri ve adımları gerçekleştirmek için routerda pratikler yapılmalıdır. Daha karışık konfigürasyonlarla karşılaşılacağına daha az korkutucu olacaktır. Bu modülde routerin temel ayarları yapılacaktır. Ayrıca basit ayarlarla pratiklik kazanılacaktır.

Temiz, kolay anlaşılabilir router ayarları tüm ağ yönetimlerinde amaç olarak belirlenmiştir. Cisco IOS ayarlar dosyasına bilgi eklemek için yönetim araçları sağlar. Sadece becerikli programcılar her bir program adımı için dokümantasyon sunarlar. Ağ yöneticileri imkanları olduğu sürece ağda başka insanlar benzer sorunlarla karşılaşacağı zaman zorlanmalarını için gerekli bilgileri sunarlar.

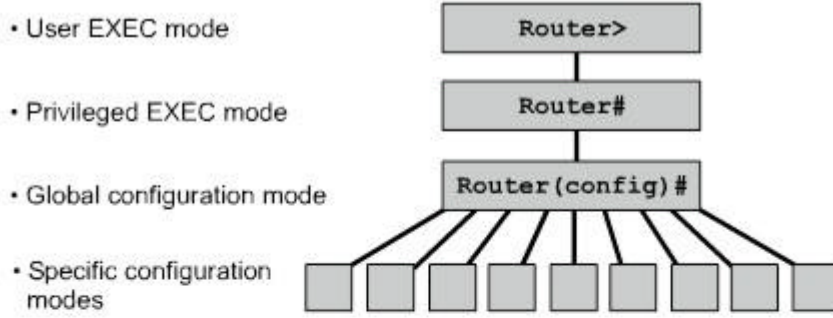
Bu modül tamamlandığında aşağıdaki özellikler öğrenilecektir:

- Routerin ismi
- Şifreleri ayarlamayı
- Gösterilen komutlar gözden geçirilecek
- Seri arayüz konfigürasyonu
- Ethernet arayüz konfigürasyonu
- Routerda değişiklikleri uygulamak
- Routerda değişikliklerin kayıt edilmesi
- Arayüz tanımlamalarının konfigürasyonu
- Günlük mesajların ayarları
- Kullanıcı tablo ayarları
- Yedeklemenin ve dokümantasyonun anlam ve önemi

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.1 CLI Komut Modları

Tüm arayüz komut satır ayarlarının değişikliği Cisco routerlarda global moda yapılır. Diğer özel modlar üzerinde konfigürasyon değişiklikleri gereklidir. Fakat o özel modların hepsi global moda ayarlama yaparlar. Aşağıdaki şekilde global mod komutlarından bazıları görülmektedir.

Configuration Mode	Prompt
Interface	Router (config-if)#
Subinterface	Router (config-subif)#
Controller	Router (config-controller)#
Map-list	Router (config-map-list)#
Map-class	Router (config-map-class)#
Line	Router (config-line)#
Router	Router (config-router)#
IPX-router	Router (config-ipx-router)#
Route-map	Router (config-route-map)#

global ayar mod komutlari routerda kullanilir. Yapilan ayarlamalarla tüm sisteme etki ederler. Belirtilen komutlar global moda girilir. Ve terminalden komutlar giris yapilir.

Router#configure terminal
Router(config)#

Global mod , global config olarak kisaltilmis olarak kullanılabilir. Global moddan birkaç moda geçiş yapılabilir.

- Arayüz modu (Interface mode)
- Hat modu (Line mode)
- Router modu (Router mode)
- Ana arayüz modu (Subinterface mode)
- Kontrol modu (Controller mode)

Özel modlar kullanildigi zaman router geçerli router konfigürasyon modunda degisiklikler meydana gelecektir. Belirli modlardan islemler korunur yada bazi degisiklikler sadece arayüzlere yapılacaktır.

“exit” ile özel bir konfigürasyon modundan global moda geri dönülebilir. **Ctrl+Z** tusuna basildigi zaman bulunulan konfigürasyon modundan ayrilir ve yönetici moda geri döner.

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.2 Router Isminin Konfigürasyonu

Konfigürasyon yapılırken ilk olarak routera bir isim girilmelidir. Bunu yapmak için global moddayken aşağıdaki komut girilmelidir.

```
Router(config)#hostname Firat  
Firat(config)#
```

Enter tusuna bakıldıktan sonra varsayılan sunucu isminde değişiklik olur. Girilen isim sunucunun ismi olur. Örnek olarak biz routerin ismini Firat yaptık.

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.3 Roter Sifrelerinin Konfigürasyonu

Sifreler routarlara olan erişimi sınırlandırır. Sifreler, konsol hat ve sanal terminaller için konfigürasyonda daima olmalıdır. Yönetici moda erişimlerde kullanılırlar. Konfigürasyon dosyasına yapılacak değişiklikleri sadece şifreyi bilen kullanıcılar müdahale edebilirler.

Aşağıdaki örnekteki komutlar kullanılarak ayarlama yapılabilir fakat konsol hattında şifrelendirme yapılması önemli tavsiye edilir.

```
Router(config)#line console 0  
Router(config-line)#password <şifre>  
Router(config-line)#login
```

Uzaktan erişimlerde yönlendirme telnet ile yapılır. Tipik Cisco routerlar, numaralandırılmış beş tane sanal terminal bağlantısına izin verirler. Diğer donanım platformları, VTY bağlantılarında diğer numaralara bakarlar. Tüm bağlantı hatları için sık sık aynı şifre kullanılırlar. Fakat bazen bir hat, eğer diğer dört hat bağlantıları kullanılıyorsa geri düşebilir. VTY hatlarda aşağıdaki komutlar kullanılarak şifre ayarlanmış olur.

```
Router(config)#line vty 0 4  
Router(config-line)#password <şifre>  
Router(config-line)#login
```

Açık şifre ve açık gizlilik kullanılarak yönetici moda erişimleri sınırlandırılır. Açılmış şifre sadece gizlilik açılmadığı zaman kullanılır. Açık gizliliğin daima ayarlanması ve kullanılması tavsiye edilir. Aşağıda şifreyi açmak ile ilgili örnekler görülmektedir.

```
Router(config)#enable password <şifre>  
Router(config)#enable secret <şifre>
```

Bazen şifreler için istenmeyebilir. **show running-config** yada **show startup-config** komutlarından çıkış görülebilir. Bu komut konfigürasyon çıkışında şifrelerin özel olarak paketlenmesinde kullanılır.

Router(config)#service password-encryption

“**service password-encryption**” komutu şifrelerin geri çözümlenmesinde çözümlenmeyi etkisiz kılar. “**enable secret <password>**” komutu çözümlenme için güçlü MD5 algoritmasını kullanır.

Console Password

```
Router(config)#line console 0
Router(config-line)#login
Router(config-line)#password cisco
```


Virtual Terminal Password

```
Router(config)#line vty 0 4
Router(config-line)#login
Router(config-line)#password cisco
```


Enable Password

```
Router(config)#enable password san-fran
```


Perform Password Encryption

```
Router(config)#service password-encryption
(set passwords here)
Router(config)#no service password-encryption
```

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.4 show Komutlarının İncelenmesi

Show komutları aksaklıkları gidermek için ve routerda dosyaları gözden geçirmek için kullanılır. Yönetici ve kullanıcı modlarda “**show ?**” komutu girildiğinde show komutları listelenir. Kullanıcı moda göre yönetici moda daha fazla show komutu listelenir.

- **show interfaces** – Routerda tüm arayüzler için tüm istatistikleri görüntüler. “show interface” komutu girildiği zaman arayüzleri ve port numaraları izlenir. Örneğin:

Router#**show interfaces serial 0/1**

- **show controllers serial** – Arayüz donanımının özel bilgilerini görüntüler
- **show clock** – Routerin zaman ayarlarını gösterir
- **show hosts** – Sunucu isimlerinin ve adreslerinin kayıtlarını listeler
- **show users** – Router a hangi kullanıcıların bağlandığını listeler
- **show history** – Girilen komutların geçmişini görüntüler

- **show flash**– Flash hafıza hakkındaki bilgileri herhangi ISO dosyasının kayıtlı olduğunu gösterir
- **show version** – Router hakkındaki bilgileri ve RAM de çalışan ISO hakkındaki bilgileri görüntüler
- **show ARP**– Router daki ARP tablosunu görüntüler
- **show protocol** – Üçüncü katman konfigürasyonunun arayüzünü görüntüler
- **show startup-configuration**– NVRAM deki konfigürasyonun nerede kayıtlı olduğunu gösterir
- **show running-configuration**– RAM deki geçerli ayarları görüntüler.

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.5 Seri Arayüz Konfigürasyonu

Seri arayüz , sanal terminal hat aracılığı ile yada konsoldan ayarlanabilir. Ayarların yapılabilmesi için aşağıdaki adımların uygulanması gerekir

1. Global moda girilir
2. Arayüz moda girilir
3. Subnet maskesi ve arayüz adresi girilir
4. Eğer DCE kablo ile bağlantı yapıldıysa saat hızı (clock rate) ayarlanır. Eğer DTE kablo ile yapıldıysa bu adım atlanır.
5. Arayüze dönülür

Her seri arayüz bağlantısında IP adres ve subnet maskesi olmalıdır. Ancak bu sayede arayüz IP paketlerini yönlendirebilir. Aşağıdaki komut kullanılarak IP adresi konfigüre edilir.

```
Router(config)#interface serial 0/0
Router(config-if)#ip address <ip adres> <netmaskesi>
```

Seri arayüz , bağlantılarda zamanlama kontrolünü saat sinyali ile yapar. En çok DCE aracı CSU gibi saat sinyali sunacaktır. Normalde Cisco routerlar DTE araçlarıdır. Fakat onlar ayarlanabilir DCE araçlarıdır.

Seri linkte direkt olarak yapılan bağlantıdır. Laboratuvar ortamında DCE nin yanımızda olduğunu farz edelim DCE saat sinyali sunmaktadır. Saatin açılması ve hızı "**clock rate**" komutu ile yapılır. Mevcut saat hızı saniyedeki bit sayısıdır. Saat hızı oranları standart olarak şunlardır:1200, 2400, 9600, 19200, 38400, 56000, 64000, 72000, 125000, 148000, 500000, 800000, 1000000, 1300000, 2000000, yada 4000000. Bazı bit hızları seri arayüzlerde mevcut olmayabilir.

Normalde arayüzler kapalıdır. Arayüzleri açmak için “**no shutdown**” komutu girilmelidir. Arayüz bakım nedeniyle yönetimsel olarak kapanabilir yada **shutdown** komutu ile arayüz önceden kapatılmış olabilir. Laboratuvar ortamında saat hızı 5600 bit/sn olarak ayarlanıp kullanılacaktır. Saat hızının ayarlanması ve seri arayüzün açılması ile ilgili komut aşağıdaki örnekte gösterilmiştir.

```
Router(config)#interface serial 0/0  
Router(config-if)#clock rate 56000  
Router(config-if)#no shutdown
```

In the following commands, the *type* argument includes serial, ethernet, fastethernet, token ring, and others:

```
Router (config)#interface type port  
Router (config)#interface type slot/port
```

The following command is used to administratively turn off the interface:

```
Router (config-if) #shutdown
```

The following command is used to turn on an interface that has been shut down:

```
Router (config-if) #no shutdown
```

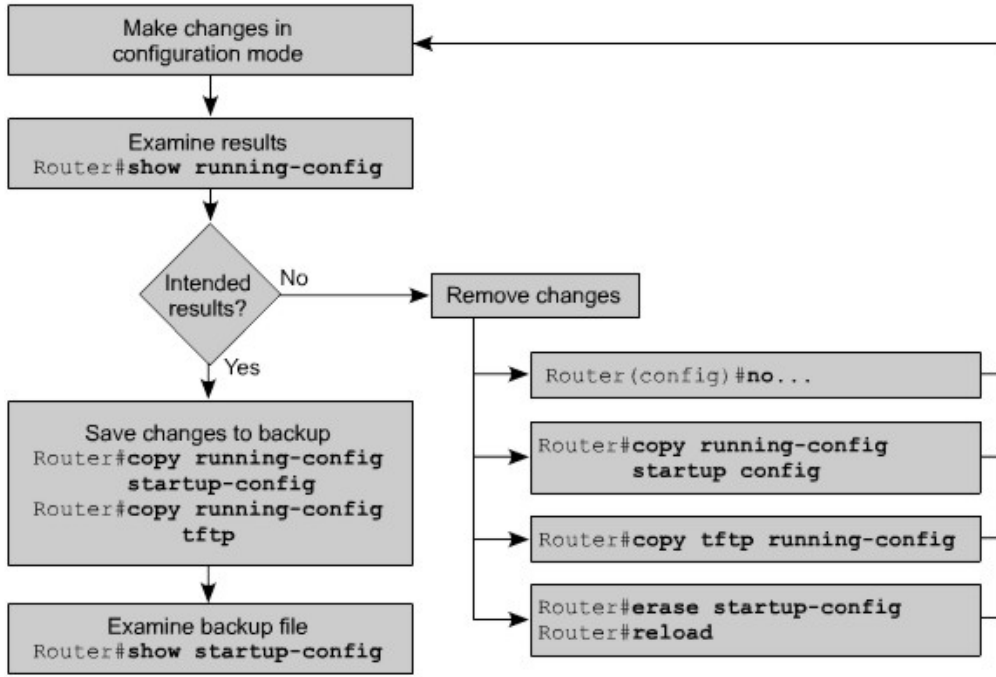
The following command is used to quit the current interface configuration mode:

```
Router (config-if) #exit
```

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.6 Eklemelerin Tasımların Değiştirmelerin Yapılması

Eğer konfigürasyon tekrar bir ayarlama istiyorsa uygun moda gidilir doğru komutlar girilir. Örnek verecek olursak, eğer arayüz açılmak isteniyorsa global moda girilir. Oradan arayüz moda (interface mode) girilir. Burada ise **no shutdown** komutu girilir.

Değişiklikleri doğrulamak için **show running-config** komutu kullanılır. Bu komut geçerli olan konfigürasyonu gösterecektir. Eğer istediğimiz değişiklik görüntülenmiyorsa aşağıdaki adımlar izlenir:

- Konfigürasyon komutu tarafından yayınlanmamış olabilir.
- NVRAM den orijinal konfigürasyon dosyasını sistemden tekrar çağrılır
- TFTP servisinden konfigürasyon dosyası arsive kopyalanır.
- **erase startup-config** komutu ile konfigürasyon dosyası başlangıçtan kaldırılır. Router tekrar başlatılır. Ayar (setup) moda girilir.

NVRAM den başlangıç konfigürasyon dosyasına geçerli ayarlar kaydedilir. Yönetici moda girilip aşağıdaki komut çalıştırılır.

Router#copy running-config startup-config

3.1 Router Konfigürasyonu

3.1.7 Ethernet Arayüzünün Konfigürasyonu

Ethernet arayüzü , konsoldan yada sanal terminalden ayarlanabilir.

Her Ethernet arayüzü bir ip adresine ve subnet maskesine sahip olmalıdır. Böylece ip paketlerinin yönlendirilmesi sağlanabilir.

Ethernet Arayüzünün konfigürasyonu için su adımlar izlenmelidir:

1. Global moda girilir (global configuration mode)
2. Arayüz konfigürasyon moduna girilir (interface configuration mode)
3. İp adres i ve subnet maskesi girilir
4. Arayüz aktif hale getirilir.

Normalde arayüzler kapalıdır yada pasif haldedirler. **no shutdown** komutu ile geri açılırlar yada aktif hale getirilirler. Eger arayüz yönetimsel olarak kapatılmak isteniyorsa **shutdown** komutu kullanılarak arayüz kapatılmış olur.

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.1 Konfigürasyonu Standartlarının Önemi

Organizasyon içerisinde konfigürasyon dosyaları için standartları yükseltmek önemlidir. Bunun için konfigürasyonun numaralarla kontrol edilmesi gerekir. Dosyalar nasıl kayıt edilecek? Nerede kayıtlar tutulacak. Bu gibi soruların halledilmesi gerekir.

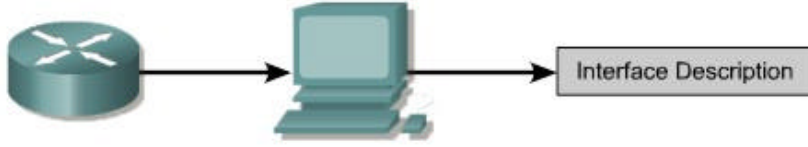
Standart, kuralların yada prosedürlerin gerçekleştirilmesidir. Her ikisi de geniş landa kullanılır. yada en basında belirlenir. Organizasyonda standartlar olmazsa olmazlardandır. Standartların bulunmadığı serviste ağda karşılığın olması kaçınılmazdır.

Ağ yönetim düzenlemesi yapılırken standart destekli olmalıdır. Konfigürasyon , güvenlik , performans ve ağ için uygun adreslemeler yapılmalıdır. Ağlarda oluşabilecek karışıklıklara en uygun şekilde yardım edebilmesi için standartlar oluşturulmuştur. Planlanmamış kesilmelerin miktarı ve ağ performansının çakışmalara maruz kalması gibi sorunların giderilmesinde standartlara başvurulmuştur.

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.2 Arayüz Tanımlamaları

Özel ağ parçası , devre numarası yada uzaktaki router a ait önemli bilgi kimlikleri bir arayüz tanımlamasında kullanılır. Arayüzdeki tanımlamalar , ağdaki kullanıcıların arayüz hakkında özel bilgileri hatırlamalarında yardımcı olabilir. Ne tip bir arayüz servisi kullanıldığı hakkında bilgiye sahip olunmuş olur


```
Tokyo(config)#interface e 0  
Tokyo(config-if)#description Engineering LAN, Bldg. 18
```

Tanımlama arayüz hakkında yorumların yapıldığı yerdir. Router hafızasında bulunan konfigürasyon dosyasında bulunur. Tanımlama, routerin operasyonuna etki yapmaz. Her arayüze standart olarak eklenirler. Devre kimlikleri, arayüzlere olan bağlantılar ya da diğer araçların yerleri hakkındaki bilgilerin tutulması amaçlanmıştır. Problemlerin çözümünün daha hızlı olması için ve arayüz problemlerinin anlatılmasında personelin daha iyi anlaması için tanımlamalar kullanılır.

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.3 Arayüz Konfigürasyonunun Tanımlanması

Arayüz tanımlamasının konfigürasyonu global moda girilerek yapılır. Global konfigürasyon modundayken arayüz konfigürasyon moda girilir. Tanımlamalar için aşağıdaki adımlar gerçekleştirilir.

Prosedür adımları:

1. Global konfigürasyon moda girilir ve **configure terminal** komutu girilir.
2. Özel arayüz moduna girilir. (Örneğin : **interface ethernet 0**)
3. Tanımlama bilgileri girilir. (Örneğin: **Firat 13**)
4. **Ctrl+Z** komutu kullanılarak yönetici moda geri dönlür.
5. **copy running-config startup-config** komutu kullanılarak NVRAM e konfigürasyon değişiklikleri kayıt edilir.

Aşağıda bir arayüzün nasıl tanımlanması gerektiğine dair örnek görülmektedir:

```
interface Ethernet 0  
description LAN Muhendislik, Bilg.2  
interface serial 0  
description FIRAT network 1, Circuit 1
```


3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.4 Karsilama Mesajlari

Tüm ağ kullanıcılarının mesajları görebilmeleri için giriş mesaj bölümü görüntülenir. Giriş mesajları herhangi birisi tarafından görülebilir. Buyüzden giriş mesajları dikkatli seçilir. Kişiyeye özel mesajlar değildirler. Routera herhangi birisi için karşılama olarak “ hoş geldiniz ” mesajı girilmesi muhtemelen uygun değildir.

Açılış mesajı , yetkisi olmayan kişilerin sisteme girmeye çalışmamalı için uyarı nitelikli mesaj olmalıdır. “ Bu güvenli bir sistemdir sadece yetkililer girebilir ” gibi bir mesaj istenmeyen ziyaretçilere yada geçersiz kullanıcılara sunulabilir.

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.5 Günlük Mesajların Konfigürasyonu

Tüm terminal bağlantılarında günün mesajı görüntülenebilir.

Günün mesajını ayarlamak için global ayarlar moduna girilmelidir. Burada “ **banner motd** “ komutu kullanılır. Daha sonra # isareti başta ve sonda olmak üzere araya mesaj yazılır.

Aşağıdaki adımlarda günün mesajının nasıl görüntüleneceği ve nasıl yapılacağı gösterilmektedir.

1. Global ayar moduna , **configure terminal** komutu kullanılarak girilir.
2. **banner motd # Günün mesajı yazılır #** komutu ile günün mesajı girilmiş olur.
3. Değişiklikleri kaydetmek için **copy running-config startup-config** komutu girilir.

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.6 Host İsim Çözümlemesi

Bir bilgisayar sisteminde sunucu ismi ile ip adresleri verilirken sunucu isim çözümü gerçekleştirilir.

Diğer IP ve ağ araçları ile bağlantılarda sunucu isimleri kullanılır. Router lar ip adresleri ile sunucu isimlerini ilişkilendirebilmelidirler. Sunucu isimlerini listelerler ve onları ip adresleri ile ilişkilendirerek sunucu tablosuna kayıt ederler.

Aşağıdaki örnekte ip adresleri ve bunlarla ilişkilendirilen host isimlerinin nasıl yapılacağı gösterilmektedir.

The following is an example of the configuration of a host table on a router:

```
Router(config)#ip host Auckland 172.16.32.1
Router(config)#ip host Beirut 192.168.53.1
Router(config)#ip host Capetown 192.168.89.1
Router(config)#ip host Denver 10.202.8.1
```

Ag organizasyonlarında tüm araçlara sunucu tablosu yerleştirilebilir. Her bir tekil ip adresi kullanıcı ismi ile ilişkilendirilir. Cisco IOS programında komutlarda kullanabilmek için sunucu isimlerini ve adreslerini haritalarını önbellekte korur. İsimleri adreslere çevirirken bu önbellekte hızlıca yapar.

Sunucu isimleri , DNS isimlerinden farklı olarak sadece konfigürasyon edilmiş routerlarda belirtilirler. Sunucu tablosu ag yöneticilerine izin verilmistir. Sunucuya uzaktan bağlanırken yada Telnet e sunucunun ismi yada ip adresinden birisi yazılarak ag yöneticisinin ag tablosuna erismesine izin verilmistir.

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.7 Host Tablolarının Konfigürasyonu

Adreslere isim atarken ilk olarak global konfigürasyon moduna girilir. **ip host** komutu ile hedeflenen isim ve bu isimlerin ip adresleri girilir. Bu haritalarda arayüz ip adreslerin her birinin isimleri bulunur. Sunucuya ulaşırken telnet yada ping konutlari router in ismi yada ip adresi kullanılarak girilir.

Asagıda bir sunucu tablosunun hazırlanma adımları görülmektedir.

1. Routerda global konfigürasyon moduna girilir.
2. ip host “router ismi yada ip adresi” her bir routerda arayüz ile girilir.
3. agdaki routerların hepsi girilerek devam edilir.
4. NVRAM e konfigürasyon kayit edilir.
- 5.

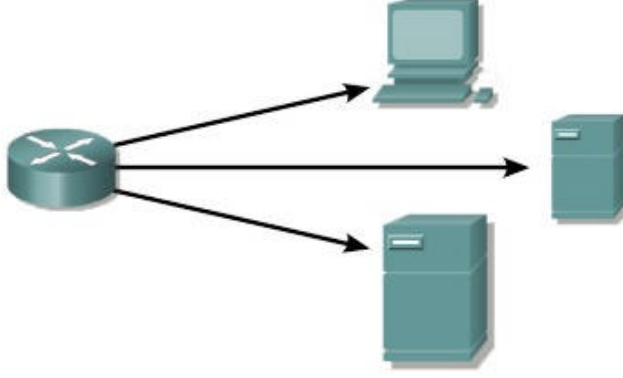
3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.8 Yedekleme ve Dokümantasyon Konfigürasyonu

Agın nasıl davranacağı, network araçlarında konfigürasyonda belirlenir. Araç konfigürasyonunda gerçekleştirilen yönetim asagıdaki özellikleri kapsamaktadır.

- Çalışan araçlarda konfigürasyon dosyalarının listelenmesi ve karşılaştırılması
- Ag sunucularındaki konfigürasyon dosyalarının kayit edilmesi
- Program yüklemelerinin ayarlanması ve güncellenmesi

Konfigürasyon dosyalari problem gerçekteştiği zaman yedek dosyalardan yüklenebilir olmalıdır. Ağ sunucularında , TFTP sunucuda yada güvenli disk ortamında saklanabilirler. Dokümantasyon

Save configuration files to a:

- TFTP Server
- Network Server
- Disk in a safe place

3.2 Konfigürasyonun Tamamlanması

3.2.9 Kopyala , Yapıştır, Düzenle Konfigürasyonu

Konfigürasyonun güncel kopyası TFTP sunucuda saklanabilir. **copy running-config tftp** komutu kullanılarak kayıt işlemi gerçekleştirilir. Aşağıdaki adımlarda TFTP sunucuya nasıl kayıt yapılacağı gösterilmektedir.

- Adım 1** **copy running-config tftp** komutu girilir.
- Adım 2** Hosta konfigürasyon dosyasının kayıt edileceği yerin ip adresi girilir.
- Adım 3** Konfigürasyon dosyasına bir isim verilir.
- Adım 4** Her seferinde seçileri evet ile onayla

Bir ağ sunucusuna router in o anki kullandığı ayarlar kayıt edilebilir. Bunu yapmak için aşağıdaki adımlar gerçekleştirilir:

1. Konfigürasyon moddayken **copy tftp running-config** komutu girilir.
2. Sistem konsolunda ağ konfigürasyon dosyası yada host seçilir. Dosya , ağdaki terminal sunuculara ve tüm routerlara komutlarla eklenir. Sistem konsolunda dosyanın yükleneceği yerin ip adresi girilir. Örnek verecek olursak 131.108.2.155 adresindeki TFTP sunucudan router ayarlanır.
3. sistem konsolunda dosyaya ya bir isim girilir yada varsayılan isim uygulanır. Varsayılan dosya ismi genelde ağ konfigürasyonu için **host ismi-config** veya **network-config** tir. DOS ortamında , dosya isimleri sekiz karakter isim ve üç karakter dosya uzantisi ile sınırlıdır. Örneğin **router.cfg.** dosya ve TFTP sunucu adresleri sistem kaynaklarında mevcuttur.

Router ayarları routerda yazılar kopyalanarak diske kayıt edilebilir. Daha sonra bir harddiske yada cd ye kayıt yapılabilir. Eger dosyanın routera geri kopyalanması ihtiyaç hissedilirse terminal emülatör programının edit kısmına kopyala yapıştır yöntemi ile rotüre yüklenir.

Özet

Bu bölüm de route konfigürasyonu kısaca özetlenmiştir.

Router in sahip olduğu modlar:

- Kullanıcı modu (User EXEC mode)
- Yönetici modu (Privileged EXEC mode)
- Global konfigürasyon modu (Global configuration mode)
- Diğer konfigürasyon modları

Arayüz komut satırında konfigürasyonda değişiklik yapmak için kullanılan komutlar:

- Host ismi ayarları
- Sifre ayarları
- Arayüz ayarları
- Konfigürasyonun düzenlenmesi
- Konfigürasyonların gösterilmesi

Aşağıdaki gösterilen konular anlaşılmıştır.

- Bir organizasyonda verimli bir ağ oluşturmak için gerekli konfigürasyon standartları gerektiği
- Arayüz tanımlamaları ağa yardım etmek için önemli bilgileri içerebilirler.
- Karşılama mesajları ve günlük mesajları routera karşılama bilgileri ile kullanıcılara sunulur.
- Host isim çözümlenmeleri , adresleri isimlere çevirerek router a daha hızlı erişimi sağlar.
- Konfigürasyon kayıtları ve dokümanları ağ operasyonlarına müdahalede son derece önemlidir.

BÖLÜM - 4

Genel Bakis

Bazen ağ yöneticileri ağ dokümantasyonunda bazı yerlerin tamamlanmadığını ya da yanlış yaptığını karşılaşırlar. Cisco Discovery Protokolü (CDP) bu gibi sorunlarda yararlı olabilir. Çünkü ağda temel resimlerle yardım edebilirler. CDP , medya ve protokolden bağımsizdir. Cisco komsu kesifler için tescilli protokol kullanır CDP sadece yakınlardaki direkt bağlantı bilgilerini gösterecektir. Fakat yinede güçlü bir araçtır.

Çogu durumda router başlangıçta konfigüre edilir. Zordur ya da ağ yönetimi için konfigürasyon degisiklikleri ya da diger aktiviteler için routera yapılacak direkt bağlantılarda rahatsız edicidir. Telnet , TCP/IP yarsında bir uygulamadır. Konfigürasyon için router komut hattı arayüzüne uzaktan yönetim için kullanılırlar. Profesyonel ağlar için zorunlu bir araçtır.

Bu bölüm tamamlandığı zaman aşağıdaki konular tamamlanacaktır:

- CDP yi açmayı kapamayı
- **show cdp neighbors** komutunu kullanmayı
- yakınlardaki hangi araçların hangi yerel arayüze bağlanacağını tanımlanması
- Yakınlardaki araçların CDP kullanarak toplu ağ adreslerinin hakkındaki bilgilerini
- Tenet bağlantı kurmayı
- Telnet bağlantılarını doğrulamayı
- Telnet oturumundan çıkmayı
- Telnet oturumunu askiya almayı
- Alternatif bağlantıların testleri
- Aksaklıkları uzaktan terminal bağlantılar ile düzeltme

4.1 Yakınlardaki Cihazların bulunması ve Bağlanması

4.1.1 CDP ye Giriş

Cisco Discovery Protocol ü ikinci katmanda düşük medya özellikli bağlantıları olan ve üst ağ katman protokolüdür. CDP , yakınlardaki bilgisayarlar hakkında elde edilmiş bilgileri kullanır. Cihazların bağlantı tipleri , router arayüzleri , onlara olan bağlantılar gibi bilgileri, bağlantı yapmak için kullanılan arayüzler ve cihazların model numaraları gibi bilgileri bulundurlar.

CDP , medyadan ve protokolden bağımsizdir. Tüm Cisco araçlarında çalışırlar.

CDP versiyon 2, protokolün en son kısmıdır.

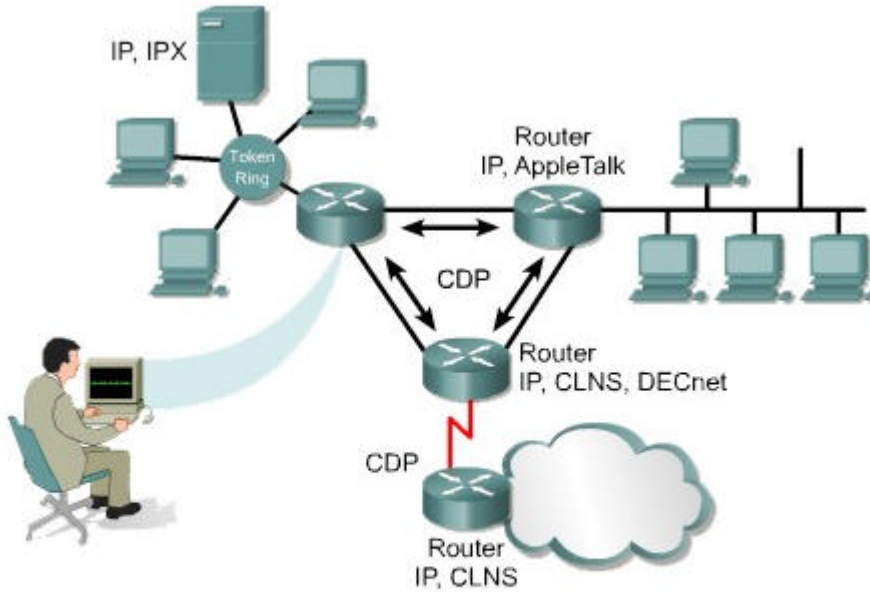
Cisco cihazları açılış yaparken , CDP otomatik olarak çalışır. CDP nin çalışması ile yakınlardaki cihazlar hemen tanınır. CDP data iletim (data link) katmanında çalışır. Diğer sistemler hakkındaki bilgileri öğrenirler. Bezen de diğer ağ katman protokollerini kullanabilirler.

İkili routerlara , CDP periyodik mesajları göndermek her bir cihaz ayrı ayrı konfigüre edilir. Her bir cihaz , SNMP mesajlarını dönüştürürken en az bir adres bildirirler. Ayrılma zamanı yada bekleme zamanı gibi bilgileri atmadan önce CDP bilgilerinde cihazla tarafından çevrilerek tutulurlar. Ek olarak her bir cihaz , yakındaki cihazlar hakkında periyodik olarak gönderilen CDP mesajlarını dinlerler.

4.1 Yakındaki Cihazların bulunması ve Bağlanması

4.1.2 CDP ile Bilgilerin Elde Edilmesi

Yerel ağ cihazlarına direkt bağlantıda , tüm Cisco cihazlarını bulmak için ilk olarak CDP kullanılır. **show cdp neighbors** komutu kullanılarak yerel cihazdaki CDP güncellemeleri görüntülenir.

Single command summarizes protocols and addresses on target
(for example, neighboring Cisco router)

Yukarıdaki şekilde ağ yöneticisine bilgilerin CDP ile nasıl toplandığı gösterilmektedir. Her bir router CDP yi çalıştırarak yakınındaki router ile protokol bilgilerini değiş tokuş ederler. Ağ yöneticisi yerel routera konsol aracılığı ile bağlanarak değiş tokuş edilmiş CDP bilgilerini görüntüleyebilir.

Yönetici , **show cdp neighbors** komutunu kullanarak routera direkt bağlanarak ağ hakkındaki bilgileri görüntüler. CDP yakınındaki cihazların hakkındaki bilgileri TLVs e ileterek sunarlar.

TLVs cihazı , **show cdp neighbors** komutu ile aşağıdakileri görüntüleyebilir:

- Cihazın kimliği
- Yerel arayüzü
- Durma zamanı
- Yeteneği
- Platformu
- Port kimliği
- VTP Alan İsmi Yönetimi (CDPv2 only)
- Yerel VLAN (CDPv2 only)
- Full/Half-Duplex (CDPv2 only)

Not: eski routerlarda yöneticilerin routera konsoldan direkt olarak bağlanması mümkün olmayabilir. Bu cihazlar hakkındaki CDP bilgilerine , ağ yöneticisi routera telnet aracılığı ile direkt olarak bağlanabilir.

4.1 Yakındaki Cihazların bulunması ve Bağlanması

4.1.3 CDP nin Bakımı İzlenmesi Yürütülmesi

Aşağıdaki komutları kullanarak VDP bilgileri görüntülenebilir.

- **cdp run**
- **cdp enable**
- **clear cdp counters**
- **show cdp**
- **show cdp entry {**device-name**[[protocol | version]]}**
- **show cdp interface [type number]**
- **show cdp neighbors [type number] [detail]**

cdp run komutunu kullanarak routerda CDP açılır. Normalde CDP açık varsayılandır. CDP enable komutu , belirli arayüzdeki CDP yi açar. Cisco IOS 10.3 ve daha üst versiyonda tüm arayüzlerde CDP bilgilerinin gönderilmesi çevrilmesi açık halde gelir.

4.1 Yakındaki Cihazların bulunması ve Bağlanması

4.1.4 Çevrenin Ağ Haritasının Oluşturulması

CDP çerçeveleri küçük olabilir. Yakınlardaki Cisco cihazları hakkındaki bilgilere erişirken uğrasabilir.

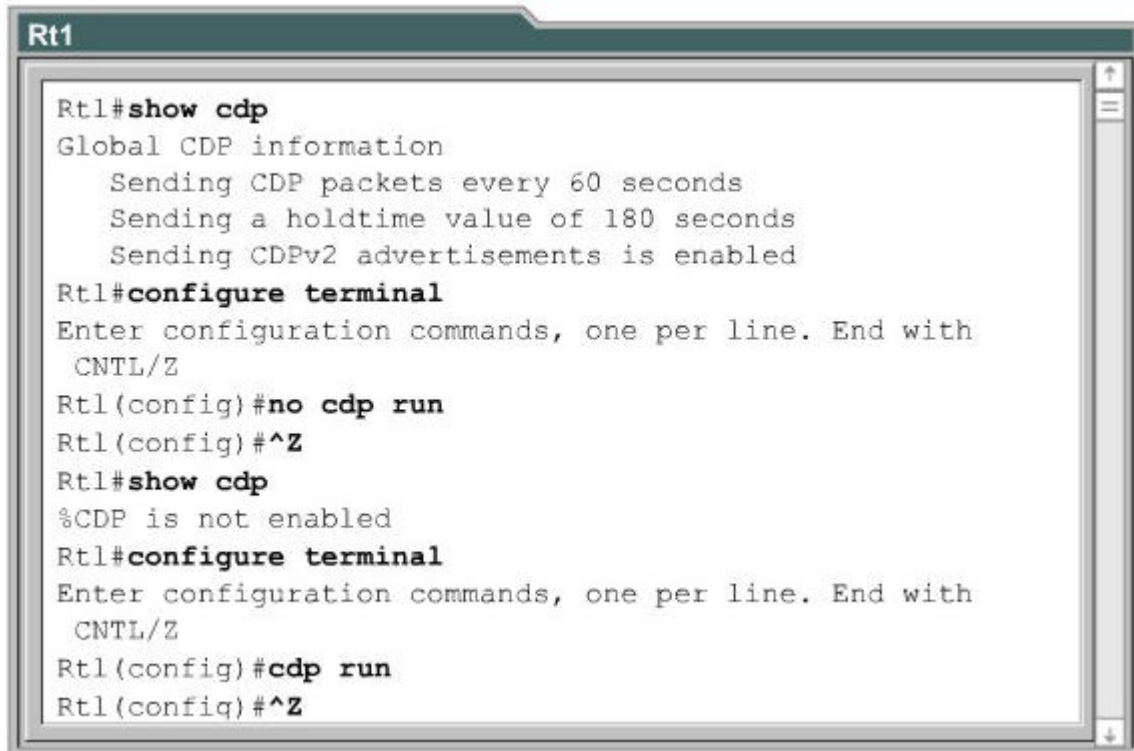
Bu bilgiler cihaz bağlantılarının ağ haritasını oluşturarak kullanılabilir. Cihazlar yakınlardaki diğer cihazları telnet bağlantı kullanarak keşfetmek için **show cdp neighbors** komutunu kullanırlar.

4.1 Yakındaki Cihazların bulunması ve Bağlanması

4.1.5 CDP nin Kapatılması

CDP yi kapatmak istediğimizde , global moddayken **no CDP run** komutunu girmek yeterlidir. Eğer CDP kapalıysa arayüzler CDP için açılmıyacaktır.

Aşağıdaki örnekte CDP komutlarının nasıl kullanılacağı konusunda ufak bir örnek görülmektedir.


```
Rt1
Rt1#show cdp
Global CDP information
  Sending CDP packets every 60 seconds
  Sending a holdtime value of 180 seconds
  Sending CDPv2 advertisements is enabled
Rt1#configure terminal
Enter configuration commands, one per line. End with
CNTL/Z
Rt1(config)#no cdp run
Rt1(config)#^Z
Rt1#show cdp
%CDP is not enabled
Rt1#configure terminal
Enter configuration commands, one per line. End with
CNTL/Z
Rt1(config)#cdp run
Rt1(config)#^Z
```


Cisco IOS 10.3 ve yukarisi versiyonlarda CDP bilgilerinin çevrilmesi ve gönderilmesinde tüm arayüzlerde normalde açıktır. Bazen eszamanli olmayan arayüzlerde CDP kapali olarak gelebilir. Eger kapaliysa arayüz konfigürasyon modundayken **CDP enable** komutu ile açilir. Özel bir arayüzde açıldıktan sonra CDP kapatılmak isteniyorsa **no CDP enable** komutu kullanilir. Bunun için yine arayüz konfigürasyon modunda olunacağı unutulmamalıdır.

4.1 Yakındaki Cihazların bulunması ve Bağlanması

4.1.6 CDP Komutları

Asagidaki komutlar kullanılarak versiyon gösterme, güncelleme bilgileri , tablolar , ve trafik gibi işlemler gerçekleştirilebilir:

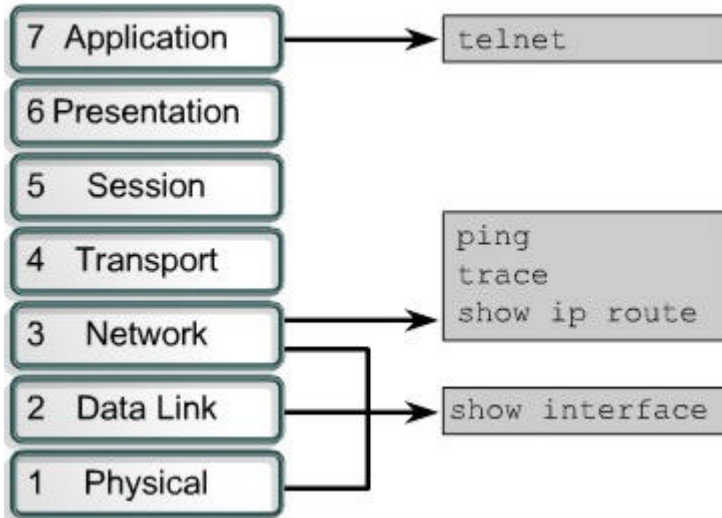
- **clear cdp table** : Yakındakiler hakkında bilgilerin tutulduğu CDP tablosunu siler
- **clear cdp counters** : Trafik sayaçlarını sıfırlar
- **show cdp traffic** : Trafik sayaçlarını, gelen giden kaybolan paket sayılarını gösterir
- **show debugging** : Ayıklanmış türlerin bilgilerini görüntüler
- **debug cdp adjacency** :Yakındakilerin CDP bilgileri
- **debug cdp events** : CDP olaylarını gösterir
- **debug cdp ip** : CDP IP bilgilerini
- **debug cdp packets** : CDP paketleri ile ilgili bilgileri
- **cdp timer** : Cisco IOS programına yollanan CDP güncellemeleri
- **cdp holdtime** : güncelleme paketlerinin gönderim süresi
- **show cdp** : Zaman ve bekleme sürelerini gösterir

4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Elde Etmek

4.2.1 Telnet

Telnet , TCP/IP protokolünü kullanan sanal bir terminal protokolüdür. Uzaktaki hostlara bağlantı yapmak için kullanılırlar. Telnet sunucularının ağ terminallerine yada uzaktan erişim yapabilme yetenekleri vardır. Telnet , IOS EXEC komutunu kullanarak uygulama katmanında kaynak ve hedef arasını doğrular.

Telnet OSI modelinin uygulama katmanında çalışır. Data istemcileri yada sunucularda doğru ve düzgün bir teslimi TCP de garantili bir şekilde gerçekleştirir.

Routerlar , telnet oturumlarini çoklu olarak aynı anda gerçekleştirebilirler. Sifirdan dörde kadar olmak üzere bes tane VTY yada telnet hattı kullanırlar. Gelen bes oturumu aynı zamanda alabilir.

Uygulama katman bağlantıları telnette doğrulanır. Ağ cihazlarına uzaktan bağlantı için genelde telnet kullanılır. telnet basit ve evrensel bir programdır.

4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Elde Etmek

4.2.2 Telnet Bağlantısını Kurmak ve Doğrulamak

Telnet komutu ile bir Cisco cihazından diğerine telnet bağlantı gerçekleştirilebilir. **connect** yada **telnet** komutunun girilmesi gerekli değildir. Uzaktaki routerin host isminin yada ip adresinin girilmesi yeterlidir. Telnet oturumunu sonlandırmak için **exit** yada **logout** komutları girilir.

Initiate a session

```
Denver>telnet paris
```

End a session

```
Paris>exit
```

Suspend a session

```
Paris><Ctrl><Shift><6><x>  
Denver>
```

Resume a session

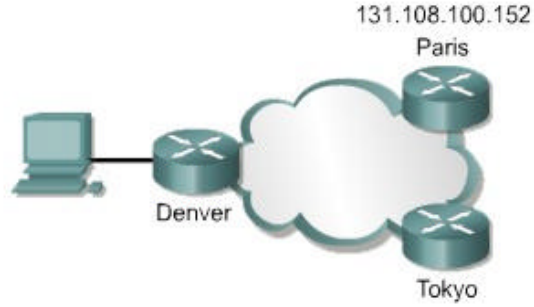
```
Denver><Return>
```

Disconnect a session

```
Denver>disconnect paris
```

Display Session

```
Denver#show sessions  
Conn  Host      Address           Idle  Conn Name  
1     Paris    131.108.100.152  0     Paris  
2     Tokyo    126.102.57.63    0     Tokyo
```


Telnet oturumunu birkaç şekilde baslatmak mümkündür. Aşağıdaki örnekteki gibi programı çalıştırabiliriz.

```
Denver>connect paris  
Denver>paris  
Denver>131.108.100.152  
Denver>telnet paris
```

Telnet in bir yere isimle bağlanabilmesi için DNS e erişiminin tada host isimleri tablosuna sahip olması gerekir. Aksi halde uzaktaki routerin ip adresi girilmelidir. Eğer telnet aracılığı ile bir routerdan diğer bir routera bağlanabiliyorsa ağ bağlantısının ana testleri başarılıdır. Bu işlem kullanıcı yada yönetici moddayken gerçekleştirilebilir.

Eğer bir routerden diğer bir router erişmek için TCP/IP uygulaması ile uzaktaki routera ulaşılabilir. Üst katman uygulamaları başarıyla yapılabiliyorsa başarılı bir telnet bağlantısı yapılmıştır demektir.

Bir router a telnet bağlantısı yapılırken başka routera yapılamıyorsa muhtemelen adreslemesinde , isimlendirmede yada erişim izinleri nedeniyle bağlantı gerçekleştirilemez. Böyle durumların olması olgandır. Olduğunda bir sonraki adım olarak tekrar **ping** atılır. Ping ağ katmanında uçtan uca bağlantıları test etmek amaçlı kullanılır.

telnet tamamlandıktan sonra host tan çıkılır. Telnet bağlantısı , exit komutu girildiği zaman yada birkaç dakika kullanılmadığı zaman otomatikman sonlandırılır.

4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Elde Etmek

4.2.3 Telnet Oturumunun Sonlandırılması veya Askiya Alınması

Bir önemli özellik telnet komutlarından askiya alma özelliğidir. Bununla beraber potansiyel bir problem olduğu zaman telnet oturumu askiya alınır ve **enter** tusuna basılır. Cisco IOS programının yeniden için telnet bağlantısının askiya alınması gerekir. Enter tusuna sıklıkla basılır. telnet oturumunun askiya alınması ile diğer routerlara tekrar bağlantı mümkündür. EXEC komutları kullanıldığında yada konfigürasyonda değişiklik yapıldığı zaman tehlikeli olabilir. Daima uygulamada telnet askiya alındığı zaman uyarılar dikkate alınmalıdır.

Zaman asimi dolayısıyla oturum askiya alınır. telnet oturumunu devam ettirmek için **Enter** tusuna basılır. Telnet oturumunun nerede kaldığı **show sessions** komutu ile gösterilecektir.

Telnet oturumunun nasıl sonlandırılması gerektiği aşağıdaki adımlarda gösterilmektedir.

- **disconnect** komutu girilir.
- Komutla beraber routerin ismi yada ip adresi girilir.

Ankara>**disconnect sivas**

Telnet oturumunu askiya almak için ise aşağıdaki adımlar gerçekleştirilir:

- **Ctrl-Shift-6** ya sonrada **x** e basılır.
- Routerin ismi yada ip adresi girilir.

4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Elde Etmek

4.2.4 Gelişmiş Telnet operasyonları

Telnet oturumları çeşitli şekillerde açılırlar. **session limit** komutu ile açık oturumların numaraları bir defaya mahsus tanımlanır.

Bir oturumdan çıkılması kaldığı yerden devam ettirilmesi gibi kullanılan komutlar aşağıdaki şekilde gösterilmiştir.

```
Router
Denver>telnet Paris
Trying Paris (131.108.100.152)...Open
User Access Verification
Password: xxxxx
Paris> (User pressed Ctrl-Shift-6, then x)
Denver>telnet Tokyo
Trying Tokyo (127.102.57.63)....Open
User Access Verification
Password: xxxxx
Tokyo> (User pressed Ctrl-Shift-6, then x)
Denver>show sessions
Conn Host Address      Idle      Conn Name
1  131.108.100.152      0         Paris
2  127.102.57.63        0         Tokyo
```

Cisco 2500 serisi routerlarda ayni anda sadece bes tane oturumla sinirlendirilmistir.

Çoklu telnet oturumlari kullanirken **Ctrl-Shift-6** komutu ve ardindan **x** e basilir. Eger oturum askiya alınmissa devam ettirmek için enter tusuna basilir. Enter a basildigi zaman tekrar baglantiya geçilir. Eger “**resume**” komutu baglanti kullanildiginda baglanti kimligi gerekebilir. Baglanti kimligi, **show sessions** komutu kullanilarak görüntülenebilir.

4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Elde Etmek

4.2.5 Alternatif Baglanabilirlik Testleri

Temel ag baglantilarinda yardim için , birkaç ag protokolü yanki protokollerinde desteklenmistir. Yanki protokolleri , paketler yönlendirilirken testleri kullanirlar. Ping komutu ile hedeflenen hosta paket yollarlar. O hosttan paketlerin geri dönmesini beklerler. Bu yanki protokolünden hosta giden yolun güvene bilinirligi hakkında yardim ettigi sonucu çıkarilir. Yoldaki gecikmeler , hostun cevap verip vermedigi , ada çalışıp çalışmadigi hakkında bilgi verirler.bu temel bir test mekanizmasidir. Kullanici yada yönetici moddayken uygulanabilir.

Ping komutu ile paketler gönderildikten sonra her gelen basarili yankida (!) isareti gösterilir. Eger bir yada daha fazla periyotta router zaman asimina ugradiysa ünlem isareti yerine (.) isareti görüntülenir.

traceroute komutu agda gönderilen veri paketinin nereye gönderildiginin bulunmasinda kullanilir. Ping komutuna benzer bir komuttur. Yine ayni sekilde uçtan uca baglantinin test edildiği bir komuttur. Her bir yolun uzunlugunu test eder. Bu uygulama ping gibi kullanıcı ve yönetici moddayken kullanılabilir.

show ip route komutu hedef ag için önceden oluşturulmuş yönlendirme tablosuna göre mevcut yönlendirmeyi gösterir. Bu komut ileriki konularda detayli olarak görülecektir.

Ping komutunun nasıl kullanılmasında aşağıdaki adımlar uygulanır.

- **ping** IP adres yada hedeflenen routerin ismi
- **Enter** tusuna basilir.

traceroute komutunun nasıl kullanılmasında aşağıdaki adımlar uygulanır:

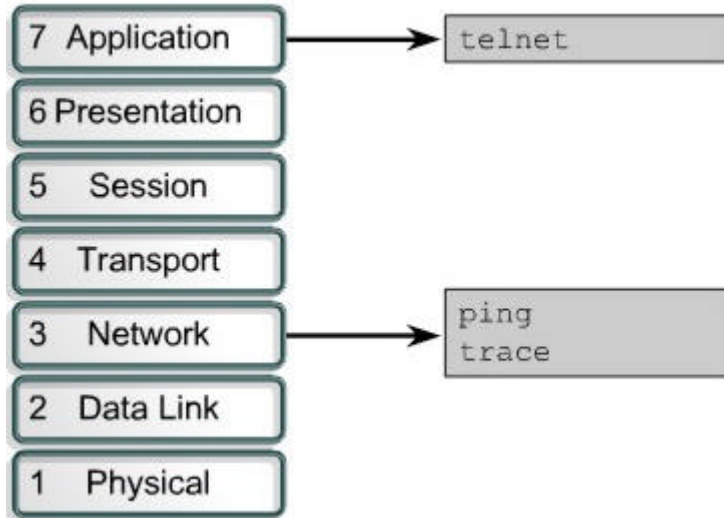
- **traceroute** IP adres yada hedeflenen routerin ismi
- **Enter** tusuna basilir

4.2 Uzaktaki Cihazlar Hakkında Bilgi Elde Etmek

4.2.6 IP Adreslendirmedeki Sorunların Giderilmesi

Adreslemedeki problemler , ip ağlarında ortaya çıkan ortak bir sorundur. Aşağıdaki komutları kullanarak adreslemede çıkacak sorunlar giderilebilir.

- Ağ katmanın ip adresleri ve donanım bağlantılarındaki ICMP protokolünde **ping** kullanilir. Bu temel bir test mekanizmasıdır.
- Bir kaynaktan hedefe uygulama katmanında program olarak **Telnet** kullanilir. Bu test mekanizmalarının tamamlanmasında olması gereken bir programdır.
- Kaytan hedefe olan yolda oluşabilecek başarısızlıkların yeri konumu hakkında bilgi vermesi için **traceroute** komutu kullanilir.

ÖZET

Asagidaki kilit noktalarinin anlasilmis olmasi saglanmalidir.

- CDP nin açılması ve kapanması
- **show cdp neighbors** komutunun kullanılması
- Hangi yerel arayüze yakınlardaki hangi cihazın bağlanacağını belirlenmesi
- CDP kullanarak yakınlardaki cihazlar hakkındaki bilgilerin ağ adreslerinde toplanması
- Telnet bağlantısı kurmayı
- Telnet bağlantısı doğrulanması
- Telnet oturumundan ayrılma
- Telnet bağlantısının askıya alınması
- Alternatif bağlantıların testleri
- Uzaktaki terminal bağlantılarının sorunlarının giderilmesi

BÖLÜM - 5

Giris

Cisco routerlar Cisco IOS olmadan islem yapamazlar. Her routerda sistemin çalismasi, islem siranin gerçeklesmesi ve IOS un yüklenmesi için sistem açilisinin önceden belirlenmis olması gerekir. Bu bölümde açilisin yapılması esnasında gerçekleştirilmesi gereken prosedürlerin evreleri ve önemi hakkında bilgi verilecektir.

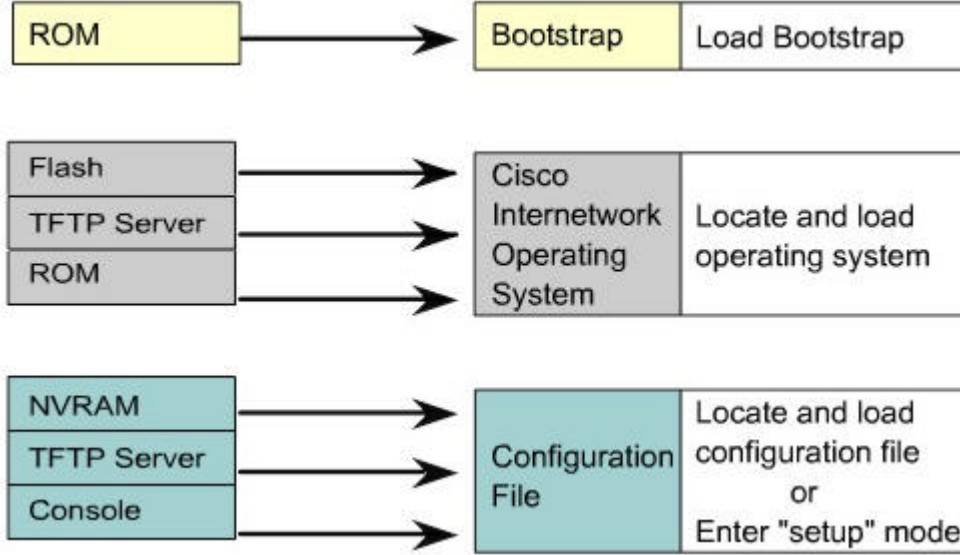
Cisco internet cihazları birkaç farklı dosyayı kullanarak işlem görürler. Bu iş için içlerine yerleştirilen IOS dosyasını ve konfigürasyon dosyalarını kullanırlar. Ağ yöneticileri uygun versiyonları kullanırlar ve gerekli yedeklemeleri alırlar. Bu bölümde Cisco sistem dosyası ve araçların etkili bir şekilde yönetilmesi sunulacaktır.

Bu modül tamamlandığında aşağıdaki konular hakkında daha geniş fikir edinilecektir.

- Router açılış sırasının bölümlerinin belirtilmesi
- Cisco IOS'un cihazlarda bulunması ve nasıl yükleneceğinin belirlenmesi
- Çıkış sistem komutlarının kullanılması
- Konfigürasyon kayıt bilgilerinin belirlenmesi
- Cisco IOS'un ve fonksiyonlarının nasıl kullanılacağına kısaca tanımlanması
- Konfigürasyon dosyalarının TFTP kullanarak ve kopyala yapıştır yöntemiyle kayıt edilip düzenlenmesi
- Diğer dosya tiplerinin routerdaki yerlerinin listelenmesi
- IOS isminin kısımlarının kısaca belirtilmesi
- TFTP kullanarak IOS dosyasının yüklenmesi
- XMODEM kullanarak IOS dosyasının yüklenmesi
- Sistem dosyalarını kullanarak komutların gösterilmesi

5.1 Routerin Açılışının Sıralanması ve Doğrulanması

5.1.1 Routerin Enerjilendiğindeki Açılış Kısımları

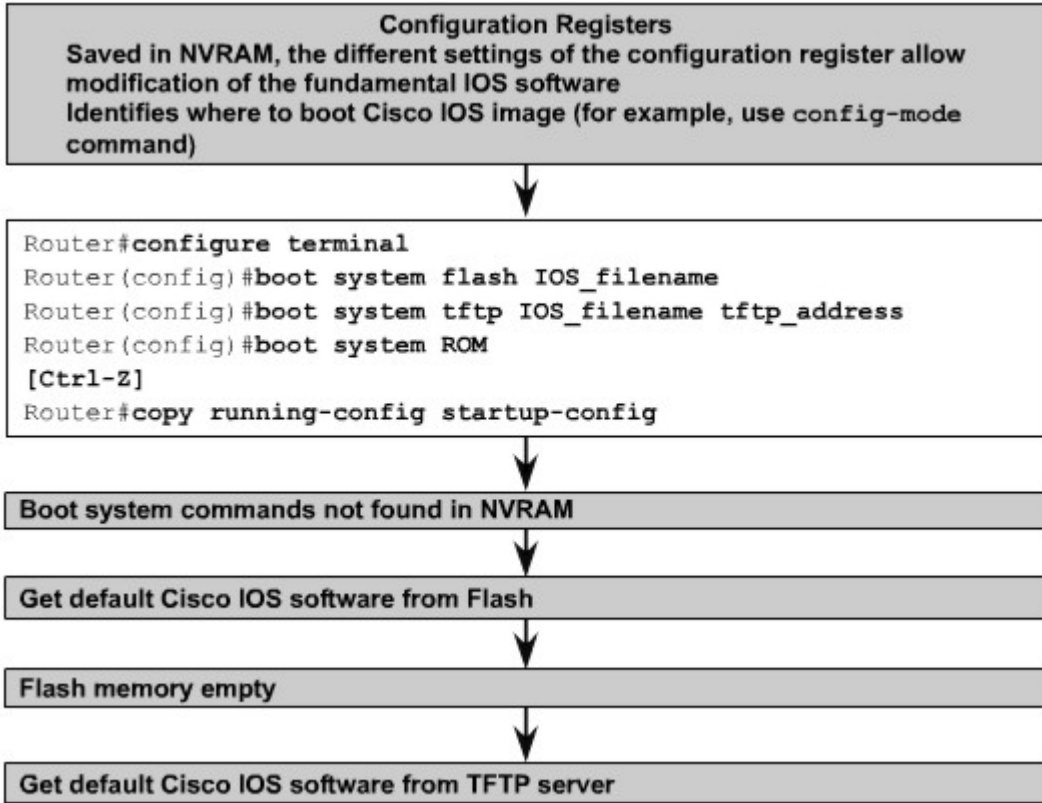
Cisco IOS programı alısta rutin bir şekilde router operasyonlarını başlatır. Router , ayarlandığı ağı bağlanırken işlerini performanslı bir şekilde yerine getirmelidir. Router açılırken standart olarak şunları yapar:

- Donanımını test eder
- Cisco Ios programını bulur ve yükler
- Konfigürasyon tanımlamalarını , yerleştirilmiş protokollerin fonksiyonlarını ve arayüzlerin adreslerini bulur ve uygular.

5.1 Routerin Açılışının Sıralanması ve Doğrulanması

5.1.2 Cisco Cihazları ISO u Nasıl Bulur ve Yükler

Normalde donanım platformunda Cisco IOS programının olduğu kabul edilir. Fakat genelde routerlar NVRAM de sakladıkları açılış sistem komutlarına bakarlar. Cisco IOS programı alternatif durumlarda kullanılır. Diğer kaynaklar program için özelleştirilmiş olabilir.

Ayarlar konfigürasyon kayıtlarında aşağıdaki durumlara göre açıktır:

- Global konfigürasyon modu açılış sistem komutları router için özel olarak girilirler. Router yeniden başlatıldığında duyulan ihtiyaca göre sırası ile bu komutlar kullanılır.
- Eğer NVRAM de açılış sistem komutları yoksa router Flash hafızada bulunan Cisco IOS programında bulunan varsayılan sistemi kullanır.
- Eğer flash hafıza boşsa router, TFTP sunucuyu kullanır. Buradan IOS dosyasını ağdan yükler. Ağ sunucusunda açılış için varsayılan sistem dosyasından, dosya isminden konfigürasyon kayıtlarını kullanırlar.

5.1 Routerin Açılışının Sıralanması ve Doğrulması

5.1.3 Açılış Sistem Komutlarının Kullanılması

Aşağıda Cisco IOS program dosyasının ilk olarak flash hafızadan sonra ağ sunucusundan sonradan ROM'dan nasıl yüklendiği anlatılacaktır:

- **Flash Hafıza** – Sistem dosyası flash hafızadan yüklenir. Flash hafızada bilginin kayıtlı olması bir avantajdır. TFTP sunucusundan sistem dosyası yüklenirken ağda olabilecek başarısızlıklara göre flash hafıza çok avantajlıdır.

- **Ag Sunucusu**– flash hafizada dosya yoksa yada bozulmussa Sistem dosyasi TFTP sunudan yuklenebilir.
- **ROM** – Flash hafiza bozuk ve ag sunucusundan dosyanin yuklenmesi basarisizlikle sonuclanmissa ROM dan acilis yapilir. Ancak sistem dosyasi ROM da Cisco IOS un muhtemelen alt kisimlarindadir. Ayni zamanda router satin alindiginda guncellenmesi gerekebilir. Rom da eski sistem dosyalari kayir edilmis olabilir.

“**copy running-config startup-config**” komutu ile NVRAM e kayit edilir.Router böylece açilis sistem komutlarini çalistirabilecektir.

5.1 Routerin Açılışının Sıralanması ve Doğrulanması

5.1.4 Konfigürasyonun Kayıt edilmesi

Açılış ayarlarında sistem önyükleme bilgileri için routerlar konfigürasyon kadilarına bakarlar. Varsayılan konfigürasyon kayıt ayarları , global konfigürasyon modunda **config-register** komutu kullanılarak değiştirilir. Bu komut için heksadesimal numaralar kullanılır.

Konfigürasyon kayıtları NVRAM de 16-bitlik kayıtlardır. Boot alanından en düşük 4 bit kayıtlarıdır. Diğer 12-bit değiştirilemez. **show version** komutu kullanılarak varsayılan değerlere erişilebilir. **config-register** komutu kullanılarak sayılarda değişiklik yapılabilir.

Value	Description
0xnnn0	Use ROM monitor mode (manually boot using the b command)
0xnnn1	Automatically boot from ROM (default if router has no Flash)
0xnnn2 to 0xnnnF	Examine NVRAM for boot system commands (0xnnn2 is the default if the router has Flash)

- ROM monitör moduna girilir. Konfigürasyon kayıtları 0xnnn0 değerine ayarlanır. “nnn” yazan kısma açılış alanının numaraları girilir. Açılış için 0000 bitleri ayarlanmıştır. ROM monitörden operasyon sisteminin açılışı **b** komutu kullanılarak el ile olarak yapılabilir.
- Sistem konfigürasyonu ROM dan otomatik olarak başlatılır. Konfigürasyon kayıtçisi 0xnnn1 değerine ayarlanır. “nnn” ile gösterilen kısma 0001 bitleri ayarlanır.
- Sistem konfigürasyonu NVRAM deki açılış sistem dosyalarını kullanır. Kayıtçi , 0xnnn2 den 0xnnnF e kadar ayarlanır. “nnn” 0010 ile 1111 arasında bir değer alır. Açılış sistem komutları kullanılırken NVRAM de olduğu varsayılır.

5.1 Routerin Açılışının Sıralanması ve Doğrulması

5.1.5 IOS Açılış Kayıplarının Düzeltilmesi

Ruter açılış işlemini tam anlamıyla yerine getiremediği zaman yanlış bir şeyler var demektir:

- Konfigürasyon dosyası kayıp ya da yanlış bir açılış sistemidir.
- Konfigürasyon kayıtcısı yanlış bir değerde olabilir
- Flash dosyası bozulmuş olabilir
- Donanım arızalanmış olabilir

Router açılırken açılış sistemi için konfigürasyon dosyasına bakar. Açılış sistemi , flash taki IOS un diğer dosyasından açılabilir. Açılış dosyasının kayıt bilgileri **show version** komutu girilerek görülür.

show running-config komutu ile konfigürasyonun açılış sistem bilgilerine bakılır. Eğer açılış sistemi yanlış bir ISO dosyası ise silme işlemi kullanılır.

Doğru olmayan konfigürasyon kayıtcı ayarları flash tan yüklenirken engellenecektir. IOS dosyasının nerede olduğunu routera söyleyecektir. Kayıtcı için son satırda bakmak ve ayarlamak için **show version** komut kullanılır. Doğru değerler donanım platformundan donanım platformuna göre değişir. **show version** nun çıkışı dokümantasyona bir yazıcıdan kopyalanır. Eğer dokümantasyon mevcut değilse Cisco döküman cd si ya da sitesinden doğru konfigürasyon kayıtcıları temin edilir. Sonra konfigürasyona kayıt edilir yeniden başlatılır.

Eğer hala problem devam ediyorsa router flash dosyası bozulmuş olabilir. Açılısta aşağıdaki gibi hata mesajları görüntülenir.

- open: read error...requested 0x4 bytes, got 0x0
- trouble reading device magic number
- boot: cannot open "flash:"
- boot: cannot determine first file name on device "flash:"ú

Eğer flash dosyası bozulmuşsa routera yeni ISO yüklenmelidir.

Eğer görünürde problem yoksa routerin donanımında bir sorun var demektir. Teknik destek kısmı ile irtibata geçilmelidir.

Not: konfigürasyon kayıtcısı görüntülenmiyorsa **show running-config** ya da **show startup-config** komutları kullanılır.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

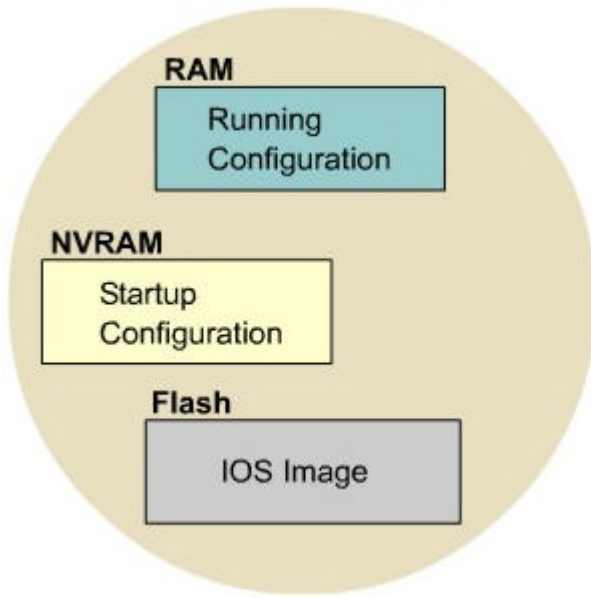
5.2.1 IOS Dosya Sistemine Giriş

Routerlar ve switc'ler operasyonları için bir yazılıma bağlıdır. İki tip yazılım mevcuttur. Operasyon sistemi ve konfigürasyon yazılımıdır.

İşletim sistemi hemen hemen tüm Cisco cihazlarında kullanılır. Cisco IOS , donanıma router ve switch fonksiyonlarına izin veren bir yazılımdır. Çeşitli megabyte larda olabilir.

Yazılım, router yada switch lerde kullanılan konfigürasyon yada konfigürasyon dosyasıdır. Cihazın router yada Switch modunda çalışması konfigürasyonda tanımlanır. Ağ yöneticileri Cisco cihazlarından istedikleri işlevi tanımladıkları konfigürasyonu oluştururlar. Fonksiyonlar , arayüzlerin ip adresleri , yönlendirme protokolleri, belirtilmiş ağların konfigürasyonu olabilir. Konfigürasyon dosyası tipik olarak birkaç yüz yada bin byte olabilir.

Her bir yazılımın bileşenleri hafızada ayrı bir dosya olarak saklanır. Dosyalar aynı zamanda farklı hafıza tiplerinde de saklanabilir.

IOS , flash hafıza alanında saklanır. Flash hafıza , açılışta işletim sisteminde kullanılan IOS dosyasını kaybolmayan bir belleğe saklar. Flash , IOS dosyasını çift kayıt edilebilir yada güncellenebilme imkanı sağlar. Bazı routerların yapısında IOS, RAM den kopyalanabilir ve çalıştırılabilir.

Konfigürasyon dosyasının kopyası NVRAM de kayıtlıdır. Konfigürasyon başlangıç sırasında NVRAM den kullanılabilir. Bu kısım başlangıç ayarlarında (startup config) bölümünde belirtilecektir. Başlangıç konfigürasyonu açılış sırasında RAM e kopyalanır. Ram de router i çalıştırmak için kullanılır. Bu kısım açılış ayarlarında (running config) kısmında anlatılacaktır.

IOS , versiyon 12 ile başlamıştır. Tüm dosya sistemlerine tek arayüzde router kullanımını sağlamıştır. Cisco IOS dosya sistemi konusuna bahsedilecektir. Tüm sistem dosya yönetimleri routerlarda kullanılırken bir tek metotla gerçekleştirilir. Bunların flash hafızada ,

ag dosya sisteminde (TFTP sunucu yada FTP) , okunur yazilabilir hafizada (NVRAM yada ROM) olmasi istenir. IOS dosya sitemi cihazlarda belirtilen dosya sisteminde ortak olarak kullanilir.

Prefix	Description
bootflash:	Bootflash memory
flash:	Flash memory. This prefix is available on all platforms. For platforms that do not have a device named flash, the prefix flash: is aliased to slot0:. Therefore, the prefix flash: can be used to refer to the main flash memory storage area on all platforms.
flh:	Flash load helper log files
ftp:	File Transfer Protocol (FTP) network server
nvrasm:	NVRAM
rcp:	Remote copy protocol (rcp) network server
Slot0:	First Personal Computer Memory Card International Association (PCMCIA) flash memory card
Slot1:	Second PCMCIA flash memory card
system:	Contains the system memory, including the running configuration
Tftp:	TFTP network server

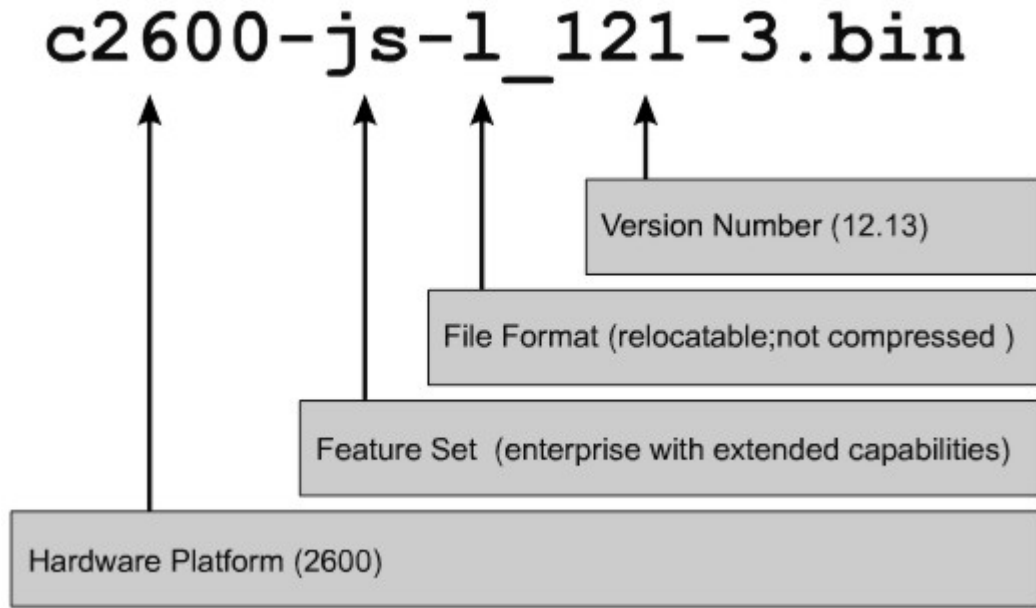
Ios dosya sistemi ag cihazlarında ve agda , belirtilen dosyalara URL yöntemini kullanirlar. Konfigürasyon dosyasina URL ile ulasilmak istenildiginde kolona: [[/konum]/dizin]/dosya ismi] olacak sekilde yazilir. Ios dosya sistemi ayni zamanda FTP dosya transferini saglar.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.2 IOS Isimlendirmenin Egilimleri

Cisco , IOS un birçok farklı versiyonu geliştirmiştir. IOS , çeşitli donanım platformları ve özellikleri sunarlar. Cisco, IOS un yeni versiyonlarını sürekli olarak geliştirmektedir.

Diğer versiyonları kimliklendirirken IOS dosyaları için standart isimlendirme yapılmak zorundadır. Isimlendirmedeki standartlar diğer isimlendirmelerde de kullanılır. Isimlendirmede donanım platform kimliği, özellik kayıt kimliği, dosya formatı ve versiyon numaraları bulunur..

Dosya isimlendirmenin ilk kisminda dosyanin hangi donanim platformu için olusturulduđu yerin kimligi girilir.

Dosya isimlendirmenin ikinci kisminda o dosyanin kapsadigi çeşitli özellikler bulunur. Birçok farklı özellik vardır. Yazılım dosyalarında paketlenmiş özellikler bulunur. Her bir özellik , IOS un alt bir özelliğidir. Bu alt kategorilere örnek verecek olursak:

- **Basic** – Donanim platformu için temel özellik ayarlarıdır. Örneğin IP ve IP/FW
- **Plus** – IP Plus, IP/FW Plus, ve Enterprise Plus eklentilerinin temel özellikleri
- **Encryption** – temel yada + özelliklere 56 bitlik veri şifreleme sağlarlar. Örneğin Cisco IOS Release 12.2 ve ileri versiyonlarda IP/ATM PLUS IPSEC 56 yada Enterprise Plus 56 özellikleri kendinden k8/k9 şifreleme algoritması kullanırlar.
 - **k8** – 12.2 ve yukarisi versiyonlarda 64 bit veya altini şifrelemeye esittir.
 - **k9** – 64-bit ten yukari şifreleme (12.2 ve üzeri versiyonlarda)

Üçüncü kisminda dosya formati belirtilir. Flashtaki sıkıştırılmış format IOS a kayıt edilir yoksa bile yerleştirilebilir. Eger dosya sıkıştırılmış ise IOS dosyayı RAM a kopyalayarak açılısta açabilmelidir. Flash ram den kopyalanıp çalıştırılabilir. Eger mümkün değilse direkt olarak flash tan çalıştırılır.

Dördüncü kisminda IOS un versiyon numarasi bulunur. Cisco , IOS un versiyonlarının geliştirirken versiyonlari numaralandirir.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.3 Konfigürasyon Dosyalarının Yönetilmesinde TFTP nin Kullanılması

Cisco router yada switchlerde konfigürasyon aktivasyonu ramde dir. NVRAM de başlangıç konfigürasyonunun olduğu varsayılır. Konfigürasyon kaybolduğu zaman buradan başlatılır. Bir kopyası TFTP sunucudan kayıt edilebilir. **copy running-config tftp** komutu bu iş için kullanılır. Bu işlemi yapmak için gerekli adımlar aşağıda listelenmiştir:

- **copy running-config tftp** komutu girilir.
- Dosyanın kayıtlı olduğu TFTP sunucunun ip adresi girilir.
- Dosyanın ismini yada varsayılan ismi onaylanır
- Doğrulamak için her seferinde **yes** yazılır.

TFTP sunucudan yedeklenmiş dosya yüklenirken router router konfigüre edilebilir. Bu işlem için ise aşağıdaki adımlar uygulanmalıdır:

- **copy tftp running-config** komutu girilir.
- Host yada ağ konfigürasyon dosyasının adı seçilir.
- Dosyanın kayıtlı olduğu TFTP sunucusunun ip adresi girilir.
- Dosyanın ismi girilir yada varsayılan isim kabul edilir.
- Dosya ismi ve sunucu adresi sistem kaynaklarıncaya doğrulanır

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.4 Konfigürasyon Dosyasının Kopyala Yapıştır ile Kullanılması

Konfigürasyon dosyasının yedegini kopyalanmadaki bir başka yol **show running-config** komutunu kullanarak çıkışı yakalamaktır. Bu çıkışı , terminal oturumundan yazıyı metin dosyasına kayıt ederek kopyala-yapıştır yöntemi ile yapmakta mümkündür. Bu dosya , router'a yüklenip kullanılmadan önce düzenlenme ihtiyacı duyabilir.

Hyper Terminal programının ekranında konfigürasyonda görüntülenen yazıyı yakalayip yazı dosyasına şöyle aktarılır:

1. **Transfer** seçilir
2. **Capture Text** seçilir
3. kopyalanacak konfigürasyonun metin dosyası için isim girilir
4. **Start** a basılarak yazı yakalanır
5. **show running-config** komutu girilerek ekranda konfigürasyon görüntülenir
6. Ekran dolduğu zaman kaldığı yerden devam ettirmek için **space bar** tusuna basılır.

Konfigürasyon görüntülediği zaman yakalamayı durdurmak için:

1. **Transfer** seçilir
2. **Capture Text** seçilir
3. **Stop** seçilir

Yakalama tamamlandıktan sonra konfigürasyon dosyası geri düzenleme ihtiyacı duyabilir. Router'a geri yapıştırma yapmadan önce gereksiz bilgilerin yakalanan bilgilerden geri alınması gerekir. Açıklamalara ! isareti ile başlangıç satırına eklenirler.

Konfigürasyon dosyası , Notepad metin editörü ile düzenlenebilir. Düzenleme yapmak için Notepad deyin **File > Open** bulunup seçilir.

Satırlar da aşağıda gösterilen yazıların silinmesi gerekir:

- show running-config
- Building configuration...
- Current configuration:
- - More -
- Any lines that appear after the word "End"

no shutdown komutu her bir arayüz bölümlerinin sonuna eklenir. Bunun için **File > Save ile** konfigürasyonun temiz versiyonu kayıt edilecektir.

Yedeklenen ayarlar , Hyper Terminal oturumu tarafından tekrar geri yüklenebilir. Geri yüklemen önce router'dan konfigürasyonun kaldırılması gerekir. Bunun için yönetici moddayken **erase startup-config** komutu router'a girilir. Daha sonra **reload** komutu kullanılarak router yeniden başlatılır.

HyperTerminal konfigürasyonu yeniden yüklemek için kullanılır. Konfigürasyonun temiz bir yedeği router'a aşağıdaki gibi yüklenir:

- Global Konfigürasyon moduna girilir
- Hyper Terminalden **Transfer > Send Text File** tıklanır
- Yedek konfigürasyonu yüklemek için dosya ismi girilir
- Eğer yazılıysa dosya satıra girilir.
- Hatalar gözlenir
- Sonra konfigürasyon girilir ve
- **Ctrl-Z** tusuna basılarak global moda çıkarılır.
- **copy running-config startup-config** ile başlangıç konfigürasyonu kaydedilir.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.5 TFTP Kullanarak IOS Dosyalarının Yönetimi

Routerlarda ISO'un güncellenmesi yada yeniden yüklenmesi gerekir. Router ilk alındığı zaman IOS dosyasında gelir. Bu dosya kalibi diğer IOS kalipları ile merkezi sunucudan kayıt edilebilir. Dosya kalipları , ağ çalışmalarında routerlar ve switchlerde IOS'un güncellenmesinde ve kayıt edilmesinde kullanılır.

Bu sunucu TFTP servisini çalıştırmak zorundadır. Yedeklenmiş IOS **copy flash tftp** komutu ile yönetici moddayken kopyalanabilir.

Router , kullanıcı TFTP sunucunun ip adresini girecektir. Sunucuda IOS dosya kalibinin isimi için girildiği zaman router flashin silinmesini sağlayacaktır. Bu yeni yüklenecek dosya için flashta yeterli alan olmayabilir. Flashtan dosya silinir.

Her bir IOS dosyasının indirilmesinde ! isareti görüntülenir. Bu IOS dosyası birkaç megabyte olabilir ve biraz zaman alabilir.

Yeni flash dosyası indirildikten sonra doğrulanacaktır. Router artık yeni dosyayı yükleyip kullanmaya hazırdır.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.6 Xmodem Kullanarak IOS Dosyalarının Yönetimi

Eğer IOS dosyası flashtayken silinmiş yada bozulmuşsa , ROM monitör modundan tekrar yükleme ihtiyacı duyacaktır. Cisco donanım mimarisinde ROM monitör modu '**rommon 1 > prompt**' olarak belirtilmiştir.

Bu ilk adımda "IOS dosyası flashtan neden yüklenememiştir?" sorusu yapılır. Burada dosya bozulmuş yada kaybolmuş olabilir. **dir flash** komutu ile flash kontrol edilecektir.

Eğer dosyanın yeri öğrenilmişse o dosyadan açılış yapması denir. Bunun için **boot flash** komutu kullanılır. Örneğin bulduğumuz dosyanın ismi c2600-is-mz.121-5 olsun. Bunu çalıştırmak için rommon modundayken aşağıdaki komut yazılır:

```
rommon 1>boot flash:c2600-is-mz.121-5
```

eğer router uygun bir şekilde açılış yaparsa flashtan IOS kullanılan dosyanın neden açılış yapmadığı araştırılır. **show version** komutu kullanılarak konfigürasyon kayıtları kontrol edilir. Varsayılan açılış sırası için konfigüre edilir. Eğer konfigürasyon kayıtları doğru ise **show startup-config** komutu kullanılır. Bununla ROM monitörde router IOS'u kullanırken bulunan açılış sistem komutları görünür.

Eger router dosyadan uygun bir şekilde açilis yapmiyorsa yada ISO dosyasi yoksa yeni bir IOS indirilmesi gerekmektedir. IOs dosyasi konsoldan Xmodem kullanarak yada ROMmon modundayken TFTP yi kullanarak dosyayi indirip yeniden yükler.

ROMmon dan Xmodemi kullanarak dosyanin indirilmesi: konsoldan IOS yüklerken IOS dosyasinin kopyalanmasi için bir bilgisayar olmak zorundadir. Hyper Terminal programinin çalistirilmesi ve düzenleme yapmak için bu bir gereksinimdir. IOS ta düzenleme yaparken varsayilan konsol baglanti hizi **9600bps** dir. Saniyedeki bit hizi (baud rate) 115200bps e kadar degistirilebilir. Konsol hizi , **confreg** komutu kullanilarak ROMmon modundayken degistirilebilir. **confreg** komutu girildikten sonra routerdaki parametreler degistirilebilecektir.

“**change console baud rate? y/n [n]:**” sorusu soruldugu zaman “y “ tusuna basilarak yeni hiz girilir. ROMmon moda konsol hizi degistirildikten sonra router yeniden baslatilir. Terminal oturumu 9600bps te sonlandirilir. Yeni oturum 115200 bps konsol hizina eslestirilir.

Xmodem komutu bilgisayardan IOS yazilim dosyasinin düzenlenmesini ROMmon moda yapmak için kullanilir. Komutun yazim formati şöyledir: **xmodem -c dosya adi** .örnek verecek olursak : dosya adi “c2600-is-mz.122-10a.bin” olsun. Buna göre yazacagimiz komut asagidaki gibidir:

xmodem -c c2600-is-mz.122-10a.bin

“-c” komut eklentisi Xmodem kullandigimizda dosyayi indirme esnasinda dönüsel artiklik denetimi (CRC) ni kullanarak hata denetimi yapmaktir.

Router transfer baslamadigi zaman uyarı mesajı verecektir. Uyarı mesaj bilgileri dogrulari sorar ve silinebilir. Islem devam ettigi zaman router transferi baslatacaktir.

Xmodem transferi terminal emülatöründen baslayacaktır. Hyper Terminal den **Transfer > Dosya Gönder** kisimi seçilir. Dosya gönder de dosya ismi / yeri , Xmodem protokolünde seçilir ve transfer baslatilir. Transfer esnasinda dosya gönderimi transferin durumu görüntülenecektir.

Transfer tamamlandiginda mesaj gelir ve flash silinir. “İndirme Tamamlandı!” mesajı gelir. Router yeniden baslatilmadan önce konsol hizinin 9600bps e ayarlanması gerekir. Konfigürasyon kayıtlari 0x2102 ye dönmelidir. Yönetici moddayken **config-register 0x2102** komutu girilir.

Router yeniden baslatilirken 115200 bps baglanti hizli oturum sonlanacak 9600bps lik baglanti hizi ile oturum baslatilacaktır.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.7 Çevre Degiskenleri

IOS , TFTP oturumundan da geri yüklenebilir. Routera IOS dosyasi geri yüklemenin en hızlı yolu ROMmon ile TFTP yi kullanarak indirmektir. Bunun için **tftpdnld** komutu kullanılarak ayarlar yapilir.

ROMmon'ün fonksiyonlari çok kisitlidir. Açilis sirasinda konfigürasyon dosyasi yüklenemez. Router bu yüzden ip adresine yada arayüz konfigürasyonuna sahip degildir. Çevresel degiskenler IOS un TFTP için izin verilen minimum konfigürasyonu sunarlar.ROMmon TFTP çalismalari sadece ilk LAN portunda olur. Bu arayüz için basit ip parametreleri ayarlanir. ROMmon çevre degiskenleri ayarlanirken , çevre isimleri yazilir. Isim ile ip adresi arasina “=” isareti konulur. Örneğin: 10.0.0.1 adresi ROMmon da Degisken_Ismi=10.0.0.1 yazilir.

Not:tüm degisken isimleri büyük küçük harfe karsi duyarlidir.

tftpdnld kullanarak enaz asagidaki tanimlamalar yapilabilir

- **IP_ADDRESS** – LAN arayüzündeki ip adresleri
- **IP_SUBNET_MASK** – – LAN arayüzü için alt ag maskesi
- **DEFAULT_GATEWAY** – The LAN arayüzü için varsayılan geçit
- **TFTP_SERVER** – TFTP sunucunun ip adresi
- **TFTP_FILE** – Sunucudaki IOS dosyasinin ismi

set komutu kullanılarak ROMmon'nun ortam degiskenleri kontrol edilir.

IOS için degiskenler ayarlanirken **tftpdnld** komut girilerek bagimsiz olmayan degiskenlerle girilir. ROMmon degisimleri yansitacaktır ve flashi silme uyarisi görüntülenecektir.

IOS taki dher dogrulama paketi çevrilerek ! isareti ile görüntülenecektir. IOS dosyasinin çevrilmesi tamamlandigi zaman flash silinecektir ve yeni IOS dosyasi yazilacaktır. Islem tamamlandiginda uygun mesaj görüntülenecektir.

Flash a yeni dosya yazildigi zaman ve ROMmon da görüntülandiginde router yeniden baslayacaktır. Router artik flashtan yeni dosya ile açilis yapar.

5.2 Cisco Dosya Sisteminin Yönetimi

5.2.8 Dosya Sistemi Doğrulaması

Router dosya sistemi doğrulanırken birkaç komut kullanılabilir. Bunun için **show version** komutu kullanılır. **show version** komutu flashtaki toplam miktarı ve mevcut dosyayı kontrol etmekte kullanılır. Bununla beraber IOs yüklenirken iki farklı görevi vardır. IOS dosyasının kaynağını görüntüler ve routerin açılışta kullandığı konfigürasyon kayıtlarını görüntüler. Router IOS dosyasını nereden yükleyeceğini konfigürasyon kayıtlarında inceler ve karar verir. Eğer kabul etmezse bozukluk vardır ya flashtaki dosya kayıptır ya da başlangıç konfigürasyonundaki sistem açılış komutları kaybolmuş olabilir.

show flash komutu dosya sistemini doğrulamada kullanılır. Bu komut flashta kullanılan IOS dosyasının kimliklendirilmesinde kullanılır. Bu komut aynı zamanda yeni IOS dosyasının kayıt edilmesinde gerekli olan boşluk miktarını da gösterir.

Konfigürasyon dosyası açılış sistem komutlarını içerebilir. Bu komutlar istene IOS açılış dosyasının kaynaklarının belirtilmesinde kullanılabilir. Çoklu sistem sistem açılış komutları , onların konfigürasyon dosyasında görüntülenmesi işlemini görür

Özet

Aşağıdaki kilit noktalarının anlaşılması sağlanmalıdır.

- Router açılış sırasının kısımlarının tanıtılması
- Cisco cihazlarına IOS un yerleştirilmesi ve nasıl yükleneceğinin belirtilmesi
- Açılış Sistem komutlarının kullanılması
- Problemlerin giderilmesi
- Kullanılan IOS un dosyalarının tanıtılması ve fonksiyonları
- Routerdaki farklı dosya tiplerinin yerlerinin belirtilmesi
- IOS isimlendirmenin kısımları
- Konfigürasyon dosyalarında kullanılan TFTP nin yönetilmesi
- Konfigürasyon dosyalarını kullanırken kopyala-yapıştırın kullanılması
- TFTP ile IOS dosya kalıplarının yapılması
- Xmodem ile IOS dosya kalıplarının yapılması
- Gösteri komutlarını kullanarak dosya sisteminin doğrulanması

BÖLÜM - 6

Genel Bakis

Bir agdan diger bir aga gitmek için yönlendirme yapilir. Yönlendirmeler bir routerdan diger bir routera dinamik bir sekilde olabilir. Yöneticiler tarafından routera statik olarak atanabilirler.

Bu bölümde dinamik yönlendirme protokollerinin siniflarinin kavramlari incelenip her bir sinifin protokolü ile ilgili örnekler verilecektir.

Ag yöneticileri dinamik yönlendirme protokolünü temel olarak düşünürler. Agin büyüklüğü , kullanılan hattin band genisligi, ag routerlarinin güç islemleri, agdaki routerlarin modelleri ve markalari ve agda kullanılan protokoller , yönlendirme protokolünün seçiminde hesaba katilmasi gereken tüm faktörlerdir. Bu bölüm yönlendirmedeki farklıliklar hakkında ag

Bu modülü tamamlayan kimseler sunlari yapabiliyor olmalilar:

- Statik yönlendirmenin anlamini açıklamayi
- Statik ve varolan yönlendirme konfigürasyonu
- Statik ve varolan yönlendirmedeki sorunlar ve dogrulamalar
- Yönlendirme protokollerinin siniflarinin belirtilmesi
- Hat-durum (link-state) yönlendirme protokollerinin belirtilmesi
- Ortak yönlendirme protokollerinin temel karakteristiklerinin tanimlanmasi
- İç ag geçidi protokollerinin tanimlanmasi
- Dis ag geçidi protokollerinin tanimlanmasi
- Routerdaki yönlendirme bilgi protokolünün (RIP) açilmasi

6.1 Statik Yönlendirmeye Giris

6.1.1 Yönlendirmenin Tanitimi

Routerlar paketleri hedefteki aga iletirken yönlendirme islemini kullanirlar. Routerlar paketlerdeki hedefin ip adresine göre karar verirler. Tüm cihazlar yol boyunca paketin noktaya dogru yönlendirilmesinde hedef ip adresini kullanirlar. Böylece paket hedefe ulastirilir. Dogru karar vermek için routerlar uzaktaki aglara olan yönlendirmeleri öğrenirler. Dinamik yönlendirme kullanildigi zaman bu bilgiler diger roterlardan öğrenilir. Statik yönlendirme kullanildigi zaman ag yöneticileri uzaktaki routerlar hakkindaki bilgileri el ile girilerek öğrenirler.

Statik yönlendirmede konfigürasyon elle yapılmaktadır. Ağ topolojisindeki her bir değişiklikte ağ yöneticileri değişiklikler için statik olarak yönlendirmeleri sağlarlar ve eklerler. Geniş ağlarda, yönetim zamanının çok büyük bir miktarı yönlendirme tablolarının el ile yapılan bakımında harcanır. Küçük ağlarda birkaç değişiklikte statik yönlendirme çok kısa bir sürede yapılır. Çünkü ekstra yönetimsel şartlar ortaya çıkar. Statik yönlendirme dinamik yönlendirme ile kıyaslanamaz. Geniş ağlarda yapılan statik yönlendirme, dinamik yönlendirme protokolleri ile çoğu zaman özel amaçlar için kullanılırlar.

6.1 Statik Yönlendirmeye Giriş

6.1.2 Statik Yönlendirme İşlemi

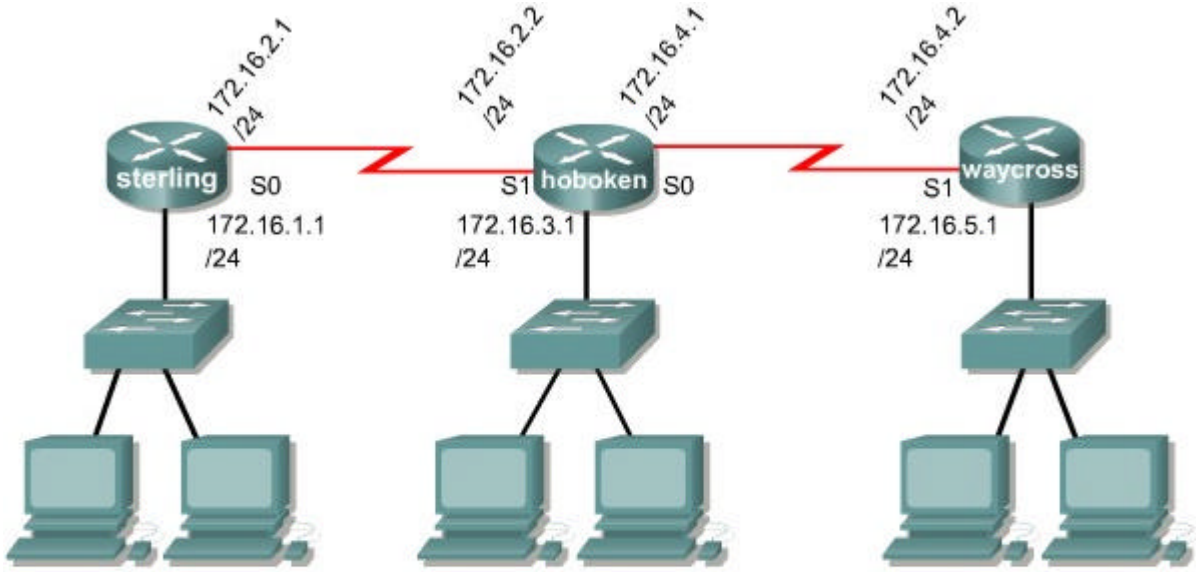
Statik yönlendirme işlemi üç kısma bölünebilir:

- Ağ yöneticisi yolları ayarlarlar
- Routerlar, yönlendirme tablosuna yolu yüklerler
- Paketler statik yönlendirmede kullanılan yollardır.

Statik yönlendirme el ile konfigüre edilmek istendiği zaman, yönetici **ip route** komutunu routerda kullanarak statik yönlendirmeyi ayarlarlar. **ip route** komutunun kullanımı için doğru dizim aşağıdaki şekilde gösterilmiştir.

```
Hoboken(config)#ip route 172.16.1.0 255.255.255.0 s0
                        command destination net subnet mask outgoing
                                                interface
```

Aşağıdaki şekilde ise, ağ yöneticisi Hoboken routerinin diğer routerlarla haberleşmesi için statik yönlendirme yaparak 172.16.1.0/24 ve 172.16.5.0/24 iplerini girmiştir. Yönetici bu öğeleri tamamlamak için iki komut olarak girebilir. Aşağıdaki şekilde bitişik routerin ip adresi tanımlanmıştır. Hoboken routerinin yönlendirme tablosuna yönlendirme komutları ile statik yönlendirme yapılmıştır. Tek fark yönlendirme tablosunda routerdan routera uzaklık tanımları yönetimsel olarak iki tanedir.


```
Hoboken(config)#ip route 172.16.1.0 255.255.255.0 s1
command destination sub mask gateway
network
Hoboken(config)#ip route 172.16.5.0 255.255.255.0 s0
command destination sub mask gateway
network
```

```
Hoboken(config)#ip route 172.16.1.0 255.255.255.0 172.16.2.1
command destination sub mask gateway
network
Hoboken(config)#ip route 172.16.5.0 255.255.255.0 172.16.4.2
command destination sub mask gateway
network
```

Yönetimsel uzaklık routerin güvencibilirliginin ölçüsünü veren opsiyonel parametrelerdir. Yönetimsel uzaklık için kısa degerler güvenilir bir yönlendirme sayilir. Böylece kısa yönetimsel uzaklık , özdes daha uzun uzaklık ile yönlendirilmeden önce yüklenebilir. Varsayilan uzaklık kullanildigi zaman gelecek adres 1 ile ifade edilir. Giden bir arayüz kullanildigi zaman 0 kullanilir. Eger uzaklık , varsayilan adrese yönlennmis ise 0-255 arasinda bir deger alir.

waycross(config)#ip route 172.16.3.0 255.255.255.0 172.16.4.1 130

Eger router , yönlendirmede kullanılan arayüze ulasamiyorsa , tablodaki yönlendirme yüklemesi yanlis olacaktır. Bu arayüzün düsmesi demektir. Yönlendirme tablosuna yerlesemicektir.

Bazen statik yönlendirme yedekleme amaci için kullanilir. Statik yönlendirme routerde ayarlanabilir. Sadece bu kullanildigi zaman dinamik yön öğrenme basarisiz olacaktır. Statik yönlendirmenin usulü dinamik yönlendirme protokolü kullaniminda çok uzun hatlarin basitçe ayarlanmasinda kullanilir.

6.1 Statik Yönlendirmeye Giriş

6.1.3 Statik Yönlendirme Konfigürasyonu

Bu bölümde statik yönlendirme konfigürasyonu için gerekli adımlar listelenecek ve basit örnekler verilecektir.

Statik yönlendirmede şu adımlar kullanılacaktır:

1. İstenen tüm hedef ağların , alt ağ maskelerinin , alt ağ geçitlerinin tanımlanması yapılacaktır. Alt ağ geçidi , diğer arayüzler yada bir sonraki tanımlanmış adres olabilir.
2. Global konfigürasyon moduna girilir.
3. **ip route** komutu ile alt ağ geçidine ilişkin hedef adres ve alt ağ maskesi izlenir. İsteğe bağlı olarak yönetimsel uzaklık eklenir.
4. Üçüncü adım diğer hedef ağların tanımlanması için tekrarlanır.
5. Global konfigürasyon modundan çıkılır.
6. **copy running-config startup-config** komutu kullanılarak NVRAM e aktif konfigürasyon kayit edilir.

Örneğin: Ağımız üç adet routerin basit konfigürasyonundan oluşsun. Hoboken routeri konfigürasyon sonucunda 172.16.1.0 ve 172.16.5.0 ağına ulaşabilsin. Bu ağların alt ağ maskeleri 255.255.255.0 olsun.

Paketler hedef ağ olarak 172.16.1.0 a yönlendirilsin ve paketler 172.16.5.0 in hedef adresi olsun. Statik yönlendirme ile bu işlem gerçekleştirilir.

Statik yönlendirmede ilk olarak yerel arayüzlerin diğer ağlara olan alt ağ geçidinin konfigürasyonu gerçekleştirilir. Yönetimsel uzaklıklar belirtilmemistir.. Yönlendirme tablosu yüklendiği zaman 0 olduğu varsayılır. Yönetimsel uzaklık direkt ağ bağlantılarında 0 olur.

İki statik yönlendirmede gelecek adreslere onların alt ağ geçidi kullanılarak konfigürasyon yapılır. İlk yönlendirme olan 172.16.1.0 ağına 172.16.2.1 nin alt ağ geçid adresi girilir. İkinci yönlendirmede ise 172.16.5.0 ağına 172.16.4.2 nin alt ağ geçidir. Uzaklık tanımlanmamışsa 1 olduğu varsayılır.

6.1 Statik Yönlendirmeye Giriş

6.1.4 Varsayılan Yönlendirme İletiminin Konfigürasyonu

Varsayılan yönlendirmede hedef ile yönlendirme paketleri kullanılırken yönlendirme tablosundaki diğer yönlendirmeler esleştiremez. İnternette tüm ağlara yapılan yönlendirmeler çoğu zaman lüzumsuz ve elverişsizdir. İnternet trafiği için routerlar tipik olarak konfigüre edilirler.

Statik yönlendirmede varsayılan yönlendirme formatı aşağıdaki gibidir

ip route 0.0.0.0 0.0.0.0 [bir sonraki adres | giden arayüz]

0.0.0.0 maskesi yönlendirilen paketlerin hedef ip adreslerini lojik “ve” işlemine tabi tutar. Eger paket yönlendirme tablosundaki yönlendirmelerle eşleşmiyorsa 0.0.0.0 ağına yönlenecektir.

Varsayılan yönlendirme konfigürasyonunda aşağıdaki adımlar izlenir:

1. Global konfigürasyon moduna girilir.
2. **ip route** komutu yazılarak hedef ağ için 0.0.0.0 ve alt ağ için 0.0.0.0 adresleri girilir. Bir sonraki routerin ip adresi yada dış ağa olan bağlantılara yerel routerdan varsayılan bir yönlendirme yapmak için alt ağ geçidi girilir.
3. Global konfigürasyon modundan çıkılır.
4. **copy running-config startup-config** komutu kullanılarak NVRAM e aktif konfigürasyon kayit edilir.

Statik yönlendirme bölümünde , Hoboken routerından Sterling teki 172.16.1.0 ağına ,Sterling routerından Waycross daki 172.16.5.0 ağına erişimin konfigürasyonu yapılmıstı. Hoboken dan diğer ağlara paketlerin yönlendirilmesi mümkündür. Yinede hiç biri Sterling nede Waycross direkt olmayan ağ bağlantılarına paketlerin nasıl geri döneceğini bilmeyecektir. Statik yönlendirmede direkt olmayan hedef ağın her biri için Sterlingle ve Waycrosssta konfigürasyon yapılmalıdır. Büyük ağlarda ölçeklendirilebilir bir çözüm yoktur.

Sterling bağlantıları seri-0 arayüzü ile direkt olmayan bağlantılara bağlanır. Waycross direkt olmayan tüm ağlara sadece bir bağlantı ile bağlanacaktır. Bunu seri-1 arayüzü ile gerçekleştirir. Sterling ve Waycross da varsayılan yönlendirme direkt olmayan bağlantılar için yönlendirme sağlayacaktır.

6.1 Statik Yönlendirmeye Giriş

6.1.5 Statik Yönlendirme Konfigürasyonunun Doğrulaması

Statik yönlendirme konfigüre edildikten sonra yönlendirme tablosunda bulunanların doğrulanması önemlidir. Bunun için **show running-config** komutu kullanılır. RAM deki statik yönlendirmenin doğru girildiğini doğrulamak için aktif konfigürasyon gözden geçirilir. **show ip route** komutu kullanılarak yönlendirme tablosunun içindeki statik yönlendirmenin yapıldığından emin olunur.

Statik yönlendirme konfigürasyonu için aşağıdaki adımlar izlenir:

- Yönetici moddayken aktif konfigürasyon **show running-config** komutu ile incelenir.
- Statik yönlendirmenin doğru girildiği doğrulanır. Eğer doğru değilse global konfigürasyon moduna geri dönülür yanlış yönlendirme geri düzeltilir.
- **show ip route** komutu girilir
- yönlendirme tablosundaki yönlendirme konfigürasyonu doğrulanır.

6.1 Statik Yönlendirmeye Giriş

6.1.6 Statik Yönlendirme Konfigürasyonundaki Sorunların Giderilmesi

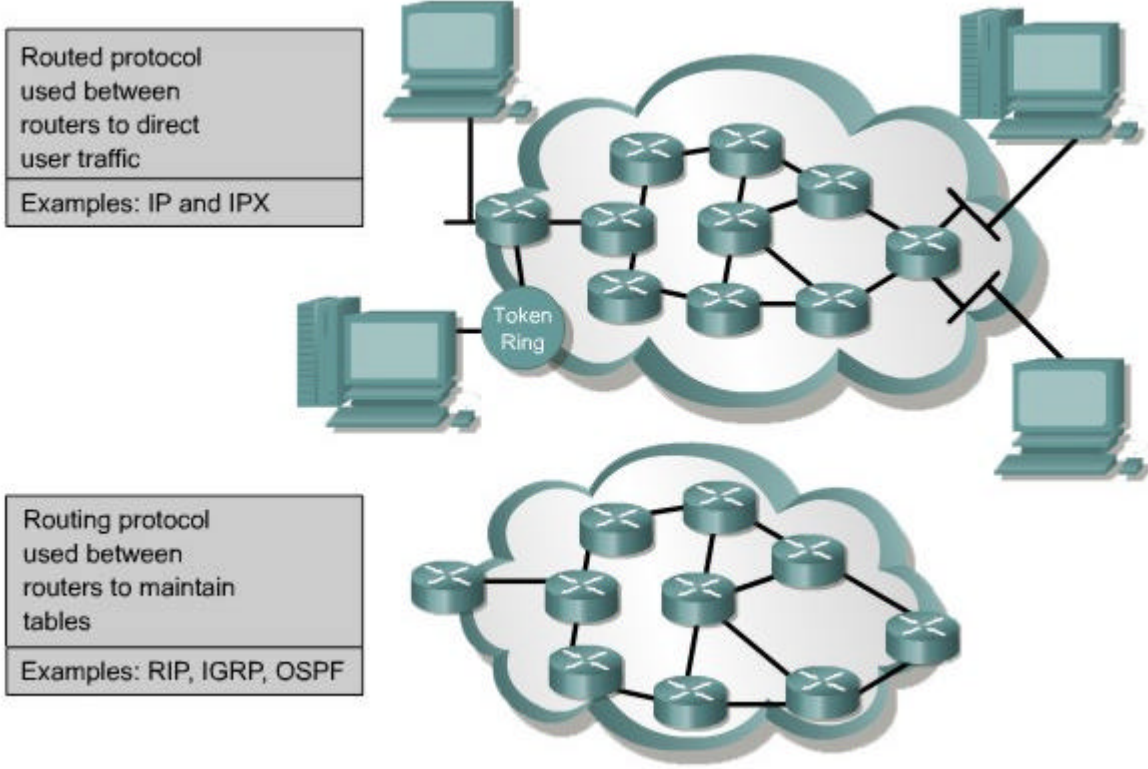
Statik yönlendirme konfigürasyonunda , Hoboken routerından Sterling teki 172.16.1.0 ağına ve Waycross daki 172.16.5.0 ağına statik yönlendirme konfigürasyonu ile erişilebilir. Bu konfigürasyonu kullanırken düğüm Sterlingin 172.16.1.0 ağından 172.16.5.0 a ulaşamayabilir. 172.16.5.0 ağındayken ping atılırsa başarısız olur. a **traceroute** komutu ile Sterlingten aynı adreslere ping atılır. **Traceroute** nerede kaybolmuştur. ICMP paketleri Hoboken den geri dönmüş. Fakat Waycross dan dönmemiş. Routerların birinde problem vardır. Hoboken routerına telnet yapılır. Tekrar 172.16.5.0 ağına bağlanır Waycross a ping atılır. Bunun başarılması gerekir. Çünkü Hoboken direkt olarak Waycross a bağlıdır.

6.2 Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakış

6.2.1 Yönlendirme Protokollerine Giriş

Yönlendirme protokolleri başlangıç fonksiyonları ve görevlerince yönlendirmeden farklıdır.

Yönlendirme protokolleri diğer routerlarda kullanılan bir iletişimdir. Buna izin verilen bir router diğer routerlarla bilgilerini paylaşarak diğer routerlara olan yakınlığı hakkındaki bilgileri bilir. Router bilgileri diğer routerlardan getirilir. Bunun için yönlendirme protokolleri kullanılır. Bunları kullanarak yönlendirme tabloları oluşturulur ve korunur.

Yönlendirme protokolleri ne ilişkin örnekler:

- Yönlendirme Bilgi Protokolü (RIP)
- İçsel Alt Ağ Geçidi Yönlendirme Protokolü (IGRP)
- Gelişmiş İçsel Alt Ağ Geçidi Yönlendirme Protokolü (EIGRP)
- Açık İlk Yol Testi (OSPF)

Yönlendirme protokolü direkt kullanıcı trafiğini kullanır. Yönlendirme protokolü yeterli bilgileri planlanmış adreslemede bir hosttan diğerine paket yollarken ağ katman adreslerini sunarlar.

Yönlendirme protokolüne örnek verecek olursak:

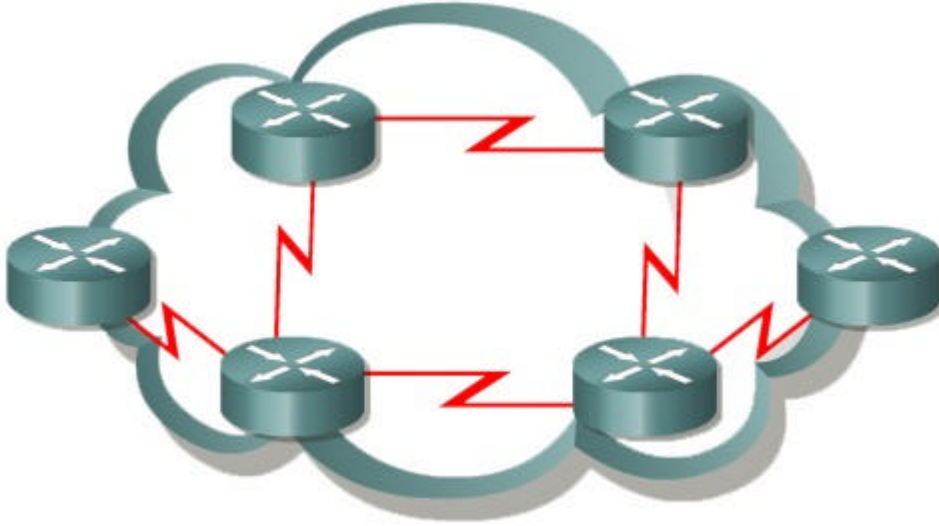
- İnternet Protokolü (IP)
- İnternet Paket Değişimi (IPX)

6.2 Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakis

6.2.2 Özerk Sistemler

Özerk sistem (AS), yönetim stratejileri ve yönetim biçimleri bir olan bir ağ altında toplanmış bütünlüğe denilir. Dis dünyada özerk sistemler tek bir bütün olarak gözden geçirilirler. Özerk sistemler bir yada birçok operatör tarafından çalıştırılırlar.

Internet Numaralarının Amerikan Kayıtcısı (ARIN) , servis sunucular yada yöneticiler her özerk sisteme bir kimlik numarası atarlar. Bu özerk sistem numaraları 16bitlik numaralardır. Yönlendirme protokolleri , mesela Cisco nun IGRP için özerk sistem atanmasını ister.

6.2 Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakis

6.2.3 Yönlendirme Protokollerinin ve Özerk Sistemlerin Amaçları

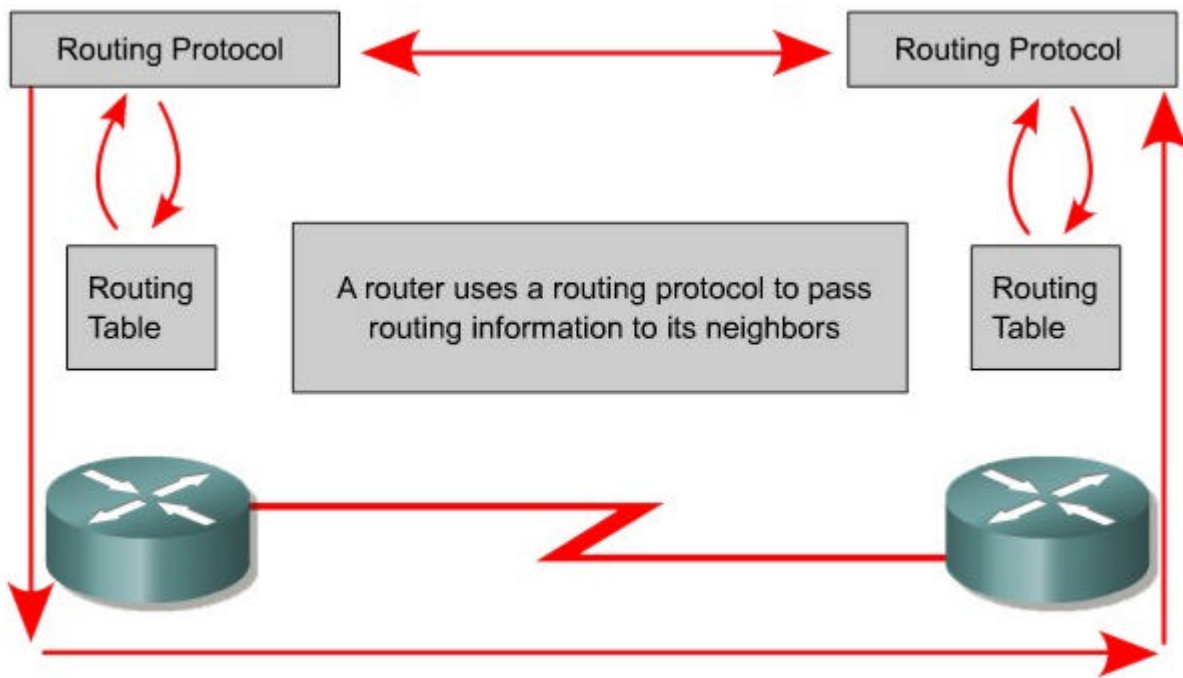
Yönlendirme protokollerinin hedefi yönlendirme tablolarını oluşturmak ve korumaktır. Bu tablo , ağlar için gerekli olan öğrendikleri ağlar ve beraberindeki portları içerir. Routerlar diğer routerlardan kendi arayüzlerinin konfigürasyonundan bilgileri öğrenerek yönetim bilgilerini çevirirken yönlendirme protokollerini kullanırlar.

Yönlendirme protokolleri tüm mevcut routerları öğrenirler. Tabloda en iyi yönleri yerleştirirler ve geçerliliklerini kaybettikleri zaman geri alırlar. Router yönlendirilmiş protokol paketlerini iletirken yönlendirme tablolarındaki bilgileri kullanırlar.

Yönlendirme algoritması dinamik yönlendirmenin temelidir. Her zaman değişken ağların topolojisidir. Çünkü büyüme , yeniden konfigürasyon yada kayıplarda ağın veritabanı değişebilir. Ağ veritabanı yeni topolojilerin yanlış tutarlılığı yansımalarını ister.

Routerların hepsi ağ işlerinde bazı bilgilerle işlem görürler. Ağ ortamı bir noktada birleştirilmek zorundadır. Hızlı yakınsama arzu edilir. Çünkü routerlar yönlendirmede doğru karar verip uygulama yaparken zamanin periyotlarında iş görürler.

Özerk sistemler , genel ağ çalışma ortamlarının bölümlerini sağlarlar. Küçük ve yönetilebilir ağlardır. Her özerk sistem kuralları, ilkeleri ve özerk sistem numarasını kendisi ayarlar. Böylece dünyadaki diğer özerk sistemlerden ayırt edilebilir ve tekil olacaktır.

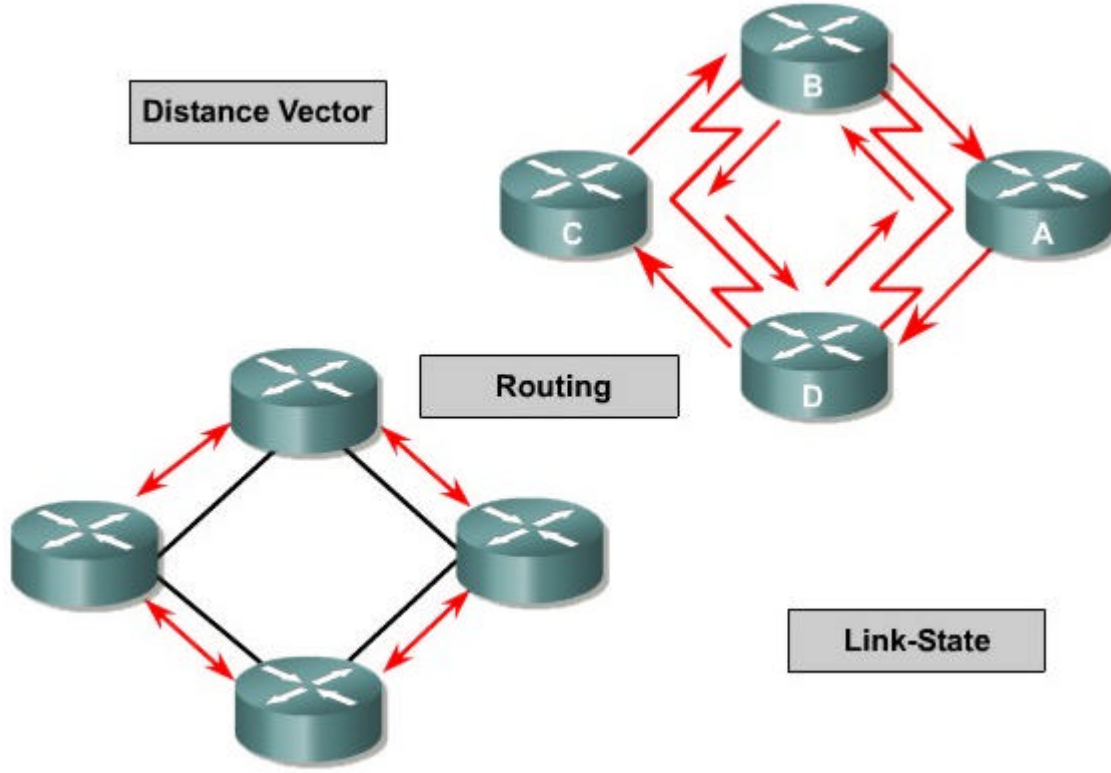
6.2 Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakış

6.2.4 Yönlendirme Protokollerinin Sınıflarının Belirtilmesi

Yönlendirme protokolleri iki kategori olarak tek bir sınıf altında olabilirler:

- Uzaklık vektörü
- Bağlantı - durum

Uzaklık vektörü vektör yaklaşımlarına ve ağ topluluğundaki bağlantılara olan uzaklığa göre yönlendirme yapar.

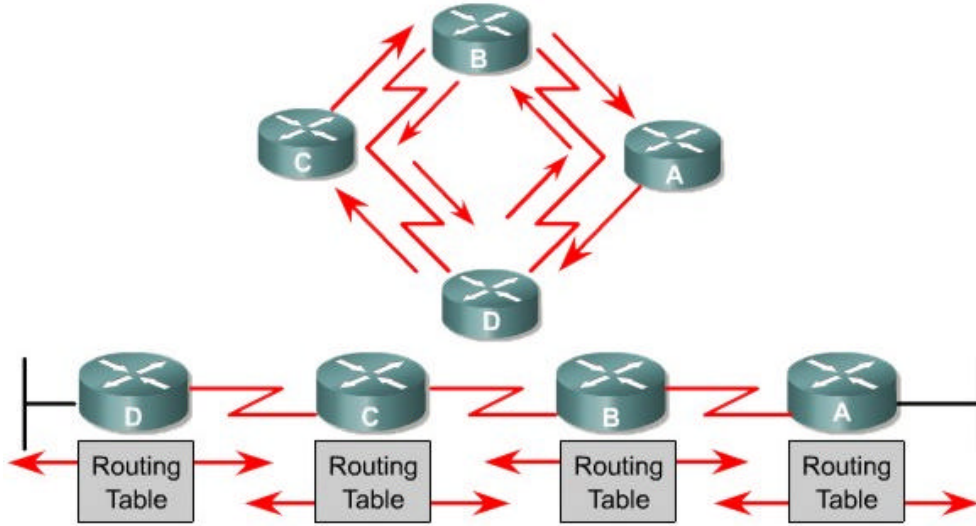

6.2 Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakış

6.2.5 Uzaklık Vektör Yönlendirme Protokolünün Özellikleri

Uzaklık vektör yönlendirme algoritmaları, bir routerdan diğer bir routera yönlendirme tablolarının kopyalarını periyodik olarak gönderirler. Düzenli olarak yapılan güncellemelerle routerlar arasında topoloji değişiklikleri haberleşilir. Uzaklık vektörünün temel yönlendirme algoritması Bellman-Ford algoritmaları olarak ta bilinirler.

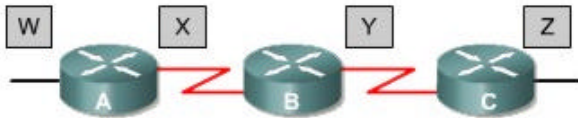
Her router yakınlarındaki direkt olarak bağlandığı routerdan yönlendirme tablolarını alırlar. Mesela B-routeri bilgileri A-routerından bilgileri alsın. A-routeri B'ye uzaklık vektör numaralarını ekler. B-routerına gelen yeni yönlendirme tablosu yakınlardaki diğer C-routerına gönderilir. Yakınlardaki diğer routerlara olan tüm yönler adım adım islenir.

Pass periodic copies of a routing table to neighbor routers and accumulate distance vectors.

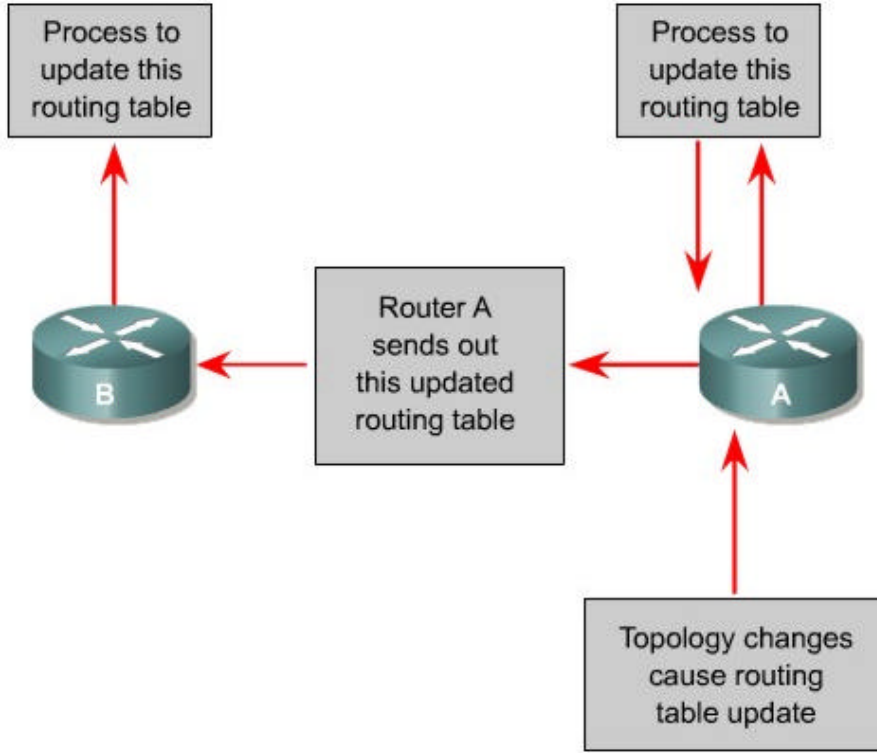
Algoritma sonunda , ag topolojisinin bilgilerinin veritabani da korunmasi için uzaklik vektörleri biriktirilir. Yine de uzaklik vektör algoritmasi , her router sadece yakinindaki routeri görsün diye ag çalışma ortamının tam topolojisini bilmesine izin vermez.

Her router uzaklik vektörünü kullanarak kendi yakinindaki belirtirler. Arayüzlerin iletiminde , her bir direkt bagli agin uzakligi 0 ile gösterilir. Routerlar yakinlarindakilerin bilgilerini çevirirken hedefteki aglara olan en iyi yolu keşfederler. A-Routeri B routerindan aldığı bilgileri çevirerek diğer agların yapısını öğrenir. Her bir agın diğerine olan gidisi , çok uzaktaki aglarla nasıl gidileceği yönlendirme tablosunda uzaklik vektörlerinin biriktirilmesi ile mümkündür.

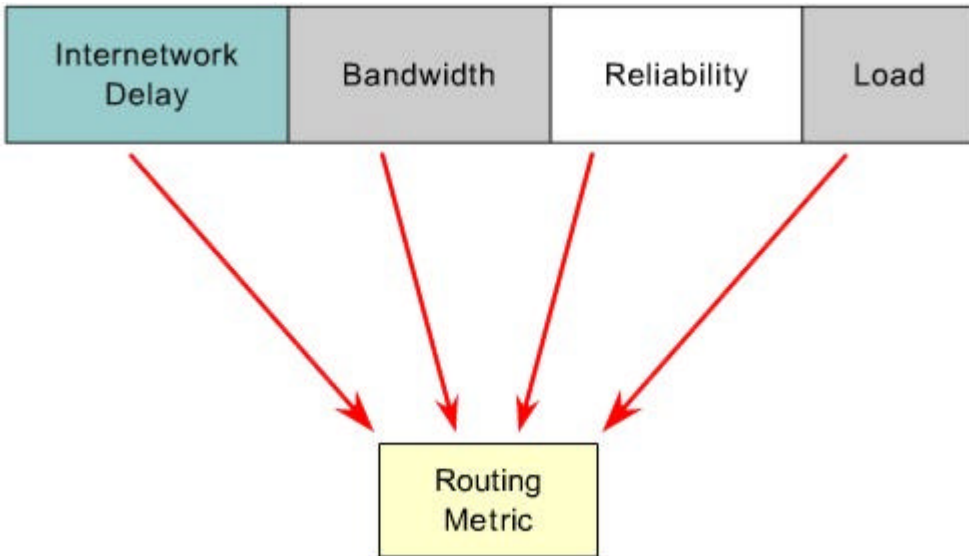

Routing Table			Routing Table			Routing Table		
W	←	0	X	←	0	Y	←	0
X	→	0	Y	→	0	Z	→	0
Y	→	1	Z	→	1	X	←	1
Z	→	2	W	←	1	W	←	2

Yönlendirme tablosu güncellemeleri topolojide bir degisiklik oldugu zaman yapilir. Ag kesif islemleri gibi topoloji degisiklikleri bir routerdan diger bir routera adım adım islenir.

Uzaklık vektörü algoritmaları her router için bitişiklerindeki her bir routerin gönderdiği yönlendirme tablosunu çağırırlar. Yönlendirme tabloları metrik olarak tanımlanmış tüm yollar hakkındaki bilgileri muhafaza ederler. Ayrıca tabloda, ilk routerdan yolu üzerindeki her bir routerin lojik adreslerini içerirler.

Uzaklık vektörünün analogisinde anayolların kesismesinde bulunan sinyallerde olabilir. Sinyal noktalarına doğru hedef ve hedefe olan uzaklık gösterilir. Daha uzaktaki anayol düştüğünde , diğer sinyal noktaları hedefe doğrudur. Fakat uzaklık kısalmıştır. **Uzaklık artsada azalsada trafik en iyi yolu izler.**

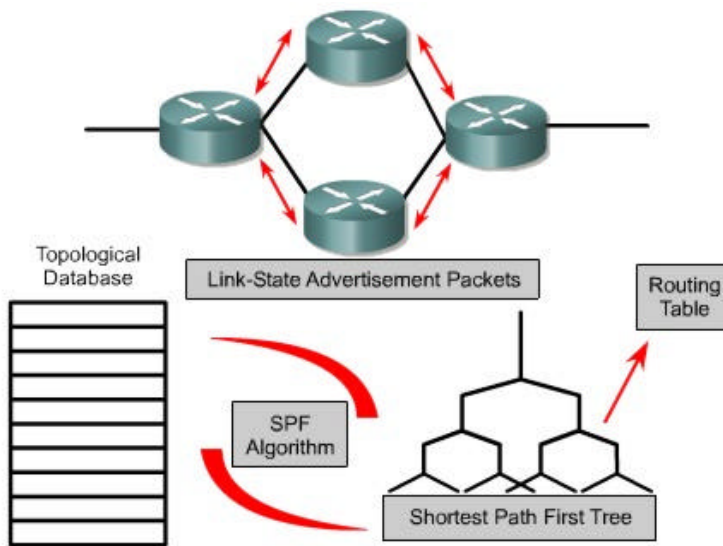
6.2 Dinamik Yönlendirmeye Genel Bakış

6.2.6 Bağlantı-Durum Yönlendirme Protokolünün Özellikleri

İkinci temel algoritma olarak yönlendirme için bağlantı-durum algoritması kullanılır. Bu algoritma Dijkstra's algoritması ya da en kısa yol ilk yoldur (SPF) algoritması olarak da bilinir. Bağlantı-Durum yönlendirme algoritmaları topoloji bilgilerinin karışık veri yapısını korurlar. Uzaklık vektör algoritmasında uzak ağlar hakkındaki bilgiler kesin değildi. Uzaktaki routerların bilgileri bilinmiyordu. Bağlantı-Durum yönlendirme algoritması uzaktaki routerların birbirine nasıl bağlandığının hakkındaki tüm bilgileri bulundurlar.

Bağlantı-Durum yönlendirmede kullanılanlar:

- **Bağlantı-Durum reklamları (LSAs)** – Diğer routerlara gönderilen yönlendirme bilgilerinin olduğu küçük paketlerdir.
- **Topoloji Veritabanı** – Topoloji Veritabanı , Bağlantı-Durum reklamlarından toplanılan bilgilerin saklandığı yerdir.
- **SPF Algoritması** – En kısa Yol Eniyi yoldur algoritması veritabanındaki sonuçlara göre performansı hesaplarlar.
- **Yönlendirme Tabloları** – arayüzleri ve bilinen yolları listeler

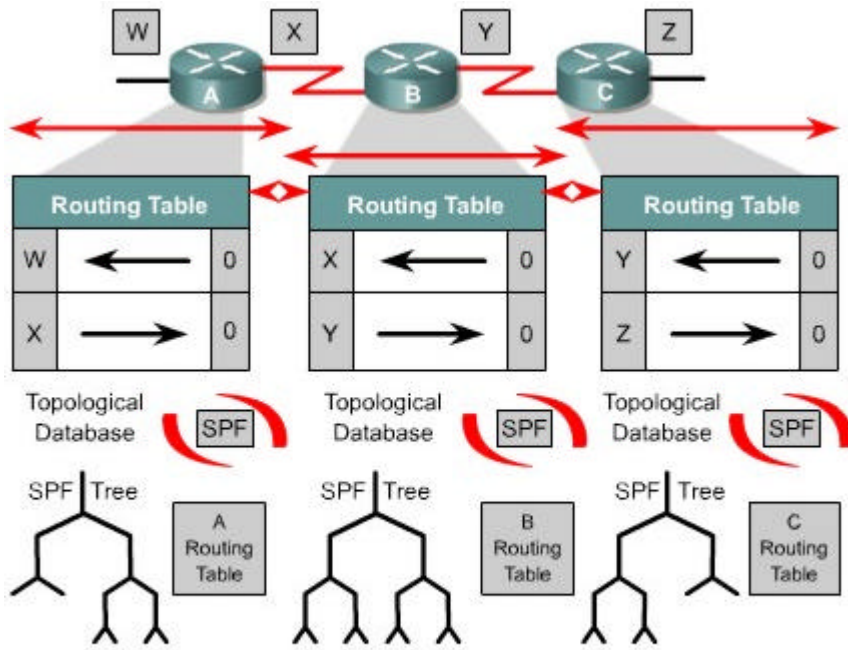

Routers send LSAs to their neighbors. The LSAs are used to build a topological database. The SPF algorithm is used to calculate the shortest path first tree in which the root is the individual router and then a routing table is created.

Baglanti-Durum yönlendirme ile ag kesfetme islemleri:

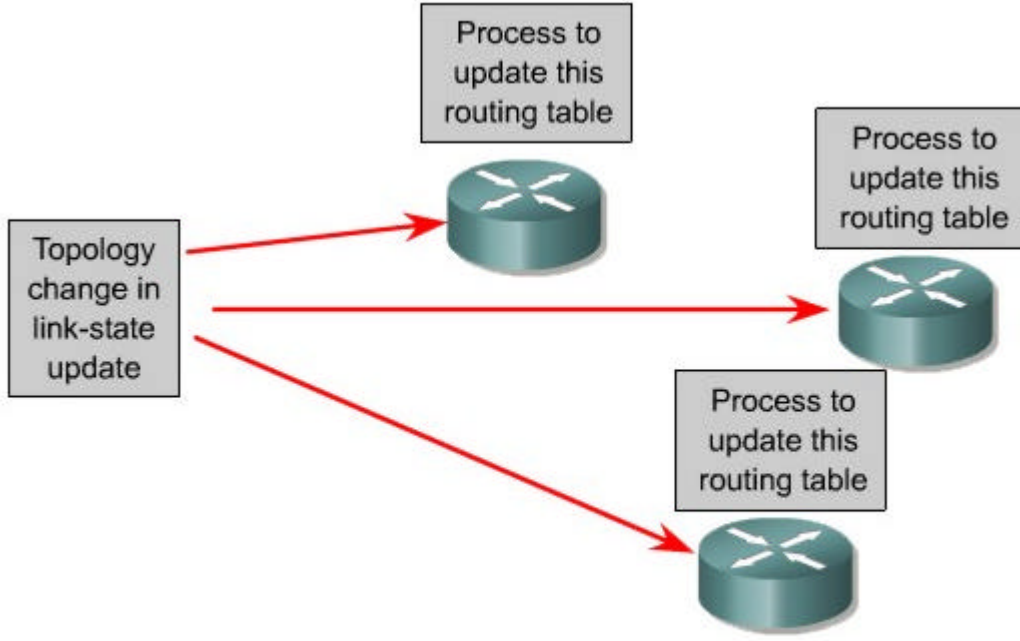
Bilgilere direkt sahip olmak için ağırlara direkt bağlantı baslatıldığında routerlar arasında bu algoritmalar değiştirilir. Her router paralelindeki diğer router ile değiştirilen tüm bağlantı-durum algoritmalarını veritabanında oluştururlar.

Enkisa Yeni Yoldur algoritması ağa ulaşılabilirliğini hesaplar. Router bu ağın lojik ağacını oluşturur. Ağ ortamındaki bağlantı-durum protokolünde her bir ağa mümkün yolların oluşunu köke ekler. Router en iyi yolu listeler ve yönlendirme tablosuna arayüzlerin uzaktaki ağa olan uzaklıklarını listeler. Topolojinin durum detaylarını ve elemanlarını diğer veritabanlarında dahi korunur.

Each router has its own topological database on which the SPF algorithm is run.

Router , bağlantı-durum topolojisindeki gönderilen değiştirilmiş bilgilerden ilk olarak haberdar olur. Ağ ortamındaki tüm routerlara ortak yönlendirme bilgilerini gönderir. Yakınsama arşivlerine her bir router yakınlarındaki routerların isimleri, arayüz durumları ve yakınlarındaki hattın değerleri hakkındaki bilgileri yakalarlar. Router , bağlantı-durum algoritması paketleri ile yakınlardaki yenilikler ile hatlardaki değişiklik bilgilerinin listelerini oluştururlar. Paketler diğer routerların hepsi çevirsin diğer dışarı gönderilir.

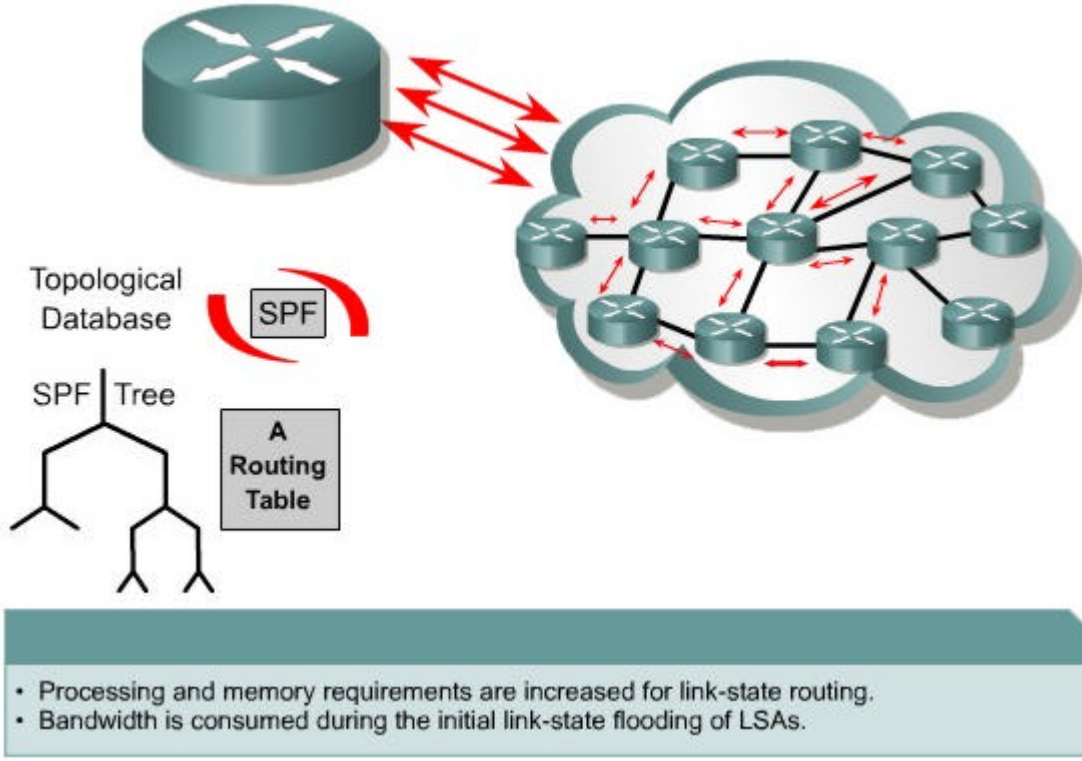
Each router has its own topological database on which the SPF algorithm is run.

Router paketleri çevirdiği zaman veri tabanı , en son gelen bilgileri ve en kısa yol en iyi yol algoritması kullanan diğer ağlara yol hesapları ve ağ ortamında kullanılan birleştirilmiş verinin haritasını günceller.

Baglantı- durum ilgileri:

- İşlemci ek yükü
- Hafıza gereksinimleri
- Bantgenisliği tüketimi

Routerlar bağlantı-durum algoritmasını kullanırken uzaklık vektör yönlendirme protokolünden daha çok hafıza ve işlem gücüne gereksinim duyarlar. Routerların hafızaları çeşitli veritabanlarından tüm bilgileri alabilmek için topoloji ağacı ve yönlendirme tablosu oluşturmak için yeterli olmak zorundadır. Bağlantı durum paketleri başlangıçta bant genişliğini tüketirler. Kesif işlemleri süresince tüm routerlar diğer routerlara paketleri göndermek için bu yönlendirme protokolünü kullanırlar. Yönlendirme trafiği kullanıcı verilerini taşımak için geçici olarak bant genişliğini kullanırlar ve ağda tasma oluşur. Başlangıçtaki bu taskinlik , bu protokolün genellikle en ufak bant genişliğine ihtiyaç duyar.

6.3 Yönlendirme Protokollerine Genel Bakis

6.3.1 Yol Belirleme

Router bir data hattından diğerine paketlerin yoluna karar verirken iki temel fonksiyon kullanır:

- Yol belirleme fonksiyonu
- Anahtarlama fonksiyonu

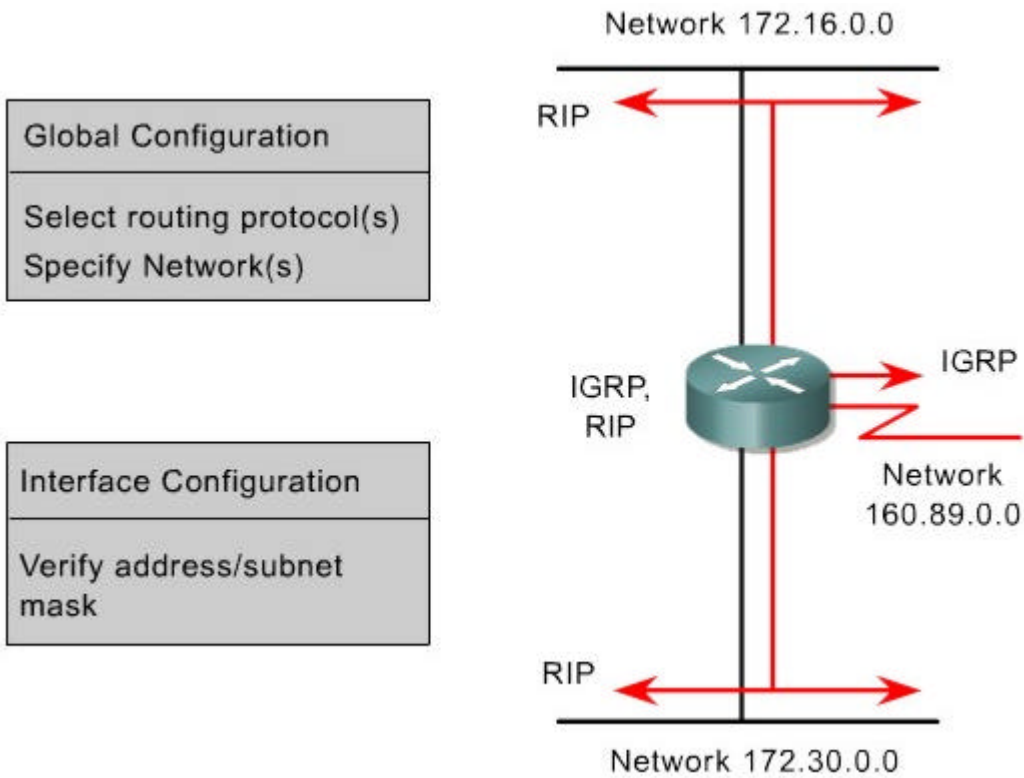
Yol belirleme fonksiyonu ağ katmanında meydana gelir. Bu fonksiyon, paketin tercihli olarak islenmesini oluşturmak ve yol tayin etmek için routerlarda açıktır. Routerlar, paket iletiminde anahtarlama fonksiyonunu kullanmak istediklerinde en iyi yolu seçmek için yönlendirme tablolarını kullanırlar.

Anahtarlama fonksiyonu, özdes routerlarda ikinci arayüze iletimde ve bir arayüzde paket kabulü için işlem gören içsel bir fonksiyondur. Sonraki veri hattı için uygun çerçeve tipinde routerin paketleri oluşturmasında bu fonksiyon kullanılır.

6.3 Yönlendirme Protokollerine Genel Bakis

6.3.2 Yönlendirme Konfigürasyonu

Genel açilis ve yönlendirme parametrelerin routerda ayarlarini yapmak için IP yönlendirme protokol açilir. Genel görevler seçilen yönlendirme protokolüne yerlestirilmistir. RIP, IGRP,EIGRP yada OSPf örnek olarak verilebilir. Asil görev yönlendirme konfigürasyon modundaki IP ag numaralarinin gösterilmesidir. Dinamik yönlendirme , diger routerlar ile haberlesmede yayinlar ve çoklu yayinlari kullanirlar. Metrik yönlendirme routerlarin her bir aga en iyi yolu bulmasinda yardimci olurlar.

router komutu yönlendirme islemlerini baslatir.

network komutu gereklidir. Çünkü yönlendirme islemlerini açarak yönlendirme güncellemelerinin çevrilmesi ve gönderilmesinde hangi arayüze katilacagina karar verir.

Yönlendirme konfigürasyonuna örnek verecek olursak:

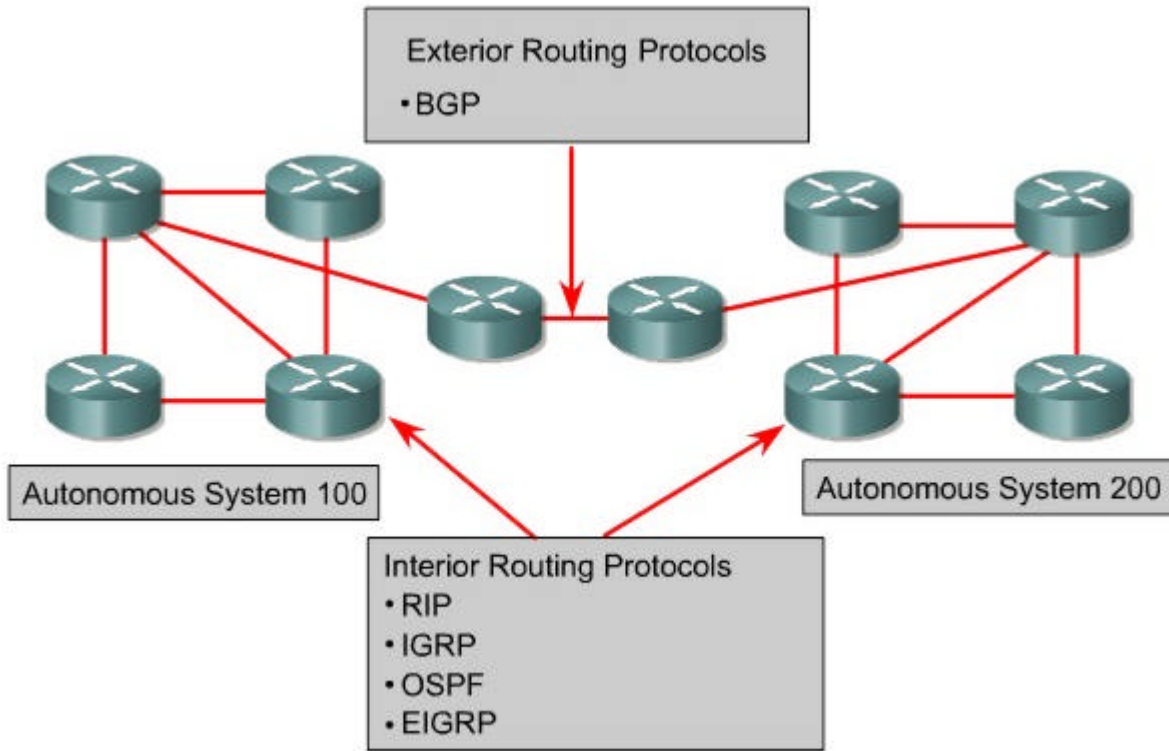
```
GAD(config)#router rip  
GAD(config-router)#network 172.16.0.0
```

Ag numaralari , ag sinif adreslerinin temelidir. Alt ag adresleri yada bireysel host adresleri degildirler. Esas ag adresleri A-Sinifi , B-Sinifi, C-Sinifi numaralari ile sinirlidir.

6.3 Yönlendirme Protokollerine Genel Bakis

6.3.3 Yönlendirme Protokolleri

Internet katmanında TCP/IP nin protokollerinde router IP yönlendirme protokolünü belirli yönlendirme protokollerin yönlendirme sayesinde gerçekleştirmek için kullanabilirler. Yönlendirme protokollerin kapsamlarına örnek verecek olursak:

- **RIP** – Uzaklık vektörü içerisindeki yönlendirme protokolü
- **IGRP** – Cisco nun uzaklık vektörü içerisindeki yönlendirme protokolü
- **OSPF** – Baglanti-Durum içerisindeki yönlendirme protokolü
- **EIGRP** – Cisco nun gelismis uzaklık vektörü içerisindeki yönlendirme protokolü
- **BGP** – Uzaklık vektörü disindaki yönlendirme protokolü

Yönlendirme Bilgi Protokolü , RFC 1058 in içinde orijinal olarak belirlidir. İçerdigi anahtar özellikleri asagida gösterilmistir:

- Uzaklık vektörü yönlendirme protokolü
- Atlama sayisi yol seçimi için metre gibi kullanilir.
- Eger atlama sayisi 15 den daha büyük olursa paket atilir.
- Yönlendirme güncellemelerinin her 30 saniyede yayinlandigi varsayilir.

IGRP protokolü Cisco tarafından geliştirilmiştir. IGRP de dizaynında aşağıdaki karakteristik özellikler vurgulanmıştır:

- Uzaklık vektörü yönlendirme protokolüdür.
- Bantgenisliği , yükleme , gecikme ve güvenebilirlik birleşik metrik oluşturulurken kullanılır.
- Yönlendirme güncellemelerinin her 90 saniye yayınlandığı varsayılır.

OSPF, bağlantı-durum yönlendirme protokolüne özel bir protokoldür. Anahtar karakteristikleri aşağıda belirtilmiştir:

- Bağlantı – durum yönlendirme protokolüdür.
- RFC 2328’de tanımlanmış açık standart yönlendirme protokolüdür
- Hedefe düşük maliyeti hesaplayan SPF algoritmasını kullanır.
- Yönlendirme güncelleştirmeleri topolojide bir değişiklik ortaya çıkınca yayınlanır. .

EIGRP , Cisco’nun geliştirdiği uzaklık vektörü yönlendirme protokolüdür. Anahtar karakteristikleri aşağıdaki gibidir.

- Gelişmiş bir uzaklık vektör yönlendirme protokolüdür.
- Dengeleyici yük kullanırlar
- Uzaklık vektörü ve bağlantı-durum özelliklerinin kombinasyonunu kullanır.
- Yayılım Güncelleme Algoritması(DUAL) kullanarak en kısa yolu hesaplarlar
- Yönlendirme güncellemeleri her 90 saniyede yayınlanır yada topoloji değiştiğinde tetiklenir

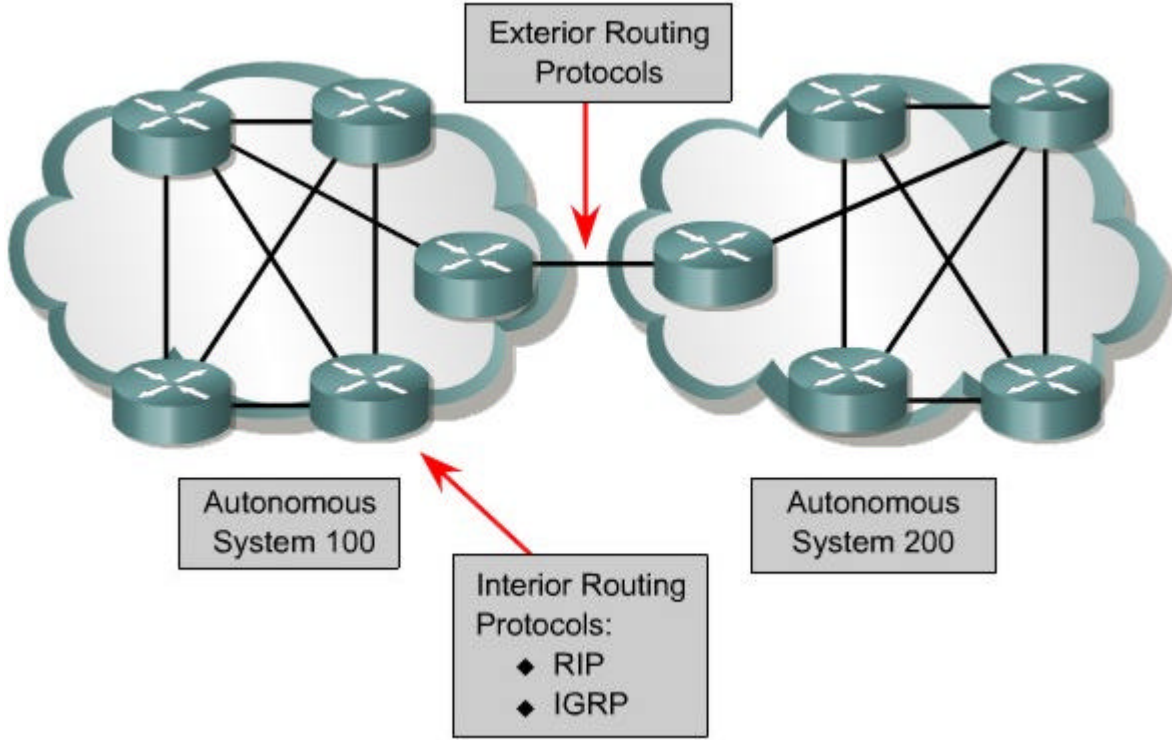
Sınırlı Alt Ağ Geçidi Protokolü (BGP) bir dış yönlendirme protokolüdür. Anahtar karakteristikleri aşağıdaki gibidir:

- Uzaklık vektörü bir yönlendirme protokolüdür
- İnternet Servis sağlayıcı ve kullanıcıları arasında kullanılırlar
- Özerk sistemler arasında İnternet trafiğini yönlendirmede kullanılırlar

6.3 Yönlendirme Protokollerine Genel Bakis

6.3.4 Özerk Sistemler ve IGP'ye Karsi EGP

İçsel yönlendirme protokolleri ağda bir organizasyonun yollarinin kimin kontrolü altında olduğunu kullanmak için dizayn edilirler. İçsel yönlendirme protokollerinin ağdaki en iyi yolun bulunması için dizayn bir kriterdir. Diğer bir deyişle, metrik ve metriğin nasıl kullanılacağı içsel yönlendirme protokollerinde önemli bir elemandır.

Dis yönlendirme protokolleri iki farklı organizasyonun kontrolü altındaki diğer iki ağ arasında kullanmak için dizayn edilmiştir. Tipik olarak farklı internet servis sağlayıcılarda yada işletme ve servis sağlayıcı arasında kullanılır. Örneğin; işletme BGP protokolünü çalıştırır. Bu bir dis yönlendirme protokolüdür. Bir routerdan diğer router arasında ISP olsun. IP dis alt ağ geçidi protokolü yönlendirme başlamadan önce üç tane bilginin ayarlanmasını ister:

- Yakınlardaki hangi routerin dis yönlendirme bilgileri listelenecek
- Ağların tanıtımı listelenecek
- Yerel routerdaki özerk sistem numaraları

Dis yönlendirme protokolleri özerk sistemleri yalıtılabilmelidir. Hatırlanırsa , özerk sistemler diğer yöneticiler tarafından yönetilmekteydi. Ağlar farklı sistemler arasında bağlantılarda protokollere sahip olmalılar.

Özerk sistemler numaralarla isimlendirilmek zorundadırlar. Uluslar arası ARIN yada sunuculardan sağlanır. Özerk sistem numaraları 16bitliktir. Yönlendirme protokolleri cisco nun IGRP ve EIGRP gibi tekildirler.

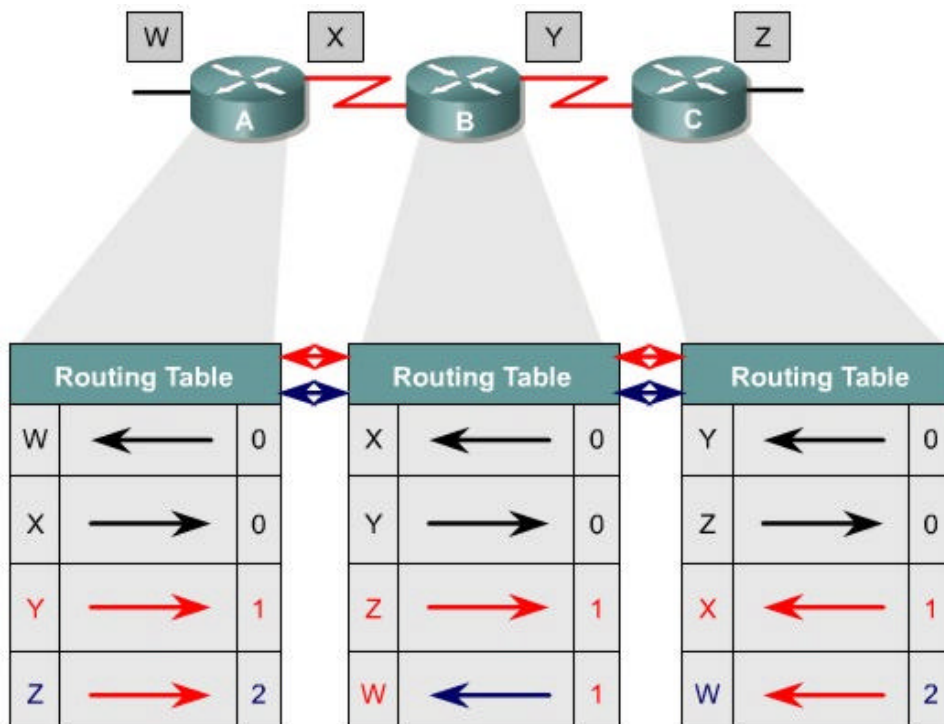
6.3 Yönlendirme Protokollerine Genel Bakis

6.3.5 Uzaklik Vektörü

Uzaklik vektörü algoritması (Bellman-Ford algoritması olarakta bilinir) her bir router için hepsine çağrı yapar ya da sadece yakındakilerine yönlendirme yönlendirme tablolarını paylaşır. Uzaklik vektör algoritması yakınlardaki routerların temel bilgilerini sunarak yönlendirme kararı verirler.

Bu protokol sistem kaynaklarını daha az kullanır. Fakat yavaş yakınsamadan katlanabilir. Geniş sistemlere metrik kullanarak ölçeklenemez. Protokolün temeli uzaklık bulmak (atlamaların sayısı) ve çalışma alanındaki her bir bağlantıya olan vektördür. Algoritmalar periyotlarda bir routerdan diğer bir routera yönlendirmenin tamamlanmasında kopyaların geçmesini ihtiva ederler.

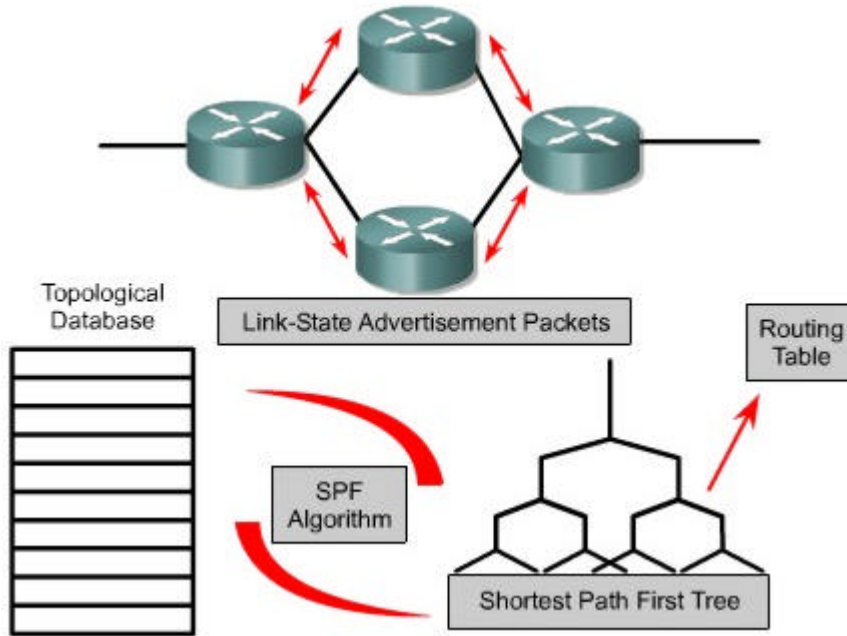
Bu tip yönlendirme protokollerinin , yönlendirme tabloları ile yakınlardaki her bir routera basit bir şekilde ulaşmak ister. Her bir ağ yolu için yakınlardaki düşük maliyetli tanımları çevirirler. RIP ve IGRP ortak bir uzaklık yönlendirme protokolüdür.

6.3 Yönlendirme Protokollerine Genel Bakis

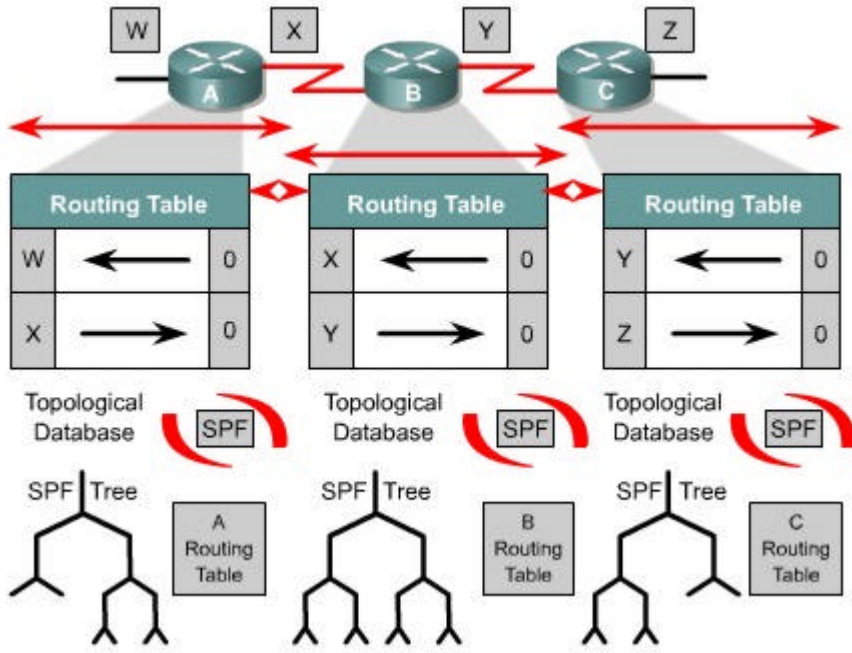
6.3.6 Baglanti-Durum

Baglanti-Durum algoritmasi (En kısa yol en iyi yoldur algoritmasi olarak ta bilinir) tüm ağın çalışma ağı ortamındaki haritasini oluşturarak bilgileri yönlendirir. Her bir router yakınlarındaki her routera paketleri gönderirler. Paketler ağlara bağlantılı routerları yada ağı tanımlamalarını içerirler. Routerlar , ağda bilinen site yollarını en kısa sürede ulaşmayı hesaplayan ağ topolojinin içeriğini tamamlayarak hepsini bilgiye çevirirler. Ondan sonra ağda her bir tanımlama için en iyi yolun gösterildiği yönlendirme tablosu üretilir. Bir kez yakınsadığında bağlantı-durum protokolü küçük güncelleme paketleri kullanır. Ondan sonra yönlendirme tablosunun tamamı kopyalanır. Güncelleme paketleri güncelleme oldukça boydan boya geçirilirler. Böylece yakınsama hızlanmış olur.

Çünkü onlar uzaklık vektör protokollerinden daha hızlı bir şekilde yakınsarlar. Bağlantı-durum algoritmalarının yönlendirme döngüleri daha azdır. Bu protokollerin yönlendirme hataları da azdır. Fakat onlar sistem kaynaklarını kullanırlar. Bu yüzden uygulamaları ve desteklemeleri daha pahalidir. Yinede uzaklık vektöründen genellikle daha çok ölçeklendirilebilirler.

Hat durumunda bir değişiklik olduğu zaman ağa bastan basa bildirim yaparlar. Tüm routerlar değişiklikleri not ederler. Bundan dolayı yönlerini yeniden ayarlarlar.

Özet

Asagidaki kilit noktalarinin anlasilmis olmasi saglanmalidir:

- Router hedef aga yönlendirmesiz paket gönderemez.
- Ag yöneticileri statik yönlendirmeyi el ile konfigüre ederler.
- Varsayılan yönlendirme alt ag geçitleri ile özel yönlendirmeler routerlara saglanır.
- Statik ve varsayılan yönlendirmeler **ip route** komutunu kullanirlar.
- Statik ve varsayılan yönlendirme konfigürasyonu **show ip route**, **ping**, ve **traceroute** komutlari ile dogrulanir
- Statik ve varsayılan yönlendirmenin sorunlarinin giderilmesi ve dogrulanmasi
- Yönlendirme protokolleri
- Özerk sistemler
- Yönlendirme protokollerinin ve Özerk sistemlerin amaçlari
- Uzaklik vektör yönlendirme protokolünün özellikleri ve örnekleri
- Yönlendirme protokollerinin siniflari
- Durum - uzaklik protokolünün özellikleri ve örnekleri
- Yön belirleme
- Yönlendirme protokolleri (RIP, IGRP, OSPF, EIGRP, BGP)
- Özerk sistemler ve IGP ye karsi EGP
- Uzaklik vektör yönlendirmesi
- Baglanti-durum yönlendirmesi

BÖLÜM - 7

Genel Bakis

Dinamik yönlendirme protokolleri ağ yöneticisinin işlerini kolaylaştırmaya yardımcı olabilir. Dinamik yönlendirme, statik yolların konfigüre edilmesi işlemini tamamlar ve zaman tasarrufu sağlar. Dinamik yönlendirme aynı zamanda, ağ yöneticisinin müdahalesi olmaksızın routerların ağdaki değişikliklere tepki göstermesine ve yol tablolarının doğru bir şekilde ayarlanmasına imkan verir. Bununla birlikte sorunlara da yol açabilir. Bu bölümde, protokol tasarımcılarının ortaya koyduğu bazı çözüm aşamalarını da alarak dinamik mesafe yönü yol protokolleriyle ortaya çıkan bazı sorun ele alınacaktır.

Yönlendirme Bilgisi Protokolü (RIP) (*Routing Information Protocol*), dünyadaki binlerce ağda kullanılmakta olan bir mesafe yönlendirme vektörü protokolüdür. Açık standartlara dayalı olması ve uygulanabilirliğinin çok basit olması yönüyle bazı ağ yöneticilerince çekici bulunmasına karşın RIP, daha gelişmiş gönderim protokollerinin özelliklerinden ve gücünden yoksundur. Basit olusundan dolayı ağ konusunda kendini geliştirmek isteyen kişiler için iyi bir başlangıç protokolüdür. Bu bölümde yine ayrıca RIP yapılandırılması ve sorun giderme konuları gösterilecektir.

RIP gibi, Dahili Altgeçidi Yönlendirme Protokolü (IGRP) (*Interior Gateway Routing Protocol*) de bir mesafe vektörü yönlendirme protokolüdür. IGRP' den farklı olarak standart temelli bir protokol olmaktan çok Cisco'nun özel bir protokolüdür. Uygulanma kolaylığı açısından IGRP, RIP'e göre daha karmaşık bir protokoldür ve bir ağın varis adresine ulaşmada en iyi yolu saptamak için faktör numaraları kullanır. Bu bölümde IGRP yapılandırılması ve sorun giderme konuları ele alınacaktır.

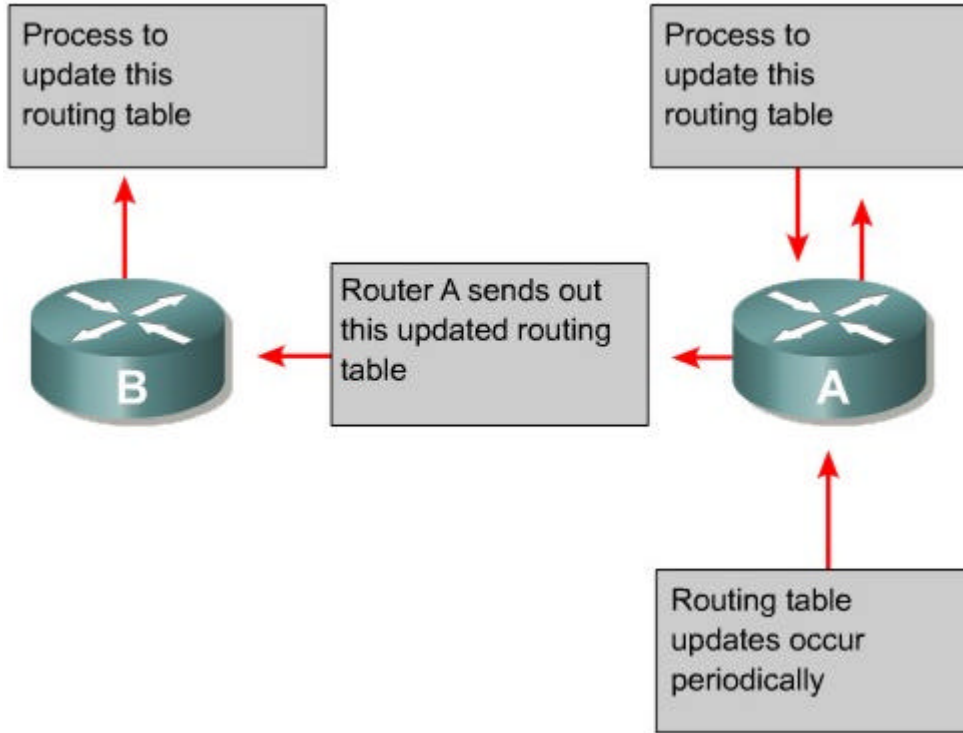
Bu modülü tamamlayan kişiler şu konuları yapabiliyor olmalıdır:

- Uzaklık vektör yönlendirmesinde yönlendirme döngülerinin nasıl gerçekleşeceğini açıklayabilmeli.
- Gönderim bilgisinin kesin doğruluğunu temin için, mesafe yönü yönlendirme protokollerince kullanılan farklı yöntemleri açıklayabilmeli.
- RIP' yi konfigüre edebilmeli
- **ip classless** komutunu kullanmalı.
- RIP sorunlarını giderebilmeli
- Yük dengelemesinde RIP i konfigüre edebilmeli
- RIP için statik yollar konfigüre edebilmeli
- RIP i doğrulamalı
- IGRP' yi konfigüre edebilmeli
- IGRP işlemini doğrulayabilmeli
- IGRP sorunlarını giderebilmeli.

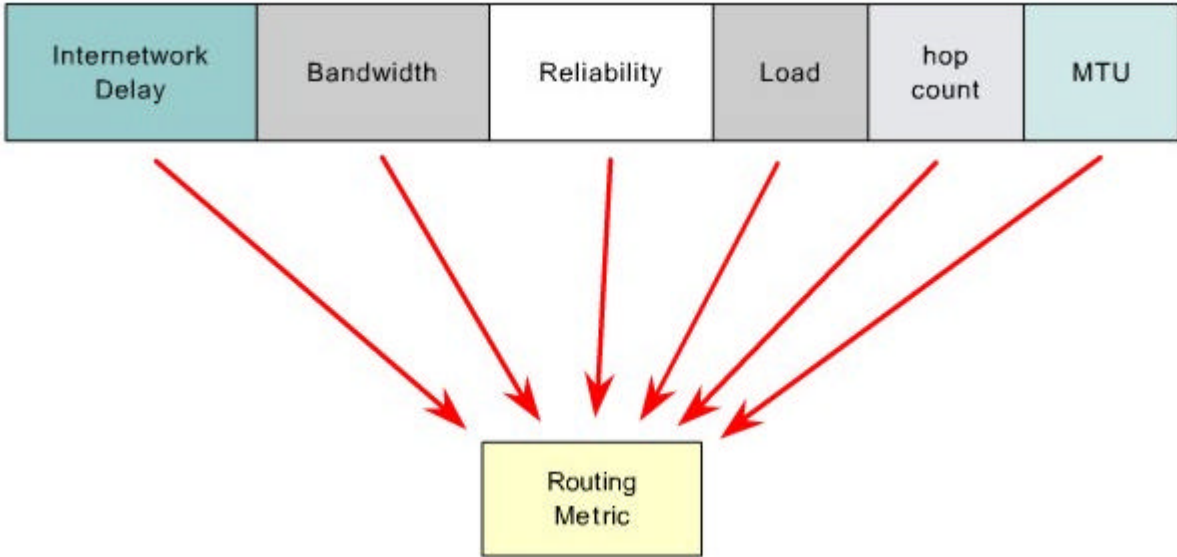
7.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi

7.1.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi Güncellemeleri

Yönlendirme tablosu güncellemeleri, periyodik olarak ya da mesafe yönü ağ protokolündeki topoloji değişimlerinde gerçekleşir. Bir yönlendirme protokolünün yönlendirme tablosunun güncellenmesinde etkin olması önemlidir. Ağ konusundaki yeni buluşlar, topoloji değişimleri, routerdan router a sistematik olarak güncellemeyi gerektirir.

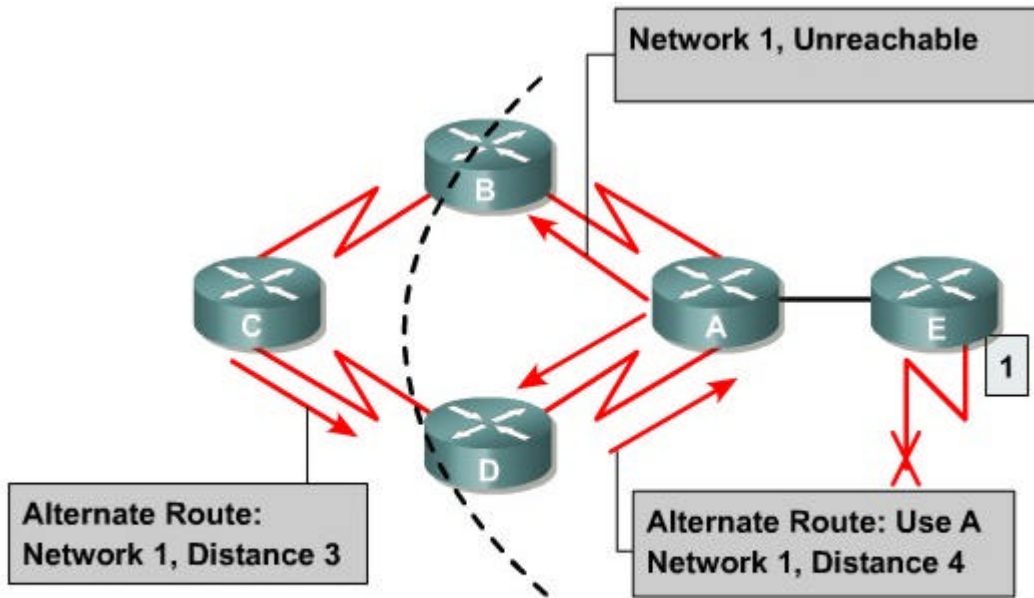
Mesafe yönü algoritmaları, her routeri kendi içindeki gönderim tablosunu yakınındakilerden herbirine göndermeye yönlendirir. Yönlendirme tabloları, metrik olarak tanımlanan toplam yol tutarı ve tabloda yer alan her ağ için yoldaki ilk router in mantıksal adresini içerir

7.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi

7.1.2 Uzaklık Vektörü Yönlendirme Döngüsünün Baslatılması

Yönlendirme döngüsü, bir ağ değişikliğinde ağırlasan yakınlaşmadan kaynaklanan çeliskili yönlendirme tablolarinin güncellenmediği zaman meydana gelebilir

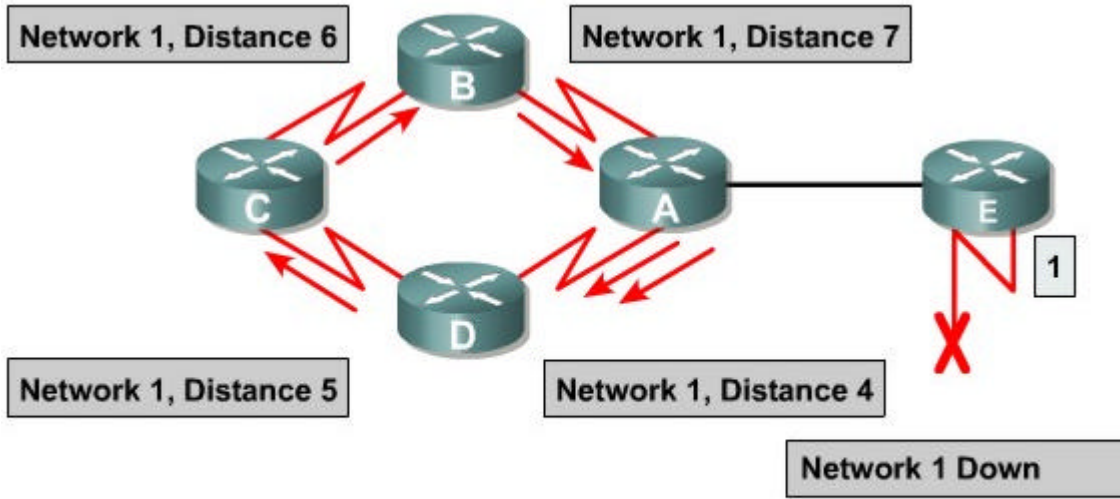
Alternate routes, slow convergence, inconsistent routing

1. 1.Ag bozulmadan önce tüm routerlar doğru yönlendirme tablolarına ve düzgün bilgilere sahiptir. Ag yakınlastirilmis demektir. Bu örnekten çıkartilacak sey, 1.Ag yolunu tercih eden C router inin B router i yoluyla oldugu ve C routerindan 1.Ag'a olan mesafe 3 tür.
2. 1.Ag bozuldugu zaman E router 2 A routerina bir güncelleme yollar. A routeri 1.Ag'a paket gönderimini durdurur, fakat B, C ve D roterlari göndermeye devam eder. Çünkü onlar henüz arizadan haberdar edilmemislerdir. A routeri disariya güncelleme yolladiginda B ve D routerlari 1.Ag'a yönelimi durdurur. Bununla birlikte, C routeri henüz bir güncelleme almamistir. 1.Ag hala C routerina B routeri üzerinden baglidir.
3. Simdi C routeri, D routerina , B routeri vasitasiyla 1.Ag'in yolunu gösteren periodik güncellemeler yollar. D routeri kendi gönderim tablosunu degistirir. Fakat bu yanlis bilgidir ve bilgiyi A routerina bildirir. A routeri da bu bilgiyi B ve E routerlarina iletir. 1.Ag'a gidecek her paket simdi C routerindan B' ye A' ya ve D' ye döngü baslatacaktir ve sonra tekrar C' ye gelecektir.

7.1 Uzaklik Vektörü Yönlendirmesi

7.1.3 Maksimum Saymanın Tanımlanması

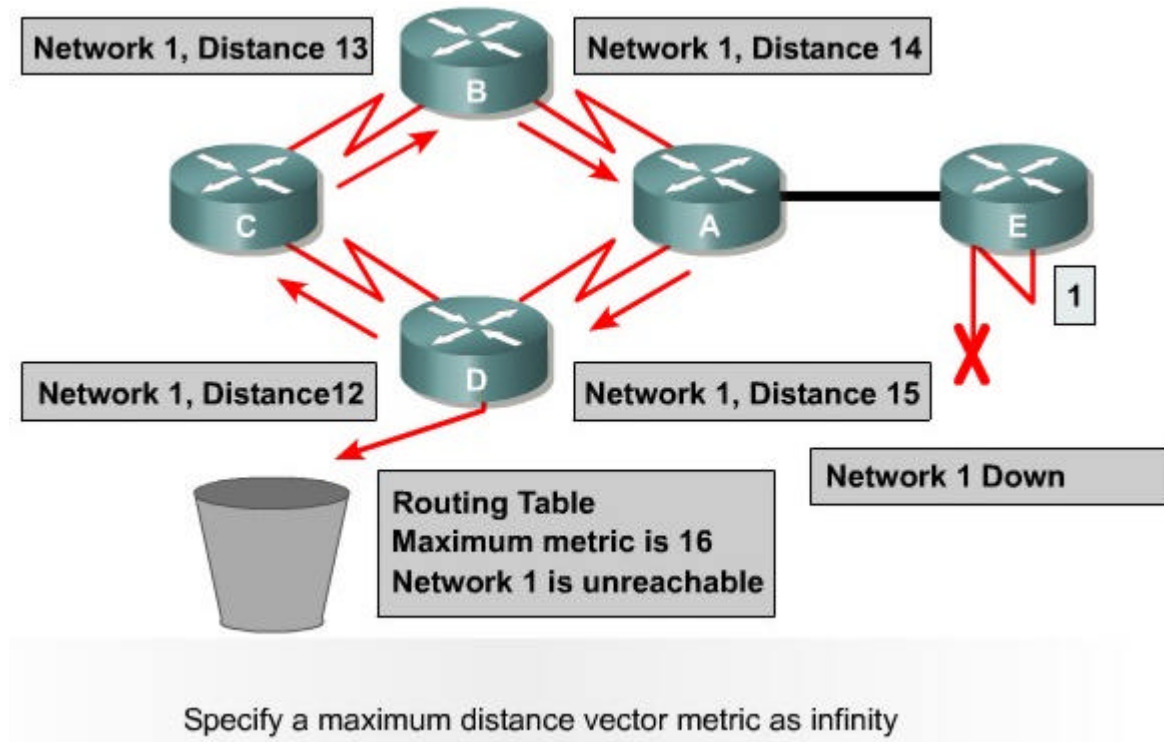
1.Ag'in geçersiz güncellemesi, baska diger islemler kesene kadar döngünün devam etmesine yol açacaktır. Sonsuzun hesaplanması olarak adlandırılan bu durum, hedef agin yani 1.Ag 'in arizali oldugu gerçegine ragmen paketlerin sürekli olarak ag etrafında dönmesine yol açar. Routerlar sonsuzu hesaplamaya çalışırken geçersiz bilgi bir kisir döngüye girer.

Routing loops increment the distance vector

Sonsuz hesaplama islemini durdurmak için önlem almaksizin, hesap artısındaki büyümenin metrik mesafe vektörü her defasında paketi bir sonraki router geçirir. Yönlendirme tablosundaki yanlış bilgiden dolayı paketler ağ içinde dönüp durur.

Mesafe yönü yönlendirme vektörü algoritmaları kendi kendini düzeltme özelliğidir. Fakat gönderim döngüsü sorunu sınırsız döngüyü gerektirebilir. Sorunun uzamasını engellemek için mesafe yönü protokolü sonsuz maksimum düzeyli özel bir sayı olarak tanımlanmalıdır. Bu sayı, döngüden kurtulmayı sağlayacak metrik bir gönderime kabul eder.

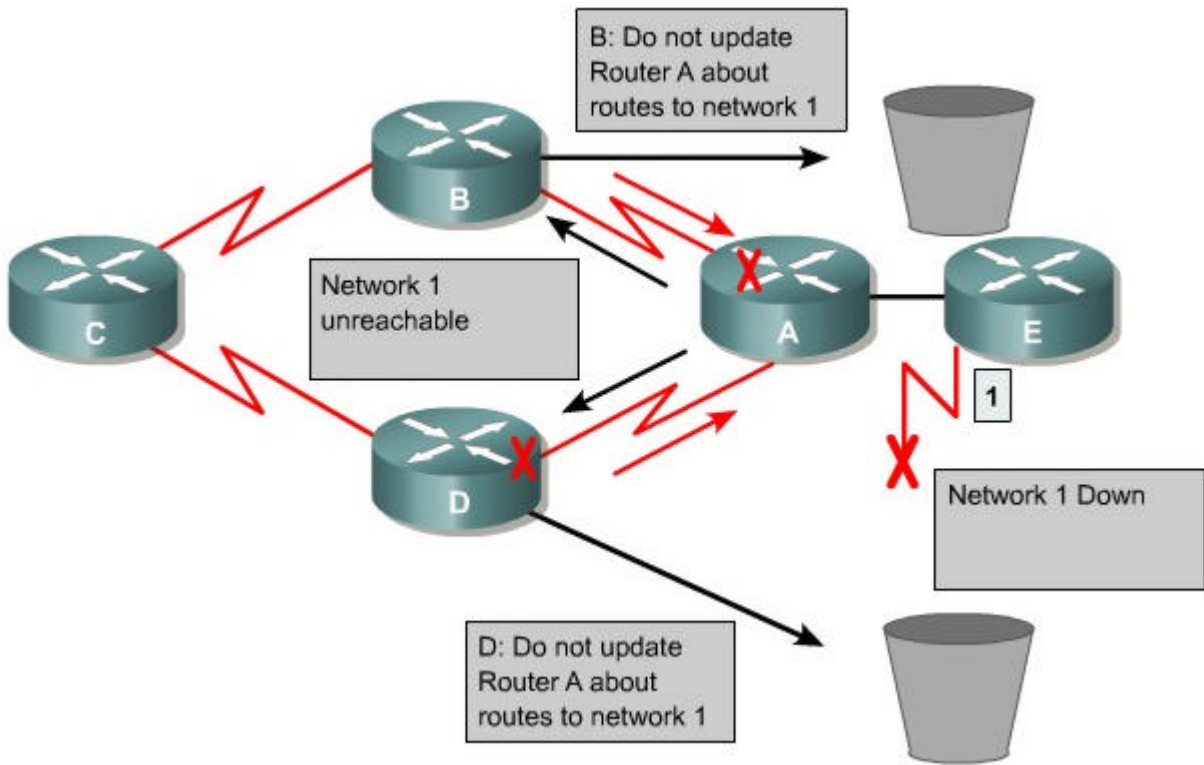

Bu yaklaşımda, yönlendirme protokolü, yönlendirme döngüsünün izin verilen maksimum metrik değere ulaşana kadar devam edecektir. Grafik, metrik değeri 16 atlama olarak göstermektedir. Mesafe vektöründeki default 15 atlamasının taşmasıdır bu ve dolayısıyla paketler router tarafından reddedilir. Metrik değerinin maksimum değeri geçmesi gibi bir durumda 1. Ağ'a ulaşamaz olacaktır.

7.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi

7.1.4 Yönlendirme Döngüsünün Kesisim Noktasında Elenmesi

Yönlendirme döngüsüne yol açan muhtemel bir sebep ise bir router a gönderilen yanlış bilginin routerdaki doğru bilgiyle çatışmasıdır. Bu sorunun nasıl oluştuğu aşağıda gösterilmiştir

1. Router A, B ve D routerlarına 1.Ag'in arizali olduğunu bildiren bir güncelleme yollar. Ama bu arada router B' ye 1.Ag'In router D vasitasiyla 4 lük bir mesafede kullanilabilecegini belirten bir güncelleme iletir. Bu durum, kesisim noktasi kurallarina aykiri degildir.
2. Router B, 1.Ag.'a ulasmak için Router C' nin hala geçerli bir yol olduğu sonucuna varir. Router B, router A' ya 1.Ag'in yeni yolunun router A olduğunu hatirlatan bir güncelleme yollar.
3. Router A o anda onu Router B üzerinden 1.Ag'a gönderebilecegini saptar. Router B ise router C üzerinden gönderebilecegini, ve Router C de router D üzerinden gönderebilecegini saptar.Bu ortama giren her paket roterlar arasında dönüp durur.
4. Kesisim noktasi bu durumdan sakinmaya çalışir. Eger Ag 1 ile ilgili bir gönderim güncellemesi router A' ya ularsa, router B veya router D Ag 1 ile ilgili bilgiyi router A'

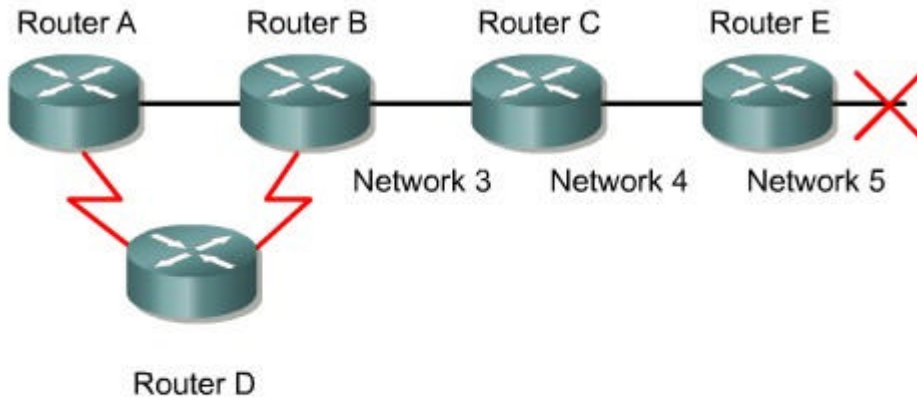
ya geri gönderemez(1). Böylelikle kesişim noktası, hatalı gönderim bilgisini ve gönderim yükünü azaltır.

7.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi

7.1.5 Yönlendirmenin Mantıksal Hesabı

Mantıksal yol hesabı , değişik mesafe yönü protokollerince büyük ölçekli gönderim döngülerini giderebilmek ve ağ ya da alt ağın işlem yapamaz olduğu durumlarda kesin bilgi verebilmek amacıyla kullanılır. Bu genellikle atlamanın maksimumdan bir fazla ayarlanmasıyla yapılır.

Çelişkili güncellemelerden kaçınmanın bir yolu mantıksal yol hesabıdır. Ağ 5 devre dışı kalırken Router E 16 da olduğu gibi Ağ 5 için bir tablo girişi yaparak mantıksal yol hesabını başlatır. Ağ 5' in bu yol hesabından dolayı, router C Ağ hakkındaki yanlış güncellemelere duyarlı değildir. Router C, router E' den bir yol hesabı aldığıda tekrar router E' ye geri hesaplama adı verilen bir güncelleme yollar. Bu , segment üzerindeki tüm yolların hesaplanmış yol bilgisini almış olduğunu kesinleştirir.

When Network 5 goes down, Router E initiates route poisoning by entering a table entry metric of 16 (unreachable).

Mantıksal yol hesabı, baslatılmış güncellemelerle kullanıldığında , komşu routerlar hesaplamanın bildirilmesinden önce 30 saniye beklemek zorunda olmadıkları için zamansal yakınlaşma hizına ulaşacaktır.

Mantıksal yol hesabı, hatalı bir yol için gönderim protokolünün sonsuz-metrik yollar bildirmesine yol açar. Mantıksal yol hesabı, kesişim noktası kurallarına ters düşmez. tersine hesaplamalı kesişim noktası aslında mantıksal yol hesaplamasıdır fakat akış için gönderim

bilgisine normal olarak izin vermeyen kesim noktalarındaki linklere özellikle yerleştirilmiştir. Diğer türlü, bu hatalı yollar sonsuz metrik olarak iletilecektir.

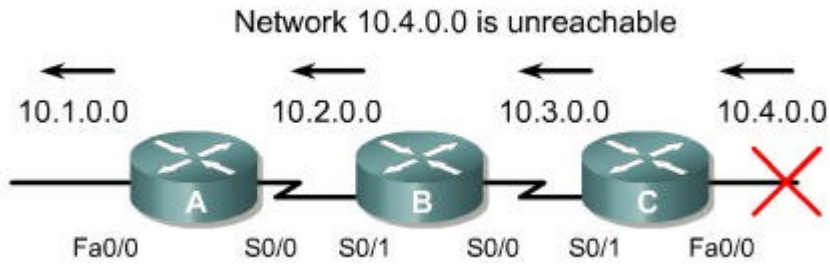
7.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi

7.1.6 Güncellemelerin Baslatılmasıyla Yönlendirme Döngülerinden Kaçınmak

Yeni yönlendirme tabloları komşu routerlara düzenli kurallar doğrultusunda gönderilir. Örneğin GBP güncellemeleri her 30 saniyede olur. Bununla birlikte, baslatılmış bir güncelleme yönlendirme tablosundaki bazı değişiklikleri bildirmesi için anında gönderilir. Topoloji değişikliği tespit eden bir router hemen yakınındaki diğer routerlara bir güncelleme mesajı gönderir. Bir yol yanlış olduğunda, güncelleme süresinin dolmasını beklemek yerine derhal bir güncelleme yollar. Baslatılmış güncellemeler, süre sınırlamaları dolmadan önce tüm routerların hatalı yolları bilmelerini sağlamak için mantıksal yol hesabi ile birlikte kullanılırlar.

Baslatılmış güncellemeler ve güncellemeyi yollar. Çünkü değişmiş gönderim bilgisi artık sürenin dolmasını bekliyordur. Router sürenin dolmasını beklemektense diğer arabirimlere yeni bir gönderim güncellemesi yollar. Bu ise değişmiş olan yol durumu hakkındaki bilginin iletilmesine ve komşu routerlarda süre sınırlayıcısının daha hızlı başlamasına yol açar. Güncelleme dalgası ağ üzerinde hızla yayılır.

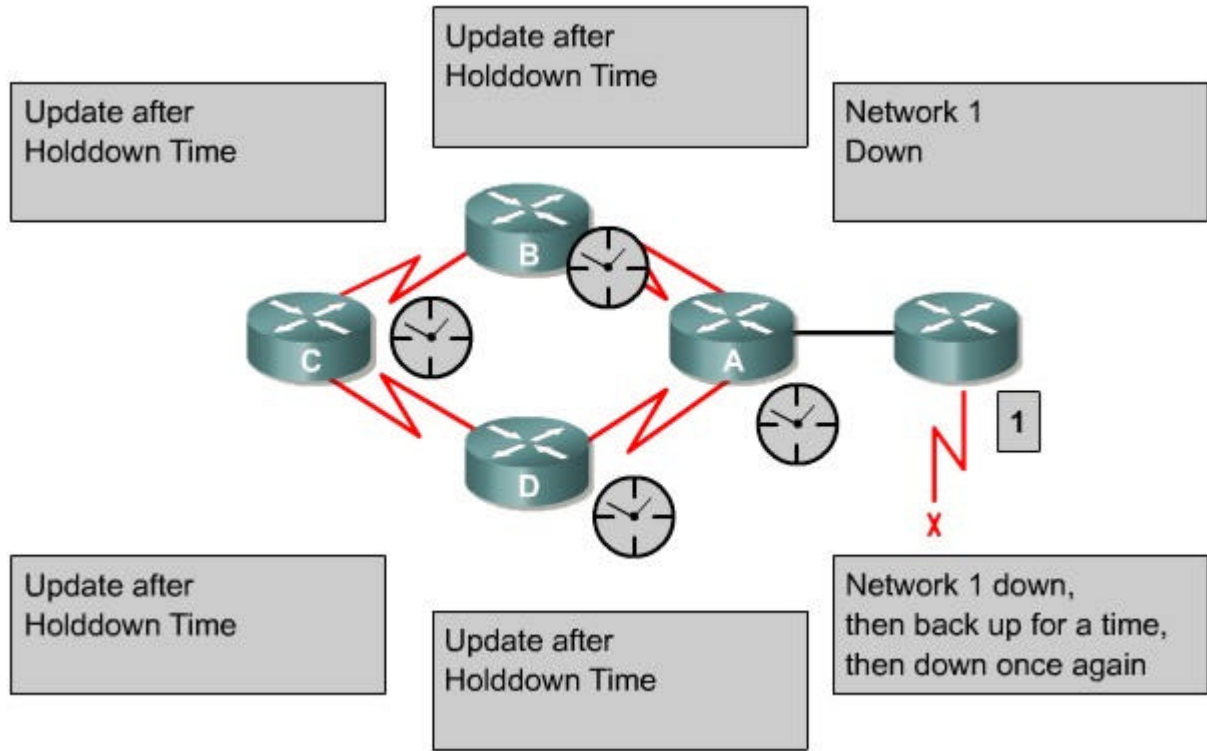
C routerından çıkan baslatılmış güncelleme 10.4.0.0 ağına ulaşamaz olduğunu bildirir. Bu bilginin alınması üzerine, B routerı S0/1 arabirimi üzerinden 10.4.0.0 ağına arızalı olduğunu bildirir. Ardından, A routerı Fa0/0 çıkışı arabirimine bir güncelleme yollar.

7.1 Uzaklık Vektörü Yönlendirmesi

7.1.7 Süre Sınırlayıcıları ile Gönderim Döngülerini Engellemek

Sonsuz hesaplama sorunu süre sınırlayıcısı kullanılmak suretiyle halledilebilir

- Bir router komşu routerdan bir önceki erişilebilir ağın şimdi erişilemez olduğuna ilişkin bir güncelleme alırsa, router, yolu erişilemez olarak işaretler ve bir süre sayacı başlatır. Eğer süre dolmadan aynı komşu routerdan ağın tekrar erişilebilir durumda olduğuna ilişkin bir güncelleme alırsa, router ağı erişilebilir olarak işaretler ve sayacı kaldırır.
- Eğer farklı bir komşu routerdan ağdaki orijinal kayıtlı olandan daha düşük bir metrik bir güncelleme gelirse, router ağı erişilebilir olarak işaretler ve sayacı kaldırır.
- Eğer sayacı süresi dolmadan farklı bir komşu routerdan düşük metrik güncelleme gelirse bu durumda güncelleme geçersiz sayılır.

7.2 RIP

7.2.1 RIP Yönlendirme İşlemi

Bazen IP RIP olarak da gösterilen RIPv1'in bu açık standardi biçimsel olarak iki farklı dokümanda ayrıntılandırılmıştır. İlki RFC 1058 olarak, diğeri de STD 56 olarak bilinir.

The key characteristics of RIP include the following:

- It is a distance vector routing protocol.
- Hop count is used as the metric for path selection.
- If the hop count is greater than 15, the packet will be discarded.
- By default, routing updates are broadcast every 30 seconds.

Yönlendirme bilgi protokolü (RIP) yıllardır, RIPv1' den RIPv2' ye kadar sürekli geliştirilmiştir. RIP v2' nin artılar şunlardır:

- İlave yönlendirme paketi bilgisi taşıyabilme
- Tablo güncellemelerinin güvenliği için yetkilendirme mekanizması
- Değişik uzunlukta alt maskeleyme desteği

RIP , kaynaktan alıcı adresine giden yolda izin verilen atlama sayılarındaki sınırdan dolmasıyla sürekli devam eden gönderim döngüsünü engeller. Bir yolda maksimum atlama sayısı 15 tir. Bir router, yeni veya değişmiş bir giriş içeren gönderim güncellemesi aldığı anda metrik değeri, yol üzerinde bir atlama olarak kendi hesabına 1 artırılır. Eğer bu, metrinin 15 üzerinde artırılmasına yol açıyorsa bu durumda sonsuzluk gibi düşünülür ve ağ adresi ulaşılamaz olarak kabul edilir. RIP, diğer gönderim protokollerinde de ortak olan özellikleri içerir. Örneğin RIP gönderilen yanlış gönderim bilgisini önlemek için kesim noktası ve süre sınırlayıcısını kullanır.

7.2 RIP

7.2.2 RIP Konfigürasyonu

Router rip komutu RIP i bir gönderim protokolü gibi yetkin kılar. Ardından, routera RIP' nin hangi arabirim üzerinde çalışacağını söyleyen **network** komutu kullanılır. Gönderim işlemi daha sonra özel arabirimleri bir araya toplar ve bu arabirimler üzerinden RIP güncellemelerini göndermeye ve almaya başlar.

RIP, yönlendirme-güncellemesi mesajlarını düzenli aralıklarla yollar. Bir router, bir giriş değişikliği içeren yönlendirme güncellemesi aldığı anda yönlendirme tablosunu yeni bir yola yönlendirmek üzere günceller. Yol için alınan metrik değeri 1 artırılır ve güncelleme arabirim kaynağı yönlendirme tablosundaki bir sonraki atlama gibi belirtilir. RIP routerları, bir alıcı adresi için en zahmetli fakat en iyi yolu sağlarlar.

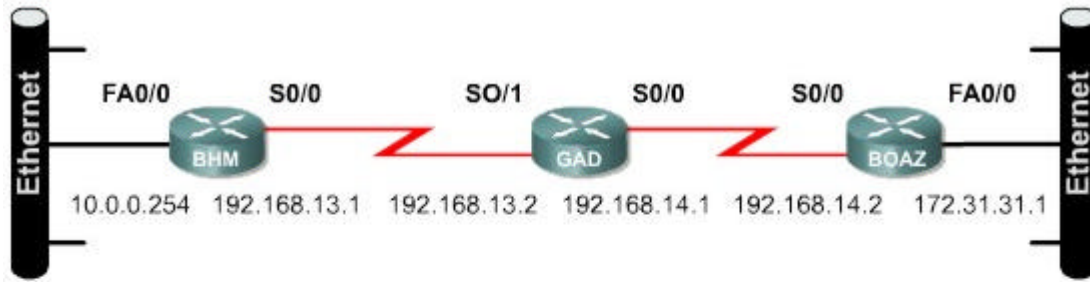
RIP çalıştıran bir router, ağ topolojisi değiştiğinde **ip rip triggered** komutunu kullanarak başlatılmış güncelleme göndermek için konfigüre edilebilir. Bu komut, routerda (config-if)# iletilmesiyle sadece seri arabirim üzerinden girilebilir. Konfigürasyon değişikliğine bağlı olarak yönlendirme tablosunun kendisini güncellemesinden sonra router hemen yönlendirme güncellemelerini diğer ağlara bildirmek için başlatır.GBP routerin dağıttığı başlatılmış güncelleler adı verilen bu güncellemeler düzenli olarak gönderilir. Örneğin, BHM routerini konfigüre etmek için gerekli komut tanımları aşağıda verilmiştir:

- BHM(config)#**router-rip** – yönlendirme protokolü olarak RIP i seçer
- BHM(config-router)#**network 10.0.0.0** Doğrudan bağlı bir ağı belirtir
- BHM(config-router)#**network 192.168.13.0** Doğrudan bağlı bir ağı belirtir

192.168.13.0 ve 10.0.0.0 aklarına bagli Cisco router arabirimleri GBP gncellemelerini gnderir ve alır. Bu gnderin gncellemeleri, routera komsu ag routerlarinin topolojilerini tanima ve ayni zamanda GBP' yi alistirma olanagi verir.

- Metriklerin gnderimi için offsetler kullanmak
- Süre sayacı ayarlamak
- Bir RIP versiyonu belirtmek
- RIP yetkilendirmesini aktiflestirmek
- Arabirim üzerinde yol zeti konfigüre etmek
- IP yol özetini dogrulamak
- Otomatik yol özetini pasiflestirmek
- IGRP ve RIP i basarili sekilde alistirmek
- IP adreslerinin kaynaklarinin geçerliliğini pasiflestirmek
- Kesime noktasini aktif ya da pasif yapmak
- RIP' i WAN' a baglamak

GBP' yi aktiflestirmek için asagidaki komutlari global konfigürasyon modunda baslayarak kullanin


```
BHM(config)#router rip
BHM(config-router)#network 10.0.0.0
BHM(config-router)#network 192.168.13.0
```

```
GAD(config)#router rip
GAD(config-router)#network 192.168.14.0
GAD(config-router)#network 192.168.13.0
```

```
BOAZ(config)#router rip
BOAZ(config-router)#network 192.168.14.0
BOAZ(config-router)#network 172.31.0.0
```

- Roter(config)#**router rip** – RIP yönlendirme islemini aktiflestirir.
- Roter(config-router)#**network** ag numarası – Bir ağı RIP yönlendirme islemiyle birlestirir

7.2 RIP

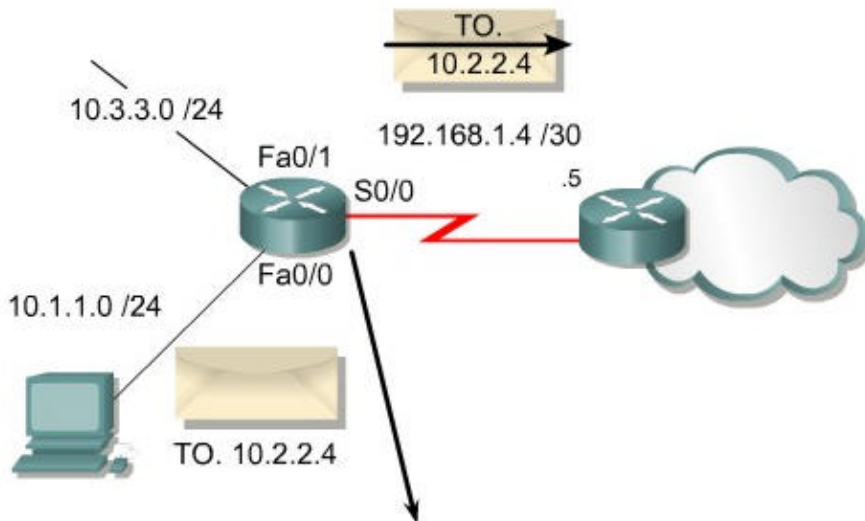
7.2.3 ip classless Komutunun Kullanilmasi

Bazen router dogrudan alt ag bagli bir agin bilinmeyen alt agina gönderilmek üzere paketler alır. Cisco nun IOS yazilimi için bu paketleri mümkün olan en uygun supernet yola yönlendirmek için ip classless global konfigurasyon komutunu kullanin. Supernet yolu, çok genis bir alt ag dizgesini tek bir girisle kaplayan bir yoldur. Örneğin, bir işletme tümünden 10.10.0.0/16 alt agini kullanir ve bu durumda 10.10.10.0/24 için supernet yolu 10.10.0.0/16 olabilir. **ip classless** komutu CISCO'nun IOS yaziliminin 11.3 ve daha sonraki versiyonlarında default olarak aktiftir. Bu özelliği pasiflestirmek için bu komutun **no** biçimini kullanin.

Bu özellik pasiflestirildiginde, router alt aga göndermek üzere almış oldugu paketleri yok ayar.

IP classless, sadece IOS da gönderme sürecine etki eder. Ip sınıflari yerlesik yönlendirme tablosunun yolunu etkilemez. Bu sınıflandırılmamış gönderimin temelidir. Eger ana ag biliniyor. Fakat bu ana ag içinde paketlerin gönderildiği alt ag bilinmiyorsa paket gönderimden düşer.

Bu kuralin en kafa karistiran yani, yönlendirme tablosunda eger ana agin varis adresi yoksa routerin sadece varsayılan yolu kullanmasıdır. Yönlendirme tablosunda, dogrudan bagli agin tüm alt aqlari tarafından varsayılan olarak kabul edilen router yönlendirme tablosunda yer almalıdır. Aga dogrudan bagli olan belirsiz bir alt agdan adresi belli olmayan bir paket alındığında router o alt agin olmadığı sonucunu çıkaracaktır. Dolayısıyla router varsayılan bir yol olsa bile paketi düşürecektir. Router üzerinde **ip classless in konfigüre edilmesibu sorunu**, yönlendirme tablosu içerisinde agin sınıflandırılmamış sınırlari yok saymasına izin vererek ve basitçe varsayılan yola yönelerek bu sorunu çözecektir.

Destination Network	Outbound Interface
10.1.1.0	Fa 0/0
10.3.3.0	Fa 0/1
0.0.0.0	S 0/0

RIP routerlari ilk elde taninmayan ag bilgileri konusunda komsu routerlara güvenmelidir. Bu islevi tanımlamaya yönelik kullanılan ortak terim Rumor tarafından yönlendirir. (Routing By Rumor). RIP , uzaklik vektör yönlendirme algoritmasi kullanir. Tüm mesafe vektör yönlendirme protokolleri ilk olarak agir yakinsama tarafından olusturulmus olan çıkarımlara sahiptir. Yakinsama tüm routerların aynı iç ag üzerinde aynı yol bilgisine sahip olduğu zaman mevcuttur.

Bunların arasında çıkarımlar, yönlendirme döngüsü ve sonsuzun hesaplanmasıdır. Bunlar, iç ag etrafındaki yayılmış olan yol tarihinin geçersiz olması ile yönlendirme güncelleme mesajlarına yönelik uyumsuzluklara yol açar.

Yönlendirme döngüsünü ve sonsuzu hesaplamayı azaltmak için RIP aşağıdaki teknikleri kullanır:

- Sonsuzun hesaplanması
- Kesime noktası
- Ters mantık yürütme
- Sayaç tutucular
- Baslatılmış güncellemeler

Bu yöntemlerden bazıları belli konfigürasyon gerektirirken bazıları hiç gerektirmez bazıları da nadiren gerektirir.

RIP, 15 lik bir atlama miktarına izin verir. 15 atlamadan daha büyük herhangi bir alıcı adresi ulaşamaz olarak imlenir. RIP' in maksimum hesap atlaması kendisinin ag içinde kendi kullanımını büyük ölçüde sınırlar ama ag gönderim döngüsünde çıkışsızlığa yol açan “**sonsuz hesaplama**” adıyla bilinen sorunu engeller.

Kesime noktası, bir yol hakkında geri adresine bilgi gönderilmesinin gerekli olmadığı teorisine dayanır.

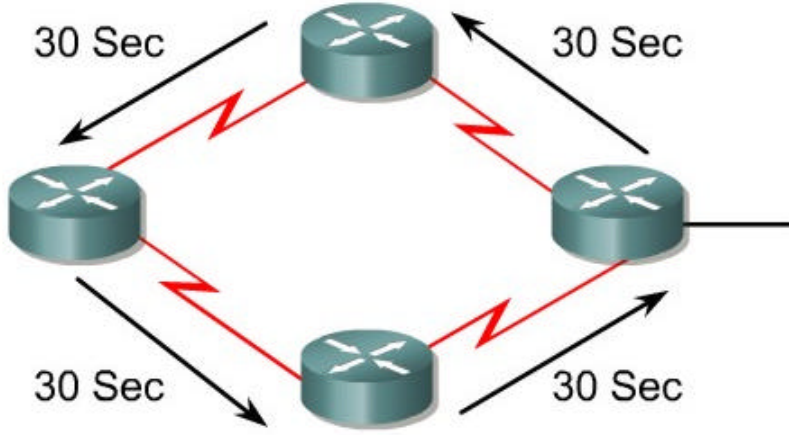
Bazı ag konfigürasyonlarında kesime noktasını pasifletirmek gerekebilir

Kesime noktasını pasifletirmek için, aşağıdaki komut kullanılır:

```
GAD(config-if)#no ip split-horizon
```

Süre tutucu, bazı değişiklikler gerektiren bir diğer mekanizmadır. Süre tutucular, sonsuz hesaplama işlemi engellemeye yardımcı olur fakat zaman yakinsamasını artırır. GBP ler için süre tutucu default değeri 180 saniyedir. Bu, güncellenmekte olan herhangi bir iç yolu engelleyebileceği gibi daha önceden kurulmuş olan geçerli alternatif bir yolu da engelleyecektir. Yakinsama hızını artırmak için, süre tutucunun süre sınırı azaltılabilir ama bu

dikkatlice yapılmalıdır. İdeal bir ayarlama, iç ağ güncellemesi için gerekli olan en uzun sürenin ayarlanmasıdır. Resimdeki örnekte 4 adet routerin döngüsü yer almaktadır. Eğer her bir router 30 saniyelik güncelleme zamanına sahipse en uzun döngü 120 saniye sürecektir. Dolayısıyla süre tutucular birazcık 120 saniyenin üzerine ayarlanmalıdır.

$$30 + 30 + 30 + 30 = 120 \text{ seconds}$$

Set holddown timer > 120 seconds

Süre tutucuyu değiştirmek için :

Router(config-router)#**timers basic**

Konfigüre edilebilirliği ve yakınsama zamanını etkileyen ek bir konu da aralıklarla güncellemedir. RIP'nin Cisco IOS'da aralıkla güncelleme varsayılan değeri 30 saniyedir. Bant genişliğini muhafaza etmek için bu süre daha uzun aralıklarla ayarlanabilir ya da yakınsama zamanını azaltmak için aralık süresi daha bir daraltılabilir.

Dahili güncellemeyi değiştirmek için:

GAD(config-router)#**update-timer** saniye

Yönlendirme protokollerinden çıkan bir sonuç da gönderim güncellemelerinin istenmeyen bildirimlerini belli bir arabirimden dışarı atmasıdır. Bir **network** komutu belli bir ağ için verildiğinde, RIP derhal özel bir ağ adres aralığından tüm arabirimlere bildirimler göndermeye başlayacaktır.

Yönlendirme güncellemelerini değiştirmeye yönelik arabirimleri ayarlamayı kontrol için ağ yöneticisi

Passive-interface komutunu kullanarak belli bir arabirim üzerinden güncelleme bildirimini yollamayı pasiflestirebilir

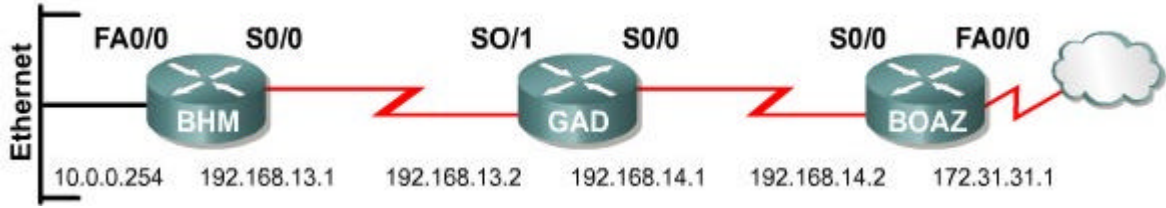
RIP in bir dagitim protokolü olmasından dolayı , ag yöneticileri Frame relay gibi dagitimsal olmayan bir agda yönlendirme bilgisini degistirmek için GBP' yi konfigüre etmek zorunda kalabilir. Bu tip agda, GBP nin diger komsu RIP router larda tutulmasi gerekir. Bunu yapmak için, sekil 4 de gösterilen komutu kullanin.

Default olarak, Cisco IOS yazilimi GBP nin versiyon1 ve versiyon2 paketlerini alır fakat sadece versiyon1 paketlerini yollar. Ag yöneticisi, routeri sadece versiyon1 paketlerini gönderebilecek ve alabilecek sekilde ya da sadece sadece versiyon2 paketlerini gönderebilecek sekilde konfigüre edebilir. Paketleri sadece bir versiyondan göndermek ve almak için sekilde gösterilen komutu kullanin.

7.2 RIP

7.2.5 RIP Konfigürasyonunun Incelenmesi

RIP in düzgün yapılandırılmış olup olmadığını dogrulamak için kullanılan degisik komutlar vardır. Bunların en yaygın olanlarından ikisi **show ip route** komutu ve **show ip protocols** komutlarıdır

Show ip protocols komutu router üzerinde IP trafiginin hangi gönderim protokollerinin tasidigini gösterir. En yaygın konfigürasyon dogrulama basliklari şunlardır:

- RIP gönderimi konfigüre edilmistir.
- RIP güncellemelerini dogru arabirimler alır ve gönderir
- Router dogru aqlari bildirir

Show ip route komutu, yönlendirme tablosunda yer alan komsu RİPlerce alınan yollari dogrulamak için kullanılabilir. Komut çıktısını inceleyin ve “ R “ ile gösterilen RIP yollarini arayin. Yakinsama için ağın biraz zaman alacağını ve dolayısıyla anında görülmeyeceğini unutmayalım.

RIP konfigürasyonunu kontrol etmek için ilave komutlar şunlardır:

- **Show interface** arabirim
- **Show ip interface** arabirim
- **Show running-config**

7.2 RIP

7.2.6 RIP Güncelleme Sorunlarının Giderilmesi

RIP konfigürasyon hatalarının çoğu hatalı bir ağ, düzensiz alt ağlar ya da hedef çakışması içerir. RIP güncelleme sonuçlarını bulma için en etkin komut **debug ip rip** komutudur.

debug ip rip komutu, RIP yönlendirme güncellemelerini gönderip aldığı gibi görüntüleyebilir. Bir RIP güncellemesi aldıktan sonra **debug ip rip** komutu kullanılarak routerdan çıkışı gösterir. Güncellemeleri aldıktan ve isledikten sonra router, iki RIP arabirimine güncellenmiş bilgiyi yeniden yollar. Çıkış, routerin RIP versiyon 1 i ve güncelleme dağıtımını kullandığını gösterir. (dağıtım adresi 255.255.255.255 tir). Parantez içindeki rakamlar, RIP güncellemesinin IP başlığında yer alan kaynak adresleri temsil eder.

debug ip rip komutunun çıktısında aranacak değişik anahtar göstergeler vardır. Düzensiz alt ağ isisi ya da tekrarlanmış ağlar gibi sorunlar bu komutla gözden geçirilebilir. Bu sonuçların bir belirtisi bir router in ağ için aldığı metrikten daha küçük bir metrikle yol bildirimini yapmasıdır

GBP sorunlarını gidermede kullanılacak diğer komutlar şunlardır:

- **show ip rip database**
- **show ip protocols {summary}**
- **show ip route**
- **debug ip rip {events}**
- **show ip interface brief**

7.2 RIP

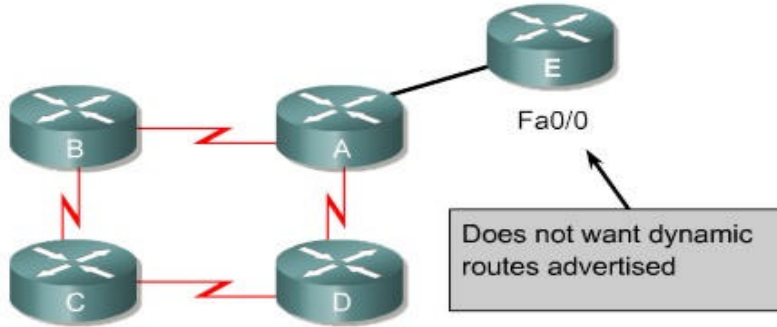
7.2.7 Arayüz İçerisindeki Yönlendirme Güncellemelerinin Önlenmesi

Yol filtrelemesi içeri giren ya da dışarı çıkan yol tablolarını duyuran yolları düzenleme doğrultusunda çalışır. Bunlar, yönlendirme protokolleri durum linkleri üzerinde mesafe yönlendirme protokollerinden daha farklı etkiye sahiptirler. Mesafe yönü protokolünü çalıştıran bir router, yol tablosunda yer alan yolları duyurur. Sonuç itibarıyla router i yönlendiren yol filtresi komşu routerlara da bunu bildirir.

Öte yandan link durum protokollerini çalıştıran routerlar, komşu router in bildirdiği yol girişlerinden ziyade link durum veritabanındaki bilgilere dayalı olarak yolu tespit eder. Yol

filtrelerinin link durum bildirimleri ya da link durum veritabanı üzerinde bir etkisi yoktur. Bu nedenle, tıpkı RIP ve IGRP de olduğu gibi bu dokümandaki bilgiler sadece mesafe yönü IP yönlendirme protokolüne uygulanır

Passive interface komutu routerleri, router arabiriminden gönderilen yönlendirme güncellemelerinden alıkoymaz. Bir router arabirimi üzerinden gönderilen yönlendirme güncelleme mesajlarını yakalamak ağ üzerindeki diğer sistemlerin yolu dinamik olarak öğrenmesini engeller. E-router i gönderilen güncellemeleri yakalamak için komut kullanır.


```
RouterE (config-router) #passive-interface Fa0/0
```

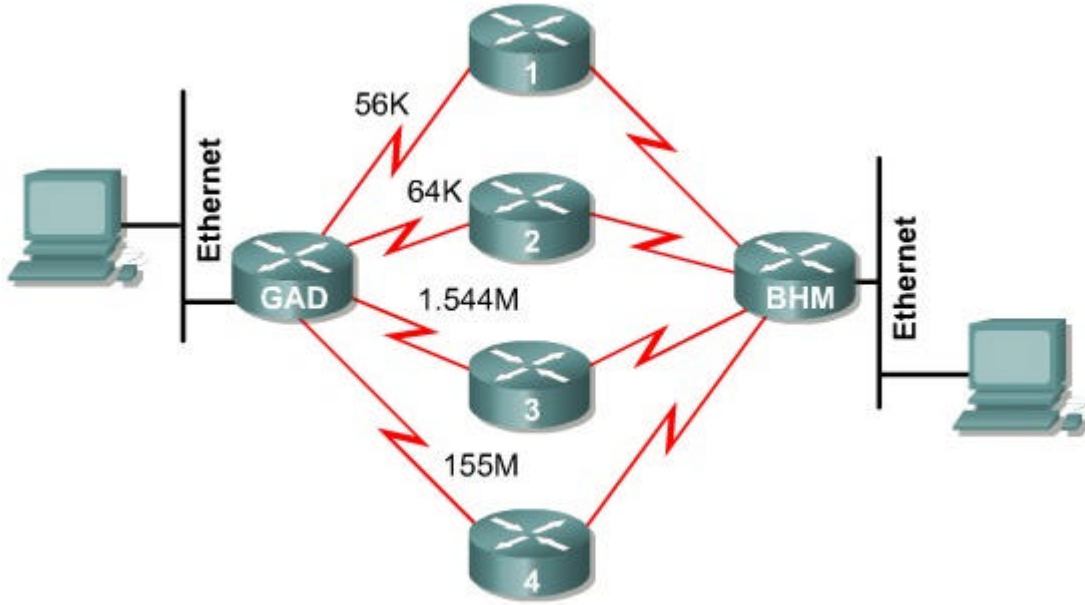
RIP ve IGRP için **passive interface** komutu routerin komşu bir routera güncellemeler göndermesini durdurur. Fakat router yönlendirme güncellemelerini dinlemeyi sürdürür. Bir router arabirimi üzerinden gönderilen yönlendirme güncelleme mesajlarını yakalamak ağ üzerindeki diğer sistemlerin yolu dinamik olarak öğrenmesini engeller.

7.2 RIP

7.2.8 RIP ile Yük Dengeleme

Yük dengelemesi, routerin belirli bir adres için birden fazla iyi yol avantajına izin veren bir düşüncedir. Bu yollar ya yönetici tarafından statik olarak ya da GBP gibi dinamik yönlendirme tarafından hesaplanmıştır

RIP, dörtü varsayılan yol ile altı tane kadar aynı zorlukta yük dengelemesi yeteneğine sahiptir

1.1.1 Yukarıdaki resim, eşit ölçekli dört adet RIP yolu göstermektedir. Router, router 1'e bağlı olan arabirime bir arabirim pointerla başlayacaktır. Daha sonra, arabirim pointeri arabirim içinde ve 1-2-3-4-1-2-3-4-1 gibi belirlenmiş bir tarzdaki yollar üzerinde çevrim baslatacaktır. RIP biçim metrinin hesap atlaması olmasından dolayı linklerin hizina yönelik görüş belirtilmemistir. Bu yüzden, 56Kbps lik bir yol 155 mbps lik bir yoldaki gibi aynı tercihi verecektir.

Eşit ölçekli yollar, **show ip route** komutu kullanılarak bulunabilir. Resim 2, **show ip route** komutunun çoğul yollarla belli bir alt ağı çıkışını göstermektedir.

```

RouterC#show ip route 192.168.2.0
Routing entry for 192.168.2.0/24
  Known via "rip", distance 120, metric 1
  Redistributing via rip
  Last update from 192.168.4.2 on FastEthernet0/0,
  00:00:18 ago
  Routing Descriptor Blocks:
    192.168.4.1, from 192.168.4.1, 00:02:45 ago, via
    FastEthernet0/0
    Route metric is 1, traffic share count is 1
    * 192.168.4.2, from 192.168.4.2, 00:00:18 ago,
    via FastEthernet0/0
    Route metric is 1, traffic share count is 1

```

NOT: İki tane gönderim tanımlayıcısı olduğuna dikkat edin. Her blok bir yoldur. Aynı zamanda blok girişlerinin bitişindeki yolda yıldız vardır

7.2 RIP

7.2.9 Çoklu Çarpa Yollarda Yük Dengelemesi

Yük dengelemesi, routerin bir IP adresine paketleri birden fazla yolla gönderebilme yeteneğini ifade eder. Yük dengelemesi, routerin belirli bir adres için birden fazla iyi yol avantajına izin veren bir düşüncedir. Bu yollar, RIP, EIGRP ve IGRP gibi statik ya da dinamik protokollerden kaynaklanır.

Bir router, belirgin bir ağ yönelik çoklu yol öğrendiğinde, yol yönlendirme tablosuna yerleştirilir. Bazen router, aynı yönetim mesafesiyle aynı yönlendirme işlemi sayesinde bilgi edinerek pek çok yol arasından birini seçmek zorunda kalabilir. Bu durumda router varis adresine en düşük metrik ya da ölçüye sahip olan yolu seçer. Her yönlendirme işlemi onun boyutunu farklı hesaplar ve boyutlar yük dengesini sağlamak amacıyla manuel olarak ayarlanmayı gerektirebilir.

Administrative Distance	Route Source	Default Distance
Connected interface		0
Static route		1
Enhanced IGRP summary route		5
External BGP		20
Internal Enhanced IGRP		90
IGRP		100
OSPF		110
IS-IS		115
RIP		120
EIGRP external route		170
Internal BGP		200
Unknown		255

Eğer router aynı yönetim mesafesine ve adrese boyutuna sahip çoklu yollar alır ve kurarsa yük dengesi ortaya çıkabilir. Orada altı eşit yol büyüklüğü olabilir (yönlendirme tablosunda Cisco' nun impoze ettiği bir limit vardır) fakat bazı iç ağ geçidi protokolleri (IGP) ler kendi sınırlarına sahiptirler. EIGRP dört eşit büyüklükte yola izin verir.

Varsayılan olarak, çoğu IP yönlendirme protokolü bir yönlendirme tablosuna maksimum 4 paralel yol kurar. İstisnai olarak RIP bir varis adresine varsayılan olarak sadece bir yol kurar.

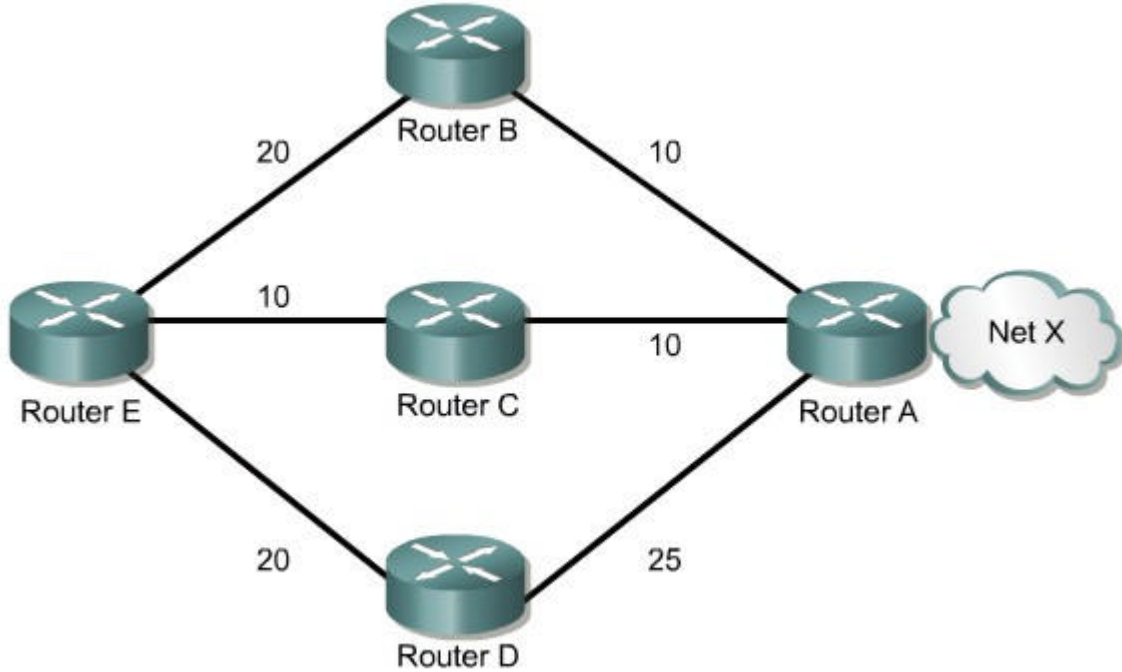
Maksimum yol adedi birden altıya kadardır. Birbirini izleyen paralel yolların maksimum sayısını artırmak için routerda konfigürasyon modunda aşağıdaki komutu kullanmak gerekir

Router(config-router)#**maximum-paths** [numara]

IGRP esit olmayan alti adede kadar dengeyi saglayabilir. RIP aglari yük dengesi için aynı atlama miktarına sahip olmalıdır. Oysa IGRP yük dengesinin nasıl olduğunu saptamak için bant genişliğini kullanır.

X ağına ulaşmak için üç yol vardır:

- 30 metrik ile E' den B' ye B' den A' ya
- 20 metrik ile E' den C' ye , C' den A' ya
- 45 metrik ile E' den D' ye, D' den A' ya

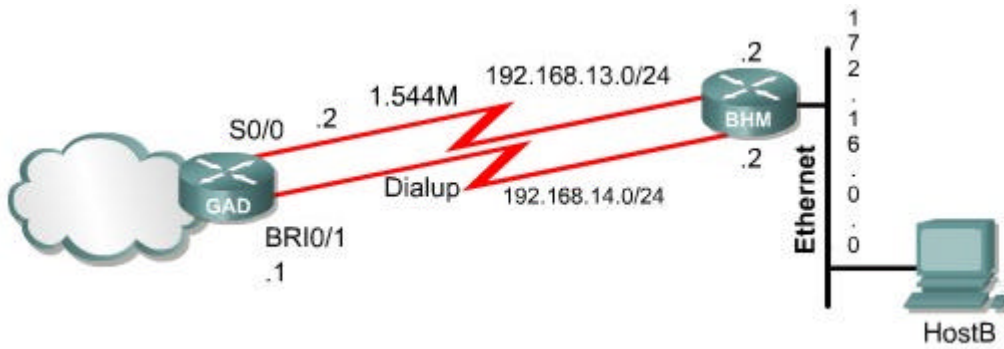
E routeri , E-C-A üzerinde 30 ve 45 den daha küçük olarak 20 metrik değerinde ikinci bir yol seçer.

Gönderim esnasında Cisco IOS, yük dengesi için iki yöntem sunar: pakete göre ve erişim adresine göre. Eğer işlem anahtarı açık ise, router yolları paket tabanlı olarak değiştirecektir. Eğer hızlı anahtarlama açık ise değişen yollardan sadece birisi varis adresi için muhafaza edilecek, dolayısıyla her paket aynı yola sevkedilecektir. Paketlerin aynı ağdan farklı hostlara atlaması bir yol değişikliğine ve trafiğin alıcı adresi temelinde dengelemesine yol açacaktır.

Statik yollar, paketleri özel bir yol almak amacıyla kaynakla alıcı adresi arasında harekete zorlayan kullanıcı-tanımlı yollardır. Cisco IOS yazılımı belirgin bir adres yol edinemiyorsa statik yollar çok önemli hale gelir. Aynı zamanda onlar varsayılan yol olarak başvurulan “son çare ağ yolu” belirtmek için de faydalıdır. Eğer bir paket, yönlendirme tablosunda listelenmeyen bir alt ağa yönelmişse paket varsayılan yola yönderilir.

RIP’i çalıştıran bir router, RIP çalıştıran diğer bir router vasıtasıyla gelen varsayılan bir yol alabilir. Router için diğer bir seçenek kendi varsayılan yolunu oluşturmaktır.

Statik yollar, **no ip route** global konfigürasyon komutu kullanılarak silinebilir. Yönetici idari mesafe değerini ayarlamak suretiyle statik yolu gönderim bilgisiyle değiştirebilir. Her dinamik yönlendirme protokolü varsayılan bir idari mesafe değerine sahiptir. Statik bir yol, dinamik olarak öğrenilen bir yoldan daha az tercih edilen bir yol olarak tanımlanabilir.

Bir arabirimi gösteren statik yollar, kendi statik yolu olan routerlarca bildirilir ve bu bildirim tüm ağda yayılır. Bunun sebebi, bir arabirimi gösteren statik yolların yönlendirme tablosunda bağlı olabileceğinin ve dolayısıyla güncellemede kendi statik doğalarını kaybedeceğinin düşünülmesidir. Eğer statik bir yol, **network** komutuyla RIP işlemine tanımlı olmayan bir arabirime atanırsa, RIP **redistribute static** komutu RIP işlemine belirtilmedikçe yol bildirim olmayacaktır.

Bir arabirim sistemden düştüğünde bu arabirimi gösteren tüm statik yollar IP yönlendirme tablosundan çıkarılacaktır. Keza yazılım statik yolda belirtilmiş adres için geçerli birileri atlamayı uzunca süre bulamadığında statik yol IP yönlendirme tablosundan çıkarılacaktır.

Sekil 2’de RIP yönlendirme işleminin başarısızlığa uğraması durumunda RIP yolunun yerini alan GAD routeri üzerinde statik yolun konfigüre edilmesi gösterilmiştir. Bu değişken statik bir yoldur. Değişken statik yol, RIP’in varsayılan idari mesafesinden (AD-IM) daha büyük statik bir yol üzerinde (130) tanımlı bir idari mesafenin tanımlanmasıyla konfigüre edilmiştir. BHM routeri de varsayılan bir yol ile tanımlanmayı gerektirir.

Statik bir yolu konfigüre etmek için şekildeki komutu global konfigürasyon modunda kullanın.

7.3 IGRP

7.3.1 IGRP' nin Özellikleri

IGRP bir iç ağ geçidi mesafe yönü protokolüdür. Mesafe yönü protokolleri matematiksel olarak mesafeleri ölçmek suretiyle yolu hesaplar. Bu ölçüm mesafe yönü olarak bilinir. Mesafe yönü protokolü kullanan routerlar komşu routerların her birine düzenli aralıklarla bir yönlendirme mesajı içinde kendi yönlendirme tablolarının tamamını ya da bir kısmını göndermek zorundadırlar. Ağ içinde yayılan yönlendirme bilgisi olarak routerlar şu aşağıdaki işlemleri gerçekleştirirler:

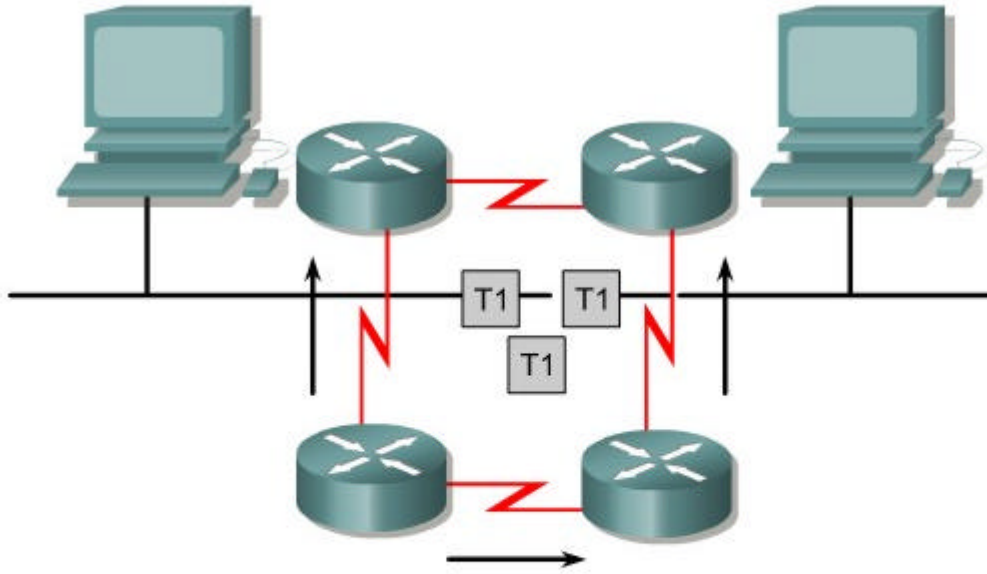
- Yeni alıcı adresleri tanımlamak
- Hataları öğrenmek

IGRP Cisco tarafından geliştirilmiş bir mesafe yönü yönlendirme protokolüdür. IGRP , ağları bilgilendirerek 90 saniye aralıklarla belli özerk bir sistem için yönlendirme güncellemeleri yollar. IGRP' nin tasarımındaki karakteristik noktalar şunlardır:

- Tanımsız ve karmaşık topolojileri yönetmek için çok yönlülük
- Farklı bant genişliği ve gecikme özellikleri için gereken esneklik
- Çok geniş bir ağ üzerinde çalışma ölçeği

Varsayılan olarak IGRP yönlendirme protokolleri metrik olarak bant genişliği ve gecikmeyi kullanırlar. İlave olarak, IGRP bileşik metrikleri saptamak için değişkenler bileşkesinin kullanımında konfigüre edilebilir. Bu değişkenler şunlardır:

- Bant genişliği
- Gecikme
- Yük
- Güvenilirlik
-

- Composite metric selects the path
- Speed is the primary consideration

7.3 IGRP

7.3.2 IGRP Metrikleri

Show ip protocol komutu ,router üzerinde kullanımda olan yönlendirme protokollerine ilişkin ağ bilgisi, filtreler ve parametreleri görüntüler. IGRP için metrik gönderimi hesaplamada kullanılan algoritma grafikte gösterilmiştir. Bu, K1-K5 metrik değerlerini tanımlar ve maksimum atlama miktarına yönelik bilgi sağlar. K1 metriği bant genişliğini ve K3 metriği gecikmeyi temsil eder. Varsayılan olarak K2, K4 ve K5' in metrik değerleri 0 olarak ayarlanmisksen K1 ve K3 1 olarak ayarlanmıştır.

Bu tümleşik metrik RIP'in bir alıcı adresi yolu seçimi esnasında kullandığı metrik atlamadan daha bir kesin doğruluktur. En küçük metrik degere sahip olan yol en iyi yoldur.

IGRP nin kullandığı metrikler şunlardır:

- **Bandwith** – yoldaki en düşük bant genişliği
- **Delay** – yol boyunca olan toplam arabirim gecikmesi
- **Reliability** – alıcı adreslerine yönelik linklerdeki güvenilirlik
- **Load** – Alıcı adresine yönelik saniyede gönderilen bit sayısı tabanlı yük
- **MTU** - yolun maksimum aktarım birim değeri

IGRP tümleşik metrik kullanır. Bu metrik, bant genişliği, gecikme, yük ve güvenirligin bir fonksiyonu olarak hesaplanır. Varsayılan olarak, sadece bant genişliği ve gecikme gözönünde bulundurulur. Diğer parametrelerin sadece konfigürasyon doğrultusunda aktifleştirileceği ya da aktifleştirilmeyeceği düşünülür.

Gecikme ve bant genisligi degerlerle ölçülmez, fakat gecikme ve bant genisligi arabirim komutlarına yerlestirilmislerdir. Yüksek bant genisligine sahip bir link daha düşük bir metrige sahip olacak daha düşük toplam gecikme de daha küçük bir metrige sahip olacaktır.

7.3 IGRP

7.3.3 IGRP Yollari

IGRP üç tip yol bildirir:

- İç
- Sistem
- Dis

İç

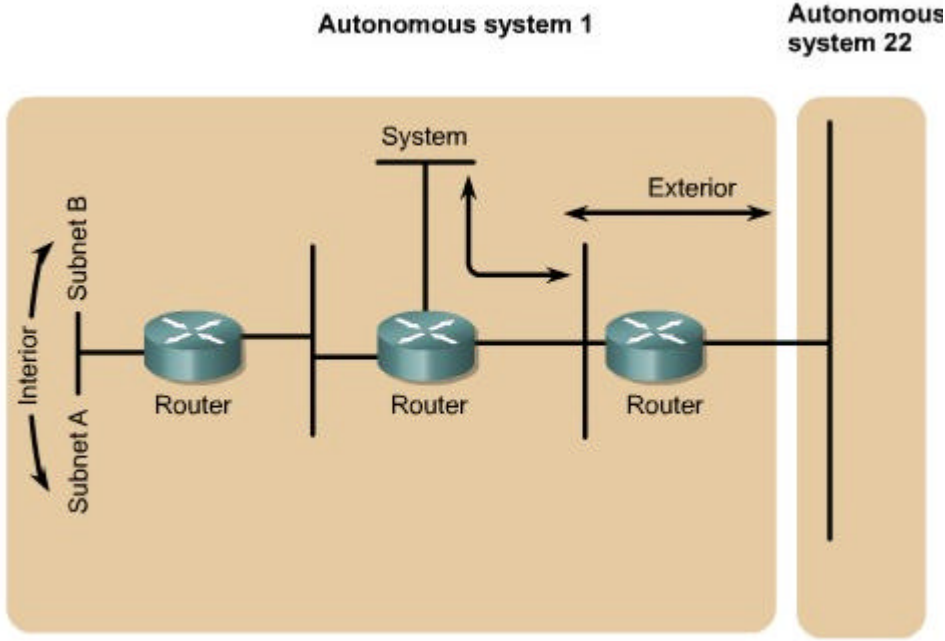
İç yollar, bir router arabirimine bagli olan agin ile o agin alt agi arasindaki yollardir. Eger bir routera bagli ag alt ag yapilmamis ise IGRP iç yollara bildirimde bulunmaz.

Sistem

Sistem yollari, özerk sistemin içinde kalan ag yollaridir. Cisco IOS yazilimi sistem yolarini dogrudan bagli olan arabiriminden alır ve sistem yol bilgisi diger bir IGRP rafaindan saglanir. Sistem yollari alt ag bilgilerini içermez.

Dis

Dis yollar, özerk sistemin disinda kalan ag yollaridir. ve son nokta ag geçidi tanimlamasi yapilirken göz önüne alinir. Cisco IOS yazilimi, IGRP' nin saglamis oldugu dis yollar listesinden bir son nokta ag geçidi seçer. Yazilim, eger daha iyi bir yol bulunmaz ise varis adresi bagli degilse son nokta ag geçidini kullanir. Eger özerk sistemler dis aga birden fazla baglantiya sahipse farkli routerlar son nokta ag geçidi olarak farkli routerlari seçebilirler.

7.3 IGRP

7.3.4 IGRP Dayanıklılık Özellikleri

IGRP dayanıklılığını sürdürmek için pekçok özelliğe sahiptir. Bunlar:

- Tutucular
- Kesime noktaları
- Mantıksal çıkarım güncelleme

1.2 Tutucular

Tutucular, uygun olmayan yollardan gelen düzenli güncelleme mesajlarını engellemek için kullanılırlar. Bir router devre dışı kaldığında komşu routerlar bunu düzenli gelen güncelleme mesajlarının olmayışı ile tespit ederler.

1.3 Kesime noktaları

Kesime noktaları, bir bilginin geldiği yönde geri routera gönderilmesini belirtmenin yararlı olmadığı düşüncesinden kaynaklanır. Kesime noktası, gönderim döngüsünü engeller.

1.4 Mantıksal çıkarım güncelleme

Kesime noktaları, komşu routerlarla olabilecek gönderim döngülerini engeller fakat mantıksal çıkarım güncellemeleri büyük ölçekli gönderim döngülerini bertaraf etmek için gereklidir. Genel ifadesiyle gönderim metriklerindeki artış gönderim döngüsünü gösterir. Mantıksal çıkarım güncellemeleri daha sonra silinmek üzere yola gönderilir ve tutuculara

yerleştirilir. IGRP ile mantıksal çıkarım güncellemeleri sadece metrik yolda 1.1 ya da daha fazla bir artış var ise gönderilir.

IGRP aynı zamanda pek çok süre tutucu ve zaman aralığı içeren değişkenler sağlar. Bunlar: zamanlayıcı güncellemesi, geçersizlik zamanlayıcısı, zaman tutucu ve boşaltma zamanlayıcısıdır.

Zamanlayıcı güncellemesi, gönderim güncelleme mesajlarının hangi sıklıkta gönderildiğini belirler. Bu değişken için IGRP'in default değeri 90 saniyedir.

Geçersizlik zamanlayıcısı, bir routerin daha önceden geçersizliği belirtilmemiş özel bir yolda gönderim güncelleme mesajlarının olmadığı durumda ne kadar bekleyeceğini belirtir. Bu değişken için IGRP nin default değeri üç defa güncelleme periyodudur.

Zaman tutucular, zayıflığından dolayı yok sayılan yollarla ilgili toplam zaman bilgisini tutarlar. Bu değişken için IGRP nin default değeri 10 saniyenin üzeri için üç defa dir

Son olarak, boşaltma zamanlayıcıları , bir yolun gönderim tablosundan çıkarılmasından önce ne kadar zamanın geçmesi gerektiğini belirler. Varsayılan değeri yedi defadır.

Günümüzde IGRP artık yaslanmış durumdadır. Alt ağ maskeleymesi ve değişken uzunluğu konusunda eksikleri vardır. Cisco, bu sorunu gidermek için IGRP' nin 2. Versiyonunu çıkarmak yerine IGPR' nin basarıyla geliştirilmiş şeklini yaptı.

7.3 IGRP

7.3.5 IGRP Konfigürasyonu

IGRP gönderim işlemini konfigüre etmek için, **router igrp** komutunu kullanın. IGRP gönderim işlemini sona erdirmek için bu komutun **no** biçimini kullanın

```
RouterA(config)# router igpr sayi  
RouterA(config)# no router igpr sayi
```

IGRP işlemini tanımlayan özerk sistem numarası birdir. Aynı zamanda gönderim bilgisini etiketlemekte de kullanılır

IGRP gönderim işleminde ağ listesini belirtmek için **network** router konfigürasyon komutunu kullanın. Bir girişi silmek için komutun **no** biçimini kullanın.

7.3 IGRP

7.3.6 RIP' in IGRP' ye Tasinmasi

IGRP' nin 1980 li yillarin basinda olusturulmasiyla Cisco sistemleri iç routerlar arasında datagram gönderme konusunda RIP kullanimiyla ortaya çıkan sorunlari çözen ilk firma idi. IGRP, routerlar arasındaki ağ gecikmesi ve bant genişliğini inceleyerek dahili ağda en iyi yolu tespit eder. IGRP bir sonraki olacak gönderim atlamasi üzerindeki anlaşılmazlıktan kaynaklanan yönlendirme döngülerinden kaçınmak için RIP den daha hızlı yakınladır. Dahası, IGRP RIP' in atlama miktarı sınırını paylaşmaz. Bunun ve RIP üzerindeki diğer geliştirmelerin neticesi olarak IGRP çok yaygın, kompleks ve topoloji itibarıyla çok yaygınlık kazandı.

- 2 **RIP' i IGRP' ye dönüştürme aşamaları şunlardır:**
- 3 1- Dönüştürülecek router üzerindeki mevcut RIP leri doğrulayın
- 4 2- IGRP' yi router A ve router B üzerinde konfigüre edin
- 3- Router A ve router B üzerinde **show ip protocols** girin
- 4- Router A ve router B üzerinde **show ip route** girin

```
Entered on Router A

RouterA#configure terminal
RouterA(config)#router igrp 101
RouterA(config-router)#network 192.168.1.0
RouterA(config-router)#network 192.168.2.0

Entered on Router B

RouterB#configure terminal
RouterB(config)#router igrp 101
RouterB(config-router)#network 192.168.2.0
RouterB(config-router)#network 192.168.3.0
```

7.3 IGRP

7.3.7 IGRP Konfigürasyonunun İncelenmesi

IGRP' nin düzgün bir şekilde yapılandırıldığını kontrol etmek için **show ip route** komutunu girin ve “ I “ ile gösterilen IGRP yolunu arayın
IGRP konfigürasyonunu kontrol eden diğer ilave komutlar şunlardır:

- **Show interface** arabirim
- **Show running-config**
- **Show running-config interface**
- **Show running-config begin interface**

- **Show running-config begin igrp**
- **Show ip prtocols**

Ethernet arabiriminin düzgün yapılandırılıp yapılandırılmadığını doğrulamak için **show interface fa0/0** komutunu girin resim 1 çıkışı göstermektedir

IGRP' nin router üzerinde aktif olup olmadığını görmek için **show ip protocols** komutunu girin..

7.3 IGRP

7.3.8 IGRP Sorunlarının Giderilmesi

Çogu IGRP konfigürasyon hatası yanlış yazılmış ağ bildirimlerini , bitişik olmayan alt ağları, ya da yanlış özerk sistem numaralarını içerir..

Asağıdaki komutlar IGRP sorunlarını gidermekte yararlıdır:

- **Show ip protocols**
- **Show ip routes**
- **Debug ip igrp events**
- **Debug ip igrp transaction**
- **Ping**
- **Traceroute**

ÖZET

Asağıdaki kilit noktalarının anlaşılması sağlanmalıdır.

- Yönlendirme Bilgileri uzaklık vektörü protokolü içerisinde nasıl korunur.
- Yönlendirme döngüleri uzaklık vektöründe nasıl ortaya çıkar
- Sayıcının sonsuza gitmemesinin tanımlanması
- Yönlendirme döngülerinin elenmesi
- Güncelleme teriklemeleri ile yönlendirme döngülerinin sakinilmesi
- Durdurma zamanı ile yönlendirme döngülerinin engellenmesi
- Arayüz içerisindeki yönlendirme güncellemelerinin önlenmesi
- Çoklu yollarla yük dengelenmesi
- RIP işlemleri
- RIP konfigürasyonu
- **ip classless** komutunun kullanılması
- Genel RIP sorunları
- RIP ile yük dengelenmesi
- RIP ile statik yönlendirme

- RIP konfigürasyonunun tanımlanması
- IGRP özellikleri
- IGRP metrikleri
- IGRP yönleri
- IGRP denge özelliği
- IGRP konfigürasyonu
- RIP' in IGRP ye dahil edilmesi
- IGRP konfigürasyonunun tanımlanması
- IGRP sorunlarının giderilmesi
- Configuring IGRP
- Migrating RIP to IGRP
- Verifying IGRP configuration
- Troubleshooting IGRP

BÖLÜM – 8

Genel Bakis

IP ler sistemlere dagitimi zor oldugu icin sinirlidir. Network uzerinde bir problem olustuguna bakmadan , verinin ulastigindan emin olan bir mekanizma yoktur. Donanim hatasi , uygunsuz konfigurasyon , yada yanlis yonlendirme bilgileri gibi cesitli nedenlerle veri hedefine ulasmamis olabilir. Bu hatalari tesbit etmek icin , verinin ulasmasinda bir hata oldugunu gondericiye bildiren ICMP protokolu kullanilir. Bu bolum ICMP hata mesajlarini ve bu mesajlarin kullanilma yollarini aciklar.

Çünkü Ip, iletim hatasi veya control mesaji iletmek icini bir mekanizmaya sahip degildir. IP kullanicilara hata ve control mesaji gonderip almak icin ICMP protokolunu kullanir. Bu bolum kullanicilar icin konfigurasyon parametreleri ve bilgiler iceren control mesaji ile ilgilenir. ICMP control mesajlari bilgisi bilgisi network kurtarimi icin onemli bir bolumdur , ayrica Ip networklerini tamamen anlamak icin bir anahtardir.

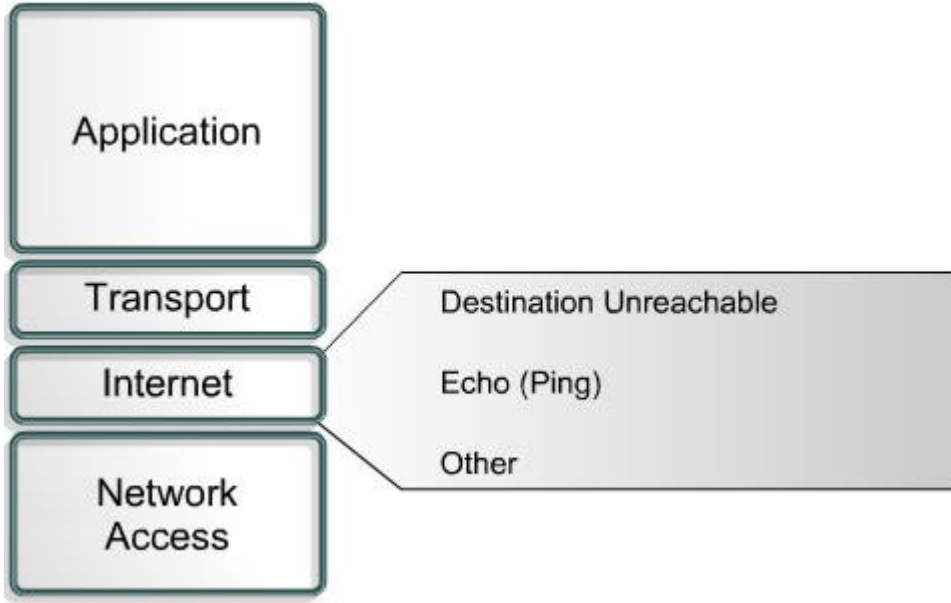
Öğrenciler bu bolumu bitirdiginde yapabilecekleri ;

- ICMP nin tanimlanmasi
- ICMP mesaj formatlarinin tanimlanmasi
- ICMP hata mesaj tiplerinin taninmasi
- Potansiye ICMP hata mesajlarinin tanimlanmasi
- ICMP control mesajlarinin taimlanmasi
- Bir cesit ICMP control mesajini bugunk u networklerde kullanimi

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarina Genel Bakis

8.1.1 Internet Mesaj Kontrol Protokolü (ICMP)

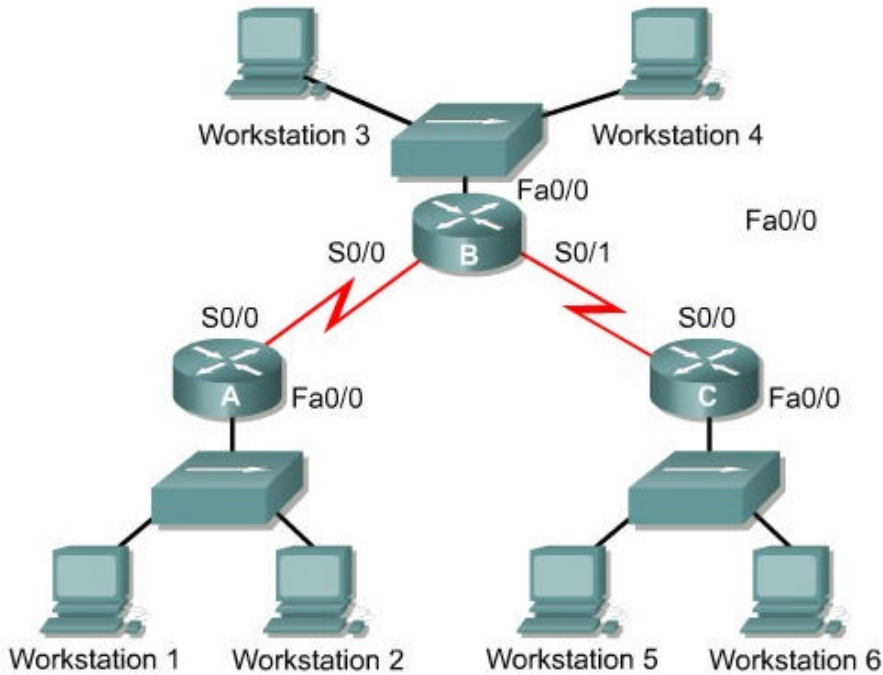
Verinin iletilmesi icin Ip guvensiz bir metoddur.IP network haberlesmesinde bir problem olustugunda, verinin ulastigindan emin olunan bir mekanizmaya sahip degildir. Router gibi araci bir cihaz aksar ise veya hedef aygitin network baglantisi kesilirse veri hedefe ulasamaz. Ek olarak Ip nin temel dizayninda verinin iletilmesinin aksadigini bildirecek bir uygulama yoktur. ICMP IP nin bu guvensizligini gidermez, guvenilirlik ihtiyac duyuldunda bir ust katmanda bulunmalidir

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.2 Hataların Raporlanması ve Hata Düzeltilmesi

ICMP, IP için bir raporlama protokolüdür. Bir hata oluştuğunda, ICMP datagramın kaynağına hata mesajını raporlamak için kullanılır. Örnek olarak resimdeki Workstation1 Workstation6 ya bir veri gönderiyor, fakat Router C'deki Fa0/0 arayüzü kapalı durumda, o zaman Router C Workstation1'e verinin ulaşmadığını gösteren bir mesaj göndermek için ICMP protokolünü kullanır. ICMP karşılaşılan network problemini düzeltmez sadece hata mesajını raporlar.

Router C Workstation 1 den bir datagram aldığında , Sadece datagramın kaynak ve hedef IP adreslerini bilir. Verinin Router C ye nasıl geldiği hakkında hiç bir şey bilmez. Bu yüzden Router C sadece hatanın Workstation1 den kaynaklandığını bildirir ve herhangi bir ICMP mesajı Router A ve Router B ye gönderilmez. ICMP sadece mesaj kaynağının durumunu raporlar.

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.3 ICMP Mesaj Teslimi

ICMP mesajı herhangi bir verinin datagram içerisine yerleştirilmesi gibi yerleştirilir. Resim 1 bir ICMP mesajının IP datagramı içerisine nasıl yerleştirildiğini gösterir.

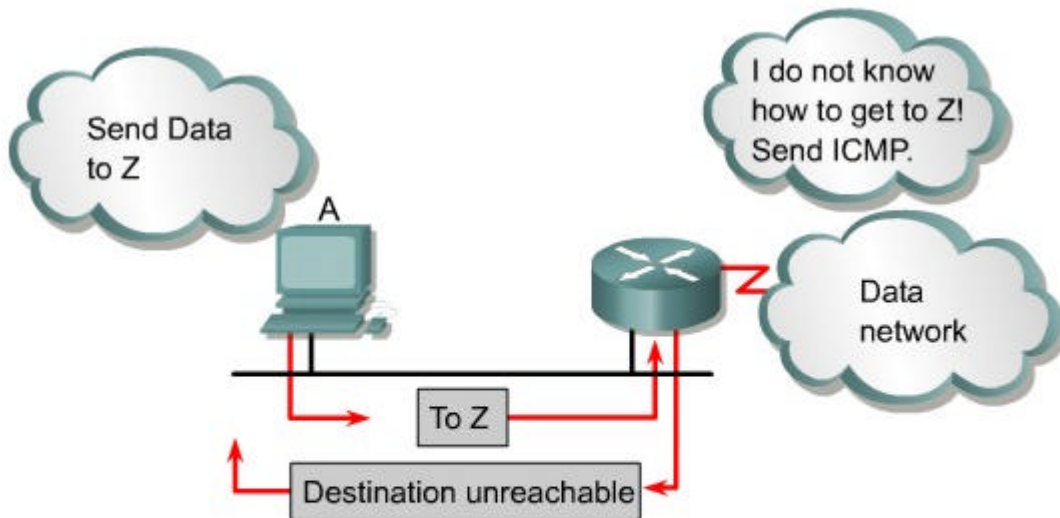
ICMP mesajı diğer veriler gibi iletildikten sonra aynı veriler gibi iletilemez. Bu bir hata mesajının hata ile karşılaşması sonucu daha fazla hata mesajının gönderilmesi ile sonuçlanır. Bu yüzden hata ile karşılaşan bir ICMP hata mesajı kendi ICMP mesajını üretmez.

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.4 Ulaşılamayan Ağlar

Network haberleşmesi karşılıklı değiş tokuş esasına dayanır. İlk olarak gönderme ve alma aygıtları uygun bir şekilde konfigure edilmiş TCP/IP stoguna sahip olmalıdır. Bu şart TCP/IP protokollerinin yüklenmesini , ve IP adres ve subnet Mask larının uygun bir şekilde konfigure edilmesini içerir. Eğer datagramlar local network dışında bir yere gönderilecekse bir default gateway de konfigure edilmeli. İkinci olarak aracı aygıtlar datagramları kaynak aygıttan hedef aygıtta yönlendirmek için yerleştirilmeli. Routerlar bu fonksiyonu sağlar. Ve yine routerlar kendi arayüzlerinde uygun bir şekilde konfigure edilmiş TCP/IP protokollerine sahip olmalıdır , ve yine uygun yönlendirme protokolünü kullanmalıdır.

Eğer bu şartlar sağlanmaz ise , network haberleşmesi işleyemez. Örnek olarak , gönderici aygıt datagrama olmayan bir IP adresi verebilir , veya hedef aygıt networkte offline olmuş olabilir. Routerlar kapalı bir arayüze bağlanabilir , veya hedef networke ulaşmak için gerekli olan bilgilere sahip olmayabilir. Eğer hedef network e ulaşamıyorsa , hedef erişilemez network olarak tanımlanır.

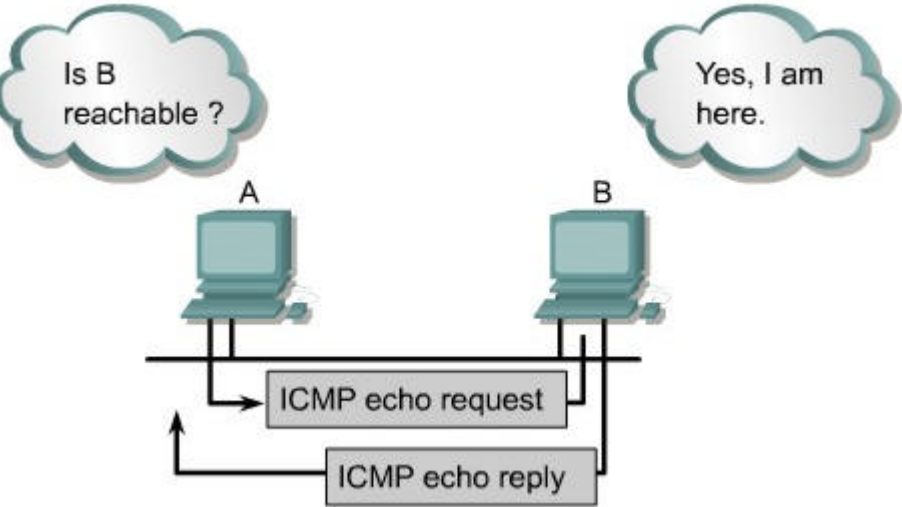
An ICMP destination unreachable message is sent if:

- Host or port unreachable
- Network unreachable

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.5 Ping Kullanarak Hedefe Ulaşılabilirliğin Test edilmesi

ICMP protokolu hedefin varlığını test etmek için kullanılabilir. Şekil 1 ICMP'nin echo mesajı için kullanımını gösterir. Eğer hedef aygıt ICMP echo isteği alırsa, echo isteği gönderen kaynağa echo cevap mesajı düzenler. Eğer gönderici echo cevap mesajını alırsa, bu hedef aygıtın IP protokolu ile erişilebilirliğini gösterir.

Echo istek mesajı tipik olarak şekil 2 de gösterildiği gibi ping komutu gibi baslar. Bu örnekte komut hedef aygıtın IP adresi ile kullanılıyor. Komut şekil 3 de gösterildiği şekilde de hedef aygıtın IP adresini kullanarak işletilebilir. Bu örnekte ping komutu 4 echo istek ve alimini ,4 echo cevabını ve iki aygıt arasında IP kullanarak kurulan bağlantıyı gösteriyor.

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.6 Çok Uzaklardaki Yönlerin Bulunması

Datagramın daire şeklinde yolculuk ettiği, hedefe asla ulaşamadığı network haberleşmesi gibi durumlar ortaya çıkabilir. Bu iki rotanın datagramı sürekli olarak bir grup arasında birbirlerine göndermesi ile oluşabilir. Bu bir sonraki hop'un hedef olduğu düşünüldüğü için oluşur. Bu yönlendirme bilgilerinin yanlış olduğunu gösteren bir örnektir.

Yönlendirme protokolünün sınırlanması hedefin ulaşamaz olmasının sonucu olabilir. Örnekte RIP datagramlarının yolculuk mesafelerini sınırlayan bir limite sahiptir. RIP'in hop limiti 15'dir. Bu paketlerin en fazla 15 routerdan geçebileceği anlamına gelir.

Bu olayların her birinde asiri olarak uzun bir yol vardır.

Paketler en fazla atlama sayısı kadar iletilebilir. Bu aynı zamanda ulaşma süresi TTL kadardır. Çünkü TTL, yönlendirme protokolleri tarafından tanımlanmış en fazla atlama sayısı ile eşleştirilmiştir. Her gönderilen doğrulama paketi TTL değerlerinde tanımlanmıştır. Her bir router doğrulama paketini işleyebilir. TTL de doğrulama paketi sıfır olarak ulaşırsa paket atılır.

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.7 Yankı Mesajları

Herhangi bir pakette olduğu gibi ICMP mesajlarında özel formatlara sahiptir. Şekil 1 de her bir ICMP mesajı kendine has karakteristige sahiptir. Fakat bütün ICMP mesaj formatları aynı 3 alanla baslar.

- Tip
- Kod
- Sağlama alanı (Checksum)

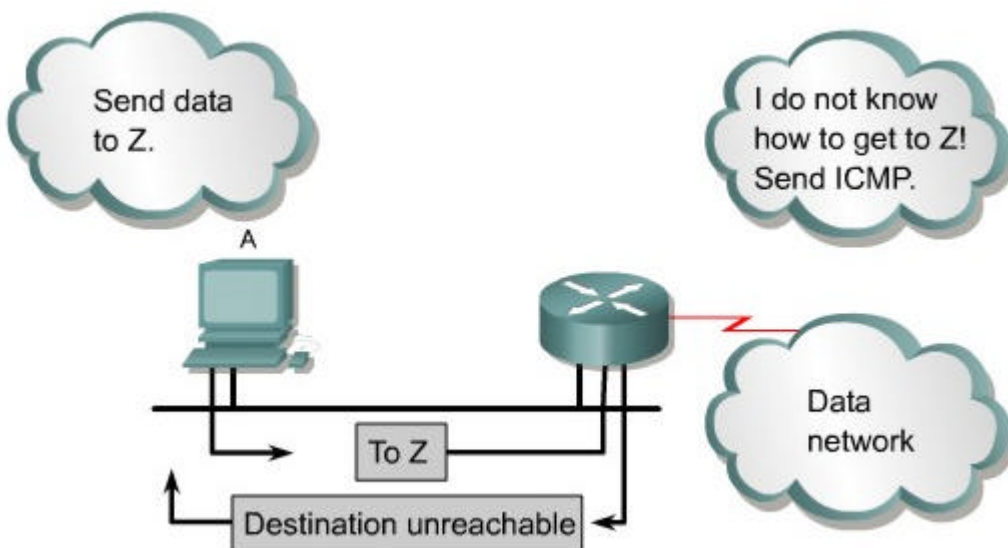
Tip gönderilen ICMP mesajının tipini gösterir. Kod alanı mesaj tipine ait özel bilgileri içerir. Checksum alanı ise diğer paket tiplerinde olduğu gibi verinin bütünlüğünü kontrol etmek için kullanılır

ICMP Message Types	
0	Echo Reply
3	Destination Unreachable
4	Source Quench
5	Redirect/ Change Request
8	Echo Request
9	Router Advertisement
10	Router Selection
11	Time Exceeded
12	Parameter Problem
13	Timestamp Request
14	Timestamp Reply
15	Information Request
16	Information Reply
17	Address Mask Request
18	Address Mask Reply

ICMP echo istek ve cevap mesaj formatlarını gösterir. Anlamlı tip ve kod numaraları her bir mesaj için gösterilmiştir. Kimlik ve sıra numarası alanları her bir cevap ve istek echo mesajları için tek tir. Kimlik ve sıra numarası alanları echo cevabını doğru echo isteğine eşleştirmek için kullanılır. Data alanı echo istek veya cevap mesajının bir bölümü olan ek bilgiler içerebilir.

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakış

8.1.8 Hedefe Ulaşamayan Mesajlar

Datagram lar her zaman hedeflerine gonderilemezler. Donanim hatalari , yanlis protokol konfigurasyonlari , kapanmis arayuzler ve yanlis yonlendirme bilgileri datagramlarin basarili bir sekilde ulasmasini engelleyen nedenlerdir. Bu durumlarda ICMP gondericiye datagramin dogru sekilde gonderilemedigini gosteren bir “hedef ulasilamaz” mesaji gonderir.

Sekil de bir “ICMP hedef ulasilamaz” mesaj basligini gosterir. Tip alanindaki 3 degeri mesajin “hedef ulasilamaz” mesaji oldugunu gosterir. Kod degeri paketin ulasamamasinin nedenini gosterir. Sekil 3 deki kod degeri networkun ulasilamadigini gosteren 0 degerine sahiptir. Sekil 4 mumkun olan “hedef ulasilamaz” mesajlarına ait kodların anlamlarını verir.

Bir “hedef ulasilamaz” mesaji paket gondermek icin parçalanma istendigi zaman gonderilebilir. Parçalanma genelde datagram Token-Ring networkden Ethernet networkune gonderilecegi zaman gereklidir. Eger datagram parçalanmaya izin vermezse paket gonderilemez. Bu yüzden “hedef ulasilamaz” mesaji gonderilecektir. Yine “hedef ulasilamaz” mesaji FTP veya Web servis gibi IP tabanlı servisler kullanilamaz oldugu zaman da gonderilebilir. Etkin olarak bir IP networkunu kurtarmak icin “ICMP hedef ulasilamaz” mesaj cesitlerini anlamak gerekir.

8.1 TCP/IP Hata Mesajlarına Genel Bakis

8.1.9 Çesitli Hata Raporları

Datagramları isleyen aygıtlar başligında bazı hata tiplerini içeren datagramları gondermeyebilir. Bu hata hedef bilgisayarın veya networkun durumu ile ilgili degildir fakat datagramın islenmesi ve ulastirilmesi engellenir. Bu durumda bir ICMP tip 12 parametrelili problem mesaji datagramın kaynağına gonderilir. Sekil 1 parametre problem mesaj başligini gosterir.

Parametre problem mesaj başligi bir gosterici alan icerir. Kod degeri 0 oldugu zaman, gosterici alan hata ureten datagramı gosterir.

The parameter problem message includes the pointer field in the header. When the code value is 0, the pointer field indicates the octet of the datagram that produced the error.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajları

8.2.1 Kontrol Mesajlarına Giris

Internet kontrol mesaj protokolu(ICMP) TCP/IP protokol takiminin önemli bir parçasıdır. Gerçekte bütün IP uygulamaları ICMP desteğini icermelidir. Bunun sebepleri basittir. İlk olarak IP verinin ulasmasını garanti etmediği için , hata meydana geldiği zaman dogal olarak kullanıcıyı bilgilendirmeyecektir. Üstelik IP bilgilendirme veya kontrol amaçlı mesajlar icermemektedir. ICMP bu fonksiyonları IP için yerine getirir.

Hata mesajlarından farklı olarak , kontrol mesajları kayıp paketlerin veya paket iletilmesinde oluşan hataların sonucu değildir. Kontrol mesajları kullanıcıya uzak network için daha iyi bir gateway veya network deki tıkanıklığı bildirmek için kullanılır. Bütün ICMP mesajları gibi , ICMP kontrol mesajı da bir IP datagramı ile sarmalanır.

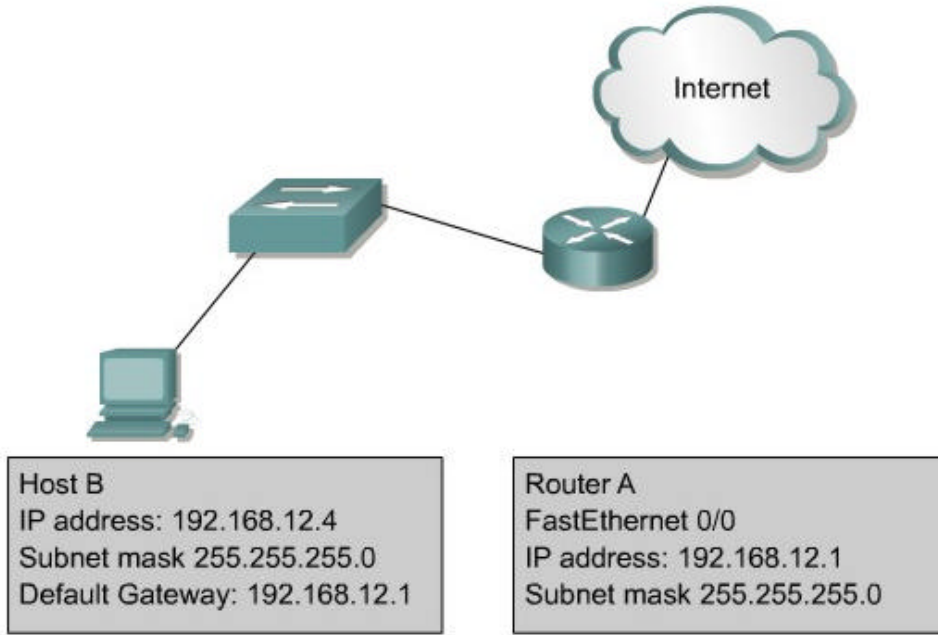
Çoklu kontrol mesaj tipleri ICMP tarafından kullanılır. Çok yaygınlarından bazıları şekil 2 de gösterilmiştir. Bunların çoğu bu bölümde gösterilmiştir

ICMP Message Types	
0	Echo Reply
3	Destination Unreachable
4	Source Quench
5	Redirect/ Change Request
8	Echo Request
9	Router Advertisement
10	Router Selection
11	Time Exceeded
12	Parameter Problem
13	Timestamp Request
14	Timestamp Reply
15	Information Request
16	Information Reply
17	Address Mask Request
18	Address Mask Reply

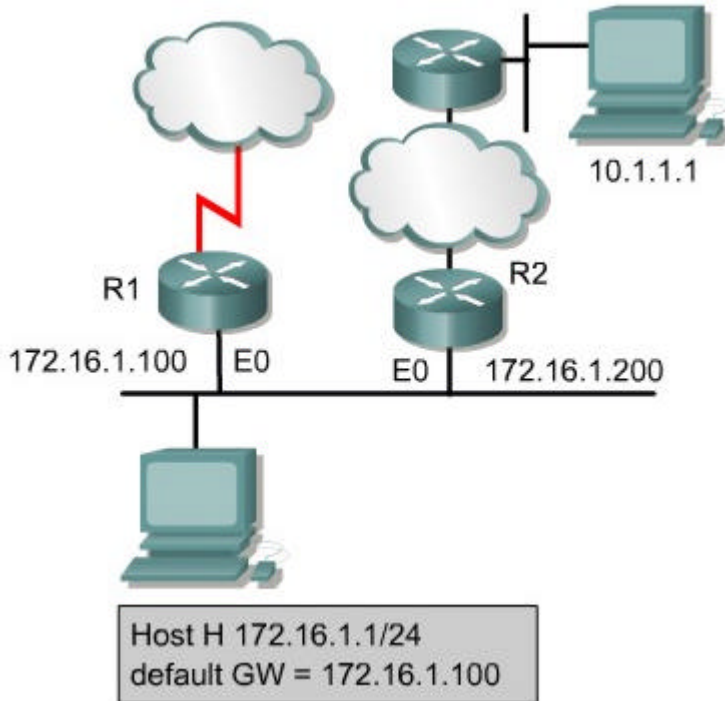
8.2 TCP/IP Takım Kontrol Mesajları

8.2.2 ICMP Yeniden Gönder/Degistir Talepleri

Sıradan bir ICMP kontrol mesajı da ICMP değiştirme isteğidir. Bu tip mesajlar sadece bir çoğu zaman bir router tanımlanarak oluşturulan gateway tarafından baslatılabilir. Butun çoklu networklere erisen kullanıcılar bir default gateway konfigure etmelidir. Bu default gateway kullanıcı ile aynı network e bağlanmış bir routerin port adresidir.

Sekilde internete erisebilen bir router a baglanmis kullaniciyi gosteriyor. Default gateway i Fa 0/0 in adresi olarak konfigure edilmistir. Kullanici B kendisine direk bagli olmayan bir networke erismek icin bu IP adresini kullanir. Normal olarak kullanici B sadece tek bir gatewat e baglidir. Hernasilsa bazi durumlarda , kullanici birden fazla roter a bagli bir segment e baglanir. Bu durumda kullanicinin default gateway i sozu gecen network hakkında en iyi yolu kullaniciya bildirmesi icin ICMP degistirme istegine ihtiyac duyar.

Sekil 2 ICMP degistirilmesinin kullanildigi bir network gosterir. Network 10.0.0.0/8 de Kullanici B kullanici C ye bir paket gonderir. Host B ayni ayni networke direkt bagli olmadigindan , paketi once kendi defaule gateway ine gonderir. Router A kendi yonlendirme tablosuna bakarak 10.0.0.0/8 icin dogru yonlendirme yi bulur. Paketi gonderir ve kullanici B

ye network 10.0.0.0/8 e erismek icin default gateway inin Router B olmasi gerektigini soyleyen bir ICMP degistirme istegi gonderir.

Default gateway sadece asagidaki sartlar yerine gelirse ICMP degistirme istegi gonderir.

- Router da paketin geldiği arayuz paketin disari gonderildiği arayuzle ayni olacak
- Kaynak IP adresinin subnet/network adresi yonlendirilen paketin IP adresinin subnet/network adresi ile ayni olacak.
- Datagram kaynaga yonlendirilmeyecek.
- Degistirme istegi icin yonlendirme baska bir ICMP degistirme istegi olmayacak.
- Router yonlendirme isteklerini gondermek icin konfigure edilmiş olacak. (default olarak , Cisco routerlari ICMP degistirme isteklerini gonderir. Arayuz alt komutu olan **no ip redirects** ICMP degistirme istegini disable edecektir.

ICMP degistirme istegi sekil 2 te gosterilen formati kullanir ve ICMP 5 koduna sahiptir. Ek olarak 0,1,2 ve 3 kod degerlerine sahiptir.

ICMP degistirme deki Yonlendirme internet adres alani moduler bir network icin default gateway gibi kullanılabilir. Sekil 2 deki ornekte Router A Router internet adresi 172.16.1.200 olan kullanıcı B ye bir ICMP degistirme mesajı gonderiyor.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajlari

8.2.3 Saat Eslemesi ve Gemis Zamaninin Kestirilmesi

TCP/IP protokol takimi sistemlere çok uzak mesafelerdeki çoklu ağlarda bulunan diğer bir sisteme bağlanmasına musade eder. Bu networkleri her biri kendi yollarında saat senkronizasyonunu icerir. Bunun sonucunda farklı ağlarda saat senkronizasyonu isteyen yazılımlar kullanan kullanıcılar bazen problem ile karsilasabilir. ICMP timestamp mesaj tipi bu problemi gidermek icin dizayn edilmiştir.

ICMP timestamp istegi uzak kullanıcıya saat ayarini sormaya musaade eder. Uzak kullanıcı ICMP timestamp cevap mesajini kullanarak istege cevap verir.

ICMP timestamp mesajında tip alani 13 veya 14 olabilir. Kod alani her zaman 0 dir cunku ek olarak eklenebilecek parametre yoktur

All ICMP timestamp reply messages contain the originate, receive and transmit timestamps. Using these three timestamps, the host can estimate transit time across the network by subtracting the originate time from the transit time. It is only an estimate however, as true transit time can vary widely based on traffic and congestion on the network. The host that originated the timestamp request can also estimate the local time on the remote computer.

ICMP timestamp mesajı toplam network iletim zamanini ve uzak kullanıcıdaki zamani hesaplamak icin basit bir yol icerir. bu bilgileri bulmak icin en iyi yol degildir. TCP/IP

protokol takiminin daha bir ust katmaninda olan network time protocol (NTP) daha guvenilir bir protokoldur.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajlari

8.2.4 Sorgulama Bilgileri ve Mesaj Formatı Yanitlari

ICMP bilgi istegi ve cevap mesaji kullaniciya kendi network numarasini bulmaya musade eder. Sekil 1 ICMP bilgi istek ve cevap mesajinin formatini gosterir.

Bu mesajlarda iki tip kod mevcuttur. Tip 15 bir bilgi istek mesaji oldugunu , tip 16 ise bilgi cevap mesaji oldugunu gosterir. Bu ICMP mesajlari eski olarak sayilir. BOOTP ve DHCP gibi protokoller kullaniciya kendi network numaralarini bulmaya izin verir.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajlari

8.2.5 Adres Maskelemenin Gereksinimi

Bir network yoneticisi ana IP adresini coklu aglara bolmek icin subnetting islemini kullandiginda yeni alt ag maskesi olusturulur. bu yeni alt ag maskesi IP adresi icerisinde kac bitin ag, kac bitin kullanici adresi oldugunu tanimlar. Eger bir kullanici alt ag maskesini bilmiyor ise router bir adres maskesi istegi gonderebilir. Eger router in adresi biliniyor ise bu istek direk olarak router a gonderilir. Diger turlu istek yayin seklinde yapilir. Router istek mesajini aldiginda adres maskesi cevabini gonderecektir. Ornek olarak , kullanicinin Sinif B networkunde oldugunu ve IP adresinin 172.16.5.2 oldugunu varsayalim. Bu kullanici alt ag maskesini bilmiyor,

Bu yuzden bir alt ag maskesi istegi yayinliyor:

Kaynak Adres:	172.16.5.2
Hedef Adres:	255.255.255.255
Protokol:	ICMP = 1
Tip:	Address Mask Request = AM1
Kod:	0
Maske:	255.255.255.0

Bu yayın 172.16.5.1 yerel yonlendirici tarafından alinir. Yonlendirici adresleri cevap olarak gonderir:

Kaynak Adres: 172.16.5.1
Hedef Adres: 172.16.5.2
Protokol: ICMP = 1
Tip: Address Mask Reply = AM2
Kod: 0
Maske: 255.255.255.0

Adres maskesi istegi ve cevap mesajinin cerceve formati sekil 1 de gosterildigi gibidir. Sekil 2 adres maskesi istek mesajinda tanimlanan her bir alanin tanimlamalarini gosterir. Bu formatlar hem istek mesajinda hemde cevap mesajinda kullanilir. ICMP tip 17 istek icin kullanilir , 18 ise cevap icin kullanilir.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajlari

8.2.6 Router Kesif Mesajlari

Networkdeki Bir kullanıcı boot edildiğinde ve kullanıcı manuel olarak default gateway konfigure edilmediğinde router bulma işlemi ile onu bulabilir. Bu işlem kullanıcının bütün yönlendiricilere yayın yapması ile başlar. Sekil 1 ICMP kesif mesajını gösterir. Eğer kesif mesajı kendisini desteklemeyen bir router a gönderilmiş ise cevaplanmayacaktır.

Kesif işlemi destekleyen bir router kesif mesajı aldığı anda router tanıtım mesajı geri döner.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajlari

8.2.7 Router Rica Mesajlari

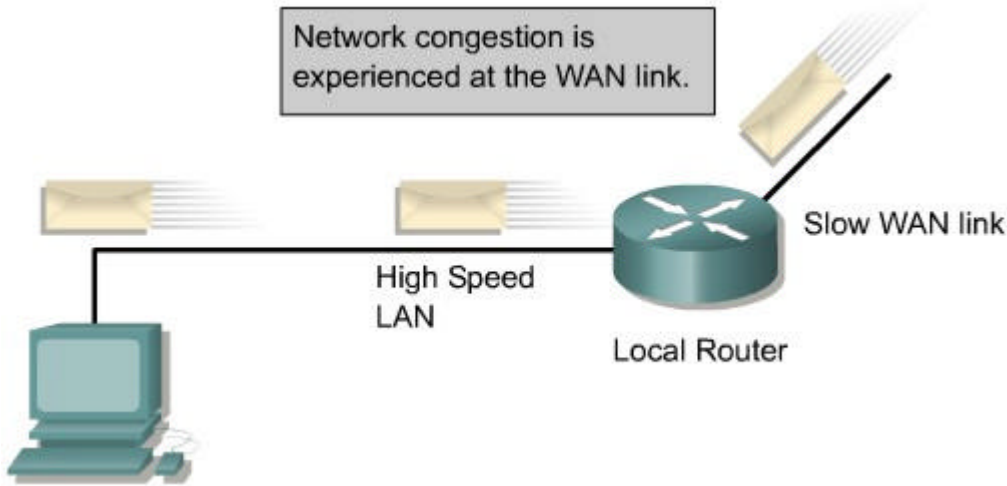
Kullanıcı bir ICMP router istek mesajını default gatewayi belirlemek için gönderir. Bu mesajın ilk adımı router kesif işlemidir. Bir lokal yönlendirici lokal kullanıcı için default gateway i kendi yönlendirici kimlik bilgisi ile tanımlı olan bir cevap mesajı gönderecektir.

8.2 TCP/IP Takim Kontrol Mesajlari

8.2.8 Tikaniklik ve Akis Kontrol Mesajlari

İki bilgisayar aynı kaynaga aynı anda ulaşmak istediği zaman , kaynak bilgisayar trafik yoğunluktan bunalır. Tikaniklik eğer trafik yüksek hızlı LAN dan düşük hızlı LAN a doğru ise gerçekleşir. Eger hatta çok fazla tikaniklik var ise paketler bailacaktır. ICMP source-quench mesajı veri kaybını azaltmak için kullanılır. source-quench mesajı göndericiye verilerin bit oranını indirmesini söyler. Birçok durumda tikaniklik kısa bir süre sonunda giderilir ve kaynak yavaşca transfer oranını eskisine göre azaltır. Bir çok Cisco router leri default olarak source-quench mesajları göndermez. Çünkü source-quench mesajının kendisi de ağ trafğini yoğunlaştırır.

Küçük ev ağları (SOHO) , ICMP kaynak söndürme mesajlarının etkin bir şekilde kullanılabilmesini gösteren bir örnektir. Küçük bir ev ağı dört adet bilgisayar çalışma grubunun CAT-5 kablosu kullanılarak 56K modem ile internet bağlantısının paylaşıldığını düşünelim. Ev ağında 10Mbps lik hızlı bir bağlantı görülür. WAN bağlantısının ise 56K mevcut yavaş badgenisliği vardır. Bu nedenle veri kayıpları ve gönderememe sorunları ortaya çıkar. ICMP mesajları ile sunucu alt ağ geçidi yapar. Diğer sunucuların sorgusunu azaltmak için iletim hızı düzenlenebilir. Böylece veri kayıpları önlenir.

ÖZET

Asagidaki kilit noktalarinin anlasilmis olmasi saglanmalidir:

- IP , ICMP mesaj uyarilari göndererek kullanarak hedefe olan veririn ulasilamama sorunlarinda en iyi çaba sarfedilir.
- ICMP yanki sorgulari ve yanki tekrarlayici mesajlari ag yöneticilerinin islem sorunlarinin giderilmesinde IP baglatantisinin test edilebilmesine olanak saglar.
- ICMP mesajlari iletisimde IP protokolü kullanilarak teslim güvenilmezligini ortadan kaldirir
- ICMP paketleri bulundurduklari baslik bilgilerini tip ve kod alanlari ile baslatirlar.
- Özel ICMP hata mesajlarinin potansiyel nedenlerinin belirtilmesi
- ICMP I-kontrol mesajlarinin fonksiyonlari
- ICMP geridönderme/deistirme sorgu mesajlari
- ICMP eszamanli saat ve iletim zamaninin kestirim mesajlari
- ICMP bilgi sorgulari ve yanit mesajlari
- ICMP adres maskeleye ve yanit mesajlari
- ICMP router kesfetme mesajlari
- ICMP router istek mesajlari
- ICMP tikaniklik ve akis kontrol mesajlari

BÖLÜM - 9

Genel Bakis

Router,dinamik yönlendirme protokolünü kullanarak veya el ile olarak kurulmuş statik yönlendirmelerle ağ için izlenecek yolları öğrenir. Router yolları bulmak için genellikle dinamik ve statik yönlendirme kombinasyonunu kullanır. Kullanılan metot ne olursa olsun , router bir yolun gidilecek yer için en iyi yol olduğunu belirlerse kendi içindeki yönlendirme tablosuna onu yükler. Bu bölümde , yönlendirme tablosunun içeriğinin çevrimi ve tetkiki için gerekli metotları tanımlayacaktır.

Ağ testi ve hata düzeltimi muhtemelen tüm ağ yöneticilerinin işlerinin büyük kısmını oluştururlar. Etkili test ve hata düzelti minin mantıksal , sıralı ve iyi belgelendirilmiş biçimde yapılması gerekir. Aksi halde aynı problemler yeniden ortaya çıkabilir ve ağ yöneticisi asla ağı tam manasıyla anlayamaz. Bu bölüm ağda hata düzeltimi için kalıpsal bir yaklaşımı açıklar ve hata düzeltimi işlemi için bazı araçlar sağlar.

Yönlendirme sorunları ağ yöneticileri için teşhisi en zor ve en yaygın olanlarıdır. Yönlendirme problemlerini tanımlamak ve çözmek kolay olmayabilir. Fakat bu işi kolaylaştırabilecek birçok aygıt mevcuttur. Bu bölümde bu aygıtların en önemli birkaçını tanıtılacak ve kullanımında pratiklik sağlanacaktır.

Bu bölümü tamamlayan kimseler aşağıdakileri yapabilmelidirler:

- **Show ip route** komutunu kullanarak routerde kurulu yollar hakkında detaylı bilgi edinmek
- Varsayılan bir yolu veya ağı konfigüre etmek
- Routerin 2. ve 3. Katmanı kullanarak ağdan veriyi nasıl taşıdığını anlamak
- **Ping** komutunu kullanarak temel ağ bağlantı testleri yapmak
- **telnet komutunu** kullanarak kaynak ve hedef uç birimleri arasındaki uygulama katmanı yazılımını doğrulamak
- OSI aşamalarının ardışık olarak testi ile hata düzeltimi
- **Show interfaces** komutunu kullanarak 1. ve 2. Katman problemlerini doğrulamak
- **Show ip route ve show ip protocol komutlarını** kullanarak yönlendirme meselelerini tanımlamak
- **Show cdp** komutunu kullanarak 2. Katman bağlantısını onaylamak
- **Traceroute** komutunu kullanarak ağlar arasında alınan paket yollarını tanımlamak
- **Show controllers serial** komutunu kullanarak uygun kablunun bağlı olduğunu garantiye almak
- Temel **debug** komutlarını kullanarak router aktivitelerini gözlemlemek

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.1 show ip route komutu

Routerin öncelikli fonksiyonlarından biri verilen hedef için en iyi yolu tayin etmektir. Router, bir yöneticinin konfigürasyonundan veya diğer router lar dan yönlendirme protokolleri yoluyla yolları öğrenir. Routerlar bu yönlendirme bilgisini yönlendirme cetvellerinde saklarlar ve dinamik hafızada (DRAM) kullanırlar. Bir yönlendirme cetveli en iyi yolların bir listesini içerir. Routerler bu cetveli ileri paket kararları yapmakta kullanırlar.

Show ip route komutu IP yönlendirme cetvelinin içeriğini gösterir. Bu cetvel bilinen tüm ağlara ve alt birimlerine girişleri, bu bilginin nasıl öğrenildiğini belirten bir Kod kadar içerir.

Aşağıdakiler **show ip route** komutuyla birlikte kullanılabilen bazı ek komutlardır:

- **show ip route *connected***
- **show ip route *network***
- **show ip route *rip***
- **show ip route *igrp***
- **show ip route *static***

Bir yönlendirme tablosu haritaları örnekleri sınır dışı arabirime bağlar. RTA 192.168.4.46 için gönderilen bir paket aldığında bu cetvelde 192.168.4.0/24 olarak görülür. Bu halde router paketi yönlendirme tablosu girişinde kurulmuş arabirime gönderir. RTA eğer 10.3.21.5 e gönderilmiş bir paket alırsa bu paketi seri 0/0 dışına yollar. Örnek yönlendirme tablosu doğrudan bağlı ağlar için 4 yol gösterir. Bu yollardan “C” etiketli olanlar doğrudan(direkt) bağlı ağlar için geçerlidir. RTA ağ için gönderilmiş ve cetvelde listelenmemiş herhangi bir paketi atar. RTA için gerekli tablo , diğer istasyonlara ilerlemesi için daha fazla yol içermek zorunda kalacaktır. Bu yeni yollar su iki metottan birinin kullanımıyla eklenebilir:

- **Statik Yönlendirme** – bir yönetici el ile , bir veya daha fazla hedef ağlara yönlendirmeyi tanımlar
- **Dinamik Yönlendirme** – Routerler, yönlendirme bilgisini ve bağımsızca seçilmiş en iyi yolu değiş tokuş etmek için yönlendirme protokolünde belirlenmiş kuralları izler.

Yönetimsel olarak tanımlanan yolların statik olduğu söylenmektedir. Çünkü ağ yöneticisi değişiklikleri el ile programlayana kadar değişiklik yapmazlar. Diğer routerler tarafından öğrenen routerlar dinamiktir. Çünkü komşu routerler kendilerini yeni bilgilerle güncellediklerinde otomatik olarak değiştirebilirler. Her metot temel bazı avantaj ve dezavantajlara sahiptir.

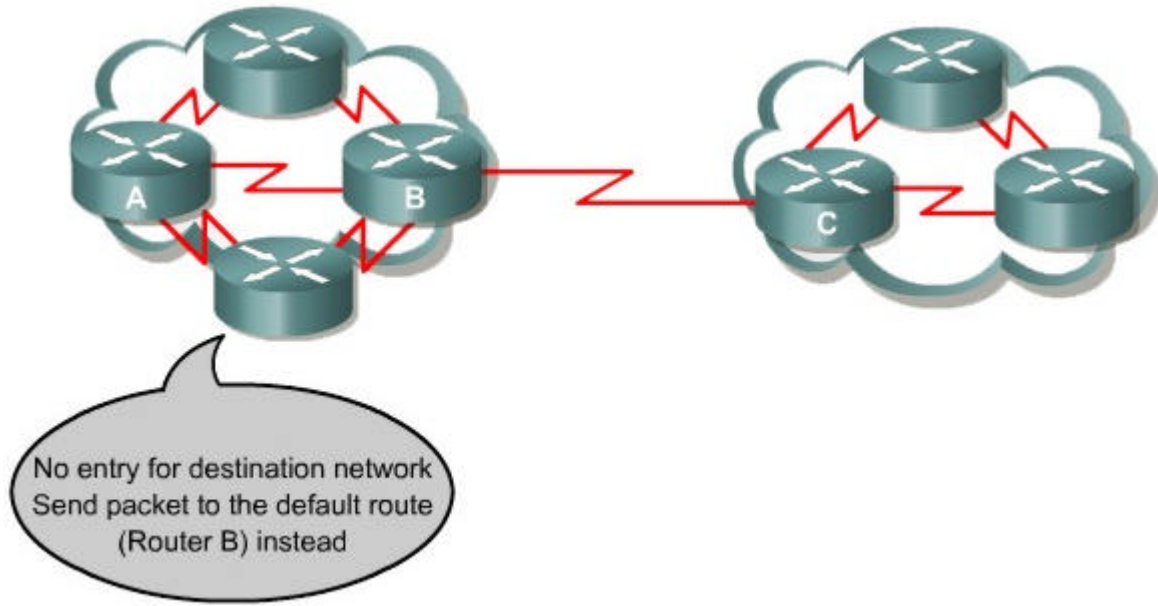
Static Routing Advantages	Static Routing Disadvantages
<i>Low processor overhead.</i> Routers do not spend valuable CPU cycles calculating the best path. This requires less processing power and less memory (and therefore, a less expensive router).	<i>High maintenance configuration.</i> Administrators must configure all static routes manually. Complex networks may require constant reconfiguration.
<i>No bandwidth utilization.</i> Routers do not take up bandwidth updating each other about static routes.	<i>No adaptability.</i> Statically configured routes can not adapt to changes in link status.
<i>Secure operation.</i> Routers that do not send updates will not inadvertently advertise network information to an untrusted source. Routers that do not accept routing updates are less vulnerable to attack.	
<i>Predictability.</i> Static routes enable an administrator to precisely control a router's path selection. Dynamic routing sometimes yields unexpected results, even in small networks.	

Dynamic Routing Advantages	Dynamic Routing Disadvantages
<i>High degree of adaptability.</i> Routers can alert each other about links that are down or about newly discovered path. Routers automatically "learn" a network's topology and select optimum paths.	<i>Increased processor overhead and memory utilization.</i> Dynamic routing processes can require a significant amount of CPU time and system memory.
<i>Low maintenance configuration.</i> After the basic parameters for a routing protocol are set correctly, administrative intervention is not required.	<i>High bandwidth utilization.</i> Routers use bandwidth to send and receive routing updates, which can detrimentally affect performance on slow WAN links.

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.2 Alt Ağ Geçidinin Son Kaldığı Yerin Belirlenmesi

Bir router için tüm muhtemel istasyonlara yolları sürdürmek (devam ettirmek) olanaklı olmamakla birlikte arzu edilecek bir durumda değildir. Bunun yerine routerler kullanılmayan bir yolu veya son kalan yerin girişini bulundurlar. Kullanılmayan yollar ,router, tablodaki daha spesifik bir giriş ile ağ istasyonunu esleyemediği durumlarda kullanılır. Router bu kullanılmayan yolu son kalan yerin girişine erismek için kullanır.

Ölçeklenebilir özelliği kullanılmayan yolların, yönlendirme tablolarını olabildiğince zayıf tutmasıdır. Bunlar routerler için, tüm internet ağında tablo bulundurma zorunluluğu olmadan, herhangi bir internet sunucusuna belirlenmiş paketleri yollamayı olanaklı kılmaktadır. Bu yollara, bir yönetici tarafından statik olarak girilebilir veya yönlendirme protokolü kullanılarak dinamik olarak öğrenilebilir.

Yönlendirmenin yöneticiyle başladığı varsayılır. Routerlar bilgi alışverişinde bulunmadan önce yönetici varsayılan bir yolla bir router'i konfigüre etmek zorundadır. Elde edilmek istenen sonuçlara göre, yönetici varsayılan yolu statik olarak konfigüre etmek için aşağıdaki iki komuttan birini kullanabilir.

Command

```
Router (config)#ip default-network [network number]
```

ip default-network

yada

ip route 0.0.0.0 0.0.0.0

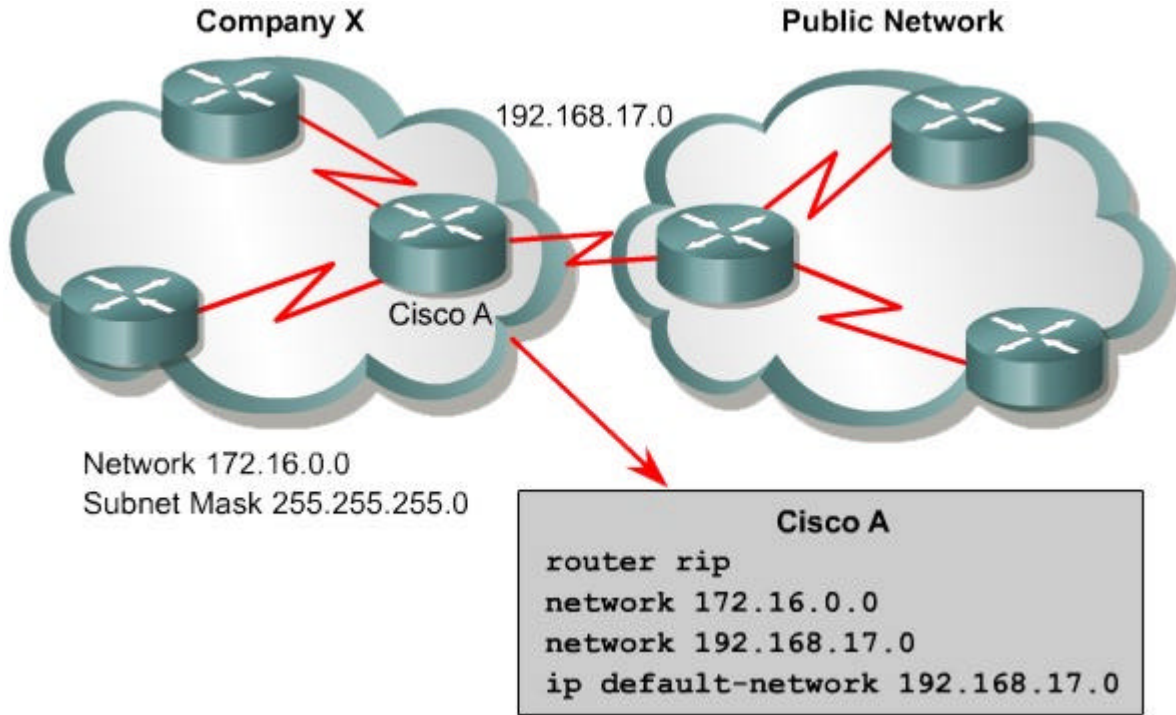
ip default-network komutu dinamik yönlendirme protokolleri kullanarak ağ da varsayılan yolu kurabilir.

ip default network Command Description

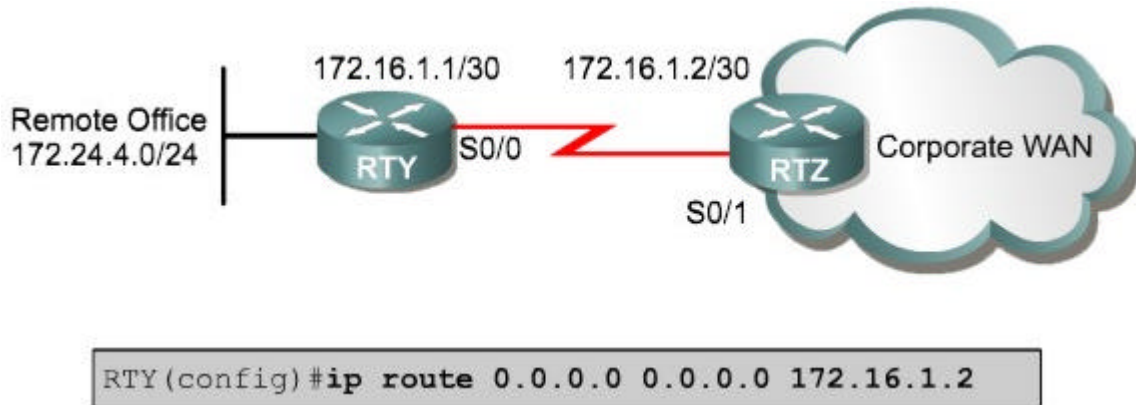
network-number

The candidate default IP network or subnetwork number.

ip default-network 192.168.17.0 genel komutu C sinifi aglarda tanimlanmistir. 192.168.17.0 yi , yönlendirme tablosu girisleri olamayan paketler için hedef yol belirler. **ip default-network** ile kurulmus aglar için; eger bir router aga giden bir yola sahipse, o yolun varsayılan bir yol olma adayligi zayıflar.

Bir 0.0.0.0/0' a **ip route** olusturmak yeni bir yol kurmanın baska bir yöntemidir

Router(config)#**ip route 0.0.0.0 0.0.0.0 [next-hop-ip-address | exit-interface]**

Yeni bir yol veya ağ oluşturduktan sonra **show ip route** komutu aşağıdakileri gösterecektir.

Gateway of last resort is 172.16.1.2 to network 0.0.0.0

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.3 Kaynak ve Hedef Yolun Tanımlanması

Bir ağ kümesindeki trafige girmek için, ağ katmanında ağ tanımlaması gerçekleşir. Yol tayini işlemi, varis yeri için uygulanabilir yönlerin değerlendirilmesini ve tercih edilmiş işleyen bir paketin kurulmasını mümkün kılar. Yönlendirme servisleri ağ topoloji bilgilerini ağ yolları belirleneceği zaman kullanırlar. Bu bilgi ağ yöneticisi tarafından veya ağdaki dinamik işlemlerden toplanılabilir.

Ağ katmanı, birbirine bağlı ağlar arasındaki paket ulaşımını baştan başa ve en iyi çabayı gösterir. Ağ katmanı, kaynak ağdan varis ağına paket gönderirken IP yönlendirme cetvelini kullanır. Router hangi yolun kullanılacağını belirledikten sonra, paketi bir arabirimden diğerine veya paketin varacağı en iyi yolu gösteren porta yollar.

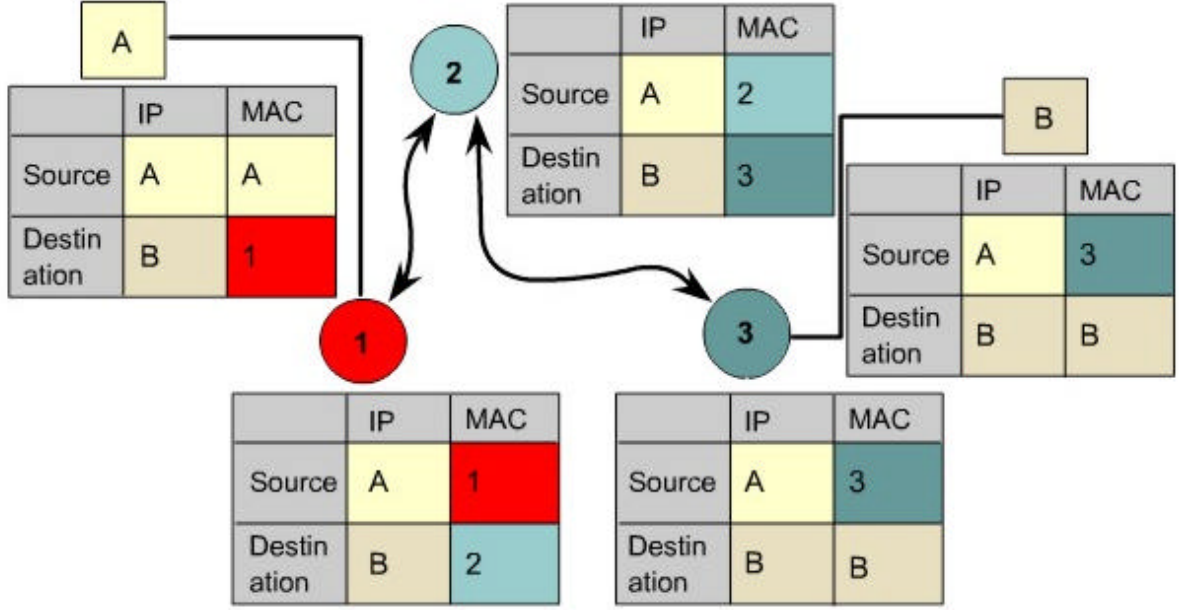
Ağ tabakası adresleri paketleri kaynaktan varis yerine götürmede kullanılırken anlaşılması gereken önemli bir nokta bir routerden sonrakine paketleri tasımak için farklı bir adres çesidinin kullanılacağıdır. Paket tasım için 2. ve 3. katman adresleri kullanılır. Her arabirimde, paket ağ boyunca hareket ettikçe, yönlendirme tablosu incelenir ve router bir sonraki adımı belirler. Sonra paket sonraki adımın MAC adresi kullanılarak iletilir. IP kaynağı ve varis yeri hiçbir zaman değişmez.

3. Katman adresi paketi kaynaktan varisa yönlendirmede kullanılır. Kaynak ve hedef IP adresleri aynı kalır .MAC adresi her asamada veya routerde değişir. Veri iletim katmanı adresi gereklidir. Çünkü ağ içindeki iletim 2.katmandaki adres tarafından belirlenir

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.4 L2 ve L3 Adreslerinin Tanımlanması

Ağ katmanı adresleri kaynaktan hedefe paketlerin gönderilmesinde kullanılırlar. Bir routerdan diğerine paket gönderiminde kullanılan farklı adres tipleri unutulmamalıdır. Kaynaktan hedefe gidecek paket için 2.ve 3. katman adresleri aynı zamanda kullanılacaktır. Aşağıdaki şekilde her bir ara yüzdeki paketlerin ağda nasıl ilerleyeceği , yönlendirme tablosuna bakılır ve bir sonraki router tanımlanır. Paket MAC adreslerini kullanarak bir sonraki yere iletilir. Kaynak ve hedef IP başlıkları değişmez.

At each interface, as the packet moves across the network, the routing table is examined and the router determines the next hop. The packet is then forwarded using the MAC address of the next hop. The IP source and destination headers do not change, at any time.

3. katman adresleri kaynak ağıdan hedef ağı paketlerin yönlendirilmesinde kullanılır. Kaynak ve hedef IP adresleri aynı kalırlar. MAC adresleri her atlamada yada router da değisirler. Veri iletim katman adresleri gereklidir. Çünkü adreste 2.katmanın başlığı tanımlidir. 3. katman paket başlığı değildir.

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.5 Yönetimsel Uzaklık Yolunu Tanımlama

Bir router dinamik yönlendirme protokollerini kullanarak yolu keşfeder yada routerlar yönetici tarafından el ile girilerek konfigüre edilirler. Yolları kullanarak yeni yollar keşfedebilirler. Yollar keşfedildikten veya kurulduktan sonra router verilen ağlar için en iyi olan yolları seçer.

Yönetimsel uzaklık mesafesi routerin özel varis yerine olan en iyi rotayı belirlemesi için anahtar bilgidir. Yönetimsel uzaklık , yol bilgisinin kaynagının güvenilirliğini ölçen bir numaradır. Mesafe azaldıkça kaynagın güvenilirliği artar.

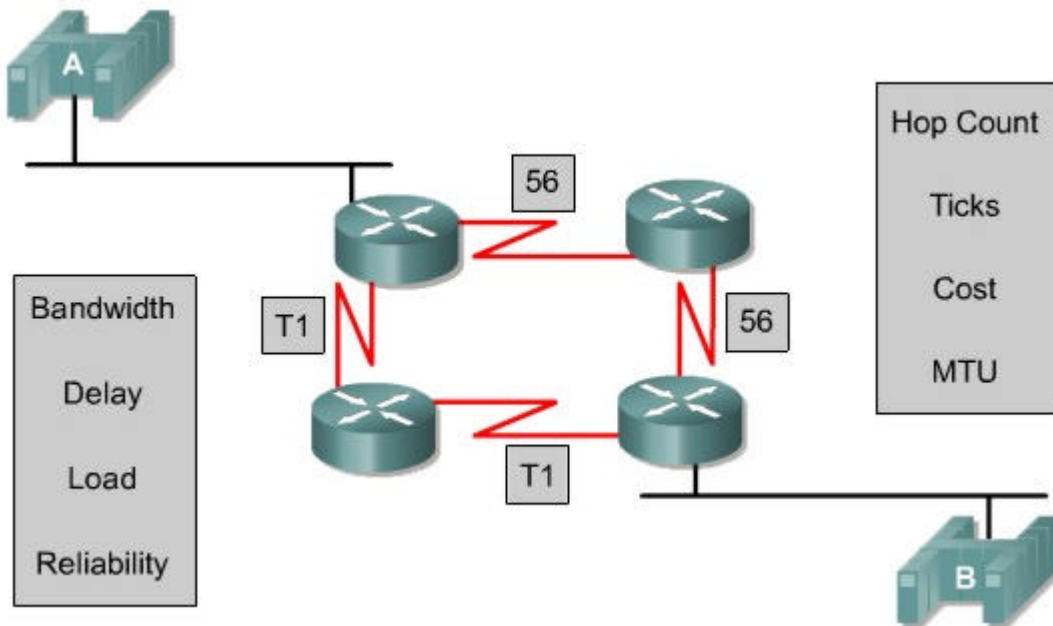
Farklı yönlendirme protokolleri farklı yönetimsel mesafelere sahiptir. Eger bir yol en düşük mesafeye sahipse yol yönlendirme tablosunda kurulmuş vaziyettedir. Eger bir diğer kaynaktan olan mesafe daha düşük ise yol cetvelde kurulu değildir.

Protocols	Default Administrative Distances
Connected	0
Static	1
EIGRP summary route	5
eBGP	20
EIGRP (Internal)	90
IGRP	100
OSPF	110
IS	115
RIP	120
EIGRP (External)	170
iBGP (external)	200

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.6 Metrik Yol Tanımlaması

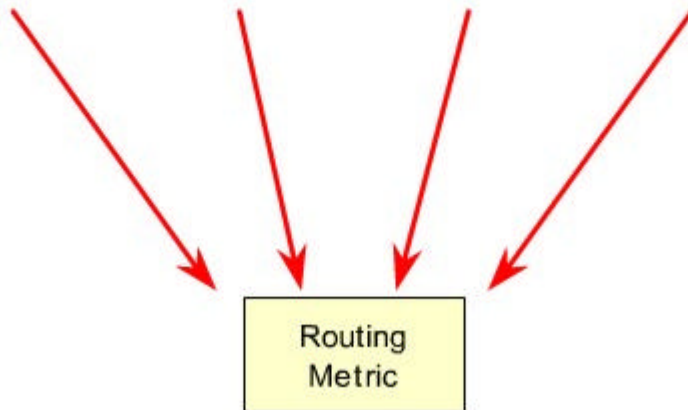
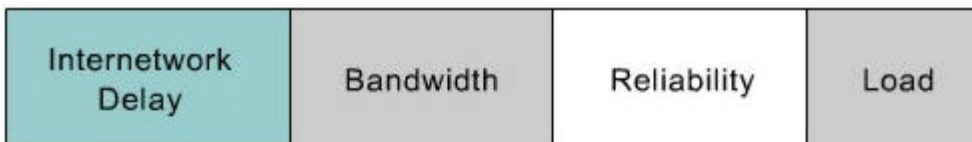
Yönlendirme protokolleri varisa olan en iyi yolu belirlemek için metrikleri kullanırlar. Metrik , yola ulaşılabilirliği ölçen bir degerdir. Bazı protokoller metrigi hesaplamada yalnızca bir etkeni kullanırlar. Örneğin RIP versiyon 1 , sekme sayma yolunu metrigini hesaplamada tek etken olarak kullanır. Diğer protokoller metriklerini temellendirirken, bandgenisligi, gecikme , yükleme , güvenilirlik , saniye gecikmesi ,maksimum iletim ünitesi (MTU) ve fiyatı baz alırlar.

Her yönlendirme algoritması kendi içinde en iyi yolun hangisi olduğunu anlatır. Algoritma ağdaki her bir yol için metrik değerde denen bir numara oluşturur. Genelde metrik numara küçüldükçe yol iyilesir.

Bandgenisligi ve gecikme gibi faktörler statiktir. Çünkü her bir router yeniden kurulana veya her bir ağ yeniden dizayn edilene kadar aynı kalır. Yükleme ve güvenilirlik gibi faktörler dinamiktir. Her bir arabirim için router tarafından o zaman da hesaplanır

Metric	Description
Hop Count	The number of routers that must be traversed to reach a destination. The path with the lowest hop count is preferred.
Bandwidth	The link speed. The path with the greatest bandwidth is preferred.
Delay	The amount of time it takes for a packet to travel a link. The path with the least delay is preferred.
Load	The amount of activity on a link. On Cisco routers, the value can typically range anywhere between 1 and 255, where 1 represents a link with the less load, and 255 a link with the most load. Paths with the smallest load are preferred.
Reliability	The error rate on a link. On Cisco routers, the value can typically range anywhere between 1 and 255, with 255 representing a link with the highest reliability. Paths with the greatest reliability are preferred.

Metriği oluşturan faktörler arttıkça ağ işlemlerinin spesifik ihtiyaçları karşılamadaki esnekliği artar. Bunun yanında IGRP metrik değeri hesabında bandgenisliği ve gecikme gibi statik faktörleri kullanır. Bu iki faktör el ile kurulabilir ve routerin hangi yolları seçtiği üzerinde tam bir kontrole izin verir. IGRP dinamik faktörleri (güvenlik ve yükleme) içermesi için metrik hesaplamada kurulabilir. Dinamik faktörleri kullanarak IGRP routerleri yaygın koşullara bağlı olarak kararlar alabilir. Bir bağlantı çok yüklü hale gelirse veya güvenilir olmaktan çıkarsa, IGRP o bağlantıyı kullanarak yolların metriğini arttırır. Değişerek oluşan yollar derecesi indirilmiş yoldan daha az metrik sunabilir ve bunun yerine kullanılabilirdi.

IGRP, ağa olan bağlantının farklı karakterlerinin avantajlı değerlerini sorgulayıp toplayarak metriği hesaplar. Takip eden örnekte olduğu gibi ;bandgenisliği, bunu bölen yükleme, ve gecikme değerleri K1 K2 ve K3 sabit katsayıları ile ağırlastırılır.

$Metric = K1 * Bandgenisligi + (K2 * Bandgenisligi) / (256 - load) + K3 * gecikme$

varsayılan sabit değerleri $K1=K3=1$ and $K2=K4=K5=0$ olunca:

$Metrik = Bandgenisligi + gecikme$

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.7 Sonraki Atlama Yolunun Tanımlanması

Yönlendirme algoritmaları yönlendirme tablolarını çeşitli bilgilerle doldururlar. Varis yeri/sonraki adım bileşkesi, router a belli bir varis yerine, özel bir routere paket göndererek ulaşabileceğini söyler. Bu router son hedefe giden yol üzerindeki bir sonraki adımı temsil eder.

Router gelen bir paketi aldığı zaman varis adresini kontrol eder ve bu adresi sonraki sekmeyle birleştirmeye çalışır.

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.8 Son Yönlendirme Güncellemesinin İncelenmesi

Aşağıdaki komutlar son yönlendirme güncellemesini bulmak için kullanılır:

- **show ip route** [1](#)
- **show ip route network** [1](#)
- **show ip protocols** [2](#)
- **show ip rip database**

9.1 Yönlendirme Tablosunun İncelenmesi

9.1.9 Varis Yerine Olan Çesitli Yollari incelemek

Bazi yönlendirme protokolleri ayni hedefe giden çesitli yollari destekler. Tekil yol algoritmalarından farklı olarak bu çoğul-yol algoritmaları çoklu hatlardaki iletme izin verir ve daha güvenilirlerdir. Örneğin Rt1 192.168.30.0 ağına giden iki yola sahiptir. 192.168.30.0 ağına olan her iki yolunda kullanımını garantiye almak için karsit komut Rt1 de oluşturulur.

show ip route komutunun çıktısını karsiti oluşturulmadan evvel Rt1 tarafından gösterir. Serial 0/0 192.168.30.0.' a olan tek yoldur.

show ip route komutunun çıktısını karsiti oluşturulduktan sonra gösterir.

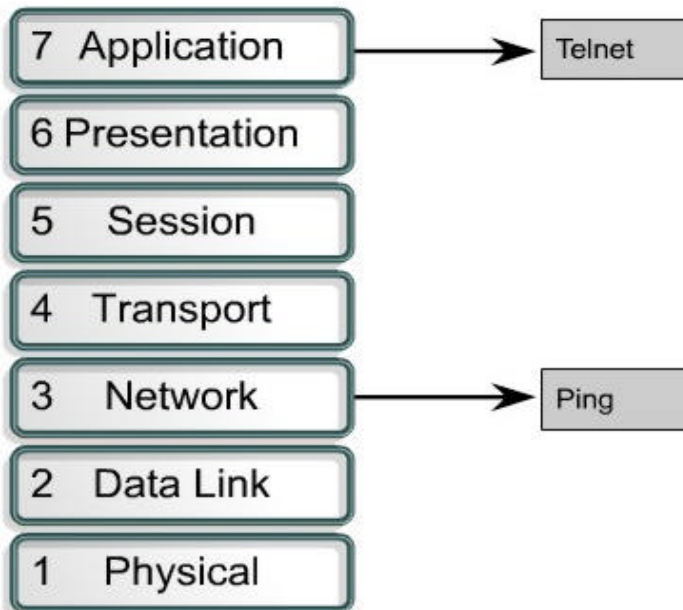
Tercih edilen arabirim hızlı ethernet 0/0 dir fakat Serial 0/0 da kullanılabilir. yüklemeye dengesini doğrulamak için **ping** 192.168.30.1

9.2 AG Testi

9.2.1 Ag Testine Giriş

Bir ağı temel testi , OSI referans model aşamasından bir sonrakine ardıl olarak ilerlemelidir. 1. Katman ile başlayıp gerektiğinde 7. Katmana doğru çalışmak en iyisidir. Katman 1 ile başlamak duvardaki güç kabloları gibi basit problemleri araştırır. IP sebesinde oluşan ortak problemlerin birçoğu adreslendirme planındaki hatalardan kaynaklanır. Bu yüzden daha fazla konfigürasyon aşamaları kaydetmeden adres kurulumunu kontrol etmek önemlidir

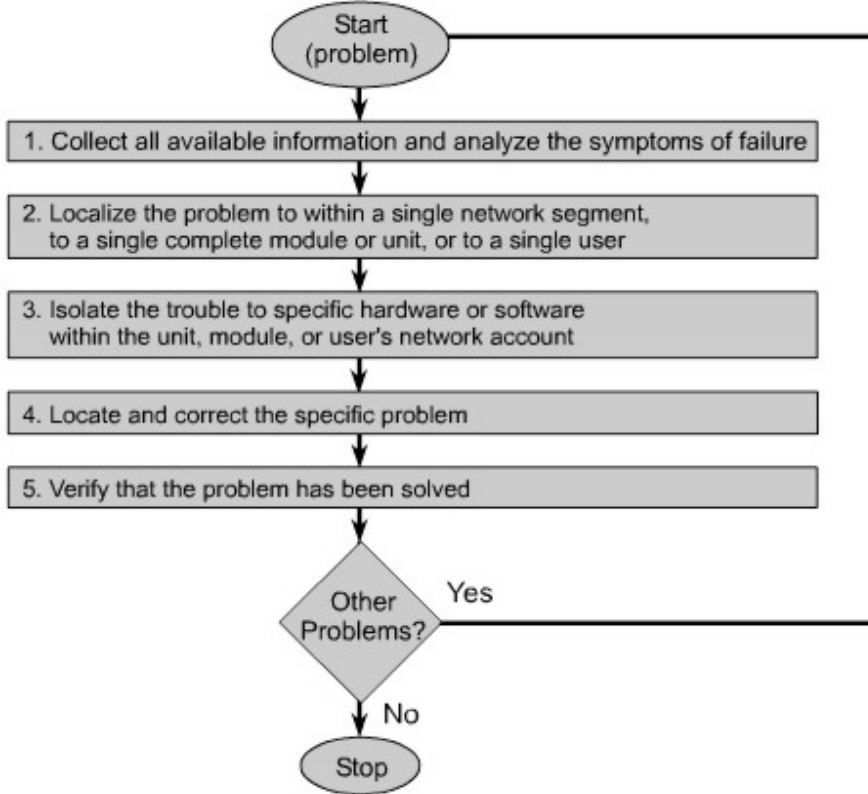
Bu kısımda sunulan her test OSI modelinin özel kademesindeki sebeke işlemlerinde yoğunlaşır. **Telnet** ve **ping** sebeke testi için gerekli iki önemli komuttur.

9.2 AG Testi

9.2.2 Yapısal Yaklaşım Kullanarak Sorunların Giderilmesi

Hata giderimi kullanıcıya şebekedeki problemleri bulmaya olanak tanıyan bir işlemdir. Yönetim tarafından geliştirilmiş işletim sistemi standartlarına dayalı düzenli bir sorun çözme işlemi olmalıdır. Dokümantasyon hata giderimi işleminin önemli bir bölümüdür.

Bu modeldeki aşamalar şunlardır:

1. Bütün uygun bilgileri toplamak ve hatanın bulgularını analiz etmek
2. Tekil şebeke veya tekil tam modül veya ünite içinde problemin yerini belirle
3. Problemi ünite içindeki yazılım veya spesifik donanımdan, modülden veya kullanıcı ağ hesabından izole etmek
4. Sorunu belirleyip , düzeltmek
5. Problemin çözüldüğünü doğrulamak

Hata giderimi için başka bir yöntem gösterir. Bu konseptler hata giderimi için tek yol değildirler. Bununla beraber ağın kolay ve sorunsuz çalışması için en önemli şey düzenli bir işlem sürecidir.

Hata düzeltimi için kalıpsal bir yol kullanmak, şebeke destek takımının her üyesi, takımın bütün üyelerinin problemi çözmek için hangi adımları tamamladığını bilir. Çeşitli hata giderimi fikirleri, organize veya belgelendirme olmadan problem çözümünde etkili değildir.

Eger problem kalipsal olmayan bir yolla çözümlerse gelecekti. Benzer problemler için o çözümlün uygulanmasi imkansiz hale gelir.

9.2 AG Tesri

9.2.3 OSI Katmanlari Tarafindan Test

Test OSI modelinin 1.Katmanindan 7.Katmanina dogru olmalidir.

Katman 1 hatalari sunlardir:

- Kirik kablolar
- Bagli olmayan kablolar
- Yanlis porta baglanmis kablolar
- Gidip gelen(aralikli)kablo baglantisi
- Eldeki is için yanlis is kullanimi
- Alici problemleri
- DCE kablo problemleri
- DTE kablo problemleri

Katman 2 hatalari sunlardir:

- Yanlis kurulmus ethernet arabirimleri
- Yanlis kurulmus seri arabirimler
- Yanlis kapsülleme islemi
- Seri arabirimde uygun olmayan zaman ayarlari
- (NIC) Ag arabirim Kart problemleri
-

Katman 3 hatalari sunlardir:

- Yönlendirme protokolü kullanimda olmaz
- Yanlis yönlendirme protokolü aktiftir
- Yanlis IP adresleri
- Yanlis alt ag maskeleri

Eger agda hatalar görülürse, OSI asamalarindaki test etme islemi baslamalidir. Ping komutu baglantiyi kontrol etmek için 3. katmanda kullanilir. 7.kanmandaki telnet komutu kaynak ve varis istasyonlari arasindaki uygulama asamasini dogrulamak için kullanilir. Bu iki komut ilerleyen bölümde detayli olarak incelenecektir.

9.2 AG Testi

9.2.4 1. Katman Göstergelerini Kullanarak Sorun Giderme

Gösterge isiklari hata giderimi için kullanilir. Çogu arabirim yada NIC ler geçerli bir baglanti olup olmadigini gösteren gösterge isiklara sahiptir. Bunlara baglanti isigida denir. Arabirim trafigin iletildigini veya alindigini gösteren isiklara sahiptir. Eger arabirim gösterge isigi geçerli olmayan bir baglantiyi gösteriyor ise aygiti kapatip ve arabirim kartini yeniden yerlestirin. Kablo dogru olmayan bir biçimde baglanirsa, baglanti isigi, kötü baglanti yada baglanti yok sinyali verebilir.

Emin olmak için tüm kablolarin uygun porta bagli olup olmadigini kontrol edin. Uygun metot ve kablolar kullanilarak çapraz baglantilarin dogru yerlere yapildigindan emin olun.

Bütün anahtar veya merkez portlarin dogru VLAN içinde oldugunu veya ayri bir alanda oldugunu, ve ayirma agaci ve diger elemanlar için dogru seçenekleri tatbik edin. Uygun kablounun kullanildigini dogrulayin. Merkez ve anahtar arasinda veya bilgisayar gibi sunucular ve routerler arasindaki baglantilar için crossover kablo kullanimi gerekebilir.

Kaynak arabirimden gelen kablounun iyi kosullarda oldugundan ve dogru baglandigindan emin olun. Baglantinin iyi oklugu konusunda süphe varsa kabloyu yeniden takip baglantinin güvenliğini garantiye alin. Kabloyu çalisan diger bir kabloyla degistirmeyi deneyin. Eger bu kablo duvara montajli ise kablo test aleti kullanarak kontrol edin.

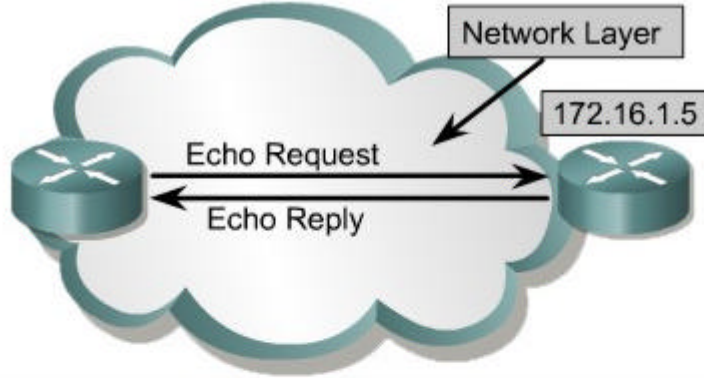
Kullanimda olan alici verici tipin, kurulumun, ve baglantinin dogrulukunu garanti etmek için kontrol edin. Kablolari degistirmek sorunu çözmezse ve eger kullaniliyor ise alici vericiyi degistirin.

Aygitin açık oldugundan emin olmak için her zaman kontrol edin. Hata teshisi ve giderilmesinden önce her zaman temel seyleri kontrol edin.

9.2 AG Testi

9.2.5 3.Katmanda Ping Kullanarak Sorunlarin Giderilmesi

Ping komutunun yarari Ag baglantilarini test ederken ortaya çikar. Yardim olarak ,temel ag baglantisini tespit etmek için birçok ag protokolü yanki protokolünü destekler. Yanki protokolleri dagitilmakta olan protokol paketlerinin test edilmesinde kullanilir. Ping komutu varis yeri sunucusuna bir paket gönderir ve cevap bekler. Buna bagli olarak; yanki protokolü sunucuya olan yolun degerlendirmesini yapabilir. Yolu ve ulasilabilirse veya kullanimdaysa sunucuyu erteleyebilir. Ping çiktisi , bir ping paketinin özgün bir sistem bulup geri dönmek için minimum ortalama veya maksimum zaman aldigini gösterir. Ping komutu donanim baglantisini ve sebeke adreslerinin uygunlugunu dogrulamak için ICMP kullanir. (Internet Control Message Protocol) . Sekil çesitli ICMP mesaj tiplerini içeren bir çizelgedir. Bu ag baglantisini için bayagi temel bir test mekanizmasidir. Örnekte ping hedefi 172.16.1.5 gönderilmis bes datagramin hepsini basariyla karsilar. Ünlem isareti (!) her basarili yankiya isarettir.


```

Router>ping 172.16.1.5
Type escape sequence to abort.
Sending 5, 100 byte ICMP Echos to 172.16.1.5,
timeout is 2 seconds:
!!!!
Success rate is 100 percent,
round-trip min/avg/max = 1/3/4 ms
Router>

```

Komut

Router#**ping** [protokol] {sunucu| adres}

Amaçlar

Baglanti testi için tespitsel bir araca basvurmak

Ping komutu ag baglantilarini test için hedef bir sunucuya ICMP yanki teklifinde bulunur ve bunu zamanla tekrarlar. Ping gönderilmiş ve alınmiş paket numaralarını ve kayıp paketlerin yüzdelik oranını izler. Aynı zamanda paketlerin varisi ve gönderilmiş olanların alınışı için geçen zaman miktarında izler. Bu bilgi çalışma istasyonları ve diğer sunucular arasındaki bağlantının onayına ve bilginin kaybolup olmadığına ilişkin bilgiyi içerir.

Ping komutuna kullanıcı ve yönetici modundan ulaşılabilir. Ping komutu APPLE talk üzerinden temel ag bağlantısının onayında kullanılır. Gelişmiş ping komutu kullanımı, routeri daha fazla test opsiyonu uygulamaya yönlendirir. Bunun için "ping" yazın ve ip adresi girmeden enter tusuna basın enter tusuna her basıldığında promptlar belirecektir. Ağda hata giderimi olduğunda, ona karşı karşılaştırmaya olsun diye, komutun normal şartlar altında nasıl çalıştığını görmek için ağ devredeyken ping komutunu kullanmak iyi bir fikirdir.

9.2 AG Testi

9.2.6 7.Katmanda Telnet Kullanarak Sorunların Giderilmesi

Telnet araçları TCP/IP protokol takımının parçası olan sanal bir terminal protokolüdür. Kaynak ve hedef yerler arasındaki uygulama katmanı yazılımının doğruluğunu ispat etmeye olanak tanır. Bu mümkün olan en komplike test mekanizmasıdır. Telnet normal olarak uzak aygıtlara bağlantı, bilgi toplamak ve programları çalıştırmak için kullanılır.

Telnet uygulaması routerlarda TCP/IP yi çalıştırırken bağlantı için sanal bir terminal oluşturur. Hata giderimi amaçları için bir bağlantının telnet kullanılarak yapılabileceğini söylemek yerindedir. Bu en az bir TCP/IP uygulamasının bastan sona bağlanabileceğini gösterir. Telnet bağlantısı üst kademe uygulaması ve alt kademe servislerinin düzgün işlediğini gösterir.

Eğer bir yönetici routerlardan birine telnet yapıp diğerine yapmıyor ise alt kademe bağlantısını sorgulayın. Sorgulanıp hata çıkmadıysa sorun muhtemelen özel adreslemeden isimlemeden veya giriş izni probleminden kaynaklanır. Bu problemler yöneticinin veya telnetin hedef routerında ortaya çıkabilir.

Eğer telnet bir sunucudan belirli bir sunucuya başarısız olursa routerdan veya diğer bazı aygıtlardan deneyin. **Telneti denerken giriş başarısızdıysa sunuları deneyin:**

- Birçok telnet servisi DNS girişi olmayan IP adreslerinden olan bağlantıya izin vermeyecektir. Yöneticinin DHCP havuzlarına DNS eklememesi, DHCP adresleri için genel bir problemdir.
- Telnet uygulaması uygun seçenekleri tartışmayabilir ve bu yüzden bağlanamaz. Cisco routeri üzerinde bu sorgulama “**debug telnet**” komutuyla görülebilir.
- Telnet kapalı olabilir veya hedef sunucudaki 23. porttan hariç bir porta yönlendirilmiş olabilir

9.3 Router Sorunlarının Giderilmesine Genel Bakış

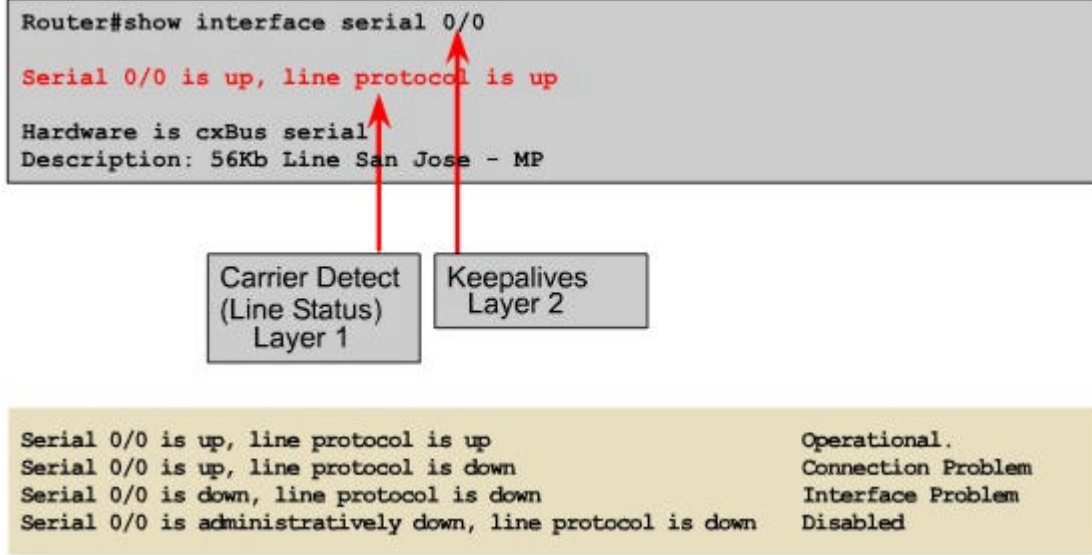
9.3.1 1.Katmandaki “show interfaces” Komutunu Kullanarak Sorun Giderme

Cisco IOS hata giderimi için zengin bir komutlar kümesi içerir. Bunlar içinde daha çok kullanılanları **show** komutlarıdır. Routerdaki tüm olaylar **show** komutlarının bir veya fazlası kullanılarak görülebilir. Arabirimlerin konum ve istatistiklerini kontrol etmekte kullanılan gösterge komutu “**show interfaces**” komutudur. Bu komutun değişik farklı tipleri arabirimlerin konumunu kontrolde kullanılır. Hızlı ethernet arabirimlerini görüntülemek için “**show interfaces FastEthernet**” komutunu kullanın. Bu komut aynı zamanda özel bir arabirimin konumunu görmek için kullanılır. Serial 0/0 konumunu görmek için **show interfaces serial 0/0** komutunu kullanınız.

Arabirimlerin iki önemli kısmı **show interfaces** komutuyla gösterilebilir. Bu kısımlar fiziksel (donanım) kısım ve mantıksal (yazılım) kısmıdır. Bunlar 1.Katman ve 2.Katman fonksiyonlarıyla ilgilidirler.

Donanım aygıtları arasındaki fiziksel bağlantının durumunu gösteren kablolar, konektörler ve arabirimleri içerir. Yazılım durumu kontrol ve kullanıcı bilgileri gibi yakın aygıtlar arasında geçen mesajları gösterir. Bu, bağlı iki router arasında geçen aşamaya iliskindir.

Show interfaces serial komutunun bu önemli elemanları, hat olarak ve veri-bağlantı protokolü olarak görülür.

Birinci parametre yazılım aşamasına yöneliktir ve arabirimin bağlantının diğer basından Tasiyici Algılayıcı (CD) sinyali alıp almadığını özellikle gösterir. Hat düşmüş ise kablolarla ilgili problem olabilir. Devrede bir yerde aygıt çalışmıyor olabilir veya yanlış çalışıyor olabilir veya bir taraf yönetimsel olarak düşmüş olabilir. Eğer arabirim yönetimsel olarak düşmüş ise kurulumda el ile ayarlanarak saf dışı bırakılmıştır.

show interfaces serial komutu, pek te kolay olmayan diğer 1. Katman sorunlarını teşhis için bilgi sağlar. Seri bağlantıda artan sayıda görülen hatalı geçiş şu sorunlara neden olabilir:

- Hat kesintileri servis sağlayıcı sebebe içinde problemlere neden olabilir.
- Kusurlu anahtarlama, DSU veya router yazılımı

Eğer **show interfaces serial** komutu çıkışında artan sayıda girdi hataları olursa bu problemlerin bazı nedenleri vardır.

Bunlardan bazıları 1.Katman problemlerine iliskindir:

- Hatali telefon sirketi araçlari
- Gürültülü (yogun) seri hat
- Yanlis kablo veya kablo uzunlugu
- Hasarli kablo veya baglanti
- Hatali CSU veya DSU
- Hatali router donanimi

Incelenecek diger bir alanda arayüzlerin yeniden baslatilmasinin sayisindaki artistir. Asagidaki 1.Katman problemleri arabirim resetlenmesi sonucu olusabilir:

- Kötü hat sorunlu geçise neden olur.
- CSU,DSU veya anahtardaki muhtemel donanim problemi

Eger tasiyici geçisleri ve arabirim resetleri artiyorsa veya giris hatalari arabirim resetleri artarak yükseliyorsa problem kötü baglanti ya hatali CSU ya da DSU ya iliskin olabilir.

Hatalarin sayisi routerin yürüttüğü trafigin yogunlugu ve istatistiklerin tutuldugu zamanin miktariyla açıklanmalıdır. Router arabirim hakkında bilgi saglayan istatistikleri izler. Istatistikler islemin basladigi veya numaratorlerin sifirlandigi en son zamandan itibaren router islemini yansitir.

Eger **show interfaces** komutu numaratorlerin en son ne zaman sifirlandigini göstermiyor ise routerin ne zamandır fonksiyonda oldugunu bulmak için **“show version”** komutunu kullanin

clear counters komutunu numaratorleri sifirlamak için kullanin. Bu sayicilar bir arabirim sorunu giderildikten sonra daima sifirlanmalıdır. Sifirdan baslamak , agin hali hazirdaki konumunun iyi bir resmini veriri ve meselenin gerçekten halledildigini gösterir.

9.3 Router Sorunlarinin Giderilmesine Genel Bakis

9.3.2 2.Katmanda show interfaces Komutu ile Sorunlarin Giderilmesi

show interfaces komutu routerin 1.Katman ve 2.Katman problemlerini bulmak için beklide en önemli araçtır. Birinci parametre (hat) fiziksel katmanla iliskindir. İkinci parametre (protokol) hat protokolünü kontrol eden IOS islemlerinin arabirimi kullanilir yapip yapmadigini gösterir. Bu tasiyicilarin basariyla alinip alinmadigi yönünden belirlenir. Tasiyicilar bir ag aygitindan diger bir aygita, bu ikisi arasindaki sanal devrenin halen aktif oldugu yönünde bilgilendirmesi için gönderilen mesajlar olarak tanimlanir. Arabirim ardisik 3 tasiyiciyi kaçirirsa, hat protokolü düstü diye isaretlenir.

Hat düstüünde, protokol her zaman düser. Çünkü 2. Katman protokolü için kullanilir. Iletim araci kalmaz. Arabirim bir donanim problemine iliskin olarak düstüünde veya yönetimsel olarak düstüünde bu dogru olabilir.

Eger arabirim bagliken hat protokolü düşük ise 2.Katmanda problem vardir ve muhtemel nedenleri sunlar olabilir:

- Tasiyicilar yoktur
- Zaman oraninin olmamasi
- Özetleme isinde yanlis esleme

show interfaces serial komutu degisiklikleri ve arabirimin islevsel oldugunu dogrulamak için bir seri arabirim kurulduktan sonra kullanılmalidir.

9.3 Router Sorunlarinin Giderilmesine Genel Bakis

9.3.3 show cdp Kullanarak Sorunlarin Giderilmesi

Cisco Kesif Protokolü (CDP) , dogrudan komsularina, MAC ve IP adreslerini içeren aygit bilgisini ilan eder.

show cdp neighbors komutu dogrudan bagli olan komsular hakkindaki bilgiyi görüntüler. Bu bilgi baglantiyla ilgili meseleler için kullanılmalidir. Eger kablolama probleminden süphe ediliyorsa **no shutdown** komutuyla arabirimi etkin kilin, sonra herhangi diger bir kurulumdan önce **show cdp neighbors detail** komutunu yürütün.bu komut aktif arabirimler , ID portu ve aygit gibi özel detaylari görüntüler. Cisco IOS versiyonu da görülür.

Eger fiziksel tabaka düzgün çalisiyor ise o halde diger tüm dogrudan bagli Cisco aygitlari görüntülenmelidir. Eger bilinmeyen bir aygit belirirse 1.Katman problemini andirir.

CDP ile ilgili diger bir ilgi alanı güvenlidir. CDP nin sagladigi bilgi okadar fazladir ki bu potansiyel bir güvenlik açigi olusturabilir. Güvenlik nedeniyle CDP yalnızca Cisco aygitlari arasindaki baglantilarda kurulmalı ve kullanıcı portlarında veya yerel olarak yönetilmeyen baglantilarda kapatılmalıdır.

9.3 Router Sorunlarinin Giderilmesine Genel Bakis

9.3.4 Traceroute Kullanarak Sorunlarin Giderilmesi

Traceroute komutu paketler hedeflerine giderken izledigi yolu bulmak için kullanilir. Ayrica bu komut, asama asama temellendirilmis ag tabakasinin test edilmesine ve performans kistaslarinin bulunmasına da yardimci olur.

Traceroute komutunun çikisi , basarili bir sekilde tamamlanan , hedefine ulastirilan siçramalarinin genel bir listesini sunar. Data istenilen hedefe sorunsuz olarak ulastiginda 'çikis' datagram'in geçtigi her yolu gösterir. Bu çikis kaydedilebilir ve daha sonra internet aginda sorun çiktiginda kullanılabilir.

Traceroute komutu aynı zamanda sorunun olduğu noktayı tam olarak gösterir. Hattaki her yol için, terminalde verinin girdiği ara birimin IP adresini gösteren bir çıkış listesi oluşturulur. Yıldız (*) varsa paket başarısızdır. Traceroute çıkışının son başarılı işlemi bulunup, bunu ağ çalışma ortamının diyagramıyla karşılaştırdığımızda sorunlu bölge ayrılabilir.

Traceroute, bağlantıların ortak performanslarını gösteren bilgiyi de içerir. Gidiş dönüş zamanı bir yankı paketi gönderdikten sonra cevabi gelinceye kadar geçen süredir. Bu bağlantıdaki gecikme hakkında fikir verme açısından faydalı bir işlemdir. Bu göstergeler figürler tam bir performans gelişimi için kaydedilebilir ve ileride ağ çalışma ortamında bir sorun çıkarsa kullanılabilir.

```
Arab#traceroute 192.168.6.1

Type escape sequence to abort.
Trace the route to Eva (192.168.6.1)

 1 Boaz (192.168.10.1)      72 msec  72 msec 88 msec
 2 Centre (192.168.12.1)  80 msec 128 msec 80
 3 Decatur (192.168.75.1) 540 msec 88 msec 84 msec
 4 Eva (192.168.6.1)     96 msec      *    96 msec
```

Traceroute i alan aygıtın aynı zamanda traceroute'ın kaynağına nasıl geri cevap göndereceğini bilmesi gerektiğine dikkat edin. Traceroute'nin ya da ping datanın , yollar arasında gel-git yapması için iki yöndeki yolunda bilinmesi gerek. Başarısız bir cevap her zaman bir sorun olduğunu göstermez. Çünkü ICMP mesajı işlemin yapıldığı yerde sınırlandırılabilir veya filtre edilebilir. Bu özellikle internet için doğrudur.

Traceroute, router'dan geçersiz bir adrese Kullanıcı Datagram Protokolü doğrulama paketi dizisi yollar. Gönderilen ilk üç doğrulama paketi dizisi için, Time-to-Live, bir'e ayarlar. Bu datagram yoldaki ilk router'a gidiş zamanı ölçer. Bu router'da doğrulama paketinin tamamlandığını gösteren ICMP zaman sınırlı mesajla yanıt verir.

Simdi üç tane daha UDP mesajı yollanır, bu kez TTL, ikiye ayarlanır. Bu ikinci routerin ICMP Zaman Asim Mesajı (TEM) na dönmesini sağlar. Bu işlem paketler diğer hedeflere varana kadar devam eder.

Bu doğrulama paketleri hedefteki geçersiz porta geçmeye çalıştıklarından, ICMP zaman sınırlı mesajlar yerine ICMP porta ulaşılamaz mesajlar gönderilir. Bu ulaşılamaz portu gösterir ve işlemi aksatan traceroute programını belli eder.

9.3 Router Sorunlarının Giderilmesine Genel Bakış

9.3.5 Yönlendirme Sorunlarının Giderilmesi

“**show ip protocols**” ve “**show ip route**” komutları yönlendirme protokolü ve yönlendirme tablosunu hakkında bilgi verir. Bu komutların çıkışları yol gösterici protokol konfigürasyonunu doğrulamak için kullanılabilir.

“**show ip route**” komutu, sorun giderici yönlendirme konularında beklide en önemli komuttur. Bu komut IP yönlendirme tablosunu gösterir. “**show ip route**” komut çıktıları bilinen bütün ağların ve alt ağların girişlerini gösterir.

Sayet belirli bir sebebe ulaşılmada sorun yasanırsa “**show ip route**” komutu kullanılır.

“**show ip route**” beklenen bilgiyi vermiyorsa, sorun büyük ihtimalle yol gösteren bilginin değiş-tokuş edilememesidir. Bu durumda yönlendirme protokolü konfigürasyonu hatasını bulmak için “**show ip protocols**” kullanın.

“**show ip protocols**” komutu bütün router’deki IP yönlendirme bilgisi hakkındaki şeyleri gösterir. Bu komut hangi protokoller düzenlediğini, hangi ağlar tanıtıldığını, hangi arabirimlerin güncelleme yolladığını ve bunların kaynaklarını doğrulamak için kullanılır. “**show ip protocols**” çıktısı zamanlayıcıları, filtreleri, yol özetini, yolun yeniden dağılımını ve router’deki her yönlendirme protokolüyle alakalı parametreleri gösterir. Bir fazla protokol düzenlendiğinde, bunlar hakkındaki bilgiler ayrı bir bölümde gösterilir.

“**show ip protocols**” çıkışı, kötü router bilgisi gönderdiği düşünülen router’in tespiti dahil, birçok konunun belirlenmesini sağlar. Beklenen protokolleri, tanıtılan ağları ve kullandığı komşuları doğrulamak için de kullanılabilir. Her sorun giderme işleminde olduğu gibi, bilgi olmazsa sorunu tespit çok zor olabilir.

9.3 Router Sorunlarının Giderilmesine Genel Bakış

9.3.6 show controllers serial Komutu kullanarak Sorunların Giderilmesi

Router bağlantılarının tespitinin mümkün olmadığı zamanlarda, router'daki düzen ve sorun giderme uzaktan komutlarla yapılır. **“show controllers serial”** komutu kabloyu incelemeye onun türünü , tipini belirlemede kullanılabilir.

show controllers serial komutunun çıktısıyla kontrolörün belirlediği türler tespit edilebilir. Bu da kablosuz , yanlış kabloyu yada bozuk kablolu arabirimleri bulmada faydalıdır.

show controllers serial komutu, seri arabirimleri kontrol eden devreyi araştırır ve arabirimler hakkındaki bilgileri gösterir. Bu çıktı kontrolör devresine göre değişir. Bir router'ın için farklı devreler kullanılabilir.

Kontrolör çipine bakmaksızın **“show controllers serial “** çok sayıda çıktı üretir. Kablo türünden başka, bu çıktının büyük bölümü çipin durumu hakkında bilgi veren detayları içerir. Devre hakkında bilgi sahibi olmadan bu bir işe yaramaz.

9.3 Router Sorunlarının Giderilmesine Genel Bakış

9.3.7 Hata Ayıklamaya Giriş

“Debug (hata gider)” komutu protokol ve sistem sorunlarını ayırmada yardımcı olur. **“Debug”** çalışır durumdaki bilgiyi ve olayları gösterir. **show** komutları yalnızca duran bilgiyi gösterdiğinden, router işleminin geçmişini gösterir. **“Debug”** daha ayrıntılı bilgi verir. Bunlar, arabirimlerdeki trafik, sebepteki düğümlerle oluşturulan hata mesajları, protokole özel paketler ve diğer faydalı sorun çözme bilgileri olabilir. **“Debug”** komutunun kullanımındaki çıktısı normal router işlerini kesintiye uğratabilecek yüksek işlemler üreten bir performans aralığında gelir. Bundan ötürü **“Debug”** sakınılarak kullanılır. Birkaç nedene indirgenmiş sorunlardan sonra ve özel yoğun tespitinde **“Debug”** kullanın. **“Debug”** sorunları gösterme değil, gidermede kullanılır.

UYARI: Router işlemini kesebileceğinden ötürü **debug all** komutu nadiren kullanılmalıdır.

Düzeltilirken router **“Debug”** çıktısını ve sistem mesajlarını konsola gönderir, sayet router'ı incelemek için bir telnet sistemi kullanılıyorsa, **“debug”** çıktısı ve sistem çıktısı uzaktaki terminale yeniden yönlendirilebilir. Bu **“terminal monitor”** komutuyla telnet bölümü aracılığı ile yapılır. Telnet 'ten **debug** kullanırken ekstra tedbirler alınmalıdır. **“Debug”** komutunun yol açtığı yoğunluğu, artırıcı başka bir işlem yapılmamalı. Eğer yapılırsa, telnet yoğunluğu ile olan işin sonuna kadar kullanacak ve router bir yada daha çok kaynağı tüketecektir. Bunu engellemek için en iyi kural :**“Oturumun kurulduğu yerde hiçbir zaman “debug” kullanma!”**

Farklı **“debug”** komutlarının çıktıları çeşitlilik gösterir. Bazıları her birkaç dakika bir yolda iki bag üretirken, bazıları da birçok üretebilir.

“**Debug**” çıktısının kullanılabilirliğini sağlayan, başka bir IOS software serisini de “**timestamps**” komutudur.

Bu komut bir “**debug**” mesajının üzerine “**timestamp**” koyar. Bu, **debug**’in olduğu zamanı, işlemler arasında geçen zamanı gösterir. Bir sonraki komut çıktısının saati, dakikası ve saniyesini, router’ın en son güçlendirilmesinden bu yana geçen zamanın ve yeniden yükle komutunun ne zaman uygulandığını gösteren bir “**timestamp**” düzenler.

GAD(config)#**service timestamps debug uptime**

“**no debug all**” komutu bulunmuş tüm çıktıları kapatır. Belli bir “**debug**” komutunu etkisiz hale getirebilmek için, komutun başına “**no**” ekleyin. Örneğin; RIP’ i “**debug**” komutu kullanarak “**debug ip rip**” şeklinde yaptığımızda, bu işlemlerle “**no debug ip rip**” ile sonlandırılır. Su anda “**debug**” komutu kullanılarak neyin araştırıldığını görmek için “**show debugging**” kullanın.

ÖZET

Asğıdaki anahtar noktalar anlaşılmalıdır:

- **show ip route** komutu.
- Son alt ağ geçidi girişinin belirlenmesi.
- Yönlendirme kaynağının ve adresin belirlenmesi
- Yönlendirme mesafenin belirlenmesi
- Yönlendirme metriğinin belirlenmesi
- Bir sonraki yönlendirmenin belirlenmesi.
- Son yönlendirme güncellemesinin belirlenmesi.
- Hedefe giden diğer yolları gözlemleme.
- Sorun çözmede yapıcı bir yöntem izleme.
- OSI katmanlarıyla test.
- Göstergeleri kullanarak 1.Katmandaki sorun giderimi.
- Ping’i kullanarak 3. Katmandaki sorun giderimi.
- Telnet’i kullanarak 7.Katmandaki sorun giderimi.
- “**show interfaces**” i kullanarak 1.Katman sorunlarının giderilmesi
- “**show interfaces**” i kullanarak 2.Katman sorunlarının giderilmesi
- “**CDP**’yi göster”i kullanarak sorun giderme.
- **traceroute** kullanarak sorun giderme.
- **show ip route show ip protocols**’i kullanarak sorun giderme.
- **show controllers serial** i kullanarak sorun giderme.
- **Debug** komutunu kullanarak sorun giderme.

BÖLÜM - 10

Genel Bakis

Routerlar , IP paket basliklarinda tanimli Internet Protokolü (IP) adres bilgilerini kullanirlar. Arayüz paketlerinin hedefe ulastirilmasinda anahtardirlar. Çünkü hiçbir servise yardim amaçli paketin karsiya kesin ulastigina dair bilgi saglamaz. Güvenilmez olarak tanimlanabilir. Teslimde eni iyi çabayi gösterirler. Eger ip paketleri yolda düstüye yanlis bir sira ile ulasirlar. Yada hizli bir sekilde iletimden sonra çeviri islemi yapilirken IP tek basina problemleri düzeltemez. Problem adreslerdedir. IP , Iletim Kontrol Protokolü (TCP) üzerine kurulmustur. Bu bölümde TCP ve fonksiyonlari ve UDP tanimlamasi ile 4.Katman protokollerinin diger önemleri tanimlanacaktır.

OSI ag olusturma modelindeki her katman çeşitli fonksiyonlara sahiptir. Bu fonksiyonlar diger katmanlardan bagimsizdir. Her katman altindaki katmanin servislerini çevirebilme yetenegine sahiptir. Uygulama , sunum ve oturum katmanlari OSI modelinin içerisinde. TCP/IP modeli uygulama katmaninda tüm dikkatleri üzerine toplamistir. Bu bölümde portlarin genel kavramlari tanitilip veri agi olusumunda port numaralarinin ve portlarin kritik özellikleri açıklanacaktır.

Bu modülü tamamlayan kimseler sunlari yapabiliyor olmalilar :

- TCP ve fonksiyonlarini tanimlamak
- TCP senkronizasyonu ve akis kontrolünü tanimlamak
- UDP operasyonlarini ve islemlerini tanimlamak
- Port numaralarinin isimlendirilmesi
- Sunucular arasindaki çoklu diyalogun tanimlanmasi
- Servisler ve istemciler için kullanılan portlarin tanimlanmasi
- MAC adres, IP adres ve port numaralari arasindaki iliski ve farkliliklarin anlasilmasi

10.1 TCP Isletimi

10.1.1 TCP Isletimi

IP adresleri aglar arasinda paketlerin yönlendirilmesi için izin verirler. Halbuki IP`nin teslimiyet guvencesi yotur. Tasima katmani kaynaktan hedefe veri akisinin güvenli bir sekilde tasinmasi düzenlenmesinden sorumludur. Bu , senkronizasyon islemi ile ardarda numaralari siralayarak pencereleri kaydirmayi kullanarak sonuçlandırir.

Guvenilirliđi saglamak ve akis kontrolünü anlamak için bir yıllık yabancı dil eğitimi yapan öğrenciyi dikkate alalım. Şimdi öğrencinin o dilin kullanıldığı ülkeyi ziyaret ettiğini düşünelim. Diyalokta öğrenci kişilere kelimeleri tekrarlamalarını (güvenilirlik için) ve yavaş konuşmalarını söylemeli, böylece öğrenci kelimeleri anlayabilir (akis kontrolü). İletim Katmanı, OSI modelinin 4.katmanıdır, TCP yoluyla 5. katmana ulaşmayı sağlar

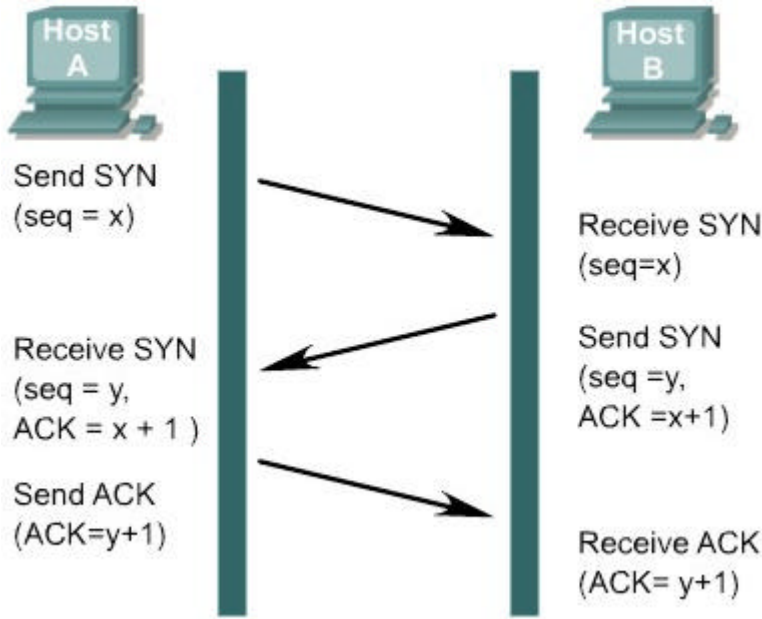
10.1 TCP İşletimi

10.1.2 Senkronizasyon yada 3-Yol Anlaşması

TCP yönlü iletişim protokolüdür. Bilgi transferinden önce iki iletişim sunucusu sanal bağlantı gerçekleştirmek için senkronizasyon işlemi yaparlar. Bu senkronizasyon işlemi iki tarafında bilgi transferi için hazır olmasını sağlar ve aygitin gerekli dizi numaraları saklamasına izin verir. Bu işlem 3-yollu anlaşma olarak bilinir. Bu üç adım işlemi iki aygıt arasında sanal bir bağlantı sağlar.

0	4	10	16	24	31
Source Port			Destination Port		
Sequence Number					
Acknowledgment Number					
Hlen	Reserved	Code Bits	Window		
Checksum			Urgent Pointer		
Options (If Any)				Padding	
Data					
...					

- İlk olarak bir sunucu senkronizasyon paketi göndererek iletişime başlar. Bağlantı isteğini göstermek için önceden ayarlanmış başlık biti ile x 'in sıra numarası paketle beraber gönderilir. Bu bit TCP başlığındaki onay numarasında ayarlanmıştır.
- İkincisi, diğer sunucu paketi alır, x 'in sıra numarasını kaydeder, $(x+1)$ bilgisiyle cevap verir ve kendi başlangıcına y sıra numarasını ekler. $X+1$ in manası , sunucunun tüm sekiz bitlik herşeyi x dahil aldığını gösterir ve bir sonraki $x+1$ 'i bekler.
- Son olarak , başlangıctaki sunucu $y+1$ (sunucu b 'nin sıra numarası $+1$) bilgisiyle cevap verir. Bağlantı işlemini sonlandırmak için önceki onay gösterilir.

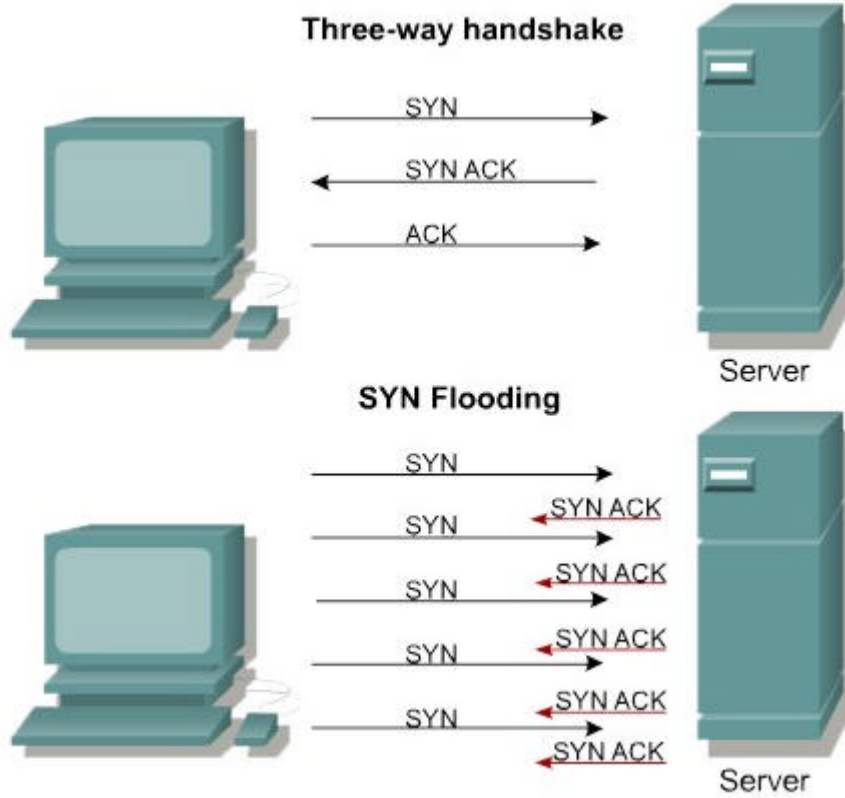
Önemli olan sıra numaralarının iki aygıt arasındaki iletişimi başlatmanın bir parçası olduğunu anlamaktır. İki aygıt arasında başlangıç referans numaraları gibi hareket ediyorlar. Sıra numaraları her onayda herbir sunucuya yol verir. Senkronizasyon olması için , uygun bağlantı isteğine yanıt gönderir.

10.1 TCP TCP İşletimi

10.1.3 Servis Hareketlerinin Reddedilmesi

Servis hareketlerini reddedilmesi (DoS), sunucuların iletişim kurma çabalarını reddetmek için dizayn edilmiştir. DoS hareketlerinin genel yöntemi Hacker ların sistem cevaplarından yararlanmaktır. DoS un bir tipide senkronizasyon tasmisi olarakta bilinir. Senkronizasyon tasmisi normal üç-yol anlaşmasının sömürülmesinden ve cihaza olan hedeflerden dolayı yada onay kaynak adreslerinin anlaşmayı tamamlayamamasından kaynaklanır.

Üç-yol anlaşması , sunucu senkronizasyon yolladığı zaman baslar. Senkronizasyon paketi kaynak ip adresini ve hedef ip adreslerini barındırır. Bu kaynak ve hedef adres bilgileri alıcı tarafından senkronizasyon/onay paketini gönderen sunucuya geri gönderirken kullanılır.

DoS saldırılarında , saldırgan senkronizasyonu baslatır. Fakat kaynak adresini kandirirlar. Kandirmalar, alim süresince kullanılarak, mevcut olmayan cihaz yanıtları , ulasilmayana IP adresleri gibi sorunlar olusturur. Ondan sonra olayı baslatan kimsenin onay çerililerinin bitmesi için durum-bekle politikası uygulanır. Gerçek olmayan aygitin birseye cevap verdiği dönemdir, ulasilmayana bir adrestir. Baslatıcıdan en son onaylamayı almayı beklerken bekleme durumunda konumlanır. Bekleme isteği kuyruk bağlantısında veya hafızadaki tutma bölgesinde konumlanır. Bu bekleme durumu aygitin hafıza gibi sistem kaynaklarına saldırmasını sağlar. Bglanti siresi bitene kadar bekleme işlemine devam eder. Saldırganlar sahte senkronizasyon ile sunucuya saldırıları baslatacaktır. Tekrar kaynaklara bağlanarak sahte bağlantılar için beklerler.

Bu saldırılara karşı korunmak için sistem yöneticileri zaman dışı iletişim sürecini arttırabilirler ve iletişim kuyruk büyüklüğünü arttırabilirler. Ayrıca bu tip saldırılardan korunmak için ve savunmaya yönelik ölçümü baslatmak için yazılım mevcuttur.

10.1 TCP İşletimi

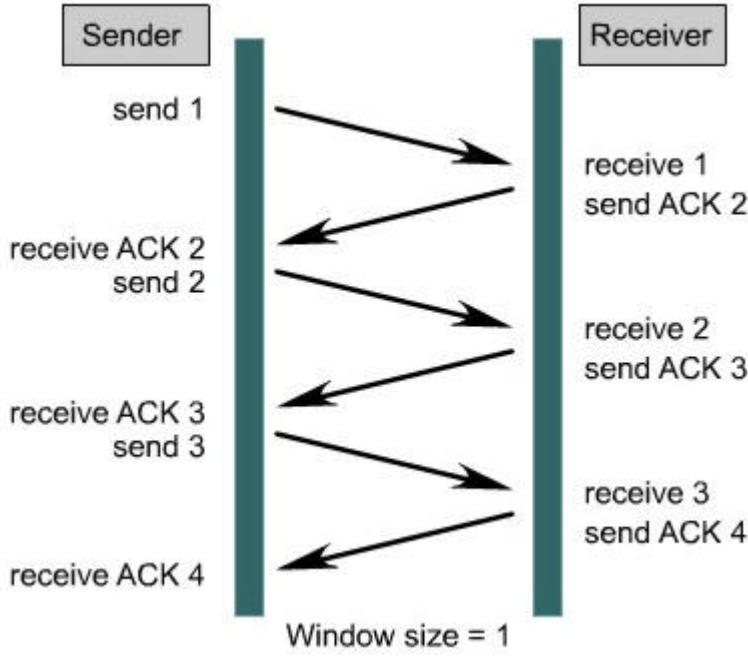
10.1.4 Pencereleme ve Pencere Büyüklüğü

Gönderilmesi gereken bilgi miktarı basit bilgi parçaları göndermeye açıktır. Bu durumda bilgi, bilgi transferini sağlayabilmek için ufak parçalara ayrılmalıdır. TCP, bilgileri parçalara ayırmakla görevlidir. Bu çocuğu beslemeye benzer. Çocuklar büyük parçaları tam olarak yiyemedikleri için, insan çocuğu yedirirken yiyeceği çocuğun ağız kapasitesinin alabileceği ufak parçalar halinde kesmelidir. Ek olarak, alıcı makineler, bilgiyi kaynağına gönderebildiği

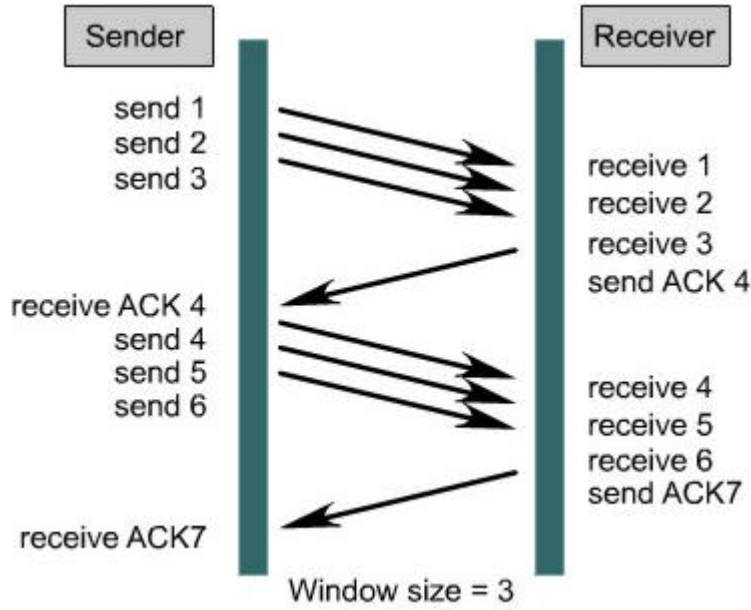
kadar hızlı almayabilirler. Çünkü alıcı aygıt diğer şekillerle meşuldür veya belki gönderici daha güçlü bir aygıtta olabilir.

Bilgi kısımlara ayrıldığında, alıcı aygıtta gönderilmelidir. TCP tarafından sağlanan servislerden biri akış kontrolüdür, bu iletişim aşaması süresince ne kadar bilgi gönderildiğini düzene koyar. Akış kontrol süreci pencereleme olarak bilinir.

Pencere büyüklüğü bir devrede alıcı tarafından bilginin alımından önce gönderilebilen bilgi miktarını belirler. Sunucu birimleri pencere büyüklüğünden numaralarla iletirken sonra, bilginin daha fazla haber göndermeden önce haberi almalıdır. Mesela, 1 büyüklüğündeki pencerede parçaların bütün içerikleri bir sonraki parçaya bilgi gönderilmeden önce bilgilendirilmelidirler.

TCP iletişim büyüklüğünü belirlerken pencereyi kaydırır. Kaydırılan pencere basit bir iletişim sırasında bir bayttan daha büyük gönderilmesini sağlar. Ayrıca kaydırılan bu pencere, gönderilen bilgi miktarının artırılması veya azaltılması gerektiğinde alıcı aygıtın kaynağı belirlemesini sağlar. Çünkü çok bilgi, alım sırasında başarısız olabilir.

10.1 TCP İşletimi

10.1.5 Sıralama Numaraları

TCP bilgiyi parçalara ayırır. Sonradan bilgi parçaları göndericiden alıcıya iletilir, daha sonra senkronizasyon işlemi takip edilir ve her zaman iletilebilen birim sayılarını gösteren pencere gelir. İletilen bilgi parçaları bütün bilgi ulaşmadan önce yeniden monte edilmiş olmalıdır. Bilginin iletilen emirler dahilinde ulaşip ulaşmayacağı konusunda garanti yoktur. TCP bilgi parçalarına sıra numaraları sağlar. Böylece alıcıda düzenli olarak parçaları orjinal bir şekilde yeniden monte edebilir. Eğer TCP parçaları hizmet dışı olursa, parçalar doğru bir şekilde toplanacaktır. Sıra numaraları çeviri işlemi olduğu zaman hedef cihaza hangi baytin nereye doğru bir şekilde konulacağını gösterir.

Bu sıra numaraları ayrıca alıcının bilgiyi çevirebilmesinde referans numaraları olarak bilinirler. Bunlar ayrıca kayıp bilgi parçalarının da belirler. Böylece kayıp bilgi yeniden gönderilebilir. Bu göndericinin bütün bir bilgi yerine, sadece ihtiyaç olan gönderilmesi gereken kayıp kısmın tekrar gönderilmesini sağlar.

Herbir TCP parçası göndermeden önce numaralandırılmıştır. Dikkat edilmeli ki, parça biçiminde hedefin portu numara sırasında bulunmaktadır. Alım durumunda, TCP mesajı tamamlamak için parçaların tekrar birleştirilmesinde sıra numaralarını kullanırlar. Eğer numara sırası seride kaybolmussa, bu parça yeniden gönderilir.

0	4	10	16	24	31
Source Port			Destination Port		
Sequence Number					
Acknowledgment Number					
Hlen	Reserved	Code Bits	Window		
Checksum			Urgent Pointer		
Options (If Any)				Padding	
Data					
...					

10.1 TCP İşletimi

10.1.6 Pozitif Alındı Bildirimi

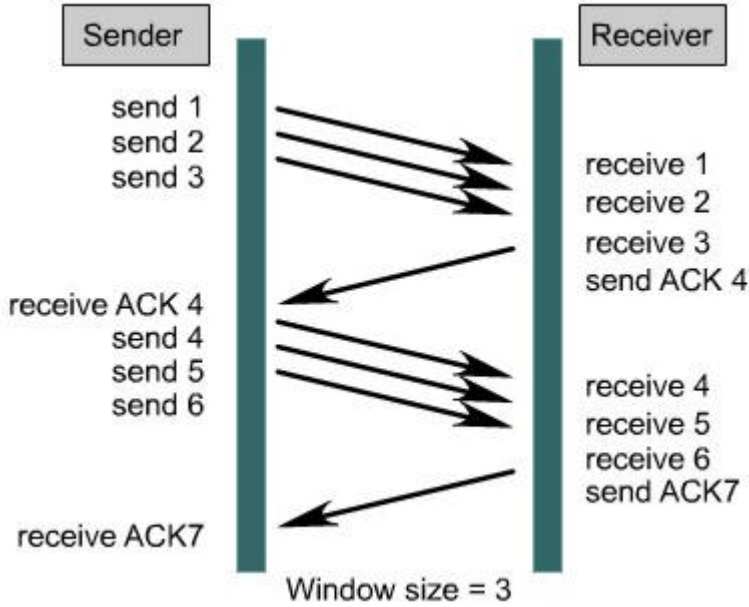
Alındı bildirimi genel olarak senkronizasyon işleminde pencerelerin kaydırılması ve datanın sıralanması işleminin olduğu bir adımdır. TCP parçasında, numara sırası alınıldı bildirimi numara alanı tarafından takip edilir. Bu bölge bilginin veya nereye alındığını ya da alındıklarını gösterir.

0	4	10	16	24	31
Source Port			Destination Port		
Sequence Number					
Acknowledgment Number					
Hlen	Reserved	Code Bits	Window		
Checksum			Urgent Pointer		
Options (If Any)				Padding	
Data					
...					

Gerçek olmayan IP protokolünün ,bilgi parçalarının gerçekte gideceği yere ulaştığının tespit edilememesi bir problemdir. Bu yüzden bilgi parçaları bilgisiz olarak alınırlar ya da alınmayabilirler. TCP pozitif bilgilendirme ve yeniden gönderme ile verinin izlenmesi ve teslimi kontrol edilebilir.

Pozitif alındı bilgisi ve yeniden gönderme (PAR) birçok protokolün güvenilirliğini sağlamak için kullandığı genel bir tekniktir. Pozitif alındı bilgisi ile kaynak paketi gönderilir, zaman başlar, ve bir sonraki paketi göndermeden önce bilgiyi bekler. Eğer kaynak alındı bilgisini almadan önce zaman biterse , kaynak paketi yeniden gönderilir ve zaman yeniden başlar. TCP

Pencereleme akis denetimi kontrol mekanizmasıdır ki, kaynağın bilgiyi gideceği yere kesin bilgi aldıktan sonra göndermesini sağlar. Üç pencere büyüklüğüyle kaynak uyarıları gideceği yere gönderebiliyor. Daha sonra bilgiler için beklemesi gerekiyor. Eğer üç sekizliyi çevirde , kaynak cihaza alındı bilgisini gönderir. O eğer bir nedenden dolayı üç sekizliyi alamazsa ,tampon tasmil olabilir. Böylece alındı bilgisini yollanmayacaktır. Çünkü kaynak alındı bilgisini çeviremeyecek ve üç sekizliyi yeniden göndermesi gerektiğini bilecektir. Busefer hızı yavaşlatacaktır.

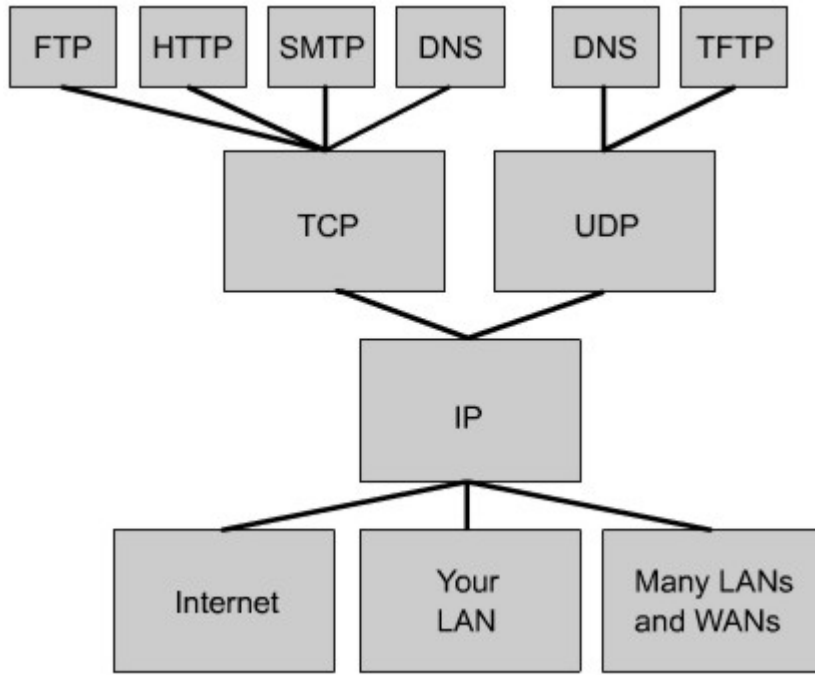

10.1 TCP İşletimi

10.1.7 UDP İşletimi

TCP/IP protokol kümesi bir çok değişik protokolü içerir. Bunlar kesin taslağı oluşturmak için dizayn edilmişlerdir. IP sağlayıcıları üçüncü katman bağlantılarını ağ çalışma ortamları arasında iletimi sağlar. TCP de yönlü bağlantı açıktır. Paketlerin güvenilir bir şekilde iletilmesi OSI modelinin dördüncü katmanda yapılır. UDP bağlantısı , OSI modelinin dördüncü katmanında paketlerinin garantisiz iletimini sağlar

TCP ve UDP başlangıçta IP kullanmışlardır. Üçüncü katman protokolü temelleridir. Ayrıca TCP ve UDP , çeşitli uygulama katmanı protokolleri kullanırlar. TCP uygulamalar için servisler sağlar. Örnek verecek olursak ; FTP, HTTP, SMTP, ve DNS olabilir. UDP bu örnekler tarafından iletim katmanı protokolü kullanır.

TCP , paketin ulaşip ulaşmadığına dair garantiye ihtiyaç duyulduğunda kullanılmalıdır. Bazen TCP kullanıldığında paketin teslimini sağlamak bazen problem olur. Uygulamaların hepsinde veri paketinin garantili teslimine ihtiyaç duyulmaz.. Bundan dolayı hızlı kullanılırlar. UDP tarafından daha az bağlantı mekanizması meydana getirir. UDP protokolü standart olarak RFC 768 olarak tarif edilir. Basit bir protokoldür. Garantili teslim yada alındı bilgisi olmadan parçaların değiştirildiği basit bir protokoldür.

# of Bits	16	16	16	16	16
	Source Port	Destination Port	Length	Check Sum	Data...

UDP pencereleme ve alındı bilgisini kullanmaz. Bu yüzden uygulama katman protokolleri hata yakalama sağlamalıdır. Kaynak portu sadece bilginin gönderilen yere dönmesi gerektiğinde kullanılan bir bölgedir. Hedef router yönlendirme güncellemesi yaptığı zaman kaynak router hiçbir istekte bulunmaz. Bilgide yada veride bir değişiklik yok demektir. Hedef port alanı , UDP nin geçirmesi gereken protokoller için gerekli uygulamaları belirler. DNS , DNS sunucusundaki 53 numaralı hedef porta sahip olabilmek için hosttan istekte bulunur. UDP port numarası DNS içindir. UDP parçasında sekiz bitlik olarak numaralandırılır. UDP bilginin iletim sürecinde tahrip olmamasını sağlamak için kullanılmalıdır. Ağda diğer tarafa taşınması için ,UDP IP paketlerinin içerisine paketler.

UDP parçaları , IP adresindeki yere ulaştığında mekanizma, alıcı ve sahibinin kesin olarak ulaşacak bilgiyi belirlemesine izin veren sistemi oluşturmalıdır. Hedef port bu amaç için kullanılır. Eğer sunucu açılısta TFTP ve DNS servislerini çalıştırıyorsa , UDP parçalarının ihtiyaçlarını sağlayan servise karar vermelidir. Hedef port alanı UDP başlığında belirlenir.

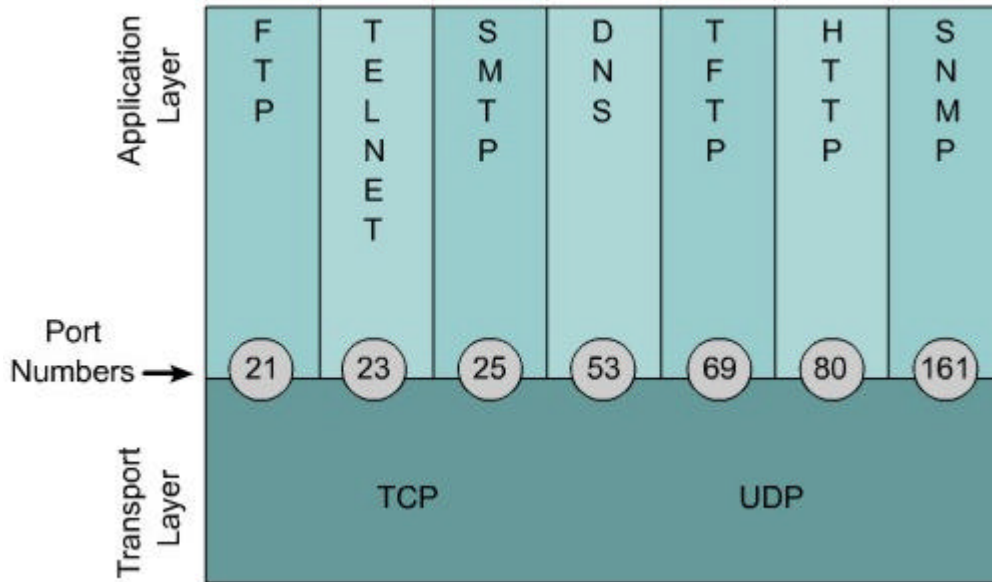
10.2 İletim Katmanı Portlarına Genel Bakış

10.2.1 Sunucular Arasında Çoklu Multiple Diyalog

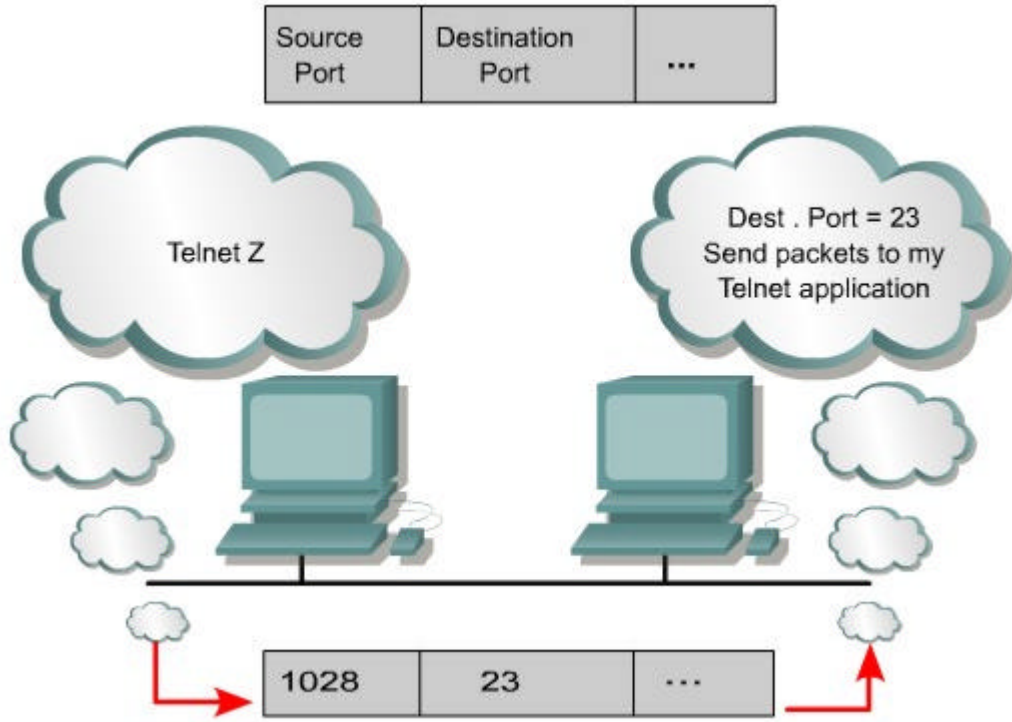
Modern ağlarda her bir dakikada binlerce paket yüzlerce farklı servise taşınmaktadır. Çoğu zaman sunucular, paketlerin adreslenmesi için adreslerde çok az problem yaratan çapraz servisler kullanırlar. Eğer sunucu SMTP ve WWW'nin her ikisini çalıştırıyorsa, o servisin istediği bölgeyi belirlemede kullanılır. Sadece sunucu IP adresleri için paket oluşturulamaz. Çünkü hedef, servisin ne olduğunu bilemez. Port numaraları, sunucular arasındaki diyalog ile ilişkilendirilmelidir. Sunucuda uygun servislerde paket ulaştırılabilir. Farklı diyaloglar ayarında yollar ayırtılamaz. İstemcinin e-mail, web sayfalarını gözlemleme gibi işlemleri kısa bir sürede bir sunucu kullanarak yapmaya gücü yetmez. İletim katmanı diyalogları için ayrılmış metotlar kullanılmalıdır.

Sunucular, iletim katmanında TCP/IP ile ilişkilendirilmiş portları çalıştırırlar. Aynı zamanda ağda farklı çapraz diyalogları yakalamak için port numaraları kullanılır. Port numaralarına, sunucu çoklu servis çalıştıran sunucularla iletişime geçtiği zaman ihtiyaç duyulur. TCP ve UDP'nin ikisi de port ve soket numaralarını üst katmanın bilgilerine geçmek için kullanırlar.

Uygulama yazılım geliştiricileri, RFC1700'de tanımlanmış bilinen port numaralarını kullanırlar. FTP uygulamasını standart olarak 21 numaralı porttan kullanırlar.

Diyaloglar uygulamalar ile iyi bilinen port numaralarını karıştırmazlar. Özel bir sıra içerisinde karışık olarak seçilmişlerdir. Port numaraları TCP parçasında kaynak ve hedef adresleri kullanırlar.

Port numaralari asagidaki görev dizisindedirler:

- 255 den asagi numaralar halka açık uygulamalar için ayrılmıştır.
- 255 den 1023 e kadar olan numaralar satılabilir uygulamalar için şirketlere ayrılmıştır.
- 1023 den yukari düzenlenmemistir

Son sistemler uygun uygulamalarda seçilen port numaralarını kullanırlar. Kaynak port numaralari sunucu tarafından dinamiklestirililer. Genellikle 1023 den büyük numaralardir. Port numaralari 0-1023 arasında ise Internet Numara Yetkilendirme Dairesi (IANA) tarafından kontrol edilir.

Posta ofisi kutu numaralari, port numaralari için iyi bir benzesimdir. Mesajın bir kısmi posta sehir koduna , sehre ve posta kutusuna gönderilebilir. Sehir kodu ve sehir , posta kutusuna mektubun dogru bir sekilde gelmesine olanak saglar. Posta kutusu mektubun adreslendiği yere ulasmasını saglarken, posta ve sehir kodu genel mesaj seklinde yollanir.

posta numaralari icin iyi bir on siralamadir. Mesajın bir kısmi posta, sehir koduna gonderilebilir. Posta kutusu meilin adreslendiği yere ulasmasını saglarken, posta ve sehir kodu genel mesaj seklinde yollanir. Benzer olarak IP adresleri dogru server`a gonderilir, fakat TCP ve UDP numaralari paketlerin dogru basvuruya gectigini grantiler. Benzer olarak IP adresleri paketleri dogrudan sunucuya gönderirler. Fakat TCP yada UDP port numaralari paketlerin dogru uygulamaya garantili bir sekilde geçmesini saglarlar.

10.2 İletim Katmanı Portlarına Genel Bakış

10.2.2 Servisler Portları

Servisler sunucularda çalışırken iletişimde bulunabilmeleri için port numaralarına sahip olmak zorundadırlar. Uzaktaki sunucuya bağlantı istedikleri zaman servisler iletim katmanı protokolü ve portları kullanmak isteyeceklerdir. Bazı portlar RFC 1700 ün içinde tanımlıdır. TCP ve UDP her ikisinin içerisinde saklanmış iyi bilinen portlardır.

Decimal	Keyword	Description
0		Reserved
1-4		Unassigned
5	RJE	Remote Job Entry
7	ECHO	Echo
9	DISCARD	Discard
11	USERS	Active Users
13	DAYTIME	Daytime
15	NETSTAT	Who is Up or NETSTAT
17	QUOTE	Quote of the day
19	CHARGEN	Character Generator
20	FTP-DATA	File Transfer Protocol (data)
21	FTP	File Transfer Protocol
23	TELNET	Terminal Connection
25	SMTP	Simple Mail Transfer Protocol
37	TIME	Time of Day
39	RLP	Resource Location Protocol

Decimal	Keyword	Description
42	NAMESERVER	Host Name Server
43	NICNAME	Who Is
53	DOMAIN	Domain Name Server
67	BOOTPS	Bootstrap Protocol Server
68	BOOTPC	Bootstrap Protocol Client
69	TFTP	Trivial File Transfer Protocol
75		Any Private Dial-out Service
77		Any Private RJE Service
79	FINGER	Finger
80	HTTP	HyperText Transfer Protocol
95	SUPDUP	SUPDUP Protocol
101	HOSTNAME	NIC Host Name Server
102	ISO-TSAP	ISO-TSAP
110	POP3	Post Office Protocol for client to retrieve mails from mail server
113	AUTH	Authentication Service
117	UUCP-PATH	UUCP Path Service

Iyi bilinen portlar uygulamalarda tanımlanmıştır. İletim katmanı protokollerinin üstünde çalıştırılabilirler. Örnek verecek olursak; sunucular FTP servisini kullanırken TCP bağlantılarını 20. portu kullanarak iletirler ve 21. porttan FTP uygulamalarını gerçekleştirirler. Yolda sunucu uzaktaki kullanıcının hangi servisi kullanmak istegine karar verir. TCP ve UDP iletimde doğru servise karar vermek için port numaralarını kullanır.

10.2 İletim Katmanı Portlarına Genel Bakış

10.2.3 İstemci Portları

Ne zaman istemciler sunuculardaki servislere bağlansalar kaynak ve hedef portları belirtmelidirler. TCP ve UDP parçaları kaynak ve hedef portları için alan bulundurlar. Hedef portları yada servisin portu iyi olarak bilinen portlar kullanılarak tanımlanır. Kaynak portları istemciler tarafından dinamik olarak tanımlanırlar.

0	4	10	16	24	31
Source Port			Destination Port		
Sequence Number					
Acknowledgment Number					
Hlen	Reserved	Code Bits	Window		
Checksum			Urgent Pointer		
Options (If Any)				Padding	
Data					
...					

genelde istemciler kaynak portlari 1023 den yukari olan karisik olarak seçilmiş olarak tanımlarlar. Örnek verecek olursak ; istemci iletişim yapmak istediginde web sunucu ile TCP yi kullanirken 80. portu kullanir ve kaynak portu ise 1045 dir. Paket sunucudan vardigi zaman iletim katmanından geçmiştir. Sonunda http servisi ile 80. portta işlem tabi tutulur. http sunucu istemcilere 80. portu kullanarak cevap verir . hedef olarak 1045 i kullanir. Yolda sunucular ve servisler ilişkilendirildikleri portlari kullanirlar.

10.2 İletim Katmanı Portlarına Genel Bakış

10.2.4 Port Numaralandırması ve En çok bilinen Port Numaraları

Port numaraları , TCP yada UDP parçaların çerçevelerinde 2 bayt ile ifade edilirler. Bu 16bit değerine denk gelmektedir. Port numaraları 0 dan 65535 e kadar degismektedir. Port numaraları üç farklı kategoriye bölünmüştür.

1-Iyi bilinen portlar

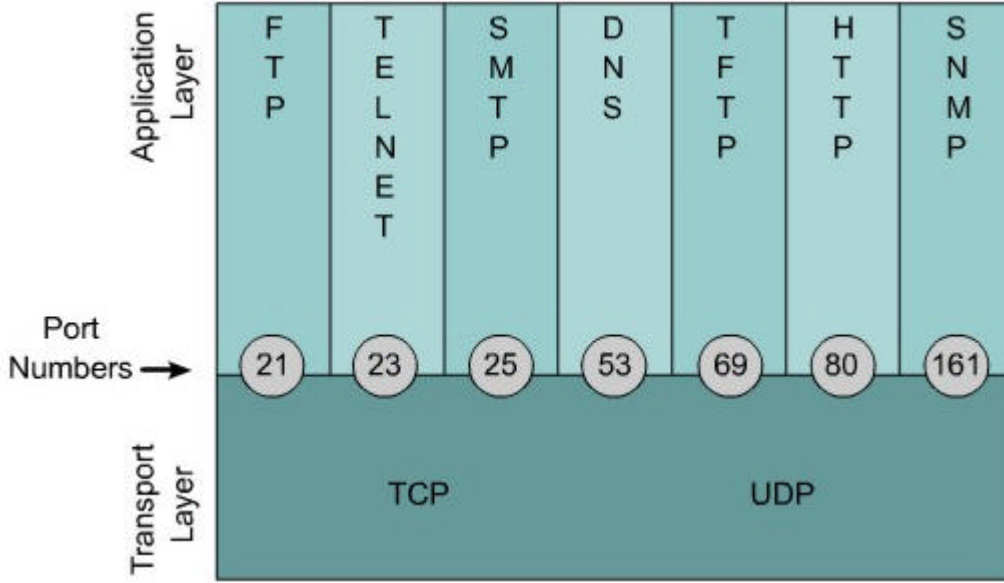
2-Kayıtlı portlar

3-Dinamik yada özel portlar.

İyi bilinen portlar - İlk 1023 port en çok bilinen portlardır. Ağ servislerinde iyi bilindikleri için bu isim kullanılmıştır. FTP , Telnet yada DNS gibi.

Kayıtlı Portlar – 1024 ten 49151 e kadar olan kayıtlı portlardır.

Dinamik yada Özel Portlar – 49152 ile 65535 arasındaki portlardır

10.2 İletim Katmanı Portlarına Genel Bakış

10.2.5 Sunucular Arasındaki Çoklu Oturumlara Örnek

Port numaraları sunucular arasında çoklu oturumlar ortaya çıkabildiği için kullanılırlar. Kaynak ve hedef port numaraları soketten ağ adresleri ile bütünleşiktir. Soket çiftleri her sunucuda bir tanedir. Örneğin telnet bağlantısı port 23 tür. Bazı zamanlar nette gezerken port 80 olabilir. IP ve MAC adresler aynı olabilir. Çünkü paketler aynı sunucudan gelebilir. Bu yüzden her diyalog kaynaktan kendi port numarasına ihtiyaç duyabilir. Ve her servis yanıtarken kendi port numarasına ihtiyaç hissedebilir.

10.2 İletim Katmanı Portlarına Genel Bakış

10.2.6 MAC adreslerin , IP adreslerin ve Port Numaralarının Karşılaştırılması

Adreslemede üç adet metod sık sık karıştırılır. Fakat bu önlenemez. Eğer adresler OSI modelindeki referanslarda açıklanmıştır. Port numaraları iletim katmanında yerleştirilmiştir ve ağ katmanından servis edilirler. Ağ katmanında lojik adresler(IP adresi) atanmıştır. Bunlar data iletim katmanı tarafından hizmet verirler. Burada fiziksel adresler (MAC adres) atanmıştır.

Bir mektup örneği ile benzetim yapılabilir. Mektuptaki adresler isim , sokak , şehir ve ülke yi barındırır. Ağ verisi için port, MAC ve IP adresleri kullanarak karşılaştırma yapabiliriz. Port numaralarına eşdeğer olarak isimi , sokak adresi olarak MAC adresini , şehir ve ülke adresi olarak IP adresini eşleştirebiliriz. Çoklu mektuplar sokak adreslerine, şehir ve ülkeye göre gönderilebilirler. Fakat mektuplardaki alıcıların isimleri farklıdır. Örneğin elimizde bir adrese

Baki SAKALLI ve Fevzi SAKALLI adına iki mektup gönderilmiş olsun. Bunu farklı port numaraları ile benzetirebiliriz

ÖZET

Aşağıdaki kilit noktalarının anlaşılması sağlanmalıdır:

:

- TCP işletiminin tanıtılması
- Senkronizasyon İşlemleri (üç-yol anlaşması)
- Servis saldırılarının engellenmesi
- Pencereleme ve pencere genişliği
- Numara silmeleri
- Pozitif alınılan bilgisi
- UDP operasyonu
- Sunucular arasında çoklu diyalog
- Servis portları
- İstemci portları
- Port numaralandırılması ve iyi bilinen portlar
- Sunucular arasındaki çoklu oturum örneği
- MAC adresin, IP adresin ve port numaralarının karşılaştırılması

BÖLÜM - 11

Genel Bakis

Ağ yöneticileri, dahili kullanıcıların gerekli servislere yaptığı normal giriş işlemlerine izin verirken istenmeyen giriş işlemlerini ne şekilde engelleyeceklerini göz önünde bulundurmalıdır. Parolalar, geri çağırma ekipmanları ve fiziksel güvenlik aygıtları gibi araçlar yardımcı birer unsur olmakla birlikte çoğu kez temel filtreleme esnekliğinden ve çoğu yöneticinin tercih ettiği özel kontrollerden yoksundurlar. Sözgelimi, bir ağ yöneticisi kullanıcıların internet erişimine izin vermeyi isteyebilir fakat dış kullanıcıların ağ içinde telnet erişimlerine izin vermeyebilir.

Router'lar , erişim kontrol listeleriyle (EKL) bir tür internet trafiğini bloklama gibi temel trafik filtrelemesi yeteneği sağlarlar. Bir erişim kontrol listesi (EKL) üst katman protokolleri ya da adreslere uygulanan izin ya da red durumlarının yer aldığı ardışık bir listedir. Bu bölümde ağ trafiğini kontrol amaçlı standart ve uzatılmış ACL' ler tanıtılacak ve onların bir güvenlik çözümünün bir parçası olarak nasıl kullanılacağı gösterilecektir.

Ek olarak bu bölüm ipuçları, değerlendirmeler, öneriler ve ACL' lerin nasıl kullanılacağına yönelik genel kılavuzlar ile EKL oluşturmada gereksinim duyulan konfigürasyon ve komutları içermektedir. Son olarak, yine bu bölümde standart ve uzatılmış ACL örnekleri ve onların router arabirimine nasıl uygulandığı gösterilmiştir.

ACL'ler belirli bir host'dan gönderilen paketlere izin verme doğrultusunda tek bir satır kadar yalın olabileceği gibi router erişiminin performansını etkileyen ve trafiği kesin bir şekilde tanımlamaya yönelik son derece karmaşık bir kurallar ve koşullar kümesi de olabilir. Bu bölümde EKL' nin ileri düzey kullanımlarının çoğu konu dışı bırakılmış olup, standart ve uzatılmış EKL hakkında ayrıntı, EKL' nin düzgün yapılandırılması ve bazı özel uygulamalara yer verilmiştir.

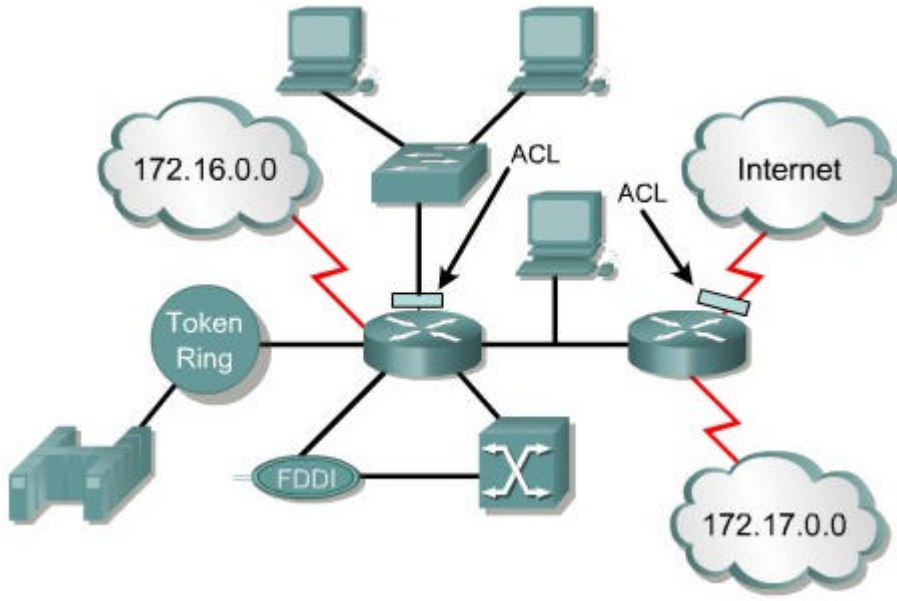
Bu modülü tamamlayan kişiler sunları yapabiliyor olmalıdır :

- Standart ve uzatılmış EKL' ler arasındaki farkları tanımlayabilmeli
- EKL' lerin yapılandırma kurallarını açıklayabilmeli
- EKL adlandırmalarını oluşturabilmeli ve uygulayabilmeli
- Güvenlik duvarı fonksiyonunu açıklayabilmeli
- Sanal terminal erişimlerini kısıtlamada ACL' leri kullanabilmeli

11.1 Erisim Kontrol Listesinin Temelleri

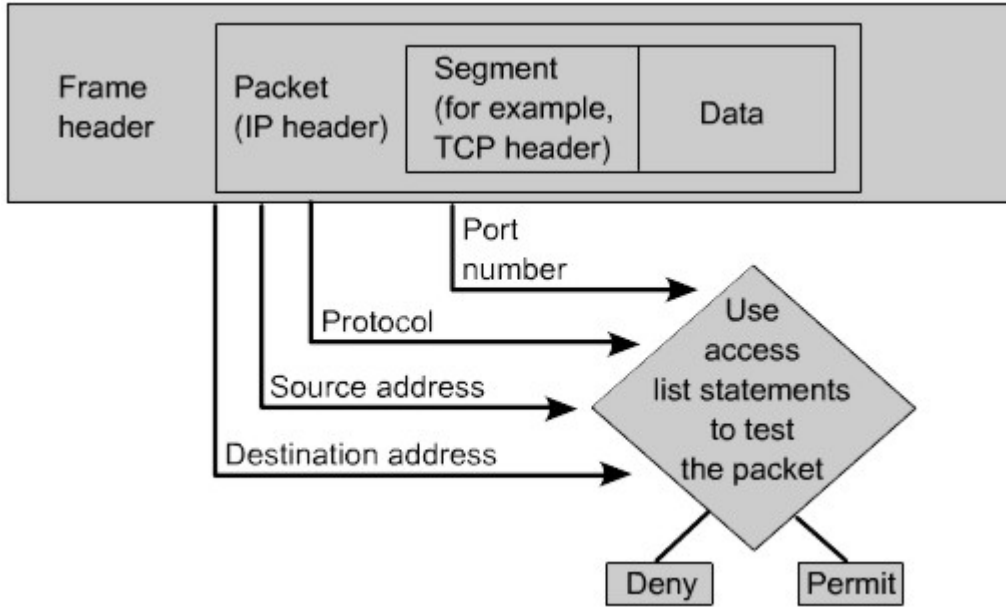
11.1.1 ACL Nedir ?

EKL (ACL)' ler bir router arabirimi üzerinde yol alan trafige uygulanacak kosullar listesidir. Bu listeler, router'a hangi tip veri paketlerinin kabul ya da red edilecegini söyler. Kabul ya da red belirlenmis kosullara baglidir. ACL'ler trafigin yönetimini mümkün kilar ve bir aga ya da agdan yapilacak erisimi güvenli kilar.

ACL'ler , Internet Protokolü (IP) ve Internet Is Paket Degisimi (IPX) gibi her tür yönlendirilmis ag protokolleri için olusturulabilir. ACL' ler bir aga ya da alt aga erisimi kontrol için router üzerinde yapilandirilirlar.

ACL' ler yönlendirilmis paketlerin gönderilmis ya da bir router arabiriminde bloke edilmis olup olmadigini kontrol etmek suretiyle ag trafiginin filtreler. (2) Router, EKL' de belirtilen kosullara dayali olarak, gönderilmis mi yoksa düsmüs mü oldugunu saptama amaciyla her paketi inceler. Bazi EKL karar noktalarini veri paketinin gidecegi adreslerin, protokollerin ve üst katman port numaralarinin kaynagidir.

ACL' ler protokol, yön ya da port temelli olarak tanımlanmalıdır. (3) Bir arabirim üzerindeki trafik akisini kontrol etmek için arabirim üzerinde çalışır durumdaki her bir protokol için bir ACL tanımlanmalıdır. ACL' ler trafigi bir arabirim üzerinde tek bir yönde ve tek zamanda kontrol ederler. Her farklı bir yön için ayrı ayrı bir ACL oluşturulmalıdır ; giriş trafigi için bir tane, çıkis trafigi için bir tane. Sonuç itibariyle her bir arabirim çok sayıda protokole ve tanımlanmış yöne sahip olabilir. Eger router IP ve IPX için konfigüre edilmiş iki arabirime sahip ise 12 farklı EKL gerekecektir. Her protokol için bir EKL, giriş ve çıkis doğrultusu için iki defa ve port sayısı için iki defa gerekecektir.

With two interfaces and three protocols running, this router could have a total of 12 separate ACLs applied.

EKL olusturmanin birincil nedeni sunlardir:

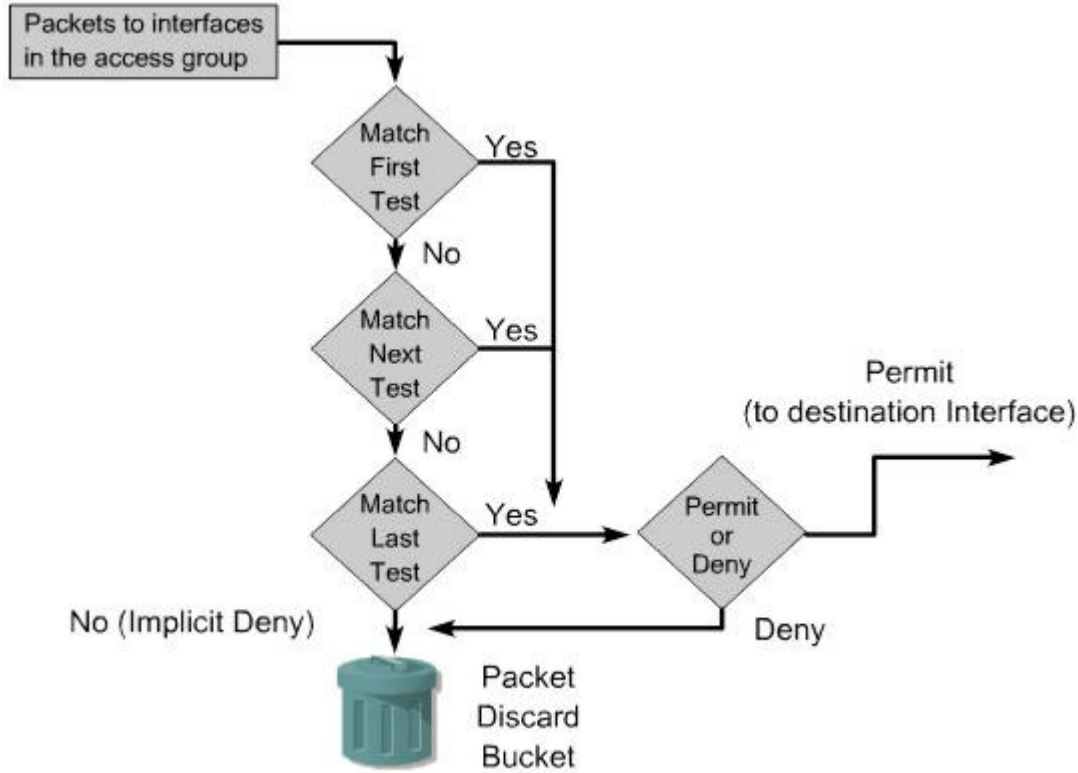
- Ag trafiginin sinirlamak ve ag performansini artirmak. Örnegin ACL'ler video trafiginin sinirlamak suretiyle agdaki yükü büyük ölçüde azaltir ve neticede ag performansini artırir.
- Trafik akisi kontrolünü saglamak. ACL' ler gönderi yenilemelerinin dagitimini sinirlayabilir. Eger yenilemeler ag kosullari nedeniyle gerekli degilse bana genisligi muhafaza edilir.
- Ag erisiminde temel bir güvenlik düzeyi saglamak. ACL' ler bir dost'un agin bir kismina erismesine izin verebilir ve diger bir dost'un ayni bölgeye erisimini engelleyebilir. Örnegin, höst A ' nen Insan Kaynaklari Agina erisimine izin verilirken, höst B' nine oraya erisimi engellenebilir.
- Router arabirimlerinde hangi tip trafige yol verilecegi ya da bloke edilecegine karar vermek. E-Posta trafiginin gönderime izinli olması ama tüm telnet trafiginin bloklu olması.
- Bir yöneticiye, bir istemcinin aga hangi alanda erisebilecegini kontrol etmek izni vermek.
- Agin belli bir kismina erisim izni olsun ya da olmasin bazı hostlari ekranda görüntülemek. Sadece FTP ya da HTTP gibi belli basli dosyalarda Erisim için kullanıcı iznini onaylamak ya da reddetmek

Eger ACL' ler router üzerinde konfigüre edilmezlerse router içinden geçen her pakete agin her yanina ulasmasi için izin verilecektir.

11.1 Erisim Kontrol Listesinin Temelleri:

11.1.2 ACL ler Nasil Çalışir

Bir EKL, bir verinin giriş ve çıkis arabirimi sinirlarında kabul ya da reddedilecegini tanımlayan bildirimler grubudur. (1) Bu kararlar, bir erisim listesindeki kosul bildirimlerinin örtüstürülmesiyle gerçekleşir ve ardından bildirimde tanımlanan kabul ya da ret eylemi uygulanir.

*** ACL' lerin hangi sirada konumlandirilacagi önemlidir. Cisco IOS yazilimi, paketleri her kosul bildirimine karsısında en tepeden en alta kadar test eder. Listede bir eslesme oldugunda kabul ya da ret eylemi icra edilir ve diger EKL bildirimleri kontrol edilmez. Tüm trafige topyekün izin veren bir kosul bildirimini listenin en basinda yer aliyorsa asagiya eklenmis bildirimler asla kontrol edilmeyecektir.

Eger bir erisim listesinde ilaveten kosul bildirimleri gerekiyorsa, tüm EKL listesi silinmeli ve yeni kosul bildirimleriyle tekrar olusturulmalidir. Bir EKL' yi yenilemeyi kolaylastirma konusunda notepade gibi bir editör kullanmak ve EKL' yi router konfigürasyonuna yapistirmak iyi bir fikirdir.

ACL' ler kullanilsin ya da kullanilmasin, router islemlerinin baslangici aynidir. (3) Bir çerçeve gibi arabirim girer, router iki adres katmaninin eslesip eslesmedigini ya da gösterim çerçevesi olup olmadigini kontrol eder. Eger çerçeve adresi kabul edilirse çerçeve bilgisi çıkartilir ve router inbound bir arabirim üzerinde EKL olup olmadigini kontrol eder. Eger mevcut bir EKL varsa, paket o anda listede yer alan bildirimler dogrultusunda test edilir. Eger paket bir bildirimle eslesirse paketi kabul ya da ret islemi gerçekleşir. Eger paket arabirimde kabul edilirse bu durumda alici arabirim saptanmasi ve arabirime yöneltilmesi için paket gönderi tablosu girisleri dogrultusunda kontrol edilir. Sonrasinda router alici arabirim bir EKL' si olup olmadigini kontrol eder. Eger mevcut bir EKL varsa, paket o anda listede yer alan bildirimler dogrultusunda test edilir. Eger paket bir bildirimle eslesirse paketi kabul ya da ret islemi gerçekleşir. Eger EKL yoksa ya da paket kabul edilmiş ise paket ikinci yeni katman protokolüne alinir ve bir sonraki aygita gönderilmek üzere arabirim disina yönlendirilir.

Genel görünüs itibariyle EKL bildirimleri ardisik ve mantiksal bir düzende çalışir. Eger bir kosulun dogruluğu eslesiyorsa pakete izin verilir ya da tam tersi reddedilir ve EKL bildirimlerinin digerleri kontrol edilmez. Eger EKL bildirimlerinin hiçbirisi esleme göstermiyorsa listenin en sonuna default bir deger olarak gizli bir " hepsi ret " bildirimini

yerleştirilir. Liste sonundaki bu bildirim, EKL' de eslesme sağlamayan hiçbir paketin kabulüne olanak sağlamayacaktır. “ hepsi ret “ degeri bir ACL' nin son satiri gibi görünür olmamasına karsin orada olacaktır ve EKL de eslesme göstermeyen hiçbir paketin kabulüne izin vermeyecektir. ACL' lerin nasıl oluşturulacağını ilk öğrenirken, komut satirinin dinamik varlığını güçlendirmek için ACL' nin sonuna gizli bir ret eklemek iyi bir fikirdir.

11.1 Erisim Kontrol Listesinin Temelleri

11.1.3 ACL' lerin oluşturulması

ACL'ler global konfigürasyon modunda oluşturulur.(1) Standart, uzatılmış, IPX, Apple Talk, ve baska digerlerini de içeren çok farklı tiplerde ACL' ler vardır. Bir router üzerinde ACL' leri konfigüre ederken her ACL kendisine atanan bir rakamla kendine özerk tanımlanmalıdır. Bu rakam, oluşturulan erişim listesinin tipini tanımlar.

Protocol	Range
IP	1-99
Extended IP	100-199
AppleTalk	600-699
IPX	800-899
Extended IPX	900-999
IPX Service Advertising Protocol	1000-1099

Doğru komut moda girildikten ve liste tip numarasına karar verildikten sonra, kullanıcı uygun parametreleri takiben, Access-list anahtar sözcüğünü kullanarak erişim listesi bildirimlerini girer. (3) Erisim listesi oluşturma ismi onları router üzerinde kullanmanın ilk yarısıdır. İşlemin ikinci yarısı ise, onların doğru arabirimlere atanmasıdır.

Step 1

Define the ACL by using the following command:

```
Router(config)#access-list access-list-number  
    {permit | deny} {test-conditions}
```

A global statement identifies the ACL. Specifically, the 1-99 range is reserved for standard IP. This number refers to the type of ACL. In Cisco IOS Release 11.2 or newer, ACLs can also use an ACL name, such as `education_group`, rather than a number.

The **permit** or **deny** term in the global ACL statement indicates how packets that meet the test conditions are handled by Cisco IOS software. **permit** usually means the packet will be allowed to use one or more interfaces that you will specify later. The final term or terms specifies the test conditions used by the ACL statement.

Next, you need to apply ACLs to an interface by using the **access-group** command, as in this example:

Step 2

```
Router(config-if)#{protocol} access-group access-list-number
```

All the ACL statements identified by *access-list-number* are associated with one or more interfaces. Any packets that pass the ACL test conditions can be permitted to use any interface in the access group of interfaces.

ACL'ler bir ya da daha fazla arabirime atanabilir ve **access-group** (erisim-küme) komutu kullanılarak giris ve çikis trafiginin filtreleyebilir.

```
Router(config)#
access-list 2 deny 172.16.1.1
access-list 2 permit 172.16.1.0 0.0.0.255
access-list 2 deny 172.16.0.0 0.0.255.255
access-list 2 permit 172.0.0.0 0.255.255.255
interface ethernet 0
 ip access-group 2 in
```

Access-group komutu arabirim konfigürasyonuna iletilir. Bir giris ya da çikis arabirimine herhangi bir EKL atandiginda konumlandırma özelleştirilmelidir. Filtreleme yönü içeri ya da disari giden paketleri kontrol için ayarlanabilir. ACL' nin giris trafigi mi yoksa çikis trafigine mi adreslenmiş oldugunu saptarken ag yöneticisi router' in içinden gelen arabirimlere göz atma gereği duyabilir. Bu çok önemli bir düşüncedir. Bir arabirimden gelen trafik giris erisim listesince, arabirimden çikan trafik de çikis erisim listesince filtrelenir. Numaralandirilmiş bir EKL olusturulduktan sonra bir arabirime atamsi yapılmalıdır. (5) Numaralandirilmiş EKL bildirimleri içeren bir EKL degistirilecekse, içindeki tüm bildirimler **no access-list** / liste no komutu kullanılarak silinmelidir.

```
Router(config)#no access-list 2
```

Erisim listeleri olusturulurken ve uygulanirken su temel kurallar takip edilmis olmalidir:

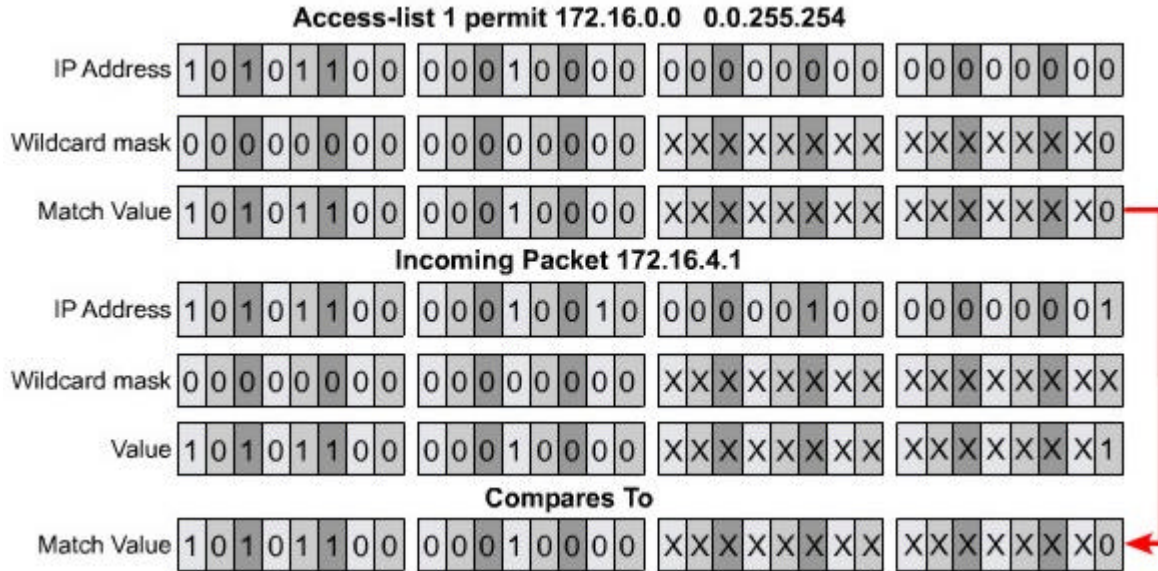
- Protokol ve yön temelli bir erisim listesi
- Standart erisim listesi alici adresine en yakin olmalidir
- Uzatilmis erisim listesi kaynaga en yakin olmalidir.
- Giris ve çikis arabirim referanslari router'in içinden sanki porta bakiyormus gibi kullanılmalidir.
- Bildirimler, bir esleme gerçeklesene kadar listenin en basindan en sona kadar ardisik olarak gerçeklesecektir ve eger eslesme olmaz ise paket reddedilecektir.
- Erisim listesinin sonunda gizli bir ret olacaktır. Bu normal olarak konfigurasyon listelemede ekrana görüntülenmez.
- Erisim listesi girisleri özelden genele bir sıra içinde filtrelenmelidir. Özel hostlar önce reddedilmeli, ve gruplar ya da genel filtrelemeler sonra gelmelidir.
- Eslesme kosulu ilk önce incelenir. Izin ya da ret sadece eslesme dogru ise incelenir.
- Bir erisim listesi aktif olarak uygulamadayken üzerinde asla çalismayin
- Mantiksal çikis yorumlari olustururken bir metin editörü kullanin ve ardindan mantiksal kosulu icra eden bildirimleri tamamlayin
- Erisim listesinin sonuna daima yeni satirlar eklenir. **No access-list** x komutu tüm listeyi silecektir. Numaralandirilmis bir EKL' yi seçerek silme ya da ekleme mümkün degildir.
- IP erisim listesi, reddedilen paketin göndericisine , “bulunamayan ICPM mesajı” yollar ve paket göz ardi edilir.
- Bir erisim listesi silinirken dikkatli olunmalidir. Eger erisim listesi bir ürünün arabirimine uygulanir ve silinirse, IOS'un versiyonuna bagli olarak arabirime default bir red uygulanir ve dolayisiyla tüm sistem durur.
- Çikis filtrelemesi lokal routerdan kaynaklanan trafigi etkilemez.

11.1 Erisim Kontrol Listesinin Temelleri

11.1.4 (wildcard mask) Joker Maske nin islevi

Joker maske (wildcard mask) , dört sekizlige bölünmüş bir 32 bitdir. Joker maskesi bir IP adresi ile eslesir. Maskedeki sifir ve birler, Ip adres bitleriyle nasıl haberlesecegini tanımlamak için kullanilir. Wildcard maskelemesi terimi tipki bir poker oyununda herhangi bir kartla eslesen joker mantiginda olup, ACL' nin mask-bit eslesmesi için bir tür takma addir (nickname). Joker maskelerinin alt ag maskeleriyle islevsel bir iliskisi yoktur. Onlar farklı amaçlar ve farklı kurallar dogrultusunda kullanilir. Alt ag maskeleri IP adresinin sol tarafindan baslar ve host alanindan ödünç bitler almak suretiyle agda genislemek için sag tarafa dogru ilerler. Joker maskeleri, adrese bagli olarak kaynaklara erisimi kabul ya da red eden bireysel veya grup ip adreslerini filtrelemek için tasarlanmistir. Joker maskelerinin alt ag maskeleriyle nasıl iliskilendirilip çalistirilacagini düşünmek sadece kafa karistir. Joker maske ile alt ag maskesi arasindaki tek benzerlik her ikisinin de otuz iki bit uzunlukta olması ve maskelemede sifir ve birleri kullaniyor olmasıdır.

Diger bir açidan, joker maskesindeki sifir ve birler, alt ag maskesin dekindekilerden çok farklıdır.(2) Bu karisikligi gidermek için, grafikte joker maskesindeki 1 lerin yerine X ler konmustur. Bu maskeleme 0.0.255.255 olarak yazilabilirdi. Buradaki sifirin anlami, kontrol edilecek degerlere izin vermek, X 'lerin (yani 1 'lerin) anlami ise karsilastirilan degerlerin bloklanmasidir.

Joker maskesi isleminde, erisim listesi bildiriminde yer alan ip adresi kendisine uygulanmis bir joker maskesine sahiptir. Bu, bir paketin EKL tarafından isleme konup konmayacagini görmede ve karsilastirmada kullanılacak bir deger üretir ya da bir sonraki bildirim kontrol amaciyla gönderir. EKL isleminin ikinci kısmi, belli bir ACL bildirimince kontrol edilmiş olan herhangi bir IP adresinin bildirim tarafından ona uygulanacak olan joker maskesinin alınmasidir. IP adresinin ve joker maskesinin sonucu EKL' nin degerini eslemede esit olmalıdır. Bu islem çizimde gösterilmiştir.

ACL'lerde kullanılan iki özel anahtar sözcük vardır. Bunlar: **any** ve **host** seçenekleridir.(4) Basit sekliyle, **any** seçeneği IP adresi için 0.0.0.0 in yerini, joker maskesi için de 255.255.255.255'in yerini tutar. Bu seçenek, karsilastirilmiş olan herhangi bir adresi eslestirecektir. **Host** seçeneği, 0.0.0.0 maskesinin yerini tutar. Bu maske, EKL adresinin tüm bitlerine ve paket adresinin eslesmiş olmasına gerek duyar. Bu seçenek tek bir adresi eslestirecektir.

```
Router(config)#access-list 1 permit 0.0.0.0 255.255.255.255

Can be written as:
Router(config)#access-list 1 permit any

Router(config)#access-list 1 permit 172.30.16.29 0.0.0.0

Can be written as:
Router(config)#access-list 1 permit host 172.30.16.29
```

11.1 Erisim Kontrol Listesinin Temelleri

11.1.5 ACL' lerin Dogrulanmasi

Router üzerinde ACL' lerin yerlesimini ve içeriğini dogrulamak için pekçok **show** komutu vardır

Show ip interface komutu, Ip arabirim bilgilerini görüntüler ve herhangi bir ACL' nin kurulu olup olmadığını belirtir(1) . **Show access-list** komutu router üzerindeki tüm ACL' lerin içeriğini görüntüler.(2). Özel bir listeyi görmek için, bu komutla birlikte seçenek olarak ACL adını ya da numarasını eklemek gerekir. **Show running-config** komutu da yine router üzerindeki erişim listesini ve arabirim atama bilgilerini ortaya çıkaracaktır.

```
Router#show access-lists
Standard IP access list 2
deny 172.16.1.1
permit 172.16.1.0, wildcard bits 0.0.0.255
deny 172.16.0.0, wildcard bits 0.0.255.255
permit 172.0.0.0, wildcard bits 0.255.255.255
Extended IP access list 101
permit tcp 192.168.6.0 0.0.0.255 any eq telnet
permit tcp 192.168.6.0 0.0.0.255 any eq ftp
permit tcp 192.168.0.0 0.0.0.255 any eq ftp-data
Router#
```

Bu show komutları, liste içeriklerini ve yapılanmalarını dogrulayacaktır. Erisim listesi mantığını dogrulamak için örneksel bir trafik üzerinde erişim listelerini teste yönelik olarak da bu iyi bir alıştırma olacaktır.

11.2 Erisim Kontrol Listeleri (ACL)

11.2.1 Standart ACL' ler

Standart ACL' ler yönlendirilmiş IP paketlerinin kaynak adresini kontrol ederler(1). Ağa, alt ağa ve host adreslerine bağlı olarak topyekün protokol için karşılaştırma izin ya da red ile sonuçlanacaktır. Örneğin, Fa0/0 dan gelen paketler kaynak adresi ve protokolü için kontrol edilecektir. Eğer izin verilmişse, paketler routera doğru bir çıkış arabirimine yönlendirilecektir. Eğer izin verilmemişse daha giriş arabirimindeyken düşeceklerdir.

Access-list global konfigürasyon komutunun standart versiyonu, standart bir ACL' nin 1 ile 99 arası bir rakamla tanımlanmasında kullanılır.(Yeni IOS da bu 1300' den 1999' a kadar da olabilir) (2). İlk EKL bildiriminde Joker kart maskesi olmadığına dikkat edin. Listenin görüntülenmediği böylesi bir durumda 0.0.0.0 olarak default maske kullanılır. Bunun anlamı, tüm adreslerin eşleşmek zorunda olduğu ve EKL' deki bu satırın uygulanmadığı ve routerin bir sonraki satırda eşleme için kontrol yapması gerektiridir.

```
access-list 2 deny 172.16.1.1
access-list 2 permit 172.16.1.0 0.0.0.255
access-list 2 deny 172.16.0.0 0.0.255.255
access-list 2 permit 172.0.0.0 0.255.255.255
```

- Access list number range of 1-99
- Filter only on source IP address
- Wildcard masks
- Applied to port closest to destination

Standart EKL komutunun yazılış formatı şu şekildedir:

Router(config)# **access-list** erişim liste no [deny / permit] source [kaynak-jokerkart] [log]

Bu komutun parametresiz şekli standart bir ACL' nin silinmesinde kullanılır. Yazılış şekli şöyledir:

Router(config)# **no access-list** erişim listesi no

Komut yazılışındaki parametrelerin tanımı tabloda gösterilmektedir.

Parameter	Description
<i>access-list-number</i>	Number of an ACL. This is a decimal number from 1 to 99 (for a standard IP ACL).
deny	Denies access if the conditions are matched.
permit	Permits access if the conditions are matched.
<i>source</i>	Number of the network or host from which the packet is being sent. There are two ways to specify the <i>source</i> : ·Use a 32-bit quantity in four-part, dotted- decimal format. ·Use the keyword any as an abbreviation for a <i>source</i> and <i>source-wildcard</i> of 0.0.0.0 255.255.255.55.
	(Optional) Wildcard bits to be applied to the source. There are two ways to specify the <i>source-wildcard</i> : ·Use a 32-bit quantity in four-part, dotted-decimal format. Place ones in the bit positions you want to ignore.

11.2 Erisim Kontrol Listeleri (ACL)

11.2.2 Uzatılmış ACL' ler

Uzatılmış ACL' ler, geniş bir kontrol aralığı sağladığı için standart ACL' lerden daha sık kullanılırlar(1). Uzatılmış ACL' ler port numaraları ve protokolleri de kontrol edebileceği gibi paketin kaynağını ve alıcı adresini kontrol eder. Bu, ACL' nin neyi kontrol edeceğini tanımlama konusunda büyük bir esneklik sağlar. Erisim izni ya da reddi verilen paketler, protokol tipi ve port adresinin yanı sıra, paketin nereden çıktığı ve nereye yollandığına dayalıdır. Uzatılmış bir EKL, Fa0/0 dan özel bir S0/0 adresine yapılacak olan mail trafiğine dosya transferi ve web tarayıcı reddi olma koşuluyla izin verir. Paketler göz ardı edildiğinde bazı protokoller göndericiye alıcı adresine ulaşamadığını bildiren bir yankı paket yollar.

Tek bir ACL için, birden çok bildirim düzenlenebilir.(2). Bu bildirimlerin her biri, bildirim aynı ACL' ye ilintilendirmek için aynı erişim listesi numarası içermelidir. Gerekli ölçüde koşul bildirimlerinin sayısı artabilir, bu sayıyı sınırlayan sadece router in kullanılabilir belleğidir. Doğal olarak bildirimlerin artırılması ACL nin yönetimini ve anlaşılmasını daha bir zorlaştırır.

```
access-list 114 permit tcp 172.16.6.0 0.0.0.255 any eq telnet
access-list 114 permit tcp 172.16.6.0 0.0.0.255 any eq ftp
access-list 114 permit tcp 172.16.6.0 0.0.0.255 any eq ftp-data
```

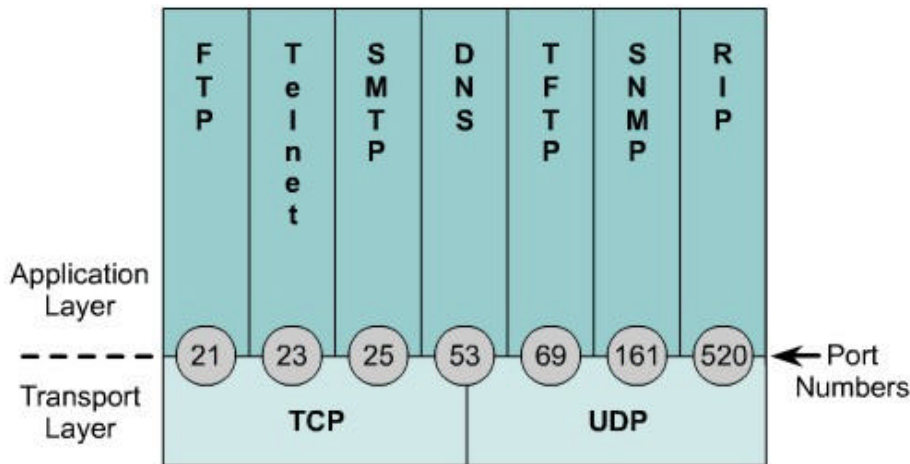
- Access list number range of 100-199
- Source destination IP address
- Layer 4 protocol number
- Applied to port closest to source host

Uzatılmış ACL bildirimleri için yazım formatı oldukça uzun olabilir ve çoğu kez terminal ekranını hepten kaplayabilir. Joker kartlar da komutlarda host ve anahtar sözcüklerinin kullanımında seçenekler içerir

```
Router(config)#access-list access-list-number {permit | deny}
protocol source
[source-mask destination destination-mask operator operand]
[established]
```

Paramter	Description
<i>access-list-number</i>	Identifies the list using a number in the range 100 to 199.
permit deny	Indicates whether this entry allows or blocks the specified address.
<i>protocol</i>	The protocol, such as IP, TCP, UDP, ICMP, GRE, or IGRP.
source and destination	Identifies source and destination addresses.
<i>source-mask and destination-mask</i>	Wildcard mask; zeros indicate positions that must match, ones indicate do not care positions.

Uzatılmış EKL bildiriminin sonunda, opsiyonel TCP ya da UDP port numaralarının özelleştiği bir alandan kazanılan ilave bir kesinlik vardır

TCP/IP için en iyi bilinen port numaraları çizimde gösterilmiştir. (5). Uzatılmış ACL' nin özel protokollerde gerçekleştireceği mantıksal işlemler özelleştirilebilir. Mesela, = (esittir) için (eq), not equal (esit değildir) için (neq), greater than (büyüktür) için (gt), less than (küçüktür) için (lt) gibi... Uzatılmış ACL' ler 100 ile 199 aralığında bir erişim listesi numarası kullanırlar. (Son dönem IOS larda bu 2000 den 2699 a kadardır)

ip access-group komutu mevcut bir EKL' yi bir arabirime bağlar. Tek bir ACL' nin arabirim, yön, protokol itibarıyla bağlanacağını anımsayın. Komutun yazılısı şöyledir(6):

```
Router(config-if)#ip access-group erişim listesi no {in/out}
```

11.2 Erisim Kontrol Listeleri (ACL)

11.2.3 Adlandırılmış ACL'ler

ACL'lerde verilmiş IP, CISCO' nun standart ve uzatılmış ACL'lere sayı yerine isimler vermesine izin veren IOS 11.2 yazılımıyla ortaya çıktı(1). Adlandırılmış bir erişim listesinin avantajları şunlardır:

- EKL'yi karaktersel bir isim kullanarak sezgisel olarak tanımlamak
- Uzatılmış ACL'lerde 799 basitlerde 798 sınırını elimine etmek..
- Adlandırılmış ACL'ler, ACL'leri silmeksizin düzenleme ve yeniden konfigüre etme olanakları sağlar. Ancak, adlandırılmış erişim listelerinin sadece liste sonuna eklenmiş bildirimlerin silinmesine olanak verdiğine dikkat edin. Adlandırılmış listeleri oluşturmak için bir metin editörü kullanmak iyi fikirdir.(2)

Adlandırılmış ACL'leri tamamlamadan önce şunları göz önünde bulundurun:

Adlandırılmış ACL'ler, Cisco IOS' un 11.2 sürümünden önceki sürümü ile uyumlu değildir.

Çoklu ACL'lerde aynı isim kullanılmamalı. Örneğin, hem standart hem de uzatılmış ACL'nin ikisini de George olarak adlandıramazsınız.

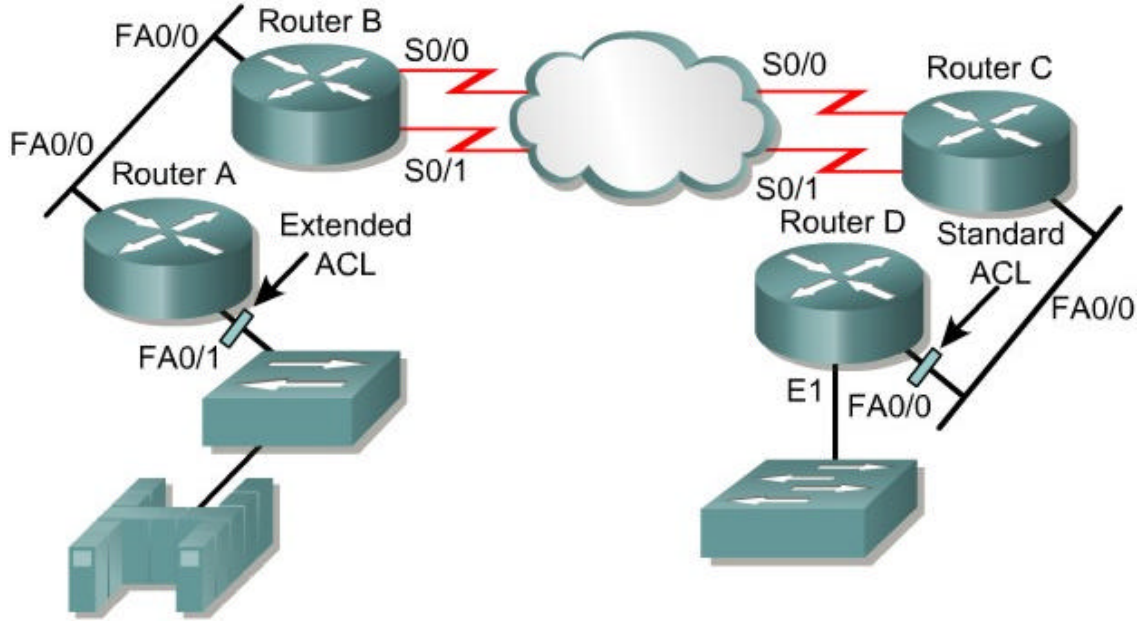
Avantajlarından biraz önce söz edilen adlandırılmış erişim listelerinden haberdar olmak önemlidir. Adlandırılmış ACL'ler gibi gelişmiş erişim listesi işlemlerine CCNP anlatımında yer verilecektir.

Adlandırılmış bir ACL ip **access-list** komutu ile oluşturulur(3). Bu, kullanıcıyı ACL içinde konfigürasyon moduna konumlandırır. ACL konfigürasyon modunda izin verilen ya da reddedilen bir ya da daha fazla koşul belirlenir(4). Bu ise, EKL bildirimlerinin eşleşmesiyle paketin geçişini ya da düştüğünü saptar.

Gösterilen konfigürasyon, internet filtresi adında bir standart EKL ve " pazarlama_grubu " adında uzatılmış bir EKL oluşturur(5). Aynı zamanda gösterimde erişim listelerinin nasıl adlandırılacağı ve bir arabirime nasıl uygulanacağı da yer almaktadır.

11.2 Erisim Kontrol Listeleri (ACL)

11.2.4 ACL'lerin Konumlandırılması

ACL'ler, ağ üzerindeki istenmeyen trafiği azaltmak ve paketleri filtrelemek suretiyle trafiği kontrol amaçlı kullanılırlar. ACL'lerin uygulanışında göz önünde bulundurulması gereken bir diğer önemli nokta erişim listelerinin nerede konumlandırılacağıdır. Eğer erişim listeleri doğru yerde bulunursa sadece trafik filtrelenmekle kalmaz aynı zamanda tüm ağın daha verimli çalışması sağlanır. Eğer trafiğin filtrelenmesi düşünülüyorsa, EKL ağ performansının artmasında en çok hangi noktada etki yapıyorsa oraya yerleştirilmelidir.

İşletme politikasının amacının D router i üzerindeki Fa/01 ağ kartına bağlı A router inin ağ kartı biriminden FTP ya da telnet trafiğini engellemeye yönelik olduğunu düşünmek gerekir. Aynı zamanda diğer trafige izin verilecektir. Bu politikayı farklı yaklaşımlar tamamlar. Önerilen politika, hem kaynağı hem de alıcı adresini belirleyen uzatılmış EKL kullanılmasıdır. Bu uzatılmış ACL'yi A router ine yerleştirin. Bu durumda A router inin ethernetindeki paketler kesilmez, B ile C router inin seri arabirimi kesilmez ve D router ina girilmez. Farklı kaynak ve alıcı adresi içeren trafige hala izin veriliyor olacaktır.

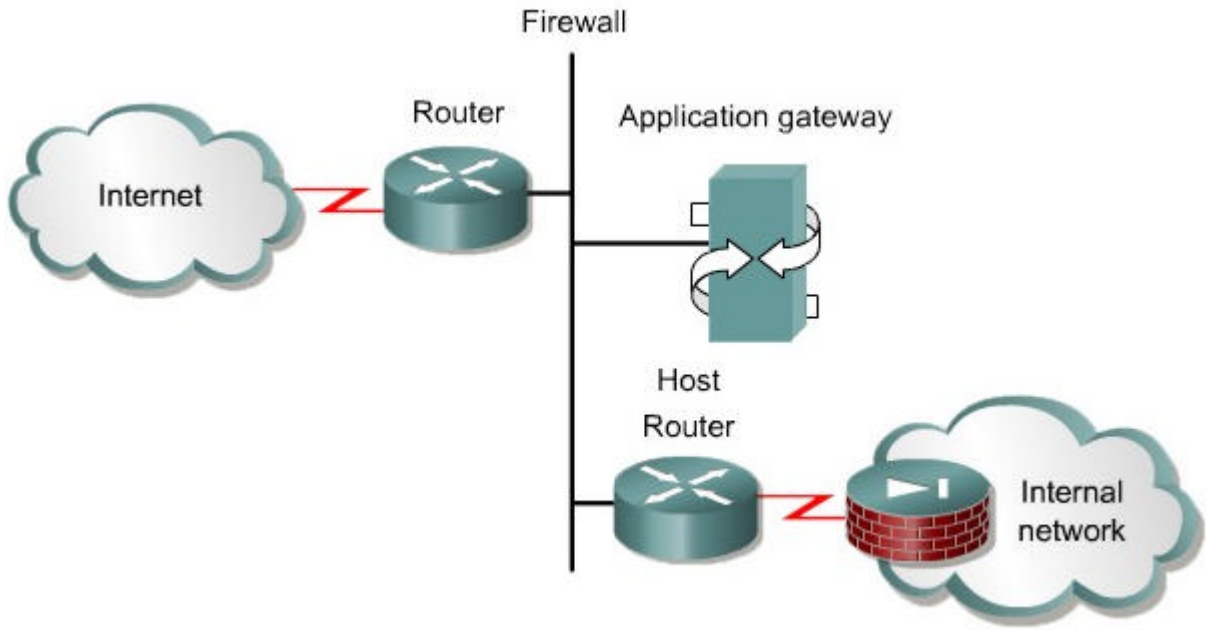
Genel kural, uzatılmış EKL'yi engellenecek trafik kaynağına mümkün olduğunca yakın yere koymaktır. Standart ACL'ler alıcı adresini belirlemez. Dolayısıyla mümkün olduğunca alıcı adresine yakın yerde olmalıdır

Örneğin, A router'ından gelen bir trafiği engellemek için standart bir EKL D router'ının Fa0/0 i üzerinde konumlandırılmalıdır.

Bir yönetici, bir aygıt üzerine kontrol edebileceği tek bir erişim listesi yerleştirebilir. Bu yüzden erişim listelerinin konumları ağ yöneticisinin kontrol yoğunluğu olan noktalarda belirtilmelidir.

11.2 Erişim Kontrol Listeleri (ACL)

11.2.5 Güvenlik Duvarları

Güvenlik duvarı, kullanıcı ile dış dünya arasında yer alan ve kullanıcıyı davetsiz misafirlere karşı korumaya yönelik mimari bir yapıdır. Çoğu durumda, bu davetsiz misafirler global internetten ve uzak ağlardan bağlanan binlerce kişidir. Tipik olarak bir güvenlik duvarı istenmeyen yasa dışı girişleri engellemek için birlikte çalışan pek çok değişik makineyi içerir.

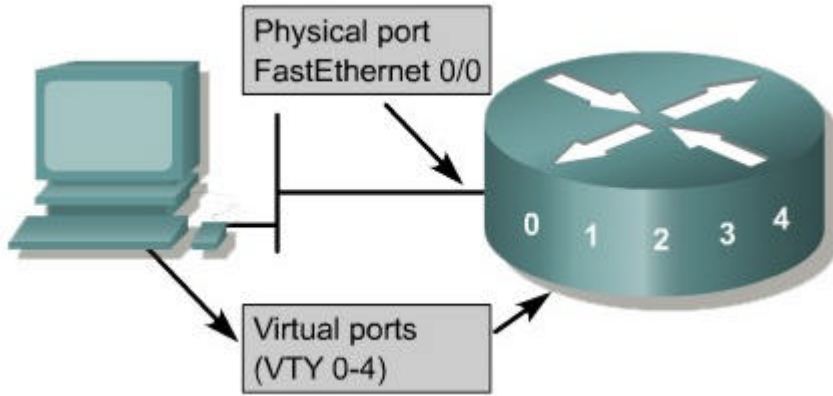
Bu mimaride, internete bağlı olan router, gelen tüm trafiği ağ geçidindeki uygulamaya yönlendirir. Dahili ağa bağlı olan router, yani iç router paketleri sadece ağ geçidindeki uygulamadan kabul eder. Aslında, ağ geçidi hem gelen hem de dahili ağ içindeki ağ tabanlı hizmetlerin dağıtımını kontrol eder. Sözelimi, sadece belli kullanıcıların internet yoluyla iletişim kurmasına izin verilir ya da iç ve dış hostlar arasında bağlantıyı kurmak için sadece belli uygulamalara izin verilir. Eğer uygulama maile izin veriyor ise bu durumda sadece mail paketleri router'a yollanır. Bu ise ağ geçidi uygulamasını korur ve onun göz ardı ettiği paketlerle asiri yük altına girmesini engeller.

ACL' ler, internet gibi iç ag ile dis ag arasında konumlandırılmış olan güvenlik duvari routerlarında kullanılmalıdır. Güvenlik duvari router i, bir izolasyon noktası oluşturur ve böylelikle duvarın gerisinde kalan iç ag yapısı hiç etkilenmez. ACL' ler , iç agın belli bir kismından giren ya da çıkan trafiği kontrol amacıyla agın iki kısmı arasında konumlandırılmış bir router üzerinde kullanılabilirler. Agın bitim noktasında konumlandırılmış olan bir uç nokta router i üzerinde ACL nin yapılandırılması güvenlik yararları sağması açısından gereklidir. Bu, bir dis agdan ya da kontrolü düşük bir ag bölgesinden bir agın çok özel bir alanına yönelik trafikte temel bir güvenlik sağlar. Bu uç nokta routerları üzerinde, router arabiriminde konfigüre edilmiş her bir ag protokolü için ACL' ler oluşturulabilir.

11.2 Erisim Kontrol Listeleri (ACL)

11.2.6 Sanal Terminal Erisimlerinin Kısıtlanması

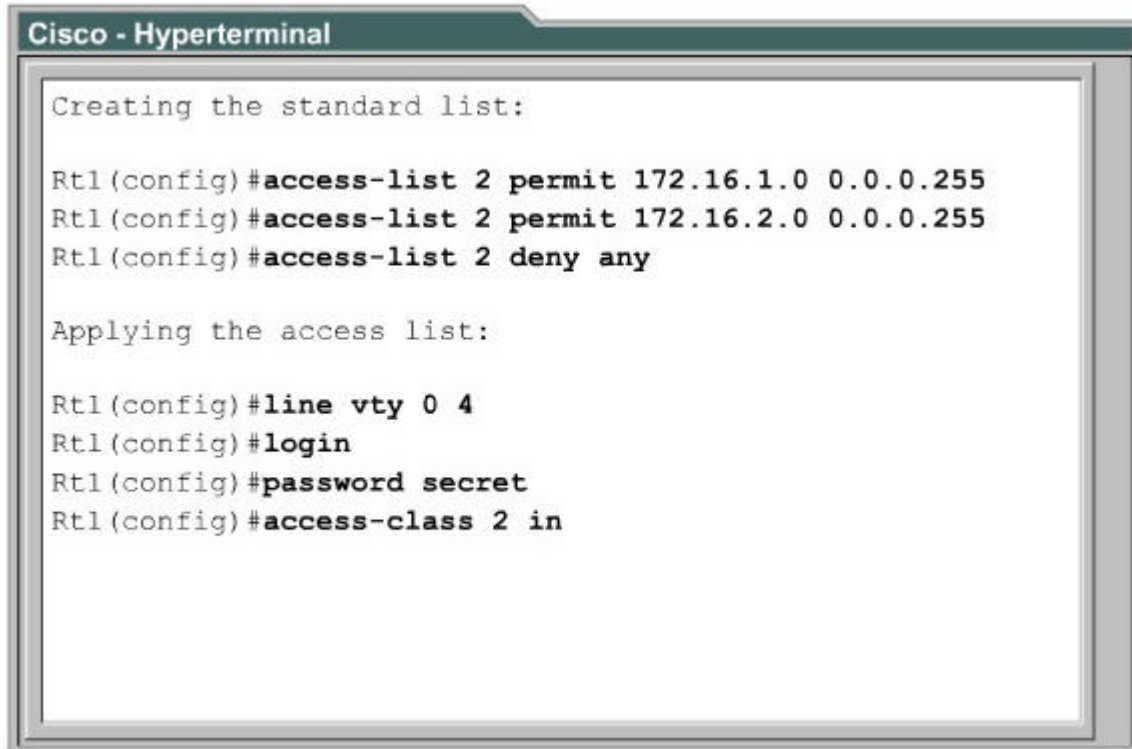
Standart ve uzatılmış erişim listeleri router da yol alan paketlere uygulanır(1). Onlar routerdan gelen paketleri bloklamak için tasarlanmamıştır. Uzatılmış bir telnet çıkış erişim listesi, telnet oturumunu başlatmış bir router i default olarak engellemez..

Router üzerinde Fa0/0 ve S0/0 gibi fiziksel portlar ya da arabirimler olduğu gibi sanal portlar da vardır. Bu sanal portlar vty hatları olarak adlandırılır. Şekil 1' de gösterildiği gibi, 0 dan 4' e kadar numaralandırılan beş tür vty hattı vardır(1). Güvenlik önerisi olarak, kullanıcıların router a yönelik sanal terminal erişimlerine izin verilebilir ya da reddedilebilir, fakat routerdan alıcı adresine erişim reddedilmiştir.

Vty erişiminin yasaklanması düşüncesi ag güvenliğini artırır. Vty' ye erişim, router a fiziksel olmayan bir bağlantı yapmak için telnet protokolünü kullanarak tamamlanır. Sonuç olarak, sadece bir vty erişim listesi tipi vardır. Kullanıcının hangi hattan bağlandığını kontrol etmek mümkün olmadığından tüm vty hatlarına tanımsal yasaklar yerleştirilmelidir.

Vty erişim listesi oluşturma işlemi bir arabirim için tarif edilenle aynıdır. Bununla birlikte, EKL' yi bir terminal hattına bağlamak **access-group** komutu yerine **access-class** komutunu gerektirir. [2](#)


```
Cisco - Hyperterminal

Creating the standard list:

Rt1(config)#access-list 2 permit 172.16.1.0 0.0.0.255
Rt1(config)#access-list 2 permit 172.16.2.0 0.0.0.255
Rt1(config)#access-list 2 deny any

Applying the access list:

Rt1(config)#line vty 0 4
Rt1(config)#login
Rt1(config)#password secret
Rt1(config)#access-class 2 in
```

Vty hatlarında erişim listelerini konfigüre ederken aşağıdakiler göz önünde bulundurulmalıdır:

- Bir arabirime erişim kontrolünde isim ya da numara kullanılmış olmalı.
- Sadece numaralandırılmış erişim listeleri sanal hatlara uygulanabilir.
- Sanal terminal hatlarına tanımsal yasaklar yerleştirilmeli, çünkü bir kullanıcı onlardan herhangi birine bağlanmaya teşebbüs edebilir.

Asagidaki kilit noktalarinin anlasilmis olmasi saglanmalidir.

- ACL'ler router üzerinde güvenlik/ erisim islemlerini de içeren degisik fonksiyonlari yerine getirir.
- ACL' ler trafigi kontrol ve idare amaçli kullanilirlar.
- Bazi protokoller için bir arabirime iki EKL uygulanabilir: bir giris EKL ve bir çıkis EKL gibi
- EKL ile paket ,eslendikten sonra routera erisim izin verilir yada reddedilir.
- Özel sembol (wildcard) maske bitleri ip adres bitlerine müdahale etmekte nasıl 1 ve 0 ile kimliklendirilirler.
- Erisim listesi olustururken ve uygularken belirlenmis IOS gösterim komutlari kullanilir.
- Erisim kontrol listelerinin iki ana tipi standart ve genisletmelerdir.
- Erisim listeleri numaralari yerine isimlerin kullanilmasi için erisim kontrol listeleri isimlendirilir.
- Erisim kontrol listeleri tüm yönlendirme ag protokolleri için konfigüre edilebilir.
- Erisim kontrol listeleri , hizli verimli kontrollerin olmasi gereken yerlere yerlestirilmistir.
- ACL ler tipik olarak güvenlik routerlarında kullanilirlar.
- Erisim listeleri routera olan sanal terminal erisimlerini sinirlendirabilirler.